

سەلام عەبدوللا

مەنتەدى اقرا الشافى

للكتب (كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

مەنتەدى اقرا الشافى

سىڭىۋىشەى سىنوور

رۆمان

چاپى بەكمە
2014

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيب: سردانى: (مَنْتَدَى اقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى اقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مَنْتَدَى اقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

سه لام عه بدوللا
سینگوشه ی سنوور

خانه‌ی موکریانی بزرگ چاپ و بلاگردنه‌وه

- سیگزوشه‌ی سنوور
- نووسەر: سه‌لام عه‌بدوللا
- تایپ و مه‌له‌چنی: گۆلباخ به‌هرامی
- نه‌خشه‌سازی به‌رگ و ناوه‌رۆک: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
- نرخ: ٤٠٠٠ دینار
- چاپی یه‌که‌م ٢٠١٤
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- چاپخانه: موکریانی (هه‌ولێر)
- له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (٨٥١) ی سالی ٢٠١٤ ی پندراوه.

زنجیره‌ی کتیب (٩٠٥)

ماله‌پر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info.mukiryani.com

ویته‌ی به‌رگی پێشه‌وه نووسەر له‌ سالی ١٩٧٧

رؤمان

سیگوشہی سنوور

سہ لام عہ بدوللا

جایی یہ کم

۲۰۱۴

پیشکش:

به دایکم که نه فوینده وار بوو و فیزی کوردایه تی کردم
به باوکم که پیش قوتابانه فیزی فوینده واری کردم..
رؤمیان شاد

پېښه کی

کاتیک پېناسه ی رۆمان ده کړی به جوړیک له جوړه کانی نه ده بی بهیتنامیز ناو ده بری، دیاره هه رچون سهرجه م بواره کانی نه ده ب و هونه به پتی به ره و پېښه وه چوونی رۆزگار، گورانکاری و په ره سندن به خوږه وه ده بیني، نه مهش په یوه سستی خاصیه تی زیندو و گه شه داره که یه تی.

له دیریندا، دوو جوړ رۆمان هه بوو، یه که میان: رۆمانی جهریه زه بی، دووه میان: شوانکاره بی، له هر جوړه یاندا خه یال بلایی و خولقاندنی کهش و دڅ و باری سهرنچراکېشه ر، ده بووه مایه ی چه شه کردنی خوږته ر یان بیسه ر و ناچاری وه دوو که وتنی ناکامی روو داوه کانی ده کرد و کوسپ و ته گه ره کان بواری بیلا یه نی نه ده هېښته وه بۆ خوږته ره.

دیاره له رۆزانی چاخه کانی ناوه راستدا، نه میښ وه کوی به ره مه بزوږنه ره کان ، که وتبووه داوی به سته له ک و مهینه وه، که واته له سای حوکمی نه و بیره نۆرستو کراتیزمانه دا که ثابین و دهره به گایه تی و پاشایه تی راگری بوون، خه فهی کردبوو، هر بویه له میژووی نه ده بی رۆمان دا ، نه و چاخانه بیښه ش.

دیاره سه ده ی رینیسانس بووژاندنه وه ی له سهرجه م خانه کانی کۆمه لگادا کرد، کاتی که گورانکاری به زه بره کانی باری نابووری، سهرجه م بیر و بۆچوون و سیستمی نه و زیانه ی پېښووی هه لته کاند، ئیدی دهرووی په پښه وه ی بۆ

سەدەكانى نوئى والا كراو تەنانەت لە سەدەى ھەژدەھەمەو ھەچەندىن تەرزى نوئى
لە جىھانى ئەدەبى رۆماندا سەرىپەلدا، ھەك رۆمانى كۆمەلايەتى ، مېژووى،
رۆمانتىكى، ھەك لە لاىەن (ئىكتۆر ھۆگۆ) و (جۆرج ساند) كە پتر بايەخى بە
نواندى گيانى ناخى مەژف دەدا، بڵاوكرانەو ھە .

لە سەدەى تۆزدەھەمەو ھە تايبەت لە نيوەى دووھەمىيەو ھە، پەى بە رېبازى
(رياليزم) براو دەيان رۆماننوسى مەزنى ھەك ، ستاندا، فلوبيير، دىكنز،
تولستوى، گۆگۆل و دۆستويفسكى، جىھاننىكى ژيان ئاساى بۆ ئەو ئەدەبە
خولقاند .

رياليزم پتر خەستبوو ھەو لەناو ژياندا، گەيشتە ئاستى سروشتى، بە تايبەت
لە سەردەستى نووسەرانى پېشەنگى ھەك (ئەمىل زۆلا) و ... ھتد پاشان لە
رياليزمى نويدا كە پتر گرېنگى بە نوئىخوانى قۆرمى رىياليزمى دەدا، نموونەشمان
شاكارەكانى بروسى، جۆيس و كافكا ھە .

گۆرپانكارى لە ھەردوو لاىەنى پىكھىنەريدا، چ ناوھپۆك و چ شىو ھەرويدا، يەكئىك
لەو شىوازەنە برىتى بوو لە (نەو رۆمان) واتە رووكردنە نووسىنى درىژھەچىرۆك،
يان بلىين چىرۆكى درىژخايەن، كە شۆپىوونەو ھەي بە دىراسەكردنى رەوشت و
خو، شۆفەكردنى ھەست و نەستى كەسايەتبيەكان ، ئەمە خوئى لە خويدا
يەكئىكە لە رەوت و تەوژمە پەخشانئامىژە نوئىيەكانى فەرەنسا . ئەمانە دەھاتن
جىھانى بابەتەكەيان دەئاخنىيە دووتوى نووسىنىكى راستەقىنەى فۆرمدا، ئەمە
لە برى گىرپانەو ھە ئاسايانە، يان گىرپانەو ھە ئەو جۆرە مېژووانەى كە لە
رۆماندا باو بوو .

دەبى ئامازە بۆ ئەو ھەش بەكەين كە كورنە رۆمانىش ھاتە ئاراو ھە كە لە رووى
قەوارەو ھە كەمىك لە چىرۆك درىژتر بوو، بەلام نەدەگەيشتە قەوارەى درىژە
رۆمان، بە خىرايى رووداوەكانى رادەبوردن و گەلىكىش بە كورتى، جگە لەو ھە
ژمارەى كەسەكان، يان پالەوانەكانىيەو ھە كەمتر و چىتر بوو، ھەك بەرھەمەكانى
(شۆلۆخوف) بۆ نموونە رۆمانى (چارەنووسى ئادەمىزاد)، ھەروەھا رۆمانى
(شىخ و دەريا) ى ھەمەنگواى .

وابزانم ئه‌وه‌ی باسماڻ کرد، له پېشه‌کي ئه‌م رۆمانه‌دا (سېڅگوشه‌ی سنوور) ی مامۆستا سه‌لام عه‌بدوللّا، ته‌نها وه‌بیرخستنه‌وه‌یه‌کي پېویست بوو، هه‌رچه‌نده کورت بوو، به‌لام چوپړ بوو. سه‌باره‌ت به‌ رۆمان له لای ئیتمه‌ی کورد ، ده‌توانین بلیین ، میژویه‌کی ئه‌وتوی نییه‌، به‌ش به‌حالی خۆم له لام ئاشکرایه که چیرۆک به‌ واتای (حه‌قایه‌ت) گه‌لێک دێرینه‌ ، چ به‌یت و چ ئه‌فسانه‌، ئه‌وه ره‌نگه‌ نه‌ک هه‌ر له گه‌له‌ دێرینه‌کانین، به‌لکو زیاده‌پوویی نییه‌ که به‌ ده‌نگی به‌رز بلییم: له گشت گه‌لانی ده‌وله‌مه‌ندترین، ئاماده‌شم گه‌ر نه‌یارێ به‌ هه‌له‌ی دانام ، ئه‌وا بێ سێ و دوو له زه‌ریایه‌کی حه‌قایه‌ت و ئه‌فسانه‌ی کوردیدا نوغۆی بکه‌م.

به‌لایه‌نی رۆمانه‌وه‌، ئه‌و سه‌ره‌تایانه‌ی ناسیومن زۆر پتر نین له‌ نیو سه‌ده‌یه‌ک، ئه‌وه‌ قه‌لای دم ده‌که‌ی (عه‌ره‌بی شه‌مۆ) و پېشمه‌رگه‌ی (ره‌حیمی قازی) و ژانی گه‌ل ی (ئېبراهیم ئه‌حمه‌د) و پاش ئه‌وانه‌ ژماره‌یه‌ک له‌ رۆمانه‌کانی: (مه‌مه‌د مه‌ولود مه‌م) و (حوسێن عارف) و (خه‌سره‌و جاف) و ... هه‌تا ئه‌م چه‌ند سالانه‌دا (عه‌تا نه‌های) و (شێرزاد حه‌سه‌ن) و پاشان (به‌ختیار عه‌لی) هاتنه‌ مه‌یدانه‌وه‌.

دیاره‌ چه‌ند هۆکاریک له‌ پشت ئه‌م ده‌گمه‌ن و دانسقه‌یی رۆمانی کورده‌وه هه‌یه‌ که جۆریکی نوییه‌ ، هانده‌ره‌ بۆ په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردنی، به‌ حوکمی ژێرده‌سته‌ییمان نه‌بووه‌، دیاره‌ هه‌ناسه‌دریژی و وزه‌ی زۆری ده‌وێ، بۆیه‌ کورد وته‌نی خواردنێکی هه‌روا (نه‌ر مه‌ قووت) نییه‌ و چه‌ند هۆی دیکه‌ش هه‌ن.

مامۆستا سه‌لام عه‌بدوللّا و رۆمانی سېڅگوشه‌ی سنوور :

ده‌بی ئه‌وه‌ بلییم ، هه‌رجۆره‌ نووسینێکی ئه‌م ئازیزه‌م به‌رچاو که‌وته‌بی، هه‌ر له‌ یه‌که‌م وشه‌و رسته‌یه‌وه‌، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک کارم لێ ده‌کات، ناچار ده‌بم ده‌ستی لێ هه‌لنه‌گرم و به‌رده‌وام بم له‌ خوێندنه‌وه‌یدا. خوێندنه‌وه‌یه‌کی یه‌ک نه‌فه‌سی، ئه‌وه‌ نه‌یتنی و هونه‌ر و جادووی ئه‌م نووسه‌ره‌یه‌ که ئه‌وه‌ مه‌رجێکی گه‌وه‌رینی نووسینه‌، به‌ تایبه‌ت رۆمان. جگه‌له‌وه‌ی گیانیکی ته‌نزئامیزی ره‌وانی دوور له‌ (زۆر له‌خۆکردن) راسته‌وخۆ که‌ له‌ ته‌ک هۆشی دا، ده‌دوێ و پێیکه‌نێ ده‌به‌خشی که هه‌میشه‌ پێکه‌نینه‌ له‌ مشتی قووچاوی په‌ستی و تووڤه‌بووندا،

له نووسینه کانیدا دهیښن. له رووی زمانه وه، که زمان به لای منه وه، په کیکه له بهما و بایه خه پرشنګداره کانه و زیندووترین زهبری کارتیګردن و بزواندنه، دهیښن به زمانیکی سانا و ناسایی کورده واریانہی دور له قورت و قورسی و پیچ به دور و ته مومزه و پاریزراوه له په لاهویشتنی زمانانی ده ورویه و داگیرکه ران. له هه مووشی ګرنګتر نه وه په کاتی هه که سایه تیه که له کهسه کانی که ده دوی له دوتوی گفتوګو، یان دیالوګه کاند، به زمانه ده دوی که زاده ی لایه نه کانی که سایه تیه که په، تایه تیشه به ژبانی روژانه و یاریده و ورویه ره که یه وه. هه بویه توانیویه تی په کانگیری توندو تول له نیوانی ناوه وه و دهره ودا بڼه خشینتی و بتوانی بهر له دهره وهی وینه کی راستګویانه ی ناخ بکیشتی.

هه له ریګای رووداوه کانه وه بهره بهره ناشنای بار و لایه نه کانی که سایه تیه کان دهیښ. دیاره نووسر، هه روهک نه اندازیاریکی چاپووک و ته و او شاره ز، نه اندازه سازی خوی له بونیادی به شه کان و کوی به دهنی روژمانه که دا نوواندووه.

کاتی له سهره تاوه به نیازی پیتاسه ی نه م ره گزه نه ده بییه، به به یتنامیزمان ناساند، لایه نیکي دیار و گه وه رینی به یتنامیزی نه و شیوازه یه. له رووی وه دهرخستنن راستیه کانه وه، له تهک شیوازی شیعرنامیزدا نییه، چونکه هه روهک خوی چونه، ناوه ها وینه راسته قینه که ی به گشت رووه هه ستنیه که یه وه ده نیونینی و پیشکه شی ده کات. له روویه کی دیکه وه، شیوازی گپړانه وه بال به سر باسی بابه ته که دا ده کیشی. واته هه والی رووداوه کان ده گپړته وه، هه رچون له حه قایه ته کاند په پره و کراوه.

نووسر له تهک نه و گپړانه وه یه دا و له شوینی خویدا ده مه ته قی، یان دیالوګی به کاره ی ناوه، به کاره ی نانی گفتوګو به و شیوازه بوخت و درامیه که جګه له وهی له تهک دیالوګه کاند، ناماژهی بۆ کاردانه وهی قسه کان له سر هه سستی وتووژکه ره کان، به جوانی داوه، ئیدی به جوولہ بی یان به رنگ و روخسار و هه لچوونی ده روونی.

لیږه دا نمونه یه که ده یتنمه وه:

- (-) رەنگە پاش ماوۋىيەكى تىرىكە يەكەمان بانگ بىكەن بۆلۈپ سىنەۋە .
- پاشان چاۋى بەناۋ ھەموۋماندا گىپراۋ وتى: بۆيە پىۋىستە كەس ناۋى خۆى نەلى و تا دەشتۋانى كەمتىن زانىارى بدات .
- شىخ سىدىق كە زۆر ھاتبۋوۋە پىشەۋە دەۋىست بە باشى لە ۋتەكانى بگات، وتى: ئەى ناۋى خۆمان نەلىن، چى بلىن؟
- مەبەستى ئەۋەيە ناۋەكەى خۆت بگۆرە نۆ ناۋىكى تر .
- شىخ سىدىق بە سەرسۈرپمانەۋە تىدەپۋانى، بۆيە مامۇستا عەزىز وتى:
- تۆ ئىستا شىخ سىدىق نىت ؟
- ئەمىش يەكسەر وتى: بىگومان .
- ئەۋىش زۆر بە جدى وتى:
- دەى بلى شىخ سادىق و بپايەۋە .
- ھەرچەندە كاتى پىكەننن نەبۋ، بەلام نەمانتۋانى خۆمان رابگرىن و لە زۆرەۋە پىنەكەننن . خەسرەۋ ھىچ بەۋ نۈكتەيە پىكەننى نەھات، تەنگەكەى ھەلگرت و چۈۋە شۋىنى مىجراب و لەۋى بە تەنھا لى دانىشت، ھەر خىرا چۈۋە لای و لىم پىرسى : ئەى ھىچى تىران نەۋت؟
- خەسرەۋ داۋاى جامى ئاۋى كرد، كە خواردىۋە سەيرىكى قوۋلى كردم و وتى:
- نەموت ئەمانە گومان لە من دەكەن .
- ھىچم نەۋت، لە راستىدا نەمدەزانى بلىم چى))

لايەنىكى دىكەى ھەرە دىارى، دەستىرەنگىنى و خەيال فراۋانى و تواناى وىتەكىشانى ھونەرمەندانەيە، ئەۋىش لايەنى ۋەسفىردن ، نەك سەرىپىنى يان كىتومت فۆتۇگرافى، بەلكو ئەفراندن ، ئەۋىش بە شىۋازە تايىبەتمەندىيەكەى

باسهكان دهبنه بزوينهري سهرجهم ههستهكان، كه دهستبهجي به خوينهري
يان بيسهر دهگات. بۆ نمونه كاتي باسي سهرماو سۆله و تووشبي نهو
زستانه سهختهي سهر چيayi كوستانهكاني قهنديل ئاسا دهكات، لرفه لرف و
ههلهرزين و زريان و كزهباي تهزئينهري، نهوه وينه و نهوه دهنگ و نهوه ههستي
سهرمايون و ... واته له يهك كات و يهك ساتدا، ههر پينچ ههستهكهي مرؤف
دهبزويني و دههزئيني. با سهرنجي ئهم نمونهيه بدهين:

((چ شهويكي بن كوتايي بو، ههر رۆژ نهدههات. ههمو له سهرماندا
ههلهلهرزين و خهويش تيني بۆ هينابوين، بهلام كهسمان نهماندهتواني
بنووين. زهوي ژيرمان تهري بو، ژير چادرهكهش بووبو به ئاو. ويستم بريك
پال بكوم، بهلام به هيچ جوريك بۆم نهدهرهخسا. ناچار تا رۆژ بووهوه ههر
وههوزم دهدا. نهوانيش ههرهك من وا بوون.

كهسمان له سهرما قسهمان پي نهمايو، ههمو چاوهري رووناك بوونهوه
بووين.

ئاي له دريژي شهو، كاتيگ چاوهري رۆژبوونهوه دهكهيت.))

بهلاي منهوه راستگويي له دهريپين و گيرپانهوهدا مايهي نهو كاريگهرييهيه كه
زامنهكري سهركهوتنه، به تاييهت له رۆمانتيكي وهك ئهم رۆماني (سيگوشهي
سنور)هدا، كه دهچيته خانهي سهربوردهنامه، يان رۆماني يادهوهري و له
چارچيوهي رۆژانيكي سهختهي نووسهركهيدا، كه خودي خوي پالهوانيكي
سهرهكي رۆمانهكهيه، سهرهتاي له كويزهوهري بهنديخانه توقينهركهيه
(ههينه)ي رژيمي بهعسي مرؤفكوژهوه چهكره دهكات، نووسهر نهو مرؤفهيه
كه ههر دهليي بۆ خهبات دروست بووه. بۆيه دهبينين ههر پاش ههلاتني لهو
زيندانه ههرهترسناكهوه بهوپهري جهرهزيي و چاونهترسييهوه ههلهدي و روو
دهكات چيا بۆ خهباتي چهكداري و سياسي، بهلام مهزنييتي ههلاتنهكي
دروستبوونهوهيهكي نوپيه له ژيانيداو بوون به پيشمهركهش، نهوه پلهيهكي
بالاي ههلهكشاني كهسايهتييهكهيتي، ههرهها له دووتوي ئهم ههلهكشانهدا،
يان له تهك ههر ههنگاويكي نهو ريگاو رۆژه سهختانهدا، چيژي زانباريهكي فره

به خوینەر ده به خشی، چ له رووی باری سیاسی کوردستان و چ دیراسه کردنی هۆکاره گه وه رینه کانی سه رجه م نوشستییه کان که له گشتیاندا، یان زۆربه ی هۆکاره کانی هه ر ناوخۆیی بوون.

گوندنشینان چ به ره وشت و هه لسوکه وت و په یوه سستی برپادارانە یان، به باوه پری کورده وارییانه و کورد په ره رییانه، به وردی لایه نه نه نتۆگرافییه کانی کۆمه لگای خۆیان ده رخستوه، له و ریگیاه وه ئاستی سته م و کوپره وه ریییه کانی نوواندوون که رژیمه به رباده کان چییان به م گه له کردوه. نووسه ر به گشت که ره سه یه کی هونه ری داکوکی له که رامه تی مرۆفی کورد و به تایبه ت پێشمه رگه کانی کردوه، له گشت ته نگه شه کاند، دهوری سه رفرازی له باری بینیه ته وه بۆیان، به بێ ئه وه ی که سه کانی گرفتاری رۆچوون و ئا ئومیدی و وه رووخان بکات. بۆیه ده توانین بڵیین له تیکرای رووداو و ته نانه ت کاره ساته کانیشدا، ته نها ئاوازی که ده شنێ و ده ژێ، که ئاوازی سه ره کی رۆمانه که یه، ئه ویش بریتییه له هیوای ژیا نی سه ره به سستی و عه ودآلیی ئازادییه.

له م رۆمانه دا هێڵیکی شێوه درامی سه ره کی هه یه که پێشتر به چه ند به شیک وه ک پێداویستییه کی رۆمانه که یان رینگاخۆشکه ر و پێناسین هه یه، هه تا ده گاته گه یشتنی نامه که ی (شه هید ئارام) له ریگی (شه هید مامۆستا عه زین) وه، ئیدی له و ساته وه ده ستنیشانی مه به ست یان فه لسه فه ی نووسینی رۆمانه که ئاشکرا ده بێ که بریتییه له گه یشتن به سیگۆشه ی سنوور، واته ناوینیشانی رۆمانه که، به مه به سستی گه یشتن به و چه کانه یه که له سووریا وه ده بێ بگه ن. که له سیگۆشه ی راستیدا، سیگۆشه ی یه کانگیریی داگیرکه ران. دیاره گه یشتن به و شوپنه سه خته و له هه مان کاتدا ئه و هێڵ به کۆمه له وێستگه یه کدا راده بوورێ و هینده ی دی هێزی وه دواکه وتن، یان گیانی چه شه کردن، مه زنتر ده کات.

کاتی باس بێته سه ر باسی هه ر رۆمانیکی مامۆستا سه لام، پێویسته باس له تایبه ته ندیه کانی بکری، هه رچۆن ستایلی تایبه تی خۆی.

لایه نی له هه ره لایه نه دیار و زه قه کانی، یان خه سته بووه وه کانی، گیانی

سینه‌ماییه . ده‌توانین به هه‌بوونی سیناریوی سینه‌مایی له ناخیدا بکه‌ین هه‌ر
ئه‌مه‌یه وای له من کردووه که له گه‌ل خویندنه‌وه‌یدا، زۆر به روونی هه‌ست به
نوواندنی فیلمیکی سینه‌ی بی بکه‌م .

دیاره سینه‌ما هه‌نه‌ری وینه‌ی جووله‌داره، جوړیکه له جوړه‌کانی دراما، واته
چه‌ندین توخم و بایه‌خی دراماتیکی تیدا کۆبووه‌ته‌وه .

له هه‌نه‌ره به‌هێزه‌کانی ده‌رپرینه که پترگرنگی به ناخ و هه‌لچوونه ده‌روونییه‌کان
و زه‌قکردنی کاردانه‌وه‌کان له سه‌ر فه‌رمانی ده‌ره‌وه‌ی کاره‌کته‌ر و وینه‌کێشانی
وه‌سف و باسه‌کان بۆ بزواندنی خه‌یال و خولقاندنی که‌شی ده‌روونی، یان
کۆکه‌شی ده‌روونی .

که‌واته زۆریه‌ی ئه‌و خاله‌ گه‌وه‌رینه‌ی تیدا ده‌بینینه‌وه، ئه‌وه دیالۆگ
به گشت جوړه‌کانییه‌وه، ئه‌و فرمان و رووداوه‌کان، گرێ و ئالۆزییان و
به‌ره‌وپیشه‌وه‌چوون بۆ کردنه‌وه‌یان، جگه‌ له‌وه‌ی چیرۆک و بیرۆکه‌ی سه‌ره‌کی
و لاوه‌کی له خۆ ده‌گرێ . هه‌روه‌ها ئه‌و هێله‌ درامییه‌ی له سه‌ره‌تاوه نه‌شونما
ده‌کات تا ده‌گاته ئاکام .

دیاره نووسه‌ر، هه‌ر وه‌ک سیناریستیک ، له رووی ته‌کنیکه‌وه هه‌ر به‌شیوه‌ی
پلان دانانیکی گشتی بۆ نووسینه‌وه‌ی سیناریویه‌ک ئه‌فراندنی نوواندووه .

بیگومان ئه‌وپه‌ری کارناسانی بۆ ده‌ره‌ینه‌ری سینه‌مایی، یان سیناریست
پێشکه‌ش کردووه . به‌ر له‌وه‌ی کۆتایی به‌ وشه‌کانم بێنم ، هه‌ز ده‌که‌م باسی
ئه‌وه‌ش بکه‌م که ره‌نگه‌ که‌سانێ بېرسن : بۆچی هه‌ندێ وشه‌ یان رسته
چه‌ندباره بووه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌م رسته‌و خاله‌تانه، (کارێکی هه‌روا ئاسان نییه)
و (په‌رمه‌ی وڵاخه‌کان) و ...

ده‌لێم ئه‌مه‌ پابه‌ندبوونه به‌ چه‌ندباره بوونه‌وه‌ی خاله‌ته‌کان و هه‌سته
ده‌روونییه‌کانی کاره‌کته‌ره‌کان و له هه‌مانکاتدا جه‌ختکردنه‌ له‌سه‌ر شه‌که‌تی و
بیزاری دووباره‌بوونه‌وه‌کان .

سەبارەت بە کۆتایی، که لە لای من ئەو زرنگانە بزۆینەرە پێر لە لەرینەووەو
دەنگدانەووەیە، هەرچۆن لێدانی (سەنچ)ی ئامپێری درامس لە تەک کۆتایی
هێنان بە سەمفۆنیا، یان ئاوازه میوزیکییەکه .

جوانترین کۆتایی که دەلێ:

(ئێمە وڵاخەکانی خۆمان شەتەک دایەووەو لە گەڵ قافلەکه دا بەرەو سنووری
خۆمان بەرێکەوتین .

که سەردهکهوتین و تەکانی کوێخا موزەفەر لە گویمدا دەزرنگایەو:

__ قەت نەکن رووی تەنگ بکەنە یەکدی . نەکن .))

بە ئومیدی وەرگرتنی چێژی ئەدەبیی لەم شاکارە ئەدەبییە بالایی و سوپاس .

ئەحمەد سالار

٢٠١٤/٤/١٠

که به گردی سه یواندا داگه پاین، ده ورو بهر ته و او تاریک بو، نه و دیو به هوی گلۆپه کانی شاری سلیمانیه وه رووناک بو، بویه به ئاسانی ره وتمان ده کرد، به لام ئه م دیو _ به تایبته بۆ من _ گه لیک سهخت بو، چهند جار یک هه لئوتام و به زه ویدا که وتم، بویه جوتیار، که وهک ئاسک ره وتی ده کرد، به ئه سپایی پتی وتم:

_ له دواى منه وه برۆ.

له راستیشدا هه ر له دواى ئه وه وه ده پۆیشتم، به لام تاریکی بۆ من زۆر سهخت بو، نه و ماوه یه ی زیندان و بئ خواردنی، کاری کردبو وه سه ر چاوم و تیکرای جهستم. سه یرم له جوتیار ده هات که وا تیژ ده پۆیشت و هه نگاوی گورجی ده نا. براده ره که ی ترمان که خوی به فازیل ناساند ئه ویش چاک هه نگاوی ده نا، له وه ده چوو شاره زای ده رو دهشت بیت ، چونکه هه یج باکی نه له تاریکی و نه له به رد و ته لاش و دپک و دال هه بو، هه ر وهک که رویشک قونه ی ده هات. هه رچۆنیک بیت منیش به دوا یاندا ده پۆیشتم و هه ولّم ده دا که دوا نه که وم.

به جاده ی نێوان عه ربه ت و سلیمانیدا په پینه وه . هه یج نه هاته رێگامان، له وێوه به دهستی چه پدا رووه و شاخی گوێژه ملمان نا.

جوتیار هاته لامه وه وتی:

— ئەم ناوچەيە زۆر ترسناكە، چونكە چەندىن سەربازگەي رژیمی لىيە
و جاروباریش كەمىن دادەنئىن، بەلام من شارەزام ، خەمتان نەبىت .

ئەگەرچى كەسمان ھىچمان نەوتبوو لەو بارەيەو و بىدەنگ رەوتمان
دەكرد، ھەر ئەو دۇنيا كۆردنەو ھەيە بۆ ئىمە مايەي دۇخۆشى بوو كە بە
دوای پىشمەرگەيەكى شارەزادا دەپۆيشتىن .

من ھەر بىرم لای ھەئالانى زىندانى «ھەيئە» بوو، دەبى ئەوانە پاش
راكردنى ئىمە لە چ بارودۇخىكدا بن، ئەمە ئەگەر مابن، چونكە رژیم
بە دىندەيى ناسرابوو بۆيە ناكىي لە سەر راکردنەكەي ئىمە ھەروا
بىدەنگ بوو بىت .

مانگ لە پشت كەلى مەحمودخانەو وىردە وىردە سەرى دەردەھىتاو
ئەو ناوەي رووناك دەكردەو . ئىستا لە گەورەيى و جوانى شاخى
گوژە دەگەيشتەم، چونكە پىش ھەلھاتنى مانگ وەك دىوارىكى رەشى
مەزن دەھاتە پىش چاومان .

ھەرچەند تا سەردەكەوتىن رىگا كەمان دژوارتر دەبوو، لەگەل ئەو ھەشدا،
بە ھۆي تريفەي مانگەو، بەرپىي خۆمان بە روونى دەبىنى .

لە زىندانەو بۆ شاخ كاريكى ھەروا ئاسان نەبوو، مەوۆ لە زىنداندا
بە ھۆي نەجوولانىيەو، لاواز و بىھىز دەبى بە تايبەتى لە زىندانىكى
نەيىنى وەك ھەيئە كە سەربارى نەھىشتنى ھاتنە دەرەو ھەمان بۆ مەيدانى
زىندانەكە، وەك ھەموو زىندانىكى تر كە مۆلەتى بە زىندانىيەكان دەدا
بۆ ماوەي كاترەمىرەك، رۆژانە، لە دەرەو ھۆي ژوورى زىندان پىاسە
بەكن، ئەمە لە «ھەيئە» نەبوو .

ھەيئە زىندانىكى شاراوە و ئەشكەنجەگاي خەباتگىراني گەلى كورد بوو .

لهوئ، هیچ یاسایهک، جگه له یاساکانی خۆیان هیچتر نهیدهخوارد،
یاسای بهعسیش تهنها ئازارو لێدان و کوشتنی نهیئنی بوو.

جوتیار ههستی بهوه کردبوو که تهواو هیلاکم، چونکه خیزه‌ی سنگم به
ئاسانی ده‌بیسترا و هه‌ناسه‌پرکیم دۆخی لاوازی جه‌سته‌می ده‌درکاند،
بۆیه هاته‌لامه‌وه‌و وتی:

__ با پشوویه‌ک بده‌ین.

چ هه‌والێکی خۆش بوو، چونکه خۆم شهرم ده‌کرد نه‌و داوايه بکه‌م،
بۆیه یه‌کسه‌ر له سه‌ر گاشه به‌ردێک بۆی دانیشتم.

ئیمه گه‌یشته‌بوینه نیوه‌ی شاخه‌که‌و له‌وێوه به‌ ئاسانی رووناکی
ئاسمانی سه‌ر سلیمانیم به‌دیده‌کرد. تۆ بَلّی جارێکتر ببینمه‌وه،
چۆن بتوانم سه‌ر له‌و شاره بده‌مه‌وه که ده‌سه‌لاتدارانی، فه‌رمانی له
سێداره‌دانیان دابووم و منیش هه‌لاتوویه‌کی زیندان بووم.

فازیل، نه‌ویش وه‌ک من، شه‌که‌ت بووبوو، ده‌ستی کرد به‌ گیرفانی‌داو
جگه‌ره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا، که خێرا جوتیار ده‌ستی گرت و وتی:

__ نه‌که‌ی بۆ خاتری خوا، له‌ ره‌بیه‌کانه‌وه ده‌بینرێین.

سه‌راپای شاخی گوێژه هه‌مووی ره‌بایا بوو، به‌لام ره‌بایاکانی سه‌ر
لووتکه‌کان، وه‌ک جوتیار وتی: هه‌موو رو‌شنایه‌کیان له‌و بنار شاخ و
رێگاوبانه‌دا به‌دی ده‌کرد.

پاش پشوو‌دانێک که بۆ من زۆر پێویست بوو، که‌وتینه ره‌وت و وه‌ک
جوتیار بۆی روون کردینه‌وه، به‌ره‌و گوندی (وێله‌ده‌ر) ده‌چووین.

تا زیاتر سه‌رده‌که‌وتین ریگه‌که‌مان ته‌واو سه‌ختتر ده‌بوو، من بیرم
 بۆ لای خه‌لکی گونده‌کانی خۆمان ده‌چوو، که رۆژانه بۆ هاتنه‌نیو
 شار، نه‌و ریگایانه‌یان ده‌بپی، چونکه هیچ ریگایه‌کی ئۆتۆمبیل بۆ نه‌و
 گوندی سه‌ر شاخانه‌نه‌بوو.

له‌نیوه‌شه‌ودا چراکانی گوندی ویله‌ده‌ر ده‌رکه‌وتن، ئاهیک به‌گیانمدا
 هاته‌وه. هه‌ستم به‌برسییه‌تی و تینوویه‌تییه‌کی یه‌کجار زۆر ده‌کرد.
 بۆ له‌گه‌ڵ خۆمان تۆزیک ئاو و چه‌ند بابۆله‌یه‌ک نانمان هه‌لنه‌گرت! خۆ
 له‌م گوندانه‌ رێستۆران و جیی هه‌وانه‌وه‌ی گشتی نه‌بوو، بۆ جوتیار
 بیرى له‌وه نه‌کردبۆوه؟

که‌گه‌یشتییه‌ نیو گوندی ویله‌ده‌ر، له‌ سه‌ر ده‌ستووری پێشمه‌رگه
 چوینه‌ مایک، نه‌گه‌رچی هه‌مووش خه‌وتبوون، به‌لام به‌خه‌به‌ر هاتن
 و خێرا که‌بیانوی مال نان و چایی بۆ ئاماده‌کردین.

شانم بۆ دادابوو، خه‌وتینی بۆ هینابووم، چونکه پێلوه‌کانم تا ده‌هات
 قورستر ده‌بوون، به‌هه‌موو حسابی خۆم، ره‌وتی ئه‌م شه‌وه‌مان به
 کۆتایی هینابوو، به‌و پێیه‌ش ده‌بوو له‌م گونده‌لابده‌ین، به‌لام وه‌ک من
 چاوه‌پوانم ده‌کرد، وا ده‌رنه‌چوو، چونکه جوتیار به‌ده‌نگی به‌رز، به
 ناوی هه‌موومانه‌وه‌ سوپاسی ئه‌و میواندارییه‌ ناوه‌خته‌ی لیکردن، بۆیه
 منیش بێ سێ و دوو هه‌ستامه‌ سه‌ر پێ و ئاماده‌ی رۆشتن بووم.

من وامزانی (ویلّه‌دهر) دوا مه‌نزلمان ده‌بیّت و ئیمه‌ش شه‌و له‌وئی
ده‌مینه‌وه، به‌لام واده‌رنه‌چوو، چونکه ده‌لیلکه‌مان ناگاداری
کردینه‌وه و زۆر به‌ئه‌سپایی پئی وتین:

— ده‌بیّ برۆین، ئیره به‌که‌لکی مانه‌وه نایه‌ت.

هیچی تری نه‌وت. هه‌رچه‌نده من زۆریش هیلاک بووم و خه‌وم ده‌هات،
به‌لام ناچار بووم، بۆیه منیش بیّ قره‌ دوايان که‌وتم.

که له گوندی ویلّه‌دهر دوور که‌وتینه‌وه، ئه‌و تۆزه ترووسکاییه‌ش نه‌ما،
که له چرای ماله‌کانه‌وه ده‌بینرا په‌له هه‌وریک به‌ری مانگی گرت ،
بۆیه نوقمی تاریکی بووین و من هیچم نه‌ده‌دی و ته‌نها به‌خشه‌خشی
پێکاندا هه‌ستم به‌بوونی ئه‌وانیتر ده‌کرد. ئیمه سێ که‌س بووین،
جوتیار که‌ پێشمه‌رگه و ده‌لیلکه‌مان بوو له پێشه‌وه ره‌وتی ده‌کرد،
فازیل که‌ ئه‌ویش ده‌یویست ببی به‌ پێشمه‌رگه له پشته‌یه‌وه ده‌پۆشت
و منیش له دوايانه‌وه .

ئیمه که‌یشتبووینه سه‌ری شاخی گوێژه و ویلّه‌ده‌رمان به‌جێهێشتبوو

که جوتیار رایگرتین و هر بهو تاریکیه پئی وتین:

__ نیترا داگه پانه، زور ناگاتان له خوتان بیت، به نه سپایی برۆن و تا دلنیا نه بن ههنگاو مه نین.

له راستیدا جگه له نه ستیره دووره کان که له ژورر سه زمانه وه به ئاسته م ده بینران، من هیچم به دی نه ده کرد، له گه ل نه وه شدا ده قاوده ق سهکانی جوتیارم جیبه جی نه کردو زور له سه رخۆ ههنگاوم ده نا. من وام ده زانی سه ره ره و خوارئ گه لیک له سه رکه وتن ئاسانتر بیت، به لام نه ویش واده رنه چوو، چونکه نه ژنۆکانم خه ریک بووین له جومگه ده ربین. جا له بهر نه وه بوو بیت که هیشتا شاره زاو راهاتوو نه بووم، یان هر داگه پان کاریکی سهخت بوو، هر کامیان بیت بۆ من زور نه زیهت بوو.

من لای خۆمه وه نه مده زانی که ی ده گهینه جیگه ی مه بهست و به پتو بست و باشیشم نه ده زانی نه و پرسیاره له جوتیار بکه م، به لام له دل وه خوازیاری نه وه بووم که هرچی زووتره بگهینه شوینیک، پشوویهک بدهین و سه رخه ویک بشکینین. نه و تینوویه تیهش له ولاوه بوهستی که ته واو تامه زرووی قومیک ئاوبووم به لام ئاو له و شاخه رهق و بهرده لانییه و بهو شه وه تاریکه پهیدا ده بوو؟

نه مزانی چهنده به پتوهین، به لام ههستم ده کرد که خه ریک سه ره و خواریه که ته واو ببیت، چونکه لیژیایی داگه پانه که مان وهک نه وه ی سه ره تا نه بوو، له وه ده چوو ئیدی به ره و تهختایی برۆین.

که به ته واوی له شاخه که هاتینه خواره وه، جوتیار فره مانی پیداین:

__ بوهستن، وا نزیک جاده ی (دوکانیان) که وتووینه ته وه.

ئەو دەي وت و لە شوينى خۆي وەستا. كە بە تەواوي لىي نزيك
كە وتمەو وە وتى:

— دەبى بە زووترين كات لەم جادەيە بپەريينهو، چونكە مەفرەزە
سەريازييه كان بە شەو هاتوچۆي پيدا دەكەن.

لە دلى خۆمدا وتم، جا بەم شەو تاريكە و لەناو ئەو بەرد و تەلاشانەدا،
كى كى دەبينى؟ بەلام ئەمەم ھەر بۆ خۆم وت.

بۆ ماوہيەك نزيك جادەي (دوكانيان) خۆمان مەلاس دا، كە ھيچ
دەنگيەك نەبوو، جوتيار فەرمانى پيدايىن، كە بە راكردن جادەكە بېرىن
و بچينه ئەو بەر، ھەر واشمان كرد. ھەناسەيەكى دوورودريژم ھەلكيشا
كە نيشانەي ئاسوودەيى بوو. بەراستى ھيلاك و شەكەت و تەواو
ماندوو بووم. لە رووشم نەدەھات ئەو بەدركيتم و پييان بلىم كە با
پشوو يەك بەدين، چونكە وەك جوتيار بۆي باسكردىن، شوينەكە
گەليەك ترسناك بوو، مەترسى ئەو شەو ھەبوو گەر پشوو بەدين، رۆژ
بيتەو ئەيدى بەو پيەش لە رەبايائى سەر شاخەكانەو بە تايبەتى
رەبايەكانى سەر شاخى گۆيژەو بەبينرين، بۆيە بى ورتە ھەرچەند تەواو
بى ھيزيش بووم ھەر بە دوايانەو، روو و سەر، منيش سەردەكە وتم.
گەر ژيانى پيشمەرگايەتى و پارتيزانى بەمشيۆيە بيت دەبى گەليەك
سەخت بيت.

تينوويەتى تەواو تينى بۆ ھينابووم، بۆ لە بىرم چووا پەلەپەلى
جوتيار بوو كە ئەو شەو زۆرى پەلە بوو، يان ئەو يش وەك من بىرى
چوو. چۆن مەوۆف بەم شاخ و دۆلەدا بپوا بە بى مەتارە. خۆ من
ھەميشە دەمبىست كە مەتارە بە قەدەر چەك بۆ پيشمەرگە گرنگە.

زۆرم سەركۆنەي خۆم كرد، بەلام ئايا ئەو ھيچ سوودى ھەبوو،

تینوویه تی ده شکاند؟

له مبهړ، جوتیار وهک نه و بهر په له ی نه بوو، راده وهستا و پټی ده وتین که ده توانین پشوو بدهین، هر و اشمان ده کرد، دیار بوو نه مبهړ وهک نه و بهر مه ترسیدار نه بوو، به لام که ی ده گه ی نه شوینی حه وانه وه یهک، که ی توژیک ئاو ده خوینه وه، که ی راده کشین.

له سهرکه وتندا بووین، هه ستم کرد فازیلش وه کو من شه که ت ده نوینی، نیتړ ده شمانویرا که میک پیکه وه گفتوگو بکه ین بویه پیم وت:

__ چونی له گه ل سهرکه وتندا؟

ئاوړی لینه دامه وه، گهر بشیکردایه بو من له و تاریکیه دا هر وهک یهک بوو، له وه لامدا وتی:

__ بپوا بکه زور له تو هیلاک ترم، به لام تازه چارمان چبیه، هر ده بی بپوین.

دیسانه وه پرسیارم کردو وتم:

__ نه ی که ی ده گه ین؟

بو کوئی؟

وه لامیکى راستی دامه وه، نیمه بو شوینیکی دیاریکراو نه ده چووین. پېشمه رگه شوینی زانراو و دیاریکراوی نه بوو. ده بوو نیمه به شوین نه واند ا بگه ریښ و بیان دوزینه وه و په یوه نډیان پټوه بکه ین.

هیچ پرسیارى ترم نه کرد. سهره وژوور مللمان دهنه، ترپه ی دلم به ناسانی ده بیسترا. بن پیم نازاری ده هات که نه و ته لاشه به رده تیزانه

له بن پټم ده چقین ته زوی نازار به هموو گیانمدا ده هات، پټلوی
لاستیک دادی نه ده دا.

هه ستم کرد که جوتیاریش وهک نیمه هیلاک بووه، چونکه نه ویش
هه نگاهه کانی وهکو سهره تا گورج نه ده نا.

هه رچونیک بیت گه یشتینه سهر شاخه که و له وی هه ست به ته ختایی
ده کرا. جوتیار له شوین خوی دانیشته و وتی:

__ نه مشه و نیترا ناگهینه هیچ شوینیک، ته واو ماندوویشین، بویه
هه ریه که و له پال گابه ردیکدا با سهرخه ویک بشکینن تا به ره به یان و
دونیا رووناک ده بیته وه.

به راستی هه والیکه خوش بوو، بویه منیش بی گه پان به دواي هیچ
گابه ردیکدا به کسهر له شوین خوم بوی راکشام.

له چووقه چووقی ددانه کانم به ناگا هاتمه وه، له شم هه مووی هه لده له رزی، سه رم دیشا، سه یری ده ورو پشتی خۆم کرد، دنیا رووناک ببووه وه، جوتیار له خه وه ستابوو، یان هر نه نووستبوو، چونکه خه ریکی پاککردنه وه ی ده مانچه که ی بوو، فازیل له سه رما خۆی گلۆله کردبوو، به ردیکی کردبوو به سه رین. هه ستم کرد که هه موو گیانم رهق هه لاتیبیت. نه که رچی مانگی سیپته مبه ریش بوو، به لام سه ر نه و شاخه کویتسانیکی راسته قینه بوو. جوتیار سه ری هه لپری و وتی :

— ده بی به زوویی لیزه ش تیپه ربین و بجینه دیوی نه دیو، لیزه وه ئیتر ره بایه کان ده مانبینین.

ئه مه ی وت و ئیشاره تی بو ژژه لآت کرد. ره بایه کانی رژیم له سه ر لووتکه به رزه کانه وه به ئاسانی ده بینران. له راستیدا له شوینیکی مه ترسیداردا، نه و شه وه، لاماندا بوو. جوتیار هه ستایه سه رپی و وهک مه شقی وه رزشی بکات هه ندیک باسکی راوه شاندا و چه ند جاریک خۆی به ره و زه وی نووشتانه وه و پاشان له سه ر هه ردوو پیی که وته هه لبه زینه وه، بۆیه من به سه رسوورمانه وه سه یرم ده کرد. له دلی

خۆمدا دەموت، ئای لەو تاقەتە! لەو دەچوو جوتیار ھەستی بە
سەرسامیم کردبێت، چونکە بە دەنگی بەرز بۆ ئەوێ فازیلێش خەبەر
بکاتەو وێ:

__ ئەو خۆ بزواندەو خۆ راوەشاندە بۆ پارتیزان، گەلێک پێویستە،
رەقی و سستی جەستە دەرووژنێت لەشیش گەرم دەکاتەو.

فازیلێش ھەستا، ئەویش چەند جارێک بەراست و چەپی خۆیدا پشتی
تەقاند و پاشان ھەستایە سەرپێ. من زۆرم تینوو بوو، ھەرچی
سەیری دەوو پشتیشم دەکرد لە تاوێرە بەردو گابەرد و تەڵاشی تیز
و دەوھنی چڕ، ھیچی ترم نەدەدی بۆیە بە جوتیارم وت:

__ کە ی دەگەینە ئاو؟

لە وەلامدا وێ:

__ ھەر دەگەین.

وەلامێکی پێشمەرگانە بوو، چونکە نە کاتی دیاری کردو نە شوێنیش!
بۆیە منیش بێدەنگ بووم. لەم کوردستانە شیرین و رەنگینە ھەر ئاو
زۆرە، بۆ وا لە ئێمە ھاتۆتە قاتی؟

سەربەرەوخواز، جوتیار لە پێشەو، ئێمەش لە پشتیەو کەوتینەو
رێ. بە رووناکی رەوت زۆر ئاسانتەر بوو. لە شاخە دوورەکانی
روژھەڵاتمانەو، کە وەک تەم دەبینرا، خۆر تۆزە تۆزە سەری
دەردەھێنا. دیمەنێکی دلرپین و تابلۆیەکی سروشتی بێوینە بوو.
تیشکی زێڕینی خۆر کە بەناو تەمی بەیانیدا تێدەپەڕی، دیمەنێکی
خەیاڵاوی دەنواند. نیگارکێشێکی وەک (رینواری) دەویست کە
بەر جەستە ی بکات. تەزوی گەرما تا دەھات بەتینتر دەبوو، ھەستم

ده کرد که له شم ورده ورده، له ئه نجامی روښتن و گهرمی خوردا، تا ده هات نه رمتر ده بوو، به و پښهش ته زووی سه رما له گیانمدا نه ده ما.

که که وتینه نادیاړی، جوتیار هه نگاوه کانی هیور کرده وه و تی:

__ مه به ستم بوو زوو بگهینه ئه م دیو، به راستی ره بایه کان گهره ستیان به بوونمان بکردایه ته قه یان لیده کردین.

منیش هر بۆ دروستکردنی وتووێژیک وتم:

__ به لām خو ئیمه جارئ چه کدار نین، بۆ ته قه مان لیده که ن؟

سه بیرکی قوولی کردم. وهک پرسیاره که چاوه پواننه کراو بوو بیت بۆی، سه ری له قاند و تی:

__ ئه وانه گوئ ناده نئ، هه رچی له سه ر شاخ ببینریت، به یاخی بووی له قه له م ده دن.

یاخی بوو، زاراوه ی به عس بوو بۆ پښمه رگه . هر سه ره وخوار داده گه راین، بی ئه وه ی ئه مجاره پرسیار بکه م به خۆم چاوم بۆ ئاو ده گپړا.

له زۆر شویننی کوردستاندا، وهک من ده مبیست، له سه ر شاخیش، هه ندیکجار، ئاو په یدا ده بوو، به لām له شانسی ئیمه دا ئه م شاخه هر به رده لāن و ده وه ن و ره قه نی بوو.

ده مه و به یانی گه یشتی نه ته ختایی، له دووره وه خانووه قورپه کانی دتیه ک به دی ده کرا، ته زوویه کی خۆش به گیانمدا هات، نیدی ده گه ی نه ئاو. که نزیک دئ که وتینه وه، جوتیار وهک کاریکی گرنگی نه نجام

دابئ _ که به لای منه وه هر وا بوو _ وتی:

_ نه وه ش دئی عازهبان.

نه گه رچی من پیشتر نه و دئییم نه دیبوو، له گه ل نه وه شدا ناوه که ی
بو من نامۆ نه بوو. نه و دئییه زادگای شاعیریکی ناسراوی گه له که مان
بوو که به شیخ سه لام ناو ده برا. خاوه نی شیعی نه ته وایه تی هست
بزوین و کوردانه بوو که هه ندیکم له قوناغی سه ره تاییدا له بهر کردبوو.

دانیشتوانی گونده که وهک عاده تی هه می شه یی، هه موو هه ستابوون.

جوتیار ده مانچه که ی به ئاشکرا کرد به لاقه دیداو رووه و مزگه وتی
دئ له پیشمانه وه ملی نا. عاده ت وا بوو، هر له سه ره تای شوپشی
نه یلوه وه که پیشمه رگه رووی ده کرده دئییک یه کسه ر ده چوونه
مزگه وت، له وئوه له لایه ن کوپخا یان گه وره ی دئوه ، ته وزیع ده کران.

یه کیک له تایبه تمه ندییه کانی پیشمه رگایه تی له کوردستان، که جیای
ده کرده وه له شوپشگێرانی ولاتانی دیکه، نه م دابه شبوونه بوو، رهنگه
له بهر نه بوونی رێستوران له و گونده بچووکانه دا بووی، یان هر خودی
کۆمه لگای کوردی نه و میواندۆستی و خزمه تی بیانی هر له کۆنه وه
بو به جیمابیت، هر کامیان بیت، نه م میواندارییه، خزمه تیکی گه وره ی
به پیشمه رگه کانی کوردستان ده کرد، که ده کرئ به شانازییه وه لای
هه موو جیهان باس بکرئ.

له مزگه وتی دئ، هر خیرا، سه رو چاوم شت. کوپه ئاوێک له سووچیک
حه وشه که دا، که کۆجیله یه کی ره شی پێدا هه لواسرابوو، سه رنجی
راکێشام و هر خیرا خۆم گه یاندئ. چن کۆجیله یه ک ئاوم خواره وه،
هه ستم ده کرد که ئاوه که چۆن به گه رووی وشک هه لاتوومدا تیده په پئ

و دهیبووژنیته وه . مړوف ده توانیت چەند روژیک نان نه خوات، به لام
ناو... ناو ناتوانریت.

له زیندانیشدا له «ههینه» هەر مهراقی ناوم بوو، گه وره ترین
ئهشکه نجه لای من بئ ناوییه . که رژیم له زیندانه نهینییه کاندای وهک
چه کیکێ کاریگر، دژی زیندانییهکان، به کاری دههینا .

که ناوه که م ههلقوراندو ناویم دایه وه، جوتیار له گه ل گوندیه کدا قسه ی
دهکرد و گویم لیبوو دهیوت:

__ ئیمه ته نها سئ پێشمه رگهین .

کابرا که له مه ودا وه کو حاجی خوی ناساند زۆر به گه رمی به خیرهاتنی
کردین و وتی:

__ سه ر چاوان

که واته ئیمه له مپووه، هه لگری نازناوی شانازییهتیه ری پێشمه رگهین .

که له مالی حاجی هاتینه دهره وه ، یه کسهر رووه و مزگه وت ملمان نا. مزگه وته که چۆل بوو، بۆیه جوتیار به خوشحالییه وه پئی وتین:

__ ده توانین تا پیشمه رگه کان ده گه پینه وه بۆ ناو دئی، لیره تۆزئ پشوو بدهین. هیلاکی و شه که تی شه و به من و فازيله وه به ئاشکرا دیار بوو، ههر بۆیه ش به دانیشتمان، یه کسهر شانم بۆ دادا.

نازانم چه ند بوو نووستبووم که جوتیار ده ستيکی به که له که مه وه ژه ند و به دهنگی به رز وتی:

__ هه والیکى خوش، پیشمه رگه کان گه یشتن.

بۆ من ، نه و هه واله گه لیک شادیهینه ر بوو، چونکه ئیتر پئیویست نه بوو ئیمه به دواى نه واندا بگه پین، چونکه دۆزینه وه ی پیشمه رگه له و شاخ و هه ردو کتیه، کاریکی هه روا ئاسان نه بوو، نه گه رچی نه و کاره بۆ جوتیار زه حمه ت نه بوو، به لام له گه ل نه وه شدا بۆ ئیمه، به تایبه تی من، زۆر زه حمه ت ده بوو. پیشمه رگه هه رگیز شوینی خۆ شاردنه وه و هه وانه وه ی خۆی به که س نه ده وت. رژیم سه ربازگه و ره بایاکانی به هه موو کوردستاندا بلآو کردبۆوه، ههر بۆیه ش نه ده توانرا

بنکەى پېشمەرگه دابمەرزى و بەو پييهش، پېشمەرگه دەبوو هەميشه
له جموجۆلدا بێت که به زمانى پېشمەرگه پيى دەوتر، جەوله .

که له مزگەوتەکه هاتمه دەري ، پۆلى پېشمەرگەم به چهکه وه دى،
له پيشيانەوه ئەنوەرى مەجید سولتان بوو، که به شێوهى پۆشینی
به رگی هەر له گيفارا دەچوو. قەمسەلهى سهوزى سهريازى ئەمریکى،
کاسکيتى رهشى سهريازى پيادهى عيراقى، مووى رهش و تهنكى
سهروچاوى، کلشینکۆفى هەفتاوپیتنجى سەر شانى، روخسارى
شۆرشگيرپيکى نمونەيى دەنواند. بهراستى به بينينى دلم گەلێک
گەشايەوه، بۆيه يەكسەر باوهشم پيدا کرد و ناوچاوانيم ماچ کرد. من
و ئەنوەر له شاريش هەر برادەر بووين و ناگادارى کارى نهيتى يەكترى
بووين و چەند هەفته يەكيش له مالى ئيمه خۆى هەشار دابوو، تا ئەو
شەوهى رهوانەى شاخمان کرد.

له گەل پېشمەرگه كانيشدا مەراسيمى يەكترناسينمان جيبه جيكرد.

يەكێك له پېشمەرگه كان زۆر به وردى و به قوولى تيبده پوانيم. که
هەموو هاتينه ژورى مزگەوت بۆ پشودان، هەر سهيرى دەکردم و
پاشان به گوێى ئەنوەريدا چرپاند، ئەنوەر سهيرى کردم و بزەيهک
گرتى و به دەنگى بهرز وتى:

__ خالە نه بهز ئەوه هاورى (دارا) ى خۆمانه .

له شارددا ناوى نهيتيم (دارا) بوو، نه بهز ناسيميه وه پهلامارى دام و
وتى:

__ تۆ کهى وا بوويت؟

مەبهستى سهروچاوم بوو که له کاتى گرتنمدا، له سلیمانى، له لایەن
ئىستىخباراتەوه به هەريه لى درابوو، له راستيدا ناهەقى نهبوو

نەمناسىتەۋە . ئەو بە شىۋەيەكى تىرمى دىيىۋ .

ھەموو پېشمەرگەكان تامەزىۋى بېستىنى ھەلاتىم بوون لە زىندانى «ھەيئە»، بە تايىبەتى ئەنۋەر ونەبەز، بۆيە منىش بە كورتى چۆنىەتى گرتىن و راكردنەكەم بۆ باسكردن و پاشان وتم:

__رۆژانمان زۆر لە بەردەمدايە، دەتوانم وردەكاريىەكانى ئەو ھەلاتنەتان بۆ باس بكەم .

ئەنۋەرىش لاى خۆيەۋە باسى ژيانى پېشمەرگايەتى بۆ كردم كە رۆژانە چى دەكەن و بە چىيەۋە خەرىك دەبن . ھەموو زانىارىيەكان نوئى و سوودبەخش بوون . ئەگەرچى من سالى ھەفتاۋچوار پېشمەرگە بووم لە ھىزى ئازادى، بەلام پېشمەرگايەتى ئەۋكاتە ۋەك ئەمپۆ نەبوو، ئەۋسا دوو بەرە ھەبوو، بەرەى ھكۈمەت و بەرەى شۆپش . بەلام ئىستا زۆر جياۋاز بوو، ھكۈمەت و سەرباز و بىنكە و سەربازگەكانى لە ھەموو شوپىنكى كوردستاندا ھەبوون، ھەر لە شارە گەرەكانەۋە تا دەگەيشتە كۆپرە دىكانى سەر سنوور، ئەو دىيانەى تەنانەت لە ئەتەسى عەسكەرى ئىنگلىزىشدا نەبوون .

زانىارىيەكانى ئەنۋەر، ۋەك ئەفسەرىكى عىراقى و ۋەك پېشمەرگەيەكى شۆپشى ئەيلوول، زۆر ورد و پسپۆرمانە بوون . ئەنۋەر ھەم شارەزاي عەسكەرى، شەپى نىزامى بوو، ھەم پارتىزانىكى لىھاتوو و مروفىكى يەكجار بە جەرگ و ئازا بوو .

سەبارەت بە ژيانى رۆژانەى پېشمەرگە وتى:

__ رۆژانە ئىمە جەۋلە لەناو ئەم دىيانەدا دەكەين، باسى نوپىۋونەۋەى، خەبات و شەپى چەكدارى دژى رۆژىم دەكەين . شەۋانە دەچىنە دەرەۋەى دى يان پەنا بۆ سەر شاخەكان دەبەين . ھەموو پېشمەرگەيەك دەبن ھەراسەت بگرتى، كەمىنى بەيانىشمان ھەمىشە ھەيە .

هه موو زانيارىيه كان به كه لك بوون، مروف تابلوييه كى راسته قينه ي ده هاته پيش چاو. نه وه ي له كتييدا ده خويترتته وه، مەرج نيبه له گه ل واقيعدا بگونجى. نه وانه ي نه نوهر باسيده كردن له نهجامى نه زموونى پيشمه رگايه تى خوى بوون.

له مزگه وت هاتينه ده رى. نه نوهر پى و تم:

__ نابى له هيچ شوي نيك له وه زياتر بمينينه وه. ده بى هه ميشه له بزواندندا بين، خوت به چاوى خوت، بى گومان رهبايه كانت دى كه چەند نزيكن. سهره پاي نه وهش سهر بازه كان رۆژانه بو ناو دى دى و ناو به ولاخ بو رهبايه كان ده بن.

بيروكه يه ك هات به ميشكمدا، هه رچەند من له ده مانچه يه ك زياترم پينه بوو، له گه ل نه وهشدا و تم:

__ نه ي بو كه مينيان بو دانه نيين؟

په له م بوو بو شه پ يان پرسىاريكى ناشيانه بوو له شوپشگيرپى خاوه ن نه زموون.

نه نوهر پيكنه ي، ده ستىكى دا به پشتمداو وتى:

__ په له مه كه. نه وهش ده بى، به لام له ناو دى نا.

پیشمەرگە کارى رۆژانەيان بریتی بوو له جەوله له نێوان دیکانى (عازەبان) و (گورگەيەر) و (چنگيان). دیکان هێند له يەك دوور نەبوون. گەر نانی نیوہ پۆمان له عازەبان بخواردایە ئەوا بۆ ئیوارە دەچووینە (چنگيان). لە راستیدا چنگيان بۆ ئیمەى پیشمەرگە زۆر خوش بوو، چونکە چەندین دوکانى لیبوو کە لە دیکانى تر نەبوون، ئەوەش بۆ ئیمە گەلێک پێویست بوو، بە تايبەتى بۆ کرپنى هەندى پێویستى وەکو گۆرەوى و دەریی و فانیلە و پیللوى لاستیک و بنیشت و نوقل، بنیشت بۆ ئیمە زۆر کاریگەر بوو، تینووشکینىكى بى وینەيە بۆ پیشمەرگە .

شوینى هەلکەوتى «چنگيان» بۆ ئیمە لەرووى عەسکەرییەوہ زۆر بە بايەخ بوو، چونکە لە هەموو لایەکەوہ بە شاخ دەورە درابوو، ئەوەش بۆ کاتى پێویست، بە تايبەت ئەوکاتانەى رژيم هێرشى دەکردە سەرمان، زۆر گرنگ بوو، چونکە بە ئاسانى خۆمان دەگەياندە سەر لوتکەى شاخەکان .

ئەو پیشمەرگانەى لە گەل کاک ئەنوەر بوون، هەموو نزیکەى لە

ته مه نیکدا بوون، جگه له یه کیک که دیار بوو زۆر له نيمه گه وره تر بوو، خوی وهکو عه به ی فارس ناساند. ئه و له ش و لاری له پيشمه رگه نه ده چوو، زیاتر له فرمانه ریکی به سالآچوو، یان له ئاغای دیکه ده چوو، رووخۆش و قسه خویش، به لام شه که ت و بئ توانا ده هاته پيش چاو، ئه ویش له وه ده چوو هی کیشی قورسی بوو بئت. هه ر ئه مه ش وای لیکردبوو که زوو زوو برسی ببئت.

هه ر بگه یشتینایه ته نزیک دیکه ئیتر ئه و هه موو پئویستییه کی چیش لیتانی له دیکان پهیدا ده کرد، خویشی ده بووه چیشتلینهر. زهوق و سه ليقه ی ته وایشی له چیشتلیناندا هه بوو، وهک ده لئین نانی به ده سه ته وه ده خورا. ئه گه رچی به فرمانی کاک ئه نوهر نه ده بوو هیچ له خه لکی گونده کان داوا بکریت و ته نانه ت خوی که له و مالا نه ی تیا ته وزیع ده بوو، سویندی ده خوارد که نابئ نانی گرم لئینریت و ته نها به نان و ماست یان به نان و سه وزه قایل ده بوو. به لام ئه وه به سه ر کاکه عه به دا به جینه ده هینرا. کاک ئه نوهر ریزیکی تایبه تی بوی هه بوو. له دانیشتنیکدا که له راستیدا پشوو بوو وتی:

— ده بئ ریزیکی زۆر له کاکه عه به بگرین، چونکه ته مه نی له هه مووان به ره وژوورتره و سه ره پای ئه وه ش له پیاوه تیدا تووشی پارتیزانی و نیمه بووه.

زۆر له دانیشتوانی شار، ئه گه رچی سه ر به هیچ ته نزمیکیش نه بوون، به لام ئه وانه هه ر دالده ی پيشمه رگه یان ده دا، که بۆ چاره سه ری نه خویشی به دزییه وه روویان ده کرده شار، یان چهک و ته قه مه نیان له شاره وه، به نه ئینی بۆ لای پيشمه رگه ده گواسته وه. زۆر له وانه ئاشکرا ده بوون و له لایه ن رژیمه وه ده سته گير ده کران و له مه وداش له سیداره ده دران، چونکه لای به عس هه رچی هاوکاری پيشمه رگه ی بکردایه

سزای به له سیداره دان ده درا، یان شانسی بۆ پهیدا ده بوو و له دهست به عس و چلکاو خۆرانی قوتار ده بوو، پاشان خۆی ده گه یانده لای پېشمه رگه کان، وهک کاکه عه به ی خۆمان.

کاکه عه به به دهم قرچاندنی رۆن و پیاژه وه، باسی خوشی ژیاڼی شاری به جوړنیک بۆده کردین که مړوف تامه زړووی چیشته خانه به ناویانگه کان و گپه خانه کانی ده کرد. دیار بوو شاره زاییه کی باشی له سهر شوینه باشه کانی ناخواردن هه بوو، هه روهک به شیوه یهک باسی نه و جیگایانه ی ده کرد که مړوف ههستی ده کرد که کاکه عه به حهزی له گه پانه وه به بۆ ژیاڼی پېشوو، چونکه له راستیدا ژیاڼی سهختی پېشمه رگایه تی به و نه ده کرا.

هه ر نه مهش وای ده کرد که هه ر به دهم چیشته لیئانه وه بلی:

__ نه گه ر ببی به شه پری ناوخۆ، نه و من یه که م که سم که ده پۆمه وه.

هیچ سیمایه کی شه پری ناوخۆ له ئارادا نه بوو، نه م پېشبینیه ی کاکه عه به هه ر خواستیکى نیو دلی خۆی بوو، چونکه ته نها به وه ده یتوانی ریزه کانی پېشمه رگه به جیبه یلی و خوشی به ئاسوده یی بگه پیته وه نیو شار. له راستیدا هیچ پاساوێک نه بوو بۆ شه پری ناوخۆ، چونکه به هه موو لایه نه کانه وه، ژماره یان له سی پېشمه رگه تیپه پری نه ده کرد. ئاگام لیبوو چۆن کاکه عه به سه روکاری مه نجه له برنجه سووره که ی ده کرد که له ماله کانی نیو دلی خواستبوو. نازانم چۆن دوشاوی ته ماته ی په یدا کردبوو که له دیکانی کوردستاندا زۆر به ده گمه ن به کار ده هیئرا، به لام نه وه بۆ مړوفیکى شیو دۆستی وهک نه و زه حمهت نه بوو. چاک سه رنجم ده دا به چ شه وق و زه وقیکه وه سه ری مه نجه له که ی لاده بردو به په نجه نه رمۆله کانی چیژی برنجه که ی ده کرد، نه مده زانی چۆن ده یویرا ده ستبکات به نیو نه و مه نجه له گه رمه دا.

لای نیوه پۆ کاک ئه نوهر پهیدا بوو، هه ر له سه ره تای به یانییه وه چوو بووه ده ره وه ی دئ و ده ورو به رو ناوچه که ی ده پشکنی و پرسپاری جموجۆلی سه ر یازه کانی له خه لکی ناوچه که ده کرد. ئه و هه میشه که مینی به یانیانی بۆ خۆی داده نا و هه میشه ده یوت:

__ پێشمه رگه له سه ره تای ژیا نی پارتیزانیدا، زۆر سه خته بۆی به یانیان بێدار بێت، کاتی ده وئ تا راده هیتریت، بۆیه حه زده که م جارئ هه رخۆم به م کاره هه لبستم.

راستی ده کرد، مړۆف له م کێوه ده توانیت تا دره نگانیک به خه به ر بێت، به لām که نووست هێنده شه که ت ده بێت که به یانیان زوو نا توانیت له خه و هه ستیت. خۆشم هه ستم به وه کردبوو و به که م و کوپیم داده نا. به لām کاک ئه نوهر هه رده م ده یوت:

__ هه مو تان رادین، په له تان نه بێت.

مه به سستی کاک ئه نوهر ئه وه بوو، که ئه وکاره نه کا به فه رمان، چونکه پێشمه رگایه تی کاریکی ئیختیاری بوو، مړۆف خۆی بپاری ده دا که ببی به پێشمه رگه، ئه گه رچی ئه و راستیی هه ش ده زانرا، که ئه وه ئه رکی هه موو هاو لاتییه که، یان راستی وایه بلێم، ئه رکی هه موو لاو و گه نجیکی کورده که به شداری خه بات و تیکۆشان بکات، به لām له گه ل ئه وه شدا ئه وکاره زۆره ملئ نه بوو. بپیار به ده ست خۆی بوو، ئه گه ر مړۆف له و حاله تانه چاوبپۆشی که رژیم زۆر جار خه لکی ناچار ده کرد که په نا بباته به ر شاخ و ببی به پێشمه رگه.

کاک ئه نوهر چاوی به ناواماندا گێپراو سه یری مه نجه لئ سه ر پشکۆکه ی ده کرد، سه یری کاک عه به ی نه کرد، به لām چاویکی سه رزه نشتاوی به نێو هه مواماندا گێپرا که هه موو به ئاسانی تییگه یشته ی.

کاتیک نان ناماده بوو، تنها کاک نه نوهر نه یخوارد. نه یویست دلی
کاک عه بهش بشکینئ و پاساویکی زور مونه ده بانه ی هیئایه وه. دهستی
کرد به گیرفانیداو پارچه یه ک نانی ره قی شه وی له گیرفانی دهر هیئاو
که وته کرماندن. جاروبار قومیک ناوی نیو مه تاره که ی بهر پشتینی
ده خوارده وه. به نه سپایی پیی وتم:

__ کاریکی گرنگترمان، له چیشت لینان، له پیشه.

له په یامه که ی گه یستم بویه سه ری ره زامه ندیم بۆ له قاند. وایزیم
پیشمه رگه کانیش له وه لویسته ی کاک نه نوهر به روونی تیگه یشتن،
چونکه نیدی چیشت لینان دووباره نه بووه وه.

چهند رۆژیک دوا ی نه وه، کاکه عه به، بی نه وه ی، شه پی ناوخوش
رووبدات، ری شاری گرته بهر و نیدی نه ماندیبه وه.

هه‌واله‌كان ده‌هاتن، به‌تاييه‌تى بۆ كاكا ئه‌نوه، كه له‌ ناوچه‌يه‌دا رۆلى
 فه‌رمانده‌ى عه‌سكه‌رى ده‌دى، سه‌باره‌ت به‌ جموجۆلى سه‌ربازانى رژيم
 له‌و ده‌وروبه‌ره‌ .

له‌ راستيدا له‌ناو جه‌رگه‌ى ئه‌واندا بووين، ده‌ورمان به‌ سه‌ربازو ره‌بايا
 ته‌نرا بوو، به‌لام ئيمه‌، چونكه‌ گرووپى بچووك بچووك بووين، به‌
 ئاسانى نه‌ده‌بينراين .

ئه‌وانيش، سه‌ربازانى نيو ره‌بيه‌كان، نه‌ده‌ويژان دابه‌زنه‌ خوارى،
 ئه‌گه‌رچى جاروباريش بۆ هه‌ندى پتويستيان هه‌ر ناچار ده‌بوون،
 به‌ تاييه‌تى به‌رۆژ، كه‌ بيته‌ نيو دى‌كان، له‌وكاته‌شدا، له‌سه‌ر داواى
 دانىشتوان، ئيمه‌ به‌ هه‌چ جۆريك، ئه‌ويش بۆ پاراستنى ژيانى
 گونديه‌يه‌كان ، ده‌ستمان، له‌وكاته‌نه‌دا، له‌سه‌ربازانى رژيم نه‌ده‌وه‌شاند .

كاكا ئه‌نوه‌ر ده‌مه‌و عه‌سرىك كۆى كردينه‌وه‌، ئه‌و زانىارييه‌نه‌ى ده‌ستى
 كه‌وتبوون، بۆى باسكردين . ئه‌و وه‌كو ئه‌فسه‌رىكى سه‌ربازى قسه‌ى
 بۆ ده‌كردين .

هه والە گەشتووێکان باسیان لەو دەکرد، کاک ئەنوەر پێی وتین، کە روژانە دوو زیل سەرباز، بە یانیان لە دووکانیانەو، دەچن بۆ سەرگەلو، ئیوارانیش، پێش تاریک بوون، دەگەرێنەو. ئەمە نیچیریکی چەور بوو، بە تەعبیری کاک ئەنوەر، کە پێویستی دەکرد دەستیکیان لێبەشێنین هەم وەک چالاکییەک و هەم بۆ رژێمیش نیشان بەدەین کە ئێمە هەین.

کاک ئەنوەر پیلانەکی وا بۆ باس کردین:

— بە پێی ئەو زانیارییانەی پێم گەشتوون، ئیواران دوو زیل لەم نزیکانەو تێدەپەن.

هەموو گۆی قولاخ بووین. ئێمەش کەم تا ژۆر ئەو زانیاریانەمان، لە لایەن گوندییەکانەو پێگەشتبوو، بۆیە ئێمە هەموو وەک شارەزا گۆیمان لێدەگرت.

پیلانەکە بریتی بوو لەوێ کە من و کاک ئەنوەر خۆی، بچینە نزیک جادە (سیتەک) و سێ پێشمەرگەش، کە هەژارو جوتیارو هاوێی بوون لە پشتمانەو، کە بوو بە تەقە، بمانپاریژن.

شوێنی کەمێنەکەمان دوور بوو لە ئاوەدانییەو، ئەوێش لای کاک ئەنوەر گەلیک گەنگ بوو، کە چالاکییەکەمان نەبێتە مایەی مالفۆرانی بۆ دیکانی دەورووبەر، چونکە لە هەموو چالاکییەکدا، بە تایبەتی گەر نزیک گوندەکان بوا، ئەوا رژێم، هەر بۆ تۆڵەسەندنەو، یان چاو ترساندن، دەکەوتە تۆپ بارانکردنی دیکان، بەوێش زیانیکی ژۆری لە دانیشتوووان، کە ژۆرەیان خەڵکانی هەژار و بێ دەرامەت بوون و تەنها بۆ بژێوی ژانیان دەگەران، دەگەیان.

تۆزه تۆزه دهوړووبه بوللې ده بوو. کاک ئه نوه هه ستا بووه سه رپي، به دووړبينک سه يري جاده که ي ده کرد. هيچ به دي نه ده کړاو هيچيش نه ده بيسترا. گويم له ترپه ي دلم و هه ناسه م ده بوو. مه خز نه ي کلاشينکوفه که م ده رهيتا و سه يري ناواخني م کرد، پر له فيشه ک بوو، مه خز نه که م خسته وه شويني خوي. کاک ئه نوه ئاوړي ليدامه وه دياربوو گوئي له و جوول يه م بوو، به لاچاوي سه يري کردم، هيچي نه وت، شهرم کردو نه مزاني ئه وکاره م بو کرد. دلنيا نه بووم له تفهنگه که م، يان چاوه پواني و بين ئارامي خوم بوو!

دهنگي هاتني لوري له دووړه وه ده بيسترا، کاک ئه نوه خوي دايه وه پال به رده که ي و ئاوړي ليدامه وه، سه ري بو له قاندم، له په يامه که گه يستم، ده ستم له سه ر په له پيتکاي تفهنگه که بوو.

له دووړه وه دوو لوري ده رکه وتن، به لام لوري نه بوون، ئاسني روت بوو، جاده که ي ده کوتايه وه، تا ليمان نزیک ده بوو ترس و سامي زياتري په خش ده کرد. لوري نه بوو، تانکيش نه بوو، تايه کاني لاستيک و خوي يه ک پارچه ئاسن بوو. ته نها کونيک ده بينرا. من تا ئه وکاته شتي له و بابه ته م نه دي بوو، که ته واو به رچاومان روون بووه، کاک ئه نوه هاورى کرد:

__ ته قه نه که ن. ناقيله يه .

ئهمه ي وت، خوي دانه واندو به ئيشاره ت به منيشي وت:

__ پال که وه با نه تبينن و ته قش نه که يت.

له راستیدا خەریک بوو ئێمه بکهوینه بۆسەوه . چاک بوو ناقله که له بهر خێزایی، نهو، ئێمه ی نه دی، ده نا کاره سات ده قه وما . ئێمه چه کێکی وامان پێ نه بوو که بتوانین به ره نگاری نه و (کیوه ئاسنینه) ببینه وه . چه که سووکه کانی ئێمه که کلّاشینکۆف و سمیرنۆف بوو به که لکی نه و شه په نه ده هات .

دیار بوو کاک نه نوهر وه کو نه فسه ریکی ده رچووی کۆلیژی سه ربازی عێراقی، ئاشنایی له گه لّ نه و جوړه ئالیاته هه بوو . ئێمه تا نه وکاته هه ر تانکمان دیبوو که نه ده هاته ناوچه کانی ئێمه به لام ناقله ئاله تیکی عه سکه ری ته واو نوێ بوو بۆ ئێمه .

له گه رانه وه ماندا بۆ بنکه کانمان له (گورگه یه ر)، کاک نه نوهر باسی ناقله ی بۆ کردین که چۆن هه موو لایه کی به پلێت، که گولله ی ئاسایی نهیده بپی، داپۆشراوه ، هه ر بۆیه ش زوو فه رمانی به ئێمه دابوو که به و چه که سووکانه ته قه ی لێنه که ی، چونکی هه یج سوودیکی نه ده بوو . هه روه ک باسی نه وه شی بۆ کردین که گه ر بمانه وێ جارێکی تر بۆسه له و شوێنه دا دابنێینه وه، نه وا پتویست ده بوو که به لایه نی که مه وه، (ئار پی چی) مان له گه لّ بێت که نه وکاته لامان نه بوو . هه ر بۆیه ش کاک نه نوهر زیاتر هانی داین که جارێ له گونده کاندایه خه ریکی

پروپاگنده بین بۆ شوپش و بهرزکردنه وهی وره ی دانیشتیوان .

که به گرده که ی پشتمانه وه سه رکه وتین، ده ورو به رمان ته و او تاریک بووبوو، بۆیه به زحمه ت ریمان ده کرد. هه موو بیده نگ ، چونکه راهاتبووین، که تاریک داده هات له گه ل یه کتری قسه مان نه ده کرد.

شه و گه یشتینه دئی عازه بان، وهک عاده تی پیشمه رگه به سه ر ماله کاندایه شبووین .

زۆربه ی ماله کان هه ژار بوون، له م ناوچه یه (ئاغا) ی لینه بوو، ته نانه ت جوتیاری ده ولّه مه ندیشی لی نه بوو، بۆیه پاش ناخواردن سه رو به تانیمان هه لگرت و چووینه نیو مزگه وتی دئ .

مزگه وته کان بۆ ئیمه به تاییه تی به شه و، ببوونه جیی حه وانه وه مان و تا رۆژ ده بووه وه لی ده ماینه وه .

ئه و شه وه ش کاک نه نوهر خشته ی پاسه وانی پیداین . سه ره ی پاسه وانی من ده که وته دوا ی نیوه شه و، شه وه ش به ته وای نیستراحتی لی تیکه دام، چونکه نه تده توانی به ته وای بنووی، باشتترین کاتی پاسه وانی نه وانه ی سه ره تای شه و بوون که دوا ی شه و ده توانی به ئاسووده یی بنووی، یان به ره به یانی زوو ، پیش رۆژ بوونه وه که زۆربه ی کات نه نوهر خۆی نه وکاته ئیشکی ده گرت. هۆکه شی بۆ شه و ده که رانده وه که سوپا زیاتر له به ره به یانه دا هیرش ده کاته سه ر پیشمه رگه . شه و شه وه له مزگه وته که لی نووستین .

نهمه زانی چه نده نووستووم که هه ستم کرد که سیک به شه سپایی ده مجوولینئ و بانگم ده کات، که چاوم هه لبری وامده زانی خه وه . له راستیدا رچه له کیم، چونکه شه و ده ی ده یجوولاندیم نهمه ناسییه وه، شه ویش به هۆی شه و ده ی هه موو روخساری به جامانه پیچابوو .

که باشتتر سه رنجم دا، جوتیار بوو، له سه رماندا جامانه که ی له سه ر و

پۆتەلاککيه وه ئالاندبوو. چرپاندى به گويچکه مدا و وتى:

__ ههسته سه رهى پاس رانيته .

يه کيک له و شتانهى که له شاردنا بووم، به هيچ شيوهيهک پيشبينيم نه ده کرد، ئه م مه سه لهى پاسه وانييه بوو. بيرم له هه موو شتيک کردبووه ئه م پاسه وانييه نه بئ که له شيريني خه ودا يه خه ت ده گريئ. به هه ر حال خۆم توند کرده وه و تفهنگه که م که له ژيهر سه رمدا دامنا بوو، کردم ه شانم و به ره و ده رگاي مزگه وته که ملم نا .

ده ورووبه ر هيند تاريک بوو که هيچ شتيک نه ده بينرا، هه موو دونيا نوقمى تاريکى بوو که تا راده يهک مه حال بوو بتوانى هيچ بييني، ته نيا مه گه ر جووله، يان دهنگه دهنگيک بيتوانيبايه هه ستت به لاي خویدا بجوولينئ، ده نا به و شه وه تاريکه هيچ نه ده بينرا. لاي خۆمه وه له دلي خویدا ده موت: «جا سوودی ئه م پاسه وانييه چيبه گه ر نه توانى هيچ به دى بکه يت» .

له گه ل ئه وه شدا ئه م پاسه وانييه هه ر پتيويست بوو بۆ ئه وهى پيشمه رگه کان به دلنبايه وه بتوان بنوون .

پاسه وانيى دوو کاتزمير بوو، به لام ئه و دوو کاتزميره ده بوو به ساليک، هه ر نه ده براه وه، بۆيه منيش له پال ديوارى مزگه وته که دا هه ر سه رنجى تاريکيم ده دا. جاروباريش سه داي خشوکیک له نيۆ درهخته کاني نيۆ ديۆه ده هاته به ر گوي و ئه ويش هه ر زوو له نيۆ تاريکيدا ون ده بوو.

بيرم هه ر لاي زينداني «هه يئه» بوو، ده بئ ئه و زيندانيانه ئيستا له چ بارودوخیکدا بن و چاوه ريئ چ داهاتويه کى ناديار بکه ن و ئه و درپدانه چۆن هه لسوکه وتيان له گه ل بکه ن! . ده بئ وه زعى (غازى ئاوچى) که زيندانييه کى تورکمان بوو له گه لمان و به سه هو گيرابوو، ده بئ ئه و چۆن بيئت ؟! هه رچه ند به رپرساني زيندان گه يشتبوونه ئه و راستيه ي که غازى مروفنيکى بيتاوانه، به لام بۆ ئه و درپدانه، ئه مه مه سه له يه کى

گرنگ نه بوو، چونکه هه‌رچی رڼی بکه‌وتایه‌ته نه‌و دۆزه‌خه، قوتاربوونی هه‌روا سووک و ئاسان نه‌بوو.

پیل‌ووه‌کانی چاوم قورس بووبوون، خه‌ریک بوو خه‌و دایده‌گرتم، بۆیه که‌وتمه‌ پیاسه به ده‌وری مزگه‌وته‌که‌دا. له راستیدا له کاتی پاسه‌وانیدا باش نییه جووله، چونکه ده‌بێ تۆ له جیگایه‌کدا بیت که هه‌ستت پینه‌کړی، به‌لام من بۆ زپاندنی نه‌و خه‌وه زۆره‌ی تینی بۆ هینابووم ناچار بووم بکه‌ومه جووله، نه‌ده‌با خه‌و زه‌فه‌رم پێ ببات و زال بیت به سه‌رمدا.

دی‌کانی کوردستان به شه‌و له تاریکیدا ده‌ژین، هه‌چ ترووسکایه‌کی رووناکی به دی ناکړی، چونکه هه‌ر که شه‌و دادێ ئیتر هه‌موو چراکان و قوتیله نه‌وته‌کان خامۆش ده‌کړین. ته‌نیا رووناکیش به‌و شه‌وانه‌ گه‌ر مانگ نه‌بێ نه‌وا نه‌ستیره‌کانن که هه‌ند رووناکی نابه‌خشن تا بتوانی به‌رپێی خۆت ببینی.

لایتیکی بچووکم له گیرفاندا بوو، ده‌رمه‌ینا و سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی مه‌چه‌کم کرد، هه‌یشتا زۆری مابوو بۆیه له شوینی خۆم دانیشتم و سه‌یری به‌رامبه‌ری خۆم ده‌کرد. نه‌مه‌زانی چه‌نده وا دانیشتموم که هه‌ستم کرد ورده ورده تاریکیه‌که کالتر ده‌بێ و به‌ره‌به‌ره به‌ر پێی خۆم و تۆزه تۆزه به‌رامبه‌رم ده‌دی، که‌چی خه‌و هه‌ر تینی بۆ ده‌هه‌ینام. ده‌ستیک درا له سه‌ر شانم، کاک نه‌نوه‌ر بوو، به‌ نه‌سپایی وتی:

— هه‌سته به‌و تۆزیک بنوو.

به یانی وهک پیشه‌ی هه‌میشه‌یی، به سهر ماله‌کاندا، دابه‌شبووین. نه‌مه نه‌ریتیک بوو که خه‌لکی گونده‌کانی کوردستان پابه‌ندی بوون. نه‌بوونی باره‌گایه‌کی دیار، پێشمه‌رگه‌ی ناچار ده‌کرد که به‌و شتویه‌ی ژیان ببه‌نه سهر. له‌و مالانه‌ش هه‌رده‌م به‌رووخوشیه‌وه پیشوازی ده‌کران و له‌گه‌لیاندا هه‌رچی خۆیان بیانخواردایه ئیمه‌ش له‌گه‌لیان به‌شدار ده‌بووین. زۆربه‌ی کات هه‌ر نان و ماست بوو، جارجاره‌ش له‌هه‌ندیک مال تووشی بریک هیلکه ده‌بووین که به‌ژهمیکی بێ وینه له‌قه‌له‌م ده‌درا، به‌تایبه‌تی که له‌رۆندا سوور بکرا‌بایه‌وه. گونده‌کانی کوردستان به‌گشتی، چه‌وری که‌م ده‌خۆن، به‌تایبه‌تی له‌ژهمی به‌یاناندا بۆیه به‌ده‌گه‌من ریکده‌که‌وت له‌مالیکدا نان و که‌ره‌یه‌ک بخۆین. راهاتن له‌سهر جۆری ژیا‌نی پێشمه‌رگایه‌تی ئاسان نه‌بوو، کاتی ده‌ویست تا مرۆف له‌گه‌ل ئه‌و ژیا‌نه سه‌خته خۆی رابه‌پێتی. ده‌بوو هه‌ر به‌و پۆشاکه‌ی که به‌رۆژ ده‌تپۆشی هه‌ر به‌وانیشه‌وه شه‌و بنووی و جل گۆرین کاری نه‌کرده‌بوو، که زۆرجار به‌مانگ یان زیاتر هه‌ر ئه‌و جلانه‌ی ژیره‌وه‌ت ده‌پۆشی، چونکه که‌مجار مۆله‌ت ده‌رپه‌خسا که له‌شوینیکدا ئه‌و جلانه بشۆی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مرۆف هه‌ر زوو راده‌هات و ئه‌وه نه‌ده‌بووه‌گرفتیکێ که‌وره. مه‌سه‌له‌ی خۆ شوشتنیش هه‌روابوو، چونکه له‌گونده‌کانی کوردستان که‌رماو نه‌بوو، بۆیه هه‌رجاریک له‌

نزیك رووباریكه وه بۆمان بپه خسایه، ئهوا دهستوبرد خۆمان له ئاو ههڵدهكێشا و جل و بهرگمان دهشت، ئهویش زیاتر له وهزری هاویندا، چونكه ئهوه، له زستاندا به هیچ جوړیك له بهر ساردی كهشوهوا بۆمان نه ده په خسا.

ئهو به یانییه لهو مالیهی بۆمان دهستنیشان کرابوو له گهڵ دوو هاوهلی تری پێشمه رگه دا، نان و چامان خوارد. به راستی مرۆف ههستی به ههژاری و نه داری خهڵکی ئهو گوندانه دهکرد. خانووهکان هه مووی له قوڕ دروست کرابوون، هیچ سیمایه کی شارستانی پێوه دیار نه بوو، له هیچ مالێکدا نه گهرماو و نه توالیته هه بوو، پیاوان بۆ ئهو مه بهسته په نایان ده برده بهر مزگهوت و ژنانیش بۆ کانیی ژنان. له راستیدا سه رم سوورده ما که بۆچی له هیچ مالێکدا ئاوده ست نه بوو، به لام له مه ودوا تیگه یه شتم که هۆکاره که ی نه بوونی ئاو بوو، هه ر ئه و ئاوه بوو که له کانی دیوه به ته نه که بۆ نێو مال ده بهینرا، بۆیه له هیچ مالێکدا ئاوده ست نه ده بهینرا، ئه مه سه ره پای نه بوونی ئاوه پۆ له هیچ شوینی کدا.

دیار بوو، خه لکی ئه و گوندانه، به وجۆره ژیا نه راهات بوون و بۆ ئه وان گرفتێکی گه وه نه بوو، به لام بۆ ئێمه که له شاره وه هات بووین، کاریکی ئاسان نه بوو.

رژیمه یه ک له دوا ی یه که کانی عێراق، هیچ دهستیکی ئاوه دانی بۆ ئه و گوندانه رانه کێشا بوو، هه روه ک هه زاران سالی له وه و پێش ژیا ن به و ساده یی و دوا که و توو ییه ی خۆی به رده وام ده بوو. نه کاره با نه جاده ی قیرتاو، نه خهسته خانه و نه هیچ شتی که جگه له مزگهوت که خه لکی دێکان به هه ره وزی دروستیا ن ده کرد، بۆ ئه و گوندانه کرابوو، ته نها شتی که له زۆریه ی گونده کاندا ده بهینرا قوتا بخانه یه کی له قوڕ دروست کراو بوو که هیچی له خانووه کانی تر جیاواز نه بوو، هه رچه نده ئه وه بۆ خۆی لای دانیش تووان، زۆر مایه ی شانازی بوو، چونکه ده یانووت، هه ر نه بی مندا له کانمان فیڕی خوینده واری ده که ن.

راده‌ی نه‌خوینده‌واری له گونده‌کان گه‌لێک زۆریو، به ده‌گه‌من له نه‌وه‌ی پێشوو که‌سیکی خوینده‌وارت ده‌دی که نه‌ویش له باشت‌ترین حالدا له قوتابخانه‌یه‌کی ئایینی که پێی ده‌وترا حوجره‌ فێری هه‌ندئێ خویندنی سه‌ره‌تایی ده‌بوو. له نێو ژناندا هه‌رگیز خوینده‌واریکت به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت و سه‌د له‌سه‌دی هه‌موو ژنانی دێ نه‌خوینده‌وار بوون. جاروبار له هه‌ندئێ مآل رادیوییه‌کی ترانس‌سیستۆر به‌رچاو ده‌که‌وت که له زۆریه‌ی کاتدا بێ پیل و ته‌نها دیکۆر بوو، مه‌سه‌له‌ی بوونی کتیب له مآله‌کاندا، جگه له قورعان له هه‌ندئێ مآلدا، نه‌ویش به هه‌یج جوړیک به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت، گه‌ر به ده‌گه‌من ریکبکه‌وتایه و شتیکی له‌و بابته به‌دی بکرایه ئه‌وا له چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی شپ و دپاو زیاتر که زۆریه‌یان شیعری کۆن بوون، زیاتر نه‌بوو.

هه‌موو له ناوه‌پاستی دێ له ده‌وری کاک ئه‌نوه‌ر کۆ بووینه‌وه، ئیدی رۆژێکی نوێ بوو، ده‌بوو پلان دابنێین که چی بکری، هه‌رچه‌نده، له زۆریه‌ی کاتدا، له جه‌وله زیاتر نه‌بوو، جه‌وله‌ش ئه‌و جه‌وله‌یه بوو که پێشمه‌رگه رۆژانه به نێو دیکاندا ده‌گه‌پاو خۆمان به چه‌که‌وه نیشانی خه‌لکی ده‌دا که شوێش و مقاومه‌ت ده‌ستی پێکردۆته‌وه و هه‌ندئێ جاریش خه‌لکی گونده‌کانمان کۆ ده‌کرده‌وه و بپێی باسی شوێش و زوڵم و زۆرو ناوه‌قی ده‌سه‌لاتمان له به‌غدا ده‌ره‌ه‌ق گه‌لی کورد بۆ ده‌کردن که له زۆریه‌ی کاتدا ته‌نها سه‌ریان بۆ ده‌له‌قاندین و که‌مجاریش ریکده‌که‌وت که که‌سیان پرس‌سیاری بکات. له راستیدا ئه‌و «موحازه‌رانه» هه‌میشه دووپات ده‌بوونه‌وه، چونکه نه ئێمه ئاستی وشیا‌ری سیاسیمان به‌و راده‌یه بوو، ئه‌گه‌رچی هه‌موومان خوینده‌واریش بووین و له شار هه‌ر یه‌که‌مان شتیکی خویندنبوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌سمان شاره‌زاییه‌کی ئه‌وتۆمان له خوتبه‌دان و تارخویندنه‌وه نه‌بوو. هه‌موو قسه‌ی گشتی بوون ته‌نانه‌ت لای ئه‌و که‌سانه‌ی که خۆیان به رابه‌ر سیاسیش داده‌نا، ئه‌ونده‌ی له‌گه‌ڵ قسه‌کانی ئێمه‌دا جیاوازی نه‌بوو.

هه‌موو خۆمان تا راده‌یه‌ک به چه‌پ ده‌زانی، به‌لام که‌سمان به‌و راده‌یه

له چه پیتی نه گه یشتبووین هر نه وهنده مان ده زانی که ده بی دژی ناغا و دهره بهگ بین که له م ناوچانه ی جهوله مان تیدا ده کرد، نه ناغای لی بوو نه دهره بهگ، بویه نه و تۆزه زانیارییه ی هه شمان بوو هیئده که لکی نه بوو، به لام ئیمه هه ر بهرده وام بووین و به ئهرکی رۆژانه ی سه رشان ی خۆمان ده زانی و له و ریگه یه وه ده مانویست جوتیاران و دانیشتوانی نه و ناوچانه هوشیار بکهینه وه، ئیدی نه وان خۆیان چه ند لیمان تیده گه یشتن، نه وه کیشی ئیمه نه بوو.

کاک نه نهر فهرمانی پیداین که به ره و دبی چنگیان بکهوینه ری و سه ره تای جهوله ی نویمان به ره و نه وی بجین.

گوندی (چنگیان) بو ئیمه زۆر خوشبوو، چونکه ژماره ی خانووه کانی زیاتر و دییه که ش له چاو دیکانی ناوچه که دا گه وره تر بوو. نه وه ی مایه ی دلخۆشی بوو بۆمان نه وه بوو، که له و دییه دا چه ند دوکانیک هه بوون که نوقل و بنیشت و هه ندی که لوپه لی سه ره تای تیدا بوو، بویه به شه وه وه به ره و نه و دییه ملمان نا.

جوتیار به تهنیشتمه وه ده پۆیشت و زۆر خوشحال دیار بوو که له هۆی نه و زهوق و خوشییه ی به روخسارییه وه ده رده که وت لیم پرسى ، خیره وا ده تریقیته وه؟

له وه لامدا وتی:

— به ته مام هه ندی بسکیت و ناوینه یه کی بچکۆله و جوتی گۆره وی بکړم.

جوتیار له و ناوچانه رۆلی رابه ر سیاسى ده گێړا.

دەمەو نیوہ پۆ گەشتینە (چنگیان). ئەم دوو دێیە زۆر دوور نەبوون
لە یەکتەری و رینگاکەش هێندە سەخت نەبوو لە نێوانیاندا.

هەموو خۆشحال بووین بە بینینی ئەو دێیە کە بێک جیاوازتر بوو
لە دیکانی تر. هەر بە گەشتنمان بۆ ناو دێ، یەكسەر ملمان نا بۆ
ئەو چەند دوکانە کە بە پەنجە ی دەست دەژمێردران، بە لām بۆ ئێمە
گەلێک زۆر بوو. هەریەکە و شتێکی دەکڕی. من هەندێ پارەم لە گەل
خۆمدا هێنا بوو کە تا ئەو کاتە نەمدەزانی چی لێ بکەم بۆیە منیش
وێک ئەوان روو و دوکانەکان مەم نا. دوکانەکان زۆر سادە بوون و
هیچێ وا سەرنج پراکێشی تێدا نەبوو، بە لām بۆ ئێمە ی پێشمەرگە کە
نەماندە توانی بچینە نێو شارۆچکەکان گەلێک زۆر بوو.

من فانیلە یەکی ژێرەو و جووتی گۆرەوی و جووتیک پێلای لاستیکم
کڕی. ئەوانە ی خۆم زۆر رەق و تەق بوون و بە کەلکی ئەو شاخ و
داخە نە دەهاتن.

بە لām پێلای لاستیک زۆر عەمەلی تر بوو. وایانم زۆر بە ی خەلکانی
دەرەوێش، هەر پێلای لاستیکیان بە کار دەهێنا، کە پێویستی بە هیچ

خزمه تکر دینیک ، وهکو بویاخ و قهیتان نه بوو، ههروهک به ئاسانیش
دهشؤراو به زووییش وشک ده بووه وه .

پیلاره کۆنه کانم تووردا که هیچ که لکی پیوه نه مابوو تا به که سیکی
دی بیه خشم . نانی نیوه پۆمان له ماله کانی نیو دی خواردو پاشنیوه پۆ
که وتینه وه ری، یان وهکو خۆمان پیمان دهوت (جهوله) . به پشتی
دیدا سه رکه وتین . هه ورازیکی قوچ بوو، به لام چارمان نه بوو، بۆیه
هه موو به دواى یه کدا ریچکه مان به ست و به هه ورازدا هه لزانین ، که
گرده که مان بپی دیکه له دووره وه به دی دهکرا، که له هاوه لى
ته نیستم پرسى وتی:

__ ناوی (باراو) ه .

داگه راینه ناو دی و له مزگه وتی دی پشویه کمان دا . من له وفرسه ته دا
فانیله و گوره وییه کانم گوپی . زۆر نه بوو دانیشتبووین که کاک ئه نوهر
فه رمانی داو وتی:

__ کورینه ناتوانین شه و لیڤه بین و ده بی بچین بۆ (حاجی مامه ند)

ئو ناوهم نه بیستبوو، هیچ پیویستیشى نه ده کرد که له هاوه له کانم
بپرسم، چونکه خۆمان هه ر پی ده گه یشتین . له راستیدا چه زم
نه ده کرد هینده له ناوی دی و دوورو نزیکیان بپرسم، چونکه ئه وه
را ده ی نه شاره زایی منیان ده درکاند .

که وتینه وه ری، ئه مجاره ریگه که گه لی سه ختر بوو، به لام هه موو
بیده نگ ملی ریگامان ده گرت و بی ورته ریمان ده کرد .

هه موو ورده ورده فیڤی ئه وه بووین که له ریگه دا له گه ل یه کدی
گه ر پیویست نه بی هیچ نه لئین و له باتی ئه وه گو یقولاخ و به ناگای

ده‌رووبه‌ری خۆمان بین.

من له ده‌رووبه‌رم ده‌پوانی، هه‌مووی شاخ و به‌ردو ره‌قه‌نی و هه‌له‌ت و گرد و دۆل بوو، ته‌ختایی، جگه‌ له‌ وتوله‌رییه‌ی پێیدا ده‌پۆشتین، هه‌یچی دی نه‌بوو.

ئێستا ئێتر هه‌یدی هه‌یدی درکم به‌و راستیه‌ ده‌کرد که بۆچی دوزمن ناتوانی‌ت کوردستان کۆنترۆل و به‌ته‌واوی داگیر بکات. ئه‌و هه‌موو شاخ و کپوه سه‌ختانه به‌ کێ ده‌گیرا. ئه‌مه‌ش هه‌ر ئه‌و راستیه‌ی ده‌سه‌لماند که دۆستی هه‌ره‌ دێرینی کورد شاخه‌کانیه‌تی و ئه‌وه که توانیویه‌تی له‌ رۆژگاری دووردریژی میژوودا بیپاریزی و دوزمن نه‌توانی‌ت، وه‌کو گه‌ل، له‌ناوی به‌ریت.

ئێمه‌ به‌ده‌وام ده‌پۆشتین و به‌ هه‌ورازدا سه‌رده‌که‌وتین و داده‌گه‌پاین. لێره‌ ژيان وه‌ک ژيان خۆی هه‌ورازو نشیو بوو. چهند سه‌ختیمان ده‌کێشا که به‌ هه‌ورازدا سه‌رده‌که‌وتین، هه‌نده‌ش له‌ داگه‌پاندا ئاسووده ده‌بووین.

شتیک که هه‌ر زوو درکم پێکرد ئه‌وه بوو که پێشمه‌رگه به‌ ده‌گه‌من له‌ رێگه‌دا پشووێ ده‌دا، وا بزانی که‌س نه‌ده‌کرد، له‌ رۆیشتندا وای پیشان بدات که شه‌که‌ت بووه و پێویستی به‌ پشوو. هه‌موو یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌پۆشتین و که‌سیش سه‌کالای له‌ هه‌لاک بوون نه‌بوو. ته‌نها کاتی که پێشمه‌رگه، بێ ئه‌وه‌ی داوا له‌ به‌رپرسه‌که‌ی بکات و دابنیشی ئه‌وکاتانه بوو که ده‌گه‌یشتینه‌ کانی و ئاوێک و ئیدی بێ پرس و مۆله‌ت، هه‌موو رووه‌و کانی ده‌چووین و سه‌رو چاوو ده‌ست و پلمان ده‌شۆری و تا به‌مانتوانایه‌ ئاومان ده‌خواردوه‌وه که هه‌ندیک چار ئاوخاردنه‌وه‌ی زۆر، تووشی گرفت و سه‌ک ئێشه‌ی ده‌کردین، بۆیه له‌مه‌ودوا فێر بووین کاتی که ده‌گه‌یشتینه‌ سه‌ر کانییه‌ک، له‌ سه‌ره‌تادا

برپئ بۆی داده‌نیشترین و پاشان ده‌ستمان به ئاوخواردنه‌وه ده‌کرد. خوشبه‌ختانه ئاوی سازگاری کوردستان هیند پاک و روون و بێگهرد بوو که پێویستی به هیچ نه‌ده‌کرد و ده‌توانرا راسته‌وخۆ بخوریته‌وه. گهر هه‌ندێ کاتیش په‌له‌مان نه‌بوایه و شوینه‌که ترسی له سهر نه‌بوایه ئه‌وا ده‌مانتوانی چایه‌ک له سهر کانی بخۆین که بۆ ئێمه‌ی پێشمه‌رگه خوشبیه‌کی بێ وینه‌ی پێ ده‌به‌خشین.

هه‌ندێکجار که هه‌ستم به شه‌که‌تی خۆم ده‌کرد، ژیا‌نی شارم ده‌هاته پێش چاو، که چۆن زۆربه‌ی کات به ته‌کسی، یان پاسی گه‌ره‌ک ده‌پۆشتم، ئه‌گه‌رچی شوینه‌کان هینده لێک دووریش نه‌بوون، به‌لام من هه‌ر به پێ نه‌ده‌پۆشتم. له دلی خۆمدا سه‌رزه‌نشتی خۆم ده‌کرد و ده‌موت، گهر ئه‌وکاتانه توژێک به پێ برپۆشتمایه، ره‌نگ بوو ئیستا، به‌و شیوه‌یه هه‌ستم به هه‌لاکی نه‌کردایه.

ژیا‌نی سه‌ختی لادێکانی کوردستان، هه‌ر به خه‌لکی گونده‌کانی ته‌حه‌مول ده‌کرا، بۆ ئێمه‌ی خه‌لکی شار، یه‌کجار سه‌خت بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ورده ورده راده‌هاتین، ئه‌ی چارمان چی بوو؟

سه‌رم هه‌لبێی و سه‌یری لای شانی راستی خۆم کرد، شاخێکی یه‌کجار به‌رز ده‌هاته پێش چاو، له سهر لووتکه‌که‌یه‌وه به ئاسته‌م خانویه‌ک به‌دی ده‌کرا، پێم سه‌یر بوو له سهر ئه‌و لووتکه به‌رز ژیا‌ن به دی بکری، بۆیه به ئه‌سپایی له هاوێکه‌ی پشته‌وه‌م پرسى و وتم:

ئه‌و خانووه چیه به‌و به‌رزیه‌وه؟

زۆر به بێ بایه‌خیه‌وه وتی:

__ ره‌بیه‌یه.

شهرم کرد ، نه ده بوو پرسیاری نه و بابه ته بکه م، نازانم خه یالم له کوڅ بوو، له شار ؟ یان چوو بوومه نیو جیهاننیکي تره وه، خانووی چی؟ خانوو له و بڼی ناوی و ره قه نی و به رزاییه چوڼ دروست ده کړیت. نه وه هر ده بوو ره بایای سهریازی بیت و له بهر سه ختی شوینه کیش ته نیا به هه لیکوپته ر ده توانرا ناو و پتویستی ژیان بو سهریازه کان بیرئ، به راستی نه ده بوو نه و پرسیاره بکه م. هر بو داپوشینی نه و بڼی نه زمونییه م ناوړم له هاوړیکه م دایه وه و تم:

__ تاقیم کردیته وه!

نه و وه لامي نه دایه وه و منیش بیده نگیم لیکرد، تاقیکردنه وه؟ نایا توانیم به م وه لامه م نه شاره زاییه که م په رده پوښ بکه م، برېوا ناکه م، هر بویه به بڼی ورته له سهر روښتنی ناسایی خو م به رده وام بووم.

که سهرم بلند کرد، حاجی مامه ند له پال چند شاخیکدا وهک تابلویه کی زه یتی به دی ده کرا...

کاتیک گەیشتینه حاجی مامەند، رۆژ بەرەو ئاوابوون دەچوو، ناتوانم بۆلیم شەکەت و بێهێز نەبووم ، بەلام لە رۆژانی پێشووتر چاکتر بووم . رۆژ لەدوای رۆژ هەستم دەکرد کە رۆیشتن و رەوتم بەرەو پێشەوێ دەچێ و لە سەر رۆیشتنی بەردەوام رادەهاتم .

سەگەرپێکی بەهێز لە نێو دێ پێشوازی لێکردین . من تێبینی ئەوێم کردبوو کە سەگ کاتیک چەک بەشانی دەدیت دەسلەمیەوێ و لە وەرپێن و حەپەحەپ دەکەوت . لێرەش هەروا بوو، بۆیە بە زوویی لێمان دوورکەوتنەوێ . لە مزگەوتی حاجی مامەند سەرچاومان شت و پشووێە کمان دا .

کە تاریک داهاات بە سەرماڵەکاندا دا بەش بووین، کاک ئەنەر ئاگاداری کوێخای دێی کرد کە دوای نانخواردنی ئێواره حەزدەکات پیاوانی دێی لە مزگەوتدا کۆ ببەنەوێ باسی شۆرشی نوێ یان بۆ بکات . ئەوێ بوو، بە نەریتیکی، لە زۆریە دێکاندا پەیرەو دەکرا، هەم بۆ ناساندنی شۆرشی نوێ و ئامانجەکانمان و هەم بۆ ئاشنابوونی پێشمەرگەکان بە دانیشتوانی دێکان .

دوای نانخواردن زۆریه‌ی هه‌ره زۆری دانیشتونانی دئی له مزگه‌وت کۆبوونه‌وه کاک ئه‌نوه‌ر وه‌کو سه‌ره‌تایه‌ک هه‌ندئ باسی شوپشی بۆ خه‌لک کردو پاشان مۆله‌تی دا به‌ رابه‌ری سیاسی مه‌فره‌زه‌که‌مان که ئه‌ویش قسه‌ی خۆی بکات. له‌ راستیدا وته‌کان زۆریه‌ی سه‌باره‌ت به‌ رژیمی به‌عس و حکومه‌تی عێراق بوو که هه‌میشه له‌ هه‌ولئ ئه‌وه‌دایه، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک، گه‌له‌که‌مان له‌ناو به‌ریت.

بابه‌تی قسه‌کان له‌ زۆریه‌ی دیکاندا که بۆ دانیشتونان ده‌کرا دووپات ده‌بوونه‌وه، بۆیه بۆ ئیمه‌ی پێشمه‌رگه‌ هیچی وای نوئی تیدا نه‌ده‌بوو که له‌وه‌وپێش نه‌مانبیس‌تبی‌ت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، ئیمه‌ش وه‌کو خه‌لکی دئی زۆر به‌ بایه‌خه‌وه‌ گوێپایه‌لی وته‌کانی رابه‌ر سیاسی ده‌بووین وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ ئیمه‌ش بابه‌تیکێ نوئی بی‌ت. ئه‌وه‌ی باش بوو وتاره‌کان زۆری نه‌ده‌خایاند و پاشان سه‌ره‌ ده‌هاته سه‌ر پرسباری دانیشتونان که هه‌ندێجار ده‌یانکرد، چونکه زۆریه‌ی گوێگران هه‌ر به‌ گوئی گرتن و بێ ده‌نگی هه‌ستیان ده‌دایه‌ وتاریژ. گه‌ر جاریکیش پرسبار بکرا بایه، ئه‌وا زیاتر باسی ئه‌وه‌ ده‌کرا که نیازی داها‌تووی رژیم به‌رانه‌ر دانیشتونانی دیکانی کوردستان چی ده‌بی، چونکه هه‌میشه ده‌نگۆی ئه‌وه‌ ده‌بیسترا که حکومه‌تی عێراق به‌ نیازه‌ ناوچه‌ سنوورییه‌کان، له‌ دانیشتونان چۆل بکات و به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی ولات راپێچیان بکات.

زۆرجاریش، دانیشتونانی دیکان، نیگه‌رانی خۆیان نه‌ده‌شارده‌وه له‌ ها‌توچۆی پێشمه‌رگه‌، به‌تایبه‌تی به‌زۆری رووناک و ده‌یانوت، گه‌ر سه‌ربازگه‌و ره‌بیبیه‌کان به‌وه‌ بزائن، ئه‌وا سزای توندی دانیشتونان ده‌ده‌ن، بۆیه ئیمه‌ش دلنایمان ده‌کردنه‌وه که تا بتوانین به‌زۆر خۆمان ده‌رناخه‌ین و به‌شه‌و ها‌توچۆ ده‌که‌ین، هه‌رچه‌ند، هه‌ندیک جار، هه‌ر ناچار ده‌بووین که به‌ زۆریش خۆمان ئاشکرا بکه‌ین، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نیگه‌رانی خه‌لکانی دیمان ره‌چاو ده‌کرد و تا بمانتوانیایه به‌زۆر

نه ده چوینه نهو دئیانه ی نزیك ره بایا و سه ریا زگه كان بوون .

كاتیك خه لکی نئو دئ به جئیا نهیشتین ، كاك نهوهر پاسه وانی شهوی بۆ دیاری کردین و هاته نزیكمه وهو به نه سپایی پئی وتم:

__ نه مشه و سه ره ی پاسه وانیم زوو بۆ داناویت بۆ نه وهی پاشان بتوانی بنووی، چونكه ده زانم دوئیئ شهو باش نه نووستوویت .

له دلّوه سوپاسم کرد، چونكه دوا ی نهو رویشتنه دورودرژّه، پئویستیم به پشودانیکی راسته قینه بوو. هه زوو لیی پالکه وتم، به لام هه رچه ندّم ده کرد خه و نه ده هات ، به پئچه وانه ی دوئیئ شهو كه تینووی سه رخه ویک بووم .

له شاردا وا راهاتبووم كه شه وانه درهنگ بنووم، بۆیه بۆ من ئاسان نه بوو وا به زوویی بچه نئو جیگه . ده بوو ئیتر خۆم رابهئتم، چونكه کاتی خه و تمنان دیار نه بوو، یان کاتیکی دیاریکراو بۆ خه و نه بوو. نه وه په یوه ست بوو به و شوئنه ی بۆی ده چووین، گهر شوئنه كه نزیك جاده و سه ریا زگه و ره بایا بوايه، نهوا هه ر کات، نیوه شه ویش بوايه، هه ر ده بوو برۆین تا شوئنیکی گونجاومان بۆ خه وانه وه ده ست ده كه وت كه مه ترسی له سه ر نه بوايه . له راستیدا ئیمه ده بوو، له و سه ره تایه دا، خۆمان له هیزه کانی رژیم بیاریزین و خۆمان تووشی شه ریکی نابه رانه ر نه كه ین.

من هه ر نه مدیو نه ویدیوم ده کرد و نه مده توانی بنووم كه هاوه له كه ی ته نیشتم به نه سپایی وتی:

__ ده لیی خه وت لیئاكه وئیت .

چرای دیواری مزگه وته كه ته واو كز كرابوو، بۆیه به ئاسته م هاوه له كه م

دهدى. من سهرم بۆ له قاند. نازانم له و جوولهيه گهيشه يان نا كه
ئهو وتى:

__ چه زدهكهى گوى له گۆرانىيه ك بگرى؟

گۆرانى؟! وه مزانى پاده بوئى به و شه وه، به لام ئهو له تووره كهكهى
ژير سهريدا راديويهكى ترانسستهرى بچكولهى دهرهينا و وتى:

__ فهرموو

بپوام نه كرد، به لام راستى ده كرد بويه به پهله ميلى راديوكه م
به ئه سپايى بزواند. ئىستگهى مونتى كارلۆ بوو. دهنگى به سۆزو
دلته ژينى نه جات سه غيرهى له سهر بوو، تا كاتى پاسه وانيم خۆم
پتوه مه شغول كرد.

بەيانى كە ھەستاين، ئەنۈر ھەموومانى گەردەدەۋە وتى: دەبى بە زووترىن كات ئەم ناۋچەيە بە جى بەئلىن. لە پىرسىيە ئەۋەى ئايا ھىچ پىشھاتىكى نوئ ھاتۆتە كايەۋە وتى:

__ ئەمشەۋ سەردانى مالى كۆيخاى دىم كرد و ھەندى زانىارى وردى پىدام، پىويست دەكات لەم دەقەرە نەمىنين.

ئىمەش زياتر لە سەرى نەپۇشتىن و ھەريەكەۋ لە مالىك پاروويەك نانمانخوارد و ئىدى ئامادە بووين. من مەراقم بوو بزانم ھۆكارى ئەو پەلەپەلىيە لەچىدايە، بۆيە ھەر كە كەوتىنە رى چوومە لاي ئەنۈرو پىم وت:

__ تۆزى بە وردتر ھۆكارى ئەم جوۋلە ناكاوەم بۆ باس ناكەيت؟

سەيرىكى قوۋلى كردم و وتى:

__ زانىارىيەكان دەلەين، سوپا بەنيازە ھىرشىكى بەربلاۋ بكاۋە سەر ناۋچەى شارباژىر. بۆيە دەبى ئىمەش، بە زووترىن كات، لەم ناۋچەيە بپوين و خۆمان بگەيىنە ئەو بەر.

لەبەر نەشارەزايىم لە جوگرافىيە ناۋچەكە وتم:

__ مەبەست لە ئەوبەر كۆنیه؟

ھەر بە دەم رویشتنەوہ وتی:

__ مەبەست دۆلى جافایەتییە.

من ھیشتا وەك پێشمەرگە، دۆلى جافایەتیم نەدیو، بەلام ھیچ
پرسیاری ترم نەکرد، چونكە ئیمە بەرەو ئەوێ دەچووین و خۆمان
بەپوشتن ھەموو ناوچەكانمان دەدیت. گەنگ ئەوہ بوو ئیمە تووشی
سەربازەكان و ئابلقەیان نەبین، چونكە وەك ئەنوەر باسی كرد،
جاریكى تریش تووشی ھێرشى سەربازى بوون لەو ناوچەداو زۆر بە
زەحمەت رزگاریان بوو. من دەمویست بزانم، كاتیك ئیمە شوینی
دیاری كراومان نییە، چۆن ھێرش دەكرێتە سەرمان. ئیمە ھەمیشە
لە جوولەدابووین و بارەگایەكى نەگۆرمان نەبوو، بۆیە ئەوہم وەك
پرسیار لە ئەنوەر كرد.

لە وەلامدا وتی:

__ راستە ئیمە تا ئیستا، بارەگامان نییە، بەلام ئەوہ لای ئەوان گەنگ
نییە. ئەوان بە گشتى سەیری ناوچەكە دەكەن و زانیارییان ھەبە كە
ئیمە لەم دەفەرەین، ئیدی ئەوان لە ھەموو لایەكەوہ ھێرش دێنن و
ئابلقەى تێكپای ناوچەكە دەدەن و پاشان وردە وردە ئابلقەكە تەسك
دەكەنەوہ تا ئەو ئاستەى كە مۆلەتى دەربازبوون ناھێلن. ھەرچەند
تا ئیستا ئەوان لە بەر سەختى ناوچەكە و شاخ و كێو و دۆلى لەبن
نەھاتوو، نەیانئوانیوہ سەرکەوتووبن، بەلام توانیویانە پێشمەرگە لەو
ناوچانە دوور بخەنەوہ و ناچارمان بكەن ئەو ناوچانە بە جێبھێلن.

پاش تۆزێك بەردەوام بوو:

__ بەلام ھەرگە ئۆپراسیۆنەكانیان تەواو دەبوو، ئیمەش دەگەرانیوہ
بۆ ناوچەكەمان و ئەوانیش بە دەستى بەتال دەگەرانیوہ، ھەرچەندە

له و هیرشانه یاندا تا بیانتوانیبا نه زیه تی دانیشتوانی گونده کانیان ده داو داوای شوینی بوونی پیشمه رگیان لیده کردن، به لام به حوکی نه وهی ئیمه هه میشه له جووله دابوین، نه یانده توانی هیچ زانیارییه کی به سوودیان بدهنی.

له راستیدا، ده بوو ئیمه، هه میشه، خۆمان له سه ریازو سه ربازگه کان بهاریزین، چونکه نه و چه که ی که ئیمه پیمان بوو له کلاشینکوف زیاتر نه بوو که به راورد نه ده کرا له گه ل چه ک و جبه خانه ی رژیدا. هه ولی ئیمه زیاتر بو نه وه بوو که به دانیشتوانی گونده کان به سه لمینین که به ره نگاری دهستی پیکردۆته وه و گه ل خه باتی چه کداری نوئ کردۆته وه. نه مه بو ئیمه گرنگ بوو، چونکه که دانیشتوان ئیمه یان به چه که وه ده دیت گه شکه ده یگرتن و خوشحالی خۆیان نیشان ده دا و له ئامیزیان ده گرتین. ئیمه ده مانویست بیسه لمینین که پیشمه رگیان، هه رگیز کۆل نادهین.

له پرسپاری نه وهی که به چه ندی تر ده گه ینه دۆلی جافایه تی؟ نه نوهر وتی:

__ ره نگه نه مرۆ نه گه یان، به لام هیوادارین خۆمان بگه یینینه سه رجاده ی چوارتا، بو نه وهی بتوانین به شه و له ویوه تیپه پین. هه ر به و رینگایه که پینیدا هاتبووین بو حاجی مامه ند ریمان ده کرد، به لام نه مجاره یان خیراتر ره وتمان ده کرد.

تامه زرو بووم بزانم که ئایا به م زووانه نه و هیرشه ده کریته سه رمان ؟ له وه لامدا وتی:

__ رۆژه که ی نازانری، نه وه نه یینی خۆیانه، به لام خو ئاماده کردنیان هه ست پیده کریت، بۆیه ده بی ئیمه ش مۆله تیان بو نه په خسینین که نابلقه بدریین.

دەمەو نيوەرۆ له دىي باراو لامان داو نانئىكى سەرپىيمان خوارد و
له سەر رۆيشتن بەردەوام بووين. گرنگ ئەو بوو تا ئىوارە، ئىمە،
بگەينه شوپنى پەرينە...

دەمەو عەسر گەيشتینه (چنگيان) بەلام لامان ئەدا، ئەماندەويست
كات بە فيرۆ بدەين، پىويست بوو ھەر چۆنئىك بىت، پىش تاريكبوون،
بگەينه شوپنى مەبەست، ھەر لەبەر ئەو لە ھىچ جىگەيەك لامان
نەدەدا. ئىوارە گەيشتینه دىي (گەرە دىي) ئەمە دوا جىگەمان بوو تا
كاتى پەرينەو. لىرە ئىدى دەبوو زۆر بەناگا بين و بە ھۆشيارىيەو
ھەلسوگەوت بگەين.

پەرينەو لە جادەي چوارتا گەلىك ترسناک بوو، چونکە ھەميشە
کاروانى سەربازى تىيدا ھاتووچۆي بوو. ئۆتۆمبىلى سەربازى ھەميشە
دەبينرا کە لە شاخى ئەزمەرەو بەرەو چوارتا دەچوو. ئەم ناوچەيە
ناوچەيەکی سەربازى بوو، رەبایاو سەربازگە و سەيتەرە، لە ھەموو
شوپنىکی، دەبينرا. کە تاريک داھات ئەنوەر دەليلىکی پەيدا کردبوو کە
لە پىشمانەو دەرويشت. گرنگ ئەو بوو، لە کاتى خۆيدا، بگەينه سەر
جادەي قىرو لە کاتى گونجاودا بپەريينەو. ئىمە لە پشت دەليلە کە
نزىک جادە کە وەستابوو، بە دەست ئىشارەتى بۆ دەکردىن. ھەر کە
مۆلەت دەبوو دوو دوو دەپەرينەو.

بينىنى گۆلۆپ و جادەي قىرتاو نىشانەي ئاوەدانى بوو کە ئىمە لىي
بىيەري بووين.

دوا کەس ئەنوەر خۆي بوو کە لە جادە کە پەپىيەو.

خۆشبهختانه، ھېچ پېشھاتىكى نەخوزراو نەھاتە پېشمان و ھەموو بە سەلامەتى لە جادەكە پەرىنەو. لە راستیدا پەرىنەو لە وچۆرە جادانە، كارىكى مەترسیدار بوو، چونكە لە ھەموو ساتىكدا ئەگەرى ئەو ھەبوو دووچارى مەفرەزەيەكى سەربازى يان جاش بېينەو و تووشى شەپ بېن لەگەلّيان. ھەرچەندە ئىمە ھەمىشە ئەو ھەمان خستبوو بەرچاوى خۆمان كە بكەوينە شەپەو لەگەلّيان، بەلام لە سەرجادەى قىر و لەنتوان دوو سەربازگەى گەورەدا كە سەربازەكان بە ئاسانى دەيانتوانى بە ھاناي يەكدییەو بېن، بۆ ئىمە كارىكى سەركەوتوو نەدەبوو. بۆيە دەبوو ئىمە خۆمان بېيار بدەين لە كوئى و لە چ كاتىكدا لە دوژمن دەدەين.

ھەريۆيەش كە پەرىنەو بۆ ئەو بەر جادەكە، چووينە نۆو دىي (تەگەران)، و ھىندە نەماينەو.

ئەنوەر كە شارەزاي ناوچەكە بوو داواى لىكردىن كە بە زووترىن كات ئەو نزىك جادەيە بەجىبەھىلّين و بكەوينە رى بەرەو گوندى (خەمزە).

گوندى (خەمزە) دەكەوتە ئەمدىو شاخى گۆژەو، شوپىنىكى تا

رادەيەك عاسى و باشبوو بۇ حەوانەوہى پېشمەرگە، ئەگەرچى
لەرەستىدا ئەوہەندەش دورر نەبوو لە سەيتەرەگەى ئەزەرەوہ، بەلام
شوينەگەى ناديار بوو، بۆيە دەتوانرا بۇ پشودان سوودى ليۆەرەگيرى.

رۆيشتنى شوو ھەميشە سەختترە لە رەوتى رۆژ، بۆيە بەو تاريكييە
كارمان ئاسان نەبوو، لەگەل ئەوہشدا، بۇ دوررکەوتنەوہ، ناچار بووين،
ھەر مل بنيين.

لە دوررەوہ چراكانى خەمزە دەرەكەوتن، بۆيە مايەى دلخۆشى بوو
بۆمان.

بەلام ھەر دەپۆيشتين و نەدەگەيشتين. نازانم ھى تاريكى شووہكە
بوو، يان ئەو ھەورازو ھەلەت و سەرکەوتنە بوو كە رىگەگەى ليما
وا سەخت كوردبوو. بە بىدەنگى رىچكەمان بەستبوو، جاروبار سەرم
ھەلدەبپى، دوررى دى، ھەرەك خۆى بوو، لەوہ نەدەچوو ھىچ
بەرەوپېشەوہ چووبين، من وا ھەستم دەكرد، يان بەراستى لە جيى
خۆمان دەخولايەوہ، ھەر كاميان بىت، لای من دوررييەكە ھەر وەك
خۆى بوو.

سەرپاي رۆژەكە بەرپۆوہبووين و بەم تاريكەشەوہش ھەر بەردەوام
بووين، بۆيە ھەستم بە شەكەتى جەستەو قورسى ھەنگاوەكانم
دەكرد.

خالە نەبەز كە لە دىي (گەرە دى)وہ دەگەلمان كەوتبوو، زۆر باش
ھەورازى دەبپى و ھىلاكى ھىچ پۆوہ ديار نەبوو. ئەو پېشمەرگەيەكى
قالبووى خەبات و تىكۆشان بوو، بەشدارى شۆرشى ئەيلوولى كوردبوو
، لە شەپكى زۆر سەختدا بە فوسفۆر بريندار بوو بوو كە شوينەوارى
بە جەستەيەوہ ھىشتا ھەرمابوو.

چه نندجاریک لیم نزیك كه وته وه، ده یزانی تازه له زیندان هه لآتووم و روښتن، به تاییه تی به هه ورازدا، سه خته بۆم ، پښنیاری کرد كه تفهنگه كه م بۆ هه لښگری، له گه ل ئه وه شدا كه من ته واو خهسته بووم، شه رمم ده كرد كه ئه وكاره قبول بگه م، چونكه ته نها له كاتی برینداریدا پښمه رگه بۆی هه یه كاریكی له و بابه ته ئه نجام بدات، بۆیه سوپاسیكی زۆرم كرد و مه منوونی ئه و جوامیڤیه ی بووم .

هه ر به ریگه وه بووین و به قه دپالی شاخه كه دا سه رده كه وتین و هه ر نه ده گه یشتن كه جاریكی تر خاله نه به ز هاته وه لام و وتی:

__ پښ ئه وه ی بگه ینه (خه مزه) كویره دڤیه ك دڤته ریگه مان ، گه ر حه زده كه ی له وئ لاده ده ین و تۆش پشووی خۆت بده .

چونكه پرسیاره كه ته نها له من كرا، منیش رازی نه بووم و له سه ر روښتن به رده وام بووم، به لام تا ده هات هه نگاوه كانم خاوتر ده بوون كه ده بووه مایه ی دواكه وتنی پښمه رگه كان و له یه ك دابراڤانیان . هه رچۆنیک بڤت ، منیش هه ر به رده وام بووم .

شاخه كه تا ده هات قووج تر خۆی ده نواندو به وپڤیه ش، سه ركه وتنی، زه حمه تتر ده بوو، نه به ز هاته وه لام و وه ك دلنه واییه ك وتی:

__ هه موومان له سه ره تا دا وه ك تۆ بووین . كاتی ده وئ، تا جه سه ته له سه ر ره وتی ئه م شاخ و داخه راڤڤیت .

من جگه له هیلاكی، بنی پڤم زریكه ی ده كردو ده سووتایه وه . ده توت چق ل ده كه ن به ژڤر پڤمدا و وامده زانی زه وئ ژڤر پڤم بزمارڤڤژ كراوه . ده مزانی بنی پڤم هه مووی بووه به تلووق، بۆیه هه ستم به ئازاریكی به كجار زۆر ده كرد .

نازانم رینگاکه خۆی هینده دور بوو، یان تاریکی و هیلایکی ئاویتتهی
یه کدی بووبوون و تا دههات دئییه که ی لئ دور دهخستینه وه . چراکانی
دئ ، هر بریسکهی دههات، بۆیه له دئی خۆمدا وتم:

__ تۆ بلیی که ی بگهین؟ .

بۆ دواچار که نه به زهاته وه لام، ئیتر گومان له وه نه ما که ناتوانم له وه
زیاتر بپۆم بۆیه وتم:

__ دهتوانین له شوینیکدا پشویهک بدهین؟

وهک سه رزه نشتیک وتی:

__ نه ی نه موت با له و کویره دئییه لابهین؟

راستی دهکرد، به لام من وام دهزانی هیشتا وزه م پیماره و دهتوانم
بپۆم، به لام سه ره پای شه که تی جه سته م ، خه ویش تینی بۆ هینابووم
بۆیه وتم:

__ راست ده که یت، به لام ئیتر وزه م پی نه ما .

له پال داربه پوویه کدا بۆی راکشام ، پيشمه رگه کانی تریش، بۆ پشوودان،
لایان دا . نه مزانی چه نده پال که وتووم که هه ستم به سه رمایه کی زۆر
ده کرد و امده زانی درزیه ئازتم ده که ن . چونکه رۆژ که هه مووی هه ر له
جووله دا بووین، هه ستم به سه رما تا ئه وکاته نه کردبوو، به لام ئیستا
که عاره قی له شم وشک ببوو وه وه له جووله که وتبووم، سه رما له رزی
لئهینابووم بۆیه هه ستمه سه رپی .

تۆزیک هیلاکیم ده رچوو بوو، له وه ش نه ده چوو سه رخه ویکم شکاندپی

بۆیه به دهنگی بهرز وتم:

__ من نامادهی رویشتم.

دیار بوو هه موو پیشمه رگه کان خوشحال بوون، نه وان دهیانویست به
زووترین کات بگهینه خه مزه و فریای خواردن و خه ویک بگه ون.

کاتژمیر دوانزه ی شه و گه یشتینه خه مزه .

ئه نوهر که له پیشمانه وه ده رویشتم، پیش هه موومان گه یشتبوو نه نو
دی و چاوه پئی ئیمه ی ده کرد .

نیگایه کی به زه یی نامیزی کردم .

به یانی دواى بهرچایی، لای مزگه وتی دئ، کۆبووینه وه، یه که مین
 فه رمانی نه نوهر نه وه بوو که به زووترین کات له دئ ده ریچین،
 نه ویش له بهر دوو هو، یه که میان (خه مزه) زۆر نزیک بوو له ره بایاکانی
 شاخی نه زمه پ و دووهمیش بوونمان له نئو دئ، به رۆژ، نیگه رانی
 دانیشتوانی لیده که وته وه، بۆیه ئیمه ش بئ مشتومر به ره و دهره وه ی
 دئ ملمان نا.

ئیمه له ناو دره خته کانی نزیک دیدا خو مان حه شار دابوو، کاتیکی دیمان
 دانیشتوو یه کی دئ له گه ل پێشمه رگه یه کدا به ره ولامان دین. دیار بوو
 نه و گوندیی به ته نها بۆ رینمایی پێشمه رگه و گه یاندنی به ئیمه پێشی
 که وتبوو، بۆیه هه ر که ئیمه ی دی ئیتر یه کسه ر بۆ ناو دئ گه راپیه وه.

که نزیک که وته وه من هه ر زوو ناسیمه وه. مامۆستا عه زیز بوو، کادریکی
 چالاکی خاوه ن نه زموون بوو له ناو کۆمه له دا.

له گه لیدا دانیشین، نه و وتی له قه ره داخه وه به مه به ست بۆ نه مبه ر
 هاتووه، له پرسیا ری نه وه ی چۆن به ته نیا هاتووه وتی:

__ به نهیڼی چوومه شارو ریڅخستن دهلیلیان بۆ پهیدا کردم.

پاشان نامهیهکی پیچراوهی دایه دهست ئه‌نوه‌ر و ئه‌ویش دهقی نامه‌که‌ی بۆ خویندینه‌وه.

نامه‌که له کاک ئارام به‌رپرسی یه‌که‌می ریڅخستنه‌کانی شار بوو که له قه‌ره‌داخه‌وه بۆی ناردبووین. کرۆکی نامه‌که باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که چه‌ک له سووریاوه هینراوه‌ته کوردستان و گه‌یشتۆته سڼ گۆشه‌ی سنووری (تورکیا) و (ئێران) و (عێراق)، له ناوچه‌ی خواکورک و داوای کردبوو که چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ مامۆستا عه‌زیزدا بچین بۆ هینانی به‌شی کۆمه‌له.

بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش ئه‌نوه‌ر سه‌رپشکی کردین که کڤی ئاره‌زووی هه‌یه له‌گه‌ڵیدا بپوا.

من حه‌زمده‌کرد ناوچه جیا‌جیا‌کانی کوردستان ببینم، به تایبه‌تی من ئه‌و ناوچه‌نه‌م نه‌دی بوو، بۆیه هه‌ر زوو رامگه‌یاند که من ئاماده‌م. له‌گه‌ڵ منیشدا سڼ پیشمه‌رگه‌ی تر ئاماده‌گیان نواند، ئه‌گه‌رچی ئه‌نوه‌ر هه‌ولێ دا له‌گه‌ڵم که من نه‌پۆم، چونکه وتی ریڅاکه یه‌کجار دووره و تۆیش تازه هاتوو‌یه ده‌ری و له سه‌ر رۆیشتنی وا دوور رانه‌هاتوو‌یت. له وه‌لامیدا وتم:

__ منیش ده‌زانم، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش حه‌زده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی له سه‌ر رۆیشتن رابیم.

سه‌ری ره‌زامه‌ندی بۆ له‌قاندم و هه‌چ ناره‌زاییه‌کی ده‌رنه‌بهری، بۆیه منیش سوپاسی هه‌مووانم کردو له‌گه‌ڵ پیشمه‌رگه‌کان، مامۆستا عه‌زیز که‌وتینه‌ رڤ.

هينده نه بوو به ريوه بووین کاتيک دهنګي هاليکوپته ريک له سه رمانه وه
 ده بېسترا، که سهرم هه لېږي هاليکوپته ريکي سهر بازي بوو، به ناسماني
 ناوچه که دا ده سووراپه وه. ديار بوو يو پيشمه رګه ده گه را. من گومانم
 هه بوو که ده بي زانياريان سه بارهت به پيشمه رګه ده سته وتبیت،
 چونکه نه وه يه که مين جار بوو، له و ماوه يه دا، تووشی فروکه بين، بويه
 هه موومان به په له له نيو دره خته کاني سهر ريکاډا خو مان هه شاردا،
 چه که کاني شانمان نه وه نه بوو که بتوانيت به رهنګاري فروکه يه کی
 سهر بازي بيت، بويه خو مه لاس دان له بن دره ختيکا، باشترين
 چاره سهر بوو.

خوشه ختانه زور به سهر نيتمه دا نه گه راو به ره و شاخه کاني ده ورو به ري
 (چوارتا) ملی ناو له چاو تروو کانيکا، له چاو ون بوو.

هه موو خوشحال بووین که تووشی کاره ساتيک نه بووین، بويه نيتر
 برپارمان دا که نیدی به وشياريه وه ري بکه ين، چونکه نيتر ته نها
 ره بایاو سهر بازګه کان نه بووین که ده بوو خو مانيان لي بپاريزين، به لکو
 ده بوو ناګاشمان له ناسمان بيت و له کاتي بيستنی دهنګي فروکه دا،
 به زووی خو مان هه شار بده ين، نه ی نه گه ر له چوله وانيدا تووش
 بووین و نه دره خت و نه په ناګه په يدا بوايه ده بوو چی بکه ين؟ نه م
 پرسياره م له خوم کرد و وه لام پي نه بوو.

ده مه و نيوه پو ګه يشتينه دي (ګه وره دي).

له وي چه ند پيشمه رګه يه کی ترمان دي، له ناوياندا پياويک که ته مه نی
 سه روو په نجا سال ده بوو زور گورج و گول و چاپوک هاته پيش
 چاوم. خوی وه ک حاجی مه محمود پي ناساندين. وه ک له مه و دوا بو مان
 ده رکه وت خوی خه لکی نه و دييه بوو، له باسی نه وه ی به نيازین به ره و
 سي گوشه ی سنور بروين زانياری زوی لا بوو که يو نيتمه زور به

که لک و به نرخ بوون. نه و وهک شاره زایهک له گه ل پيشمه رگه کانی،
ويستی خويان راگه ياند که حه زده کهن نه وانیش له گه لمان به ره و
سینگوشه ی سنوور بێن.

به و برپاره يان زۆر خوشحال بووین، بۆ نيمه ی تازه پيشمه رگه نه وه
وهک موعجيزه وابوو. زۆربه يان له شۆرشى نه يلوولدا به شدار بوون و
نه زموونى شاخ و شه پى پارتيزانيان هه بوو، پیکه وه هه موو بووینه
(۳۰) پيشمه رگه، بۆيه برپارماندا به يانى زوو پاش خو ئاماده کردن ریک
بکهوین.

لاى عه سر له سه ر رينمايه کانی کاک ئارام که بۆ نه و گه شته دوورو
دریژه بى دلّی خو مان نه کهین، مامۆستا عه زیز چه ند مريشکيکی
کپى و له يه ک دوو مالّ بۆی ئاماده کردین بۆ ريگا. نه وه ش له سه ر
پيشنيارى حاجى مه حمود بوو که پى وتين:

— ريگا دووره و ده بى تيشووى ريگاتان پى بى.

پاش که ميک وتى:

— نيمه ش بۆ پيشمه رگه کانی خو مان بژيوى ريگا له گه ل خو مان
ده ميتنين.

بەيانى بۇ رۆيشتن ئامادە بووين كە ولاخدارىك گەيشتە لامان و خۆى
 وەك شىخ سىدىق ناساند، ئەو ولاخىكى بەرزەى پېش خۆى دابوو
 كلاشىنكۆفىكى كىردىبوو شانى. ئەوئەى سەرنجى راکىشام تەمەنى بوو
 كە بۇ سەرووى شەست سال دەچوو. لە پرسىارى ئەوئەى ئايا ھىچ
 كارىكى بە ئىمە ھەيە لە وەلامدا وتى:

— منىش پېشمەرگەم ، شەو بېستم بۇ سىگۆشەى سنوور دەچن،
 منىش ھەزدەكەم لەگەلتان بەرپىكەوم.

پېشمەرگە؟! جەستەى لاواز و تەمەنى ھەلكشاوى مايەى تىپامان بوو.
 بەلام مەرۇف دەتوانى لەو تەمەنەدا بېيتە پېشمەرگە؟ ئەمە پرسىارىك
 بوو لە خۆم كىرد. من دەمزانى تەنھا گەنج و لاو دەتوانن بەو ئەركە
 قورسە ھەلبەستىن كەچى ئىستا وا تەمەن پەنجاو شەست سال دەبېنم
 كە دەيانەوئى بەشدارى لە شۆرپشى نويدا بگەن.

كە ھەموو لە نىو دى كىردىبووئەو ھاجى مەحمود ھاتە لامان و شىخ
 سىدىقى زياتر پېتاساندىن. ئەوئەى بەشدارى شۆرپشى ئەيلوولى كىردىبوو،
 بەو پىيە لە ئىمە بەئەزموون تر بوو. ئەوئەى كە زۆر خوشحالى كىردىن،

شاره‌زایی له ریگه‌ویانی دیکانی کوردستان بوو. ئه‌مه بو ئیمه زۆر سوودبه‌خش بوو.

ئه‌و نان و مریشکه‌ی ئاماده‌مان کردبوو له نایلۆندا پێچامانه‌وه له ولاخه‌که‌ی شیخ سدیق شه‌ته‌کماندا، به‌و هیوایه‌ی تا ده‌گه‌ینه ئاوه‌دانیه‌کی تر به‌شی خواردنی پێشمه‌رگه‌کانمان بکات.

حاجی مه‌حمود و پێشمه‌رگه‌کانی له پێشه‌وه که‌وتنه‌ ری و ئیمه‌ش به‌ دواياندا. له ریگه له شیخ سدیق نزیک که‌وته‌وه و هه‌ندێ پرسیا‌ری ناوچه‌که‌م ئاراسته‌ کرد، به‌لام هه‌ستم کرد باش تیم ناگات که له‌مه‌ودوا بۆم ده‌رکه‌وت، گوێچه‌کی له ئه‌نجامی ته‌قینه‌وه‌ی بۆمبیکدا، له نزیکیه‌وه، تووشی تا راده‌یه‌ک که‌پی بووه.

ئێتر له (گه‌وره‌ دێ)وه به‌و شوێنانه‌ی که ئیمه‌ی پێیدا تێده‌په‌رین، ئاوه‌دانی و هیچ دێیه‌ک نه‌ده‌هاته سه‌ر ریگه‌مان.

حاجی مه‌حمود هاته‌ لامان و دلنای کردین که ئه‌گه‌رچی ئه‌وان له ئیمه‌ خێراتر ده‌پۆن، به‌لام ئه‌وان ئیمه‌ ون ناکه‌ن و هه‌ر بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی نیگه‌رانیمان حاجی به‌ ده‌نگی به‌رز وتی:

__ له دێی «هه‌لشۆ» له ناوچه‌ی پشده‌ر یه‌کدی ده‌بینینه‌وه.

پاشان به‌رده‌وام بوو:

__ شیخ سدیق شاره‌زای ریگه‌یه و خه‌متان نه‌بی‌ت له یه‌کدی ون نابین. ئه‌مه‌ی وت و له‌گه‌ڵ گروپه‌که‌یدا، خێراتر له ئیمه‌ که‌وتنه‌ ری و زۆری نه‌برد له‌چاو ون بوون.

له پرسیا‌ری ئه‌وه‌ی که ئایا جا‌ریتر شیخ سدیق به‌و ریگه‌یه‌دا رۆیشه‌تووه، که من ئه‌و پرسیا‌ره‌م زۆر به‌ ده‌نگی به‌رز لێکرد، له‌وه‌لامدا وتی:

— به لئى به لئى .

ئەو ورژە ھەر ھەمووی بە رینگەوہ بووین، تەنھا جارێک لاماندا بۆ نانخواردن کە ئەویش بریتی بوو لە نانی وشک لەگەڵ ئاو. ھیچ دەستکاری مریشکەکانمان نەکرد، چونکە وەک پێیان راگەیاندین، رینگەییەکی دوورو درێژمان لە پیش بوو کە دەبوو دەست بەو بپرە نازوقەییەوہ بگراین و لە کاتی تەنگانەدا بیخۆین.

ئەو ناوچەیی بە ناویدا دەپۆشتین (کوێستانی شینکایەتی) بوو، کە بە راستی کوێستان بوو، ھەر لە عەسرەوہ ھەستمان بە گۆرینی کەشو ھەوا کرد، بۆیە روێشتنەکەمان خێراتر کرد، لەگەڵ ئەوێشدا کە تاریک داھات بە ناچاری لە پال چەند گاہەردیکی زەبەلاحدا، لامان داو کەوتینە کۆکردنەوہی پووش و پہلاش کە لەو کوێستانە زۆر نەبوون.

ھەرچۆنیک بوو ئاگرێکمان کردەوہ و لە دەوری دانیشتین. ئەوہی باش بوو کە ئەم کوێستانە لە رہبایاو سەربازگەوہ دوور بوو، بۆیە بێ ترس ئەو ئاگرەمان کردەوہ، دەنا بۆ پاراستنی گیانی خۆمان نەدەبوو ئەو کارە بکەین.

شەو تا دەھات ساردتر دەبوو، ئێمەش کەسمان نە کیسەیی خەو نە بەتانییەکمان پێ بوو، چونکە ھەلگرتنی بەتانی کارێکی یەكجار زەحمەت و بارگرا نییە کە بوو بۆ پیشمەرگە. لەبەر ئەوہ ھەموو پشتمان کردە ئاگرەکەو تا بەرەبەیان لێی پال کەوتین. شەویکی یەكجار ساردو درێژ، ئەمە سەرەپای ئەوہی لە نانی وشک زیاترمان نەخوارد. تیشووی سەر و لاخەکەیی شێخ سدیق مان بۆ تەنگانە دانابوو.

بەیانێ کەوتینەوہ رێ و بەرەو شاخی (ئاسۆس) بەرێکەوتین. ھەرچەند لەسەر روێشتن بڕێک باشتر بوو بووم، بەلام سەرکەوتن بە سەر شاخی (ئاسۆس) بۆ من گەلیک سەخت بوو.

دەمەو نیوہپۆ لە دئی یەک نزیک روویاری ئاسۆس لاماندا و نانیکى به پەلەمان خوارد، چونکە ناوچەکە پڕ بوو لە سەربازگە و رەبایا .

دەبوو لە ئاوەکە کە زۆر بە تەوژم دەپۆشت و مۆلەتى بواری نەدەدا ، کەلەک پەیدا بکەین. هەر بۆ ئەو مەبەستەش لە دئی، کە کەلەکەوانیکمان چنگ کەوت و یارمەتى داین بۆ پەڕینەوہ .

ولآخەکەى شیخ سدیق بە بارەکەوہ لە بواری دا. ئیدی ھەموو ھاتبووینە ناوچەى پشدر و دەبوو زۆر بە وشیارییەوہ رەوت بکەین. بەلای دئی (نورەدین) دا تێپەڕین و لامان نەدا، ھەرچەند برسیتیش تینی بۆھێنابووین .

ئەگەرچى لەمەودا رینگەکە ئاسانتر خۆى دەنواند و وەک کوێستانى شینکایەتى سەخت نەبوو لەگەڵ ئەوەشدا مەترسى زیاتر بوو. رژیم ھەموو پشدرەى وەک سەربازگەىەکى گەورە لێکردبو، لە ھەموو گردو تەپۆلکەىەک، رەبیبیەک بەدى دەکرا ، کە دەبوو زۆر بە ئاگاوە بەلایدا تێپەڕین .

خۆشبەختانە ھیچ نەھاتە رینگەمان و لای عەسر گەیشتینە دئی (ھەلشۆ) بەلام لەویش لامان نەدا، بەلکو بەردەوام بووین بۆ دەرەوہى دئی و لە پال شاخى (ھەلشۆ) دا ھەوارمان خست .

لەوئى حاجى مەحمود و پێشمەرگەکانى تر چاوەڕوانیان دەکردین و خۆشحالى خۆیان نیشاندان. لەو قەدپالەدا تێبینى ئەوەمان کرد کە جگە لە پێشمەرگەکان، ولآخداریکى زۆر لەوئى دانیشتبوون. کە پرسىاری ئەوہم کرد ئەمانە کێن؟، حاجى مەحمود لەوہ لāmدا وتى:

__ ئەمانە ھەموو قاچاخچین و لە ئێرانەوہ کالā دینن و لە کوردستانیشەوہ چای عیراقى دەبەن .

سەرم سوپما و لە بویری ئەوانە تیئە دەگەیشتم که چۆن دەوێرن بە ناو
ئەو هەموو سەربازگانە دا کاری قاچاخ بکەن. حاجی وتی:

__ زۆر شارەزان و لە کون و کەڵە بەری ئەم ناوچە یە ئاگادارن.

لە راستیدا هیلاک بووبووین و برسیتی تینی بۆ هێناووین بۆیە
مامۆستا عەزیز پێشنیاری کرد که ئیتر کاتی ئەو هاتووێ که نانێکی
باش بخۆین.

شیخ سدیق پشتیوانی لە پریارە کهی مامۆستا کرد و وتی:

__ شاخیکی سەختمان لە پێشە و پێوستی بە خواردنێکی باش و
وزە بزۆین هەیه.

ئەو هی وت و بەرەو لای وڵاخە کهی رویشت و بارە نانه کهی بۆ داگرتین.
هەر که نایلۆنه کانی لە نانه که کردەوێ، بۆن خەریک بوو کوێرمان
بکات.

خواردنە که مان هێند توند و نە شارەزایانە پێچا بووێ که زۆر دەمێک
بوو ترشابوو. هیچ سوودی کمان لەو نانه وەر نه گرت، که زۆر دەمێک
بوو بە پەرۆشەوێ چاوه پێی خواردنیمان دە کرد.

که سمان نه مانتوانی توخنی ئه و خواردنه بکهوین، چونکه به رادهیه ک خراپ بوو بوو که به هیچ جوریک به که لکی خواردن نه ده هات.

له راستیدا، هیچی تریشمان پی نه بوو، بویه هر زوو پیشمه رگه کانی لای حاجی مه محمود و قاچاقچییه کانیش ههستیان به وه کرد، بویه هه ریه ک لای خویه وه که وتنه کۆمه کمان. حاجی چه ند نانیک و بریک په نیری پیسته ی بۆ هینانین، قاچاقچییه کانیش نان و پیازو هیلکه ی کولایان بۆ هینانین که بۆ ئیمه له وساته دا ژهمیکی بێ وینه بوو.

حاجی لامانه وه دانیشته و باسی ئه وه ی بۆ کردین که بۆ رینگه ی دوور نان و په نیر، به تایبه تی په نیری پیسته باشتترین خواردنه، چونکه ده توانی بۆ ماوه یه کی زۆر هه لگیری و خراپیش نه بیته.

ئیمه، جگه له شیخ سدیق، هه موو خه لکی شار بووین و هیچ ئه زموونی کمان له و باره یه نه بوو. حاجی مه محمود وتی:

__ له داها توودا هه رگیز گوشت به گه رمی نه پیچنه وه، چونکه زۆر به زوویی خراپ ده بی و ده ترشیت.

شیخ سدیق سەری رەزامەندی بۆ دەلقاند، دیارە ئەویش شارەزایی
ژیانی شاخ و گوند بوو، بەلام بۆ ئێمە ژيانیکی نوێ بوو، ئەو بۆ
پێی نەوتین؟.

پاش نانخواردن کەوتینەوێ رێ. حاجی مەحمود لە کاتی رۆشتندا
پێی وتین :

__ دیداری داھاتوومان لە (نۆکان) دەبێ.

ئەمە و ت و خۆی و گروپەکەی پێشمان کەوتن. دیار بوو ئەوێ
بۆیە پێوتین، چونکە دەیزانی ئەوان لە ئێمە خیراتر دەپۆن و پێش
ئێمە دەگەنە شوێنی مەبەست.

دەبوو بە شاخەکەی پشتی (هەلشۆ) دا سەربکەوین، شاخێکی یەكجار
بەرزو قووچ .

بە هەرحال ئێمەش رێچکەمان بەست. شیخ سدیق بە دەنگی بەرز
پێی وتین:

__ هیوادارم پێش تاریک بوون بگەینە ئەو دیو.

ئەو دیو، دیارە مەبەستی دیوی ئێران بوو، وەک باس دەکرا ئەم شاخە
سنووری ئێران بوو.

سەرکەوتن بەو شاخەدا کاریکی یەكجار وزەبەزێن و تاقەت پڕووکی
بوو. رێگەی پێچاوپیچی شاخەکە هێند لە یەكدییهوێ نزیک بوون ، کە
هیچ مۆلەتی پشوری نەدەدا. گویم لە هەناسە برکێی هەمووان بوو،
بەلام هەمووش بێدەنگ بووین.

بۆ ئۆيمە مايمەي خۆشحاللى بوو كە دەچووينە دىيى ئۆيران، چۈنكى
 لە سەربازگە و رەبایاكانى رۆيىم دور دەكەوتىنەو، بەلام لە لایەكى
 تریشەو ئەو كارەمان ھەر مەترسیدار بوو، چۈنكى گەر رۆيىم شای
 ئۆيران دركى بە بوونمان لە خاكى ئۆیراندا بە چەكەو بەكردايە ئەو
 یان تووشى شەپ دەبووین، كە ئۆيمە خوازىارى نەبووین، یان گەر
 بگىریانیايە، ئەو بە پىي ئەو رۆكەوتننامەيەي لەنیوان عىراق و ئۆیراندا
 كرابوو، ئەو تەسلىمى عىراق دەكراینەو بۆيە كاتىك گەیشتىنە سەر
 لووتكەي شاخەكە، ھىشتا بە تەوارى رۆژئاوا نەبوو بوو، لەوۆو
 ئاسمانى سەرپەنگى سەر شاخى ئاسۆس بەدى دەكرا.

شیخ سدیق وتى:

__ ئۆیرەو خاكى ئۆیرانە.

ئۆيمە خۆمان ھەرگىز دانمان بە سنووردا نەدەناو بە كارىكى دەستكرمان
 لەقەلەم دەدا، بەلام لە رووى ياساییەو و لانتىكى تر بوو، بۆيە دەبوو
 زۆر بە ھۆشیارییەو رەوت بكەین و نەھىلین بكەوینە بەردەستى
 سەربازانى شای ئۆیران.

شیخ سدیق پىش ئەوئەي داگەرپىن وتى:

__ من شارەزای ئەم رۆگەو بانەم و ھىچ ترستان نەبىت.

ئەوئەش ھەر بۆ ئۆيمە ھەوالىكى خۆش بوو، لەوۆو سەيرى دیمەنى
 بەرانبەرم كرد، لەراستیدا ھىچ جىاوازییەك نەبوو، تەنھا ئەوئە نەبى
 كە بەم دىودا دارو درەخت زیاتر دەبىنراو وەك دىوى خۆمان رووتەنى
 نەبوو.

ئەوئەي مايمەي خۆشحالیمان بوو، لە ئۆیراندا رەبایا نەبوو، تەنھا

سەربازگە بوو، بۆيە دەمانتوانى بە ئاسانى خۆمانى لى لادەين و توشيان نەبين.

ئەوئى باش بوو ئەمدىو يەكجار وا سەخت نەبوو، وەك ئەوئە وابوو بە گردىكدا شۆر بىنەوئە.

رۆيشتەنەكەى خۆشم لە چاۋ رۆژانى پىشووئا، زۆر باشتەر بووبوو، بەو شىئوئەيە ھەستەم بە ھىلاكى نەدەكرد، ئەگەرچى ھەر ھەستەم بە برسيتى دەكرد، بەلام نزيكبوونەوئەمان لە دىي (بەنەخەلەف) مايەى خوشحالى بوو. شىخ سديق ئەوئى پى راگەياندين.

لئىرە لە (بەنەخەلەف) دەمانتوانى شەوئەكە بە ئاسوودەيى بەرىنە سەر و ترسى سەربازو سوپامان نەبىت.

دانىشتوانى ئاۋايى پىشۋازىيەكى گەرميان لىكردىن و گەلى بە بىنينمان، وەكو پىشمەرگە، خوشحال بوون. بۆ ئەوانىش ھەوالىكى نوئ بوو، كە خەبات و بەرەنگارى لە كوردستانى عىراق دەستىپىكردۆتەوئە.

ئەو شەوئە ميوئندارىيەكى بى وئەيان كرىن. بۆ يەكەمجار شىۋىكى گەرم و پىخەفىكى نەرم بوو بە نەسىبمان.

وەك شىخ سديق پىي راگەياندين، لئىرە پئويست بە پاسەوانى نەبوو، چونكە ناو دى نە سەرباز و نە لە نزيكىشىئەوئە سەربازگە ھەبوو.

بۆيە ئەو شەوئە زۆر بە ئاسوودەيى لىي نووستىن.

له ته ق و هوږې ماله که خه به رم بووه وه . دنيا رووناک بېوو، هه ستم به ئاسووده یی ده کرد، هیلاکی گیانم به ته وای نه مابوو. نه وه یه که مین جار بوو دواى نه و ماوه دريژه، له ژورنیکى گهرم و گوږدا به یی ترس و نیگه رانی بخه وم و پشووی ته و او بده م.

که بیانوی مال زور به گهرمی به خیرهاتنی کردم، دیاره شه و من نه وم نه دیبوو.

له گه ل خاوه ن مالدا پیکه وه له ده وری سینیییه ک شیوی گهرم کوږبوینه وه. خواردنه که گهنم و ماش بوو، هه لاوی گهرمی _ له و به یاننیه سارده دا _ لیه لده سا. له راستیدا نه وه ش یه که مین به یانی بوو، که خواردنیکى گهرم بخوم. ده مزانی ریى دوورمان له پیشه بویه له خواردن دریغیم نه کرد. خاوه ن مال هه ندی پرسیاری دیوی خومانی لیکردم و زور خو شحال بوو به وه ی که شوږشمان ده سته پیکردوته وه و به رده وامین له سه ر خه بات. نه وان هیوايه کی زوریان به ئیمه بوو، سه رکه وتنی ئیمه یان به هی خو یان ده زانی.

له پرسیاری نه وه ی که ئایا سه ربازگه دیته ریمان، له وه لامدا وتی:
_ ته نها له چهن د شوینیکى نزیک سه رده شت هه ندی (پادگان) هه یه.

له‌به‌ر پیری و ته‌مه‌نی سواری و لاخه‌که‌ی ببوو. له راستیدا توانای
باشیخ، له‌و ته‌مه‌نه‌دا، مایه‌ی سه‌رسوږمان بوو. شه‌ست ساڵ ته‌مه‌ن
بو لادیکانی کوردستان ته‌مه‌نیکی دریژ بوو، به تایبه‌تی بتوانی ببیته
پیشمه‌رگه .

له پرسپاری نه‌وه‌ی به چهن‌دی تر ده‌گه‌ینه مه‌نزل، شیخ وتی هیواداره
پیش تاریکی بگه‌ین نه‌گه‌ر زیاتر ده‌ست و برد بکه‌ین.

هه‌موو باش ده‌پویشتین و به‌به‌رده‌وامی به‌پۆه بووین و له‌و ریگه‌یه‌ش،
هیچ پشوو به‌کمان نه‌دا.

روژ ورده ورده به‌ره‌وه‌ئاوایوون ده‌چوو، به‌لام له ئاسودا هیچ دێیه‌ک
به‌دی نه‌ده‌کرا. هه‌زمان نه‌کرد پرسپاری دی له شیخ بکه‌ین و له
نه‌گه‌یشتمان سه‌رزه‌نشتی بکه‌ین.

که به‌ته‌واوی روژئاوا بوو ، کزه بایه‌کی یه‌کجار سارد هه‌لی کرد،
نه‌گه‌رچی له‌شمان، له نه‌نجامی رویشتن، گه‌رم داهاتبوو، به‌لام هه‌ر
هه‌ستمان به سه‌رما ده‌کرد.

تاریک داهات و نه‌گه‌یشتین، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌سمان پرسپارمان
نه‌کرد. نازانم چهن‌دی تر به‌پۆه بووین، که ترووسکاییه‌ک له دووره‌وه
ده‌رکه‌وت و یا شیخ به ده‌نگی به‌رز پیتی وتین:

— کوپینه نه‌وه‌ش (تۆکان).

خۆشحالی له‌سه‌روپۆته‌لاکی شیخ سدیق ده‌تکا.

«تۆکان» دهکهوته ناو خاکی ئیترانهوه، بۆ ئیتمه جیتی سهرسورپمان بوو، که بارهگای پیشمه‌رگه‌ی لی بیت، من زۆر تامه‌زۆ بووم له نهینی ئه‌و کاره بگه‌م. ئیتمه نه‌مانده‌توانی له نێو کوردستانی عێراقدا بنکه‌و باره‌گا دابنیتین و هه‌میشه له جووله‌دا بووین.

به‌رپرسی باره‌گا که خۆی وه‌کو (تالیب) ناساند و پیشمه‌رگه‌کانی پیشکه‌ش کردین، من له‌وه‌وپیش ده‌مناسی و له شارددا کاری مامۆستایی ده‌کرد، به‌لام ئه‌و له ئیتمه زووتر چوو بووه ده‌ره‌وه‌و ببوو به پیشمه‌رگه‌.

تالیب خوشحالی خۆی به بینیم نیشاندا. دیار بوو داستانی هه‌لاتنی منی له (زیندانی هه‌یه) بیستبوو، چونکه به‌کسه‌ر وتی:

— ده‌بی ئه‌مشه‌و باسی ئه‌و ده‌ریازبوونه‌تم بۆ بکه‌ی.

منیش هه‌فالانم یه‌ک یه‌ک پێ ناساند. دیار بوو شیخ سدیقیش ئه‌وی ده‌ناسی، چونکه زۆر به‌گه‌رمی هه‌والی یه‌ک‌دی‌ان ده‌پرسی.

ئه‌و شه‌وه‌ لای ئه‌و ماینه‌وه و ناڤیکی پیشمه‌رگانه که بریتی بوو له نان و نیسکینه‌ی پیشکه‌ش کردین که بۆ ئیتمه‌ی برسی، گه‌لیک له

جیڻی خۆیدا بوو.

تالیب، جگه له باره گاکه ی خۆی، چەند خانوویهکی قورپینه ی بۆ
پیشمه‌رگه‌کانی دروست کردبوو.

له کاتی خه‌وتندا منی جیا کرده‌وه و وتی:

__ ئەمشه‌و لای من به‌ویا پیشمه‌رگه‌کان لای براده‌ران بنوون.

منیش ئەو پیشنیاره‌م پێ خۆش بوو، چونکه ئێتر ده‌مانتوانی پێکه‌وه
باسی شارو پیشمه‌رگایه‌تی و کارو چالاکییان بکه‌ین. من هه‌ر زوو
سه‌رسوڕمانی خۆم به‌رامبه‌ر ئەوه‌ نیشاندا، که چۆن ده‌توانن، له‌ نیو
خاکی ئێراندا، باره‌گای پیشمه‌رگه‌ دابنن. ئەو له‌ وه‌لامدا وتی:

__ راسته‌ ئەمه‌ خاکی ئێرانه‌، به‌لام ئێره‌ دوایین دێی سنووری ئەم
ناوچه‌یه‌یه‌ و هه‌ندیش له‌ سنووری عێراقه‌وه‌ دوور نییه‌، خۆت به‌یانی
به‌ رووناکی ناوچه‌که‌ ده‌بینیت.

هه‌روه‌ک باسی کرد، ته‌نها چه‌مێک له‌ نیوان هه‌ردوو سنووردا هه‌بوو
که‌ له‌ چەند مه‌ترێک زیاتر نه‌ده‌بوو.

ئیدی ئەو که‌وته‌ پرسیار له‌ من و له‌ چۆنیه‌تی گرتن و له‌مه‌ودوا هه‌لاتنم
له‌ زیندانی که‌رکووک. منیش به‌دوو درێژی هه‌موویم بۆ گێڕایه‌وه‌ و تا
دره‌نگانی شه‌و پێکه‌وه‌ دانیشتین که‌ ئەو هه‌ستی به‌ خه‌والوو بوونم
کرد، چونکه‌ وتی:

__ رێگه‌یه‌کی دوورتان له‌ پیشه‌ و پێویسته‌ پشویه‌کی باش بده‌یت.

ئیدی هه‌ریه‌ک له‌ جیڻی خۆی، بۆی راکشاین. ژووره‌که‌ سارد و سڕ بوو،
پێخه‌فه‌کانیش پیشمه‌رگانه‌ بوون، بۆیه‌ من هه‌ر به‌ جله‌وه‌ لێی پال
که‌وتم و خۆم گرمۆله‌ کرد.

شەو چەند جارێک هەستاو سەری دەرەوێی دا، دیار بوو لە بەر نزیکى
بارەگاگەى لە سنوورى عێراقەوێ دەیویست خۆى ئاگای لە بارودۆخە کە
بێت .

بەیانى زوو هەستاین و پاش نانخواردن، تالیب پێشنیاری بۆ کردین کە
سەرێک لە کۆمەڵە کوێخایەک کە تازە لە ناوچەى قەلادزێوێ هاتیبوونە
نیو پێشمەرگە بدەین و باسى ناوچەى خۆمان و چالاکی پێشمەرگەیان
بۆ بکەین. دیار بوو تالیب دەیویست وەرەى کوێخاکان بەرز بکاتەو،
چونکە ئەوانە هەموو لە تەمەندا بوون و دیار بوو کە ناچار کراون پەنا
بۆ پێشمەرگە بهێنن و بێنە شاخ .

کوێخاکان خوشحالى خۆیان بە بینیمان نیشاندا و ئێمەش، من
و مامۆستا عەزیز و شیخ سەدیق، هەریەکەو چەند زانیارییمان لە
ناوچەکانى خۆمان هەبوو، بۆمان باسکردن کە بە تەمەرزۆییەوێ گۆییان
بۆ شل دەکرد و جارو بار پرسىاریان ئاراستە دەکردین. تا لای نیوێپۆ
لای ئەوان بووین و کە ویستمان بپۆین و باسى رێگەى دوورى خۆمان
کرد، ئیدی ئەوان سوور بوون لە سەر ئەوێ کە دەبێ نانى نیوێپۆ
لەگەڵیان بخۆین و ئینجا رێبکەوین .

لەرستیدا ئێمەش پێمان خۆش بوو، بەتایبەتى دەمانویست زانیاری
پێویست سەبارەت بە رێگە کە بەتایبەتى تێپەرپوون بە شاخى قەندیلدا
کە شاخێکی یەكجار سەخت و بەرز بوو پەیدا بکەین .

ئەوان لە کاتى نانخواردندا هەریەکەو ئەوندەى زانیاری لابوو پێى
راگەیاندین کە زانیاری بە کەلک بوون بۆ ئێمە . ئەوان وتیان لێرە
کە کەوتینە رێ ئیدی ئاوەدانى نایەتە رێگەمان تا بارەگاىەکی تری
پێشمەرگە کە دەکەوتە نزیک شارۆچکەى (خانە) .

ئەوان مەزەندەى رێگە کەیان بۆ ئێمە دیاری کرد و دەیانووت گەر دواى

نانخواردن به رێبکه وین بۆ لای ئیواره دهگهینه ئه و باره گایه، هه رچه ند ئه وه یان دووپات کرده وه که ده بی باش بپۆین.

شیخ سدیق مشووری هه ندیک ئاردو شه کر و بپێ نانی بۆ خواردن، وه ک تیشووی رێگا، بۆ ئاماده کردین و له و لاخه که ی به ست. ئه زموونی رێگه مان، ئه وه ی پيشانداین که ئیدی خواردنی گهرم بۆ رێگه نه به یین، بۆیه به و شه کرو ئارده قايل بووین.

پیش ئه وه ی بکه وینه ری، یه کیک له کوێخاکان پيشنیاری ئه وه ی بۆ کردین که چادریکی هه یه و ده توانی پیمان بفروشی چونکه دلنیا بوو له رێگه پنیوێستمان ده بی. له راستیدا هه موو ئه و پيشنیاره مان لا په سه ند بوو، چونکه وه رز به ره و زستان ده چوو، ئیمه ش روومان ده کرده ساردترین و سه ختترین شوینی کوردستان. ماموستا عه زیز بپێ پاره ی پنیوو بۆیه توانیمان چادره که بکپین.

هه رچه ند که سيشمان شاره زاییمان له هه لدانى چادر نه بوو، له گه ل ئه وه شدا، به کاریکی قورسمان نه زانی، به تايبه تی شیخ سدیق که وتی ئه زموونی چادر هه لدانى هه یه .

چادره که شمان له و لاخه که ی یاشیخ به ست و که وتینه ری. سه رم به رز کرده وه هه ور ورده ورده به ری ئاسمانی ده گرت.

پاش نیوه پۆیه کی درهنگ بوو، حهزم نه ده کرد به و درهنگانه به ریبکه وین، به لام شهرم کرد نه وه بدرکینم . کویخاکان شوینه که یان وا بو نزیک کردینه وه که نه ده بوو خۆمان چیتر دوابخه یین، هه ر چهند ده یانوت، گه ر به باشی برۆن .

به ناو شاخ و داخ و هه له ت و ره قه نی و درک و دالدا، هه ر ده توانرا به و شیوه یه ی که ده پۆیشتین برۆین . خۆ نه مانده توانی وه ک نه وان ده یانگوت غار بده یین .

که وتینه ری و ورده ورده ئاوه دانی دیار نه ده ما و هه واش تا ده هات ساردتر ده بوو . جاروبار سه رم بو ئاسمان هه لده بپی . هه ور تا ده هات خه ستر خۆی ده نواند . شیخ سدیق و ولاخه که ی له پیشه وه و ئیمه ش به دوا ی یه کدیدا ده پۆیشتین . نازانم چهند بوو ده پۆیشتین که ورده ورده هه ستم به پرۆشه ی به فر ده کرد . سه ری شاخه کان هه مووی به فر بوون، قه ندیل به هاوینیش به فری لی نابپی ، ئه مه م زۆر بیستبوو، بۆیه له دلی خۆمدا وتم ره نگه به فری سه ر شاخه کان بی ت و با ده یه ئنی، به لام له راستیدا، پرۆشه ی به فر، تا ده هات زیادی ده کرد، بۆیه به ده نگی به رز پرسیارم له شیخ کرد:

__ یا شیخ ئەو بە فر دەبارئ، یان پرووشەى بە فرە؟

هیچ ... شیخ ھەر گوئی لە من نەبوو، بۆیە ھەمان پرسیارم لە مامۆستا عەزیز کرد، ئەویش سەری بۆ ئاسمان بەرز کردەو و پاش کەمێک وتی:

__ منیش نازانم کامیانە!

بۆیە چۆمە نزیک شیخ سدیق و قیراندەم بە گوێدا:

__ یا شیخ ئەمە بە فرە دەبارئ؟

باش بوو ئەمجارە گوئی لێم بوو، چونکە وتی:

__ لەو دەچئ.

چاوہ پێی روونکردنەو ەى زیاتر بووم ، بەلام ئەو لەسەری نەپۆشت و لەسەر رویشتن بەردەوام بوو. پێشمەرگەکانیش نینگەرانیی خۆیان بۆ دەرپریم، بەلام ئەوانیش هیچ ناپەرەزاییەکی ئاشکرایان دەرناپری، بۆیە ھەموو بێ مشتو مەر بەردەوام بووین.

تا دەھات تاریکی تەنگی بە رووناکی ھەلەدەچنی و دەورووبەرمان ناپوون دەبوو، بەفرەکش لە پرووشە تێپەری کردبوو، بە ئاشکرا دەباری. ئیدی هیچ گومان نەما کە ئەمەى روودەدا، بەفر بارینە. ناوہ پاسەتی مانگی ئۆکتۆبەر بوو، بۆیە بۆ ئەو ناوچە شاخاویە کارێکی چاوہ پواننەکراو نەبوو. شیخ سدیق لە پڕێکدا وەستاو رووی تێکردین و وتی:

__ کورپنە ئەمە بەفر بارینە، بۆیە دەبێ تا بە تەواوی تاریک دایە برۆین و لە کوێ توانای بینین نەما، لا دەدەین تا بەیانى.

وہک پێیان راگەیانددبووین، هیچ ئاوەداننیک نەدەھاتە رێگەمان، بۆیە نەماندەزانى لە کوێ لابدەین ، ھەر بۆیەش ھەموو گوێپراپەلێ

پیشنیاره‌که‌ی شیخ بووین و بئ ورته له پشتیه‌وه ده‌پۆشتین.

به‌فر تا ده‌هات خه‌ستتر ده‌باری، به‌را‌ده‌یه‌ک که هه‌موو ده‌و‌رو به‌رمان سپی هه‌ل‌گه‌را و هه‌چ په‌نا‌گه‌یه‌کیش نه‌هاته ری‌گه‌مان که به‌که‌ل‌کی لادان و حه‌وانه‌وه بئت. که ته‌واو تاریک دا‌هات ته‌نها کلوی به‌فره سپیه‌کان ده‌بینران، شیخ وه‌ستاو وتی ئیت‌ر با لا بده‌ین.

له راستیدا ئیمه به‌ناو دۆلی قه‌ندیل دا ده‌پۆشتین، به‌ته‌نیشت جۆگه‌له، که سه‌ره‌وخوار ملی ده‌نا و ئیمه‌ش به‌که‌ناریدا ره‌وت‌مان ده‌کرد.

شیخ وتی:

— چاد‌ره‌که بکه‌نه‌وه با هه‌ل‌بده‌ین و ئه‌مشه‌و له ژێ‌ریدا پشوویه‌ک بده‌ین و به‌یانیش خوا که‌ریمه.

هه‌موو ده‌ست و برد به‌خۆش‌حالیه‌وه چاد‌ره‌که‌مان دا‌گرت. مامۆستا عه‌زیز که ببوه‌ خاوه‌نی چاد‌ره‌که، له هه‌موومان زیاتر تامه‌زۆی هه‌ل‌دانی بوو. که چاد‌ره‌که‌مان کرده‌وه و هه‌ریه‌که‌و جه‌مه‌سه‌ری‌کی‌مان گرت، هه‌چی لئ‌ حال‌ی نه‌بووین. چه‌ند دار‌یکی کور‌تی له‌گه‌ل‌دا بوو، ده‌بوو بی‌چه‌قینی به‌ ده‌وری چاد‌ره‌که‌دا، که له‌و ره‌قه‌نی یه‌دا کار‌یکی نه‌سته‌م بوو. نه‌ چه‌کوشمان پئ‌ بوو نه‌ هه‌چ ئامیز‌یک، بۆیه به‌قۆندا‌غی تفه‌نگه‌کان که‌وتینه‌ دا‌کو‌تانی داره‌کان. هه‌رچی هه‌ول‌مان دا چاد‌ره‌که‌ خۆی نه‌ده‌گرت و به‌فریش تا ده‌هات زیادی ده‌کرد. به‌پئی وه‌ستانیشمان هه‌ستمان به‌سه‌رمایه‌کی زۆر ده‌کرد.

هه‌موو هه‌ول‌ه‌کانمان بۆ هه‌ل‌دانی چاد‌ره‌که‌ سه‌رنه‌که‌وتوو بوو. نه‌شاره‌زایی‌مان هاواری ده‌کرد. دوا‌ی هه‌ول‌دان‌یکی زۆر، له‌و راستیه‌ گه‌یشتین که چاد‌ره‌که‌مان، به‌نوقسانی پێ‌دراوه، چونکه ئه‌وه‌ی که ده‌یتوانی چاد‌ره‌که‌ له‌ سه‌ر پئ‌ را‌بگر‌ی دار‌یکی در‌یژ بوو که ده‌بوو بخ‌ریته ژێ‌ر چه‌قی چاد‌ره‌که‌ که له‌گه‌ل‌یدا نه‌بوو. بئ‌ ئه‌و داره‌ش که پئی

دهوترا _ وهك شیخ وتی _ نهستوندهك، به هیچ جوریک نهدهتوانرا، چادرههلبدری. ماموستا عهزیز له داخی ئهو دهستبرینهی کوڤخاکان، ههرچی جنیوی کوردی له بهر بوو، له رسته دا به کاری هینا، به لام بی سوود بوو. کاتیک ههموو گه یشتینه ئهو راستیهی که ناتوانری چادره که له سهر پی رابگری، من پیشنیارم بۆ کردن که بۆ ههموو نهچینه ژیر چادره که و بیدهین به سهرخۆماندا، ههر نه بی له به فره که ده مانپاریزی و دهتوانین تا رۆژ ده بیته وه له ژیریدا به وینه وه.

ههموو پیشنیاره که یان لا په سهند بوو، چونکه هیچ کاریکی تر نه ده کراو زیاتر خۆ ئالۆز کردن به هه لانی چادره که، ته نها به فیرو دانی کات بوو که ده بووه مایه ی زیاتر سه رما بوونمان و ته پ بوونمان.

له راستیدا له و کاره ی کوڤخاکان نه گه یشتین که بۆ به و شیوه یه دهسته پویان کردین. ئه وان ده یانزانی، ئیمه به و درهنگ عه سهره، ناگه یه باره گای داهاتوو ئیدی بۆ وا پالیان پتوه ناین و نه یانه یشت ئهو شه وهش لایان بمینینه وه و رۆژی داهاتوو به زوویی بکه وینه ری.

ئه مه سه ره پای فروشتنی ئهو چادره بی که لکه ی، پتیان فروشتین، که هیچ سوودیکی به ئیمه نه ده گه یاند و ته نها بار قورسییه کی بۆ زیاد کردین. تازه هیچ گله یی و گازنده یه ک به ده ردی نه ده خواردین و بیر کردنه وهش له و هه له یه ی پیمان کرا ، دادی نه ده داین.

شیخ سدیق خه ریکی و لاخه که ی بوو، له خورجه که یدا هه ندی نانه وشکه ی ده رهیناو به سه رماندا دابه شی کرد و ئیمه ش له ژیر چادره که دا، به تاریکی که وتینه جوینی نانه ره که.

هه موو له ژیر چادره که دا دانیشتبووین، له بهر تاریکیش په کترمان نه ده دی. جاروبار شیخ سدیق چهره که ی گیرفانی ده رده هیڼاو بۆ ساتیک ده وروبه ری روشن ده کرده وه. له وساته دا به وردی سهیری سه رو پوته لاکي پيشمه رگه کانم ده کرد. هه موو له موميا ده چوون ، ته نیا به هه ناسه دان هه ست به زیندووبوونیان ده کرا. که چهره که ش ده کوژایه وه ئیدی تاریکيیه کی گۆر ئاسا بالی به سه رماندا ده کیشا و هیڼده ی تر ده وروبه ری مه ترسیدار ده کرد.

په کیک له پيشمه رگه کان هه ر بۆ دۆزینه وه ی بابه تیک که له سه ری بدوین وتی:

__ نه ری نه مشه و پښوستان به پاسه وانی نییه ؟

گومانم نه بوو که رایده بوارد، ده نا له ئیمه زیاتر، له و که ژو کیوه سارده دووره ده سته که سی تری لیږوو؟ تا پښوستان به پاسه وانی بیت. بپوام وایه له وشه وه دا له ئیمه زیاتر، هیچ زینده وه ریک له و ده وروبه ره نه بوو. کئ له ئیمه زیاتر خوی تووشی نه و نادیاریه ده کرد، نه گه رچی نه وه به ته نیا هه له ی ئیمه نه بوو. نه وانه ی رینمایان کردین ده بوو

تۆزى به ويژدانه وه باسى ريگه كه و سهختى و دوورى ريگه ويانه كه مان
بۆ بكن، نهكو وا به سووكى و ئاسانى پيشانى ئيمهى بدن كه
پيچه وانه ده رچوو.

هه وا تا ده هات سارد ترى ده كرد و به فريش سهخت تر ده بارى. جاروبار
لكى چادره كه م بهرز ده كرده وه بپيگ ده مروانييه ده ورويه رمان،
ده ره وه به هوى به فره كه وه رووناكتر ده ينواند. هه موو جار يكيش كه
ئه و جووله يه م ده كرد ناره زاييه تيكي زور ده ببيسترا، كه بۆ زير چادره كه
سارد ده كه مه وه. له راستيدا له سه ره هه ق بوون، به لام منيش بۆ
هه ناسه دان و بينينى ده ورويه ر ناچار بووم و گله ييه كانم قبول ده كرد.

كات نه ده پويشت، ده توت زه مان وه ستاوه و ئه و شه وه كو تايبى نه ده هات.

ماموستا عه زيز پرسيارى ئه وهى له شيخ سديق كرد كه گوايه ههچ
دارو كو ته ره يه ك له م ده ورويه ره ده ست ناكه وي ت پهي داى بكه ين و
بيسووتينين و خو مانى پي گه رم بكه ينه وه. شيخ له وه لامدا وتى:

__ ئه م قه نديله رووته نييه و جگه له گوئينى، ههچ دارىكى لى ناپوي ت،
بويه بپوا ناكه م كو ته ره دار له م نزىكانه پهي دا ببى.

گوئينى ناويكى نوئى بوو بۆمان، من هه ره له وه وپيش ناوى وام هه ره
نه ببيستبوو، بويه زياتر منيش خو م خسته ني و توويژه كه يانه وه و وتم:

__ دهى با بچين تۆزى له و گوئينى يه بهنين و بيسووتينين.

له وه لامدا شيخ وتى:

__ ئه وه كارىكى زور زه حمه ته، نه وا به ئاسانى ليده كرته وه نه
ده تواني بيشسووتيني.

لای هه موومان وه لامیکی سهیر بوو، چۆن دار ناتوانری بپرێته وه له
بندا و ههلبکێشری و چۆن ناشسووتیت. ئێمه ئه وه مان وا لیکدایه وه
که شیخ ههز نه کات له ژێر چادهره که ببزوین و بن چادهره که سارد
بکهینه وه، به لام ههچ گویمان نه دایه و به مامۆستا عهزیزم وت:

— له بری ئه وه ی له بهر سه رما رهق هه لێین، بۆ هه ولێک پێکه وه
نه دهین و بزانی شتی نادۆزینه وه و ئه مشه و خۆمانی پێ گهرم
بکهینه وه.

عهزیز یه کسه ر ئاماده گی خۆی نیشاندا، به لام ئه وانی تر دیار بوو
وته کانی شیخ قه ناعه تی پێ هێنا بوون، بۆیه ئه وان له جیی خۆیان
نه بزوان.

من و مامۆستا عهزیز چوینه دهره وه ی چادهره که، چ سه رمایه ک و چ
خهسته به فرێک ده باری. به ده ورویه ری خۆمان روانیمان، ههچی وا
نه هاته پێش چاومان که به که لکی سووتان بیت. ته نها ئه و ده وه نانه
نه بیت که شیخ سدیق ناوی لێنا بوو گوینی.

به حه ربه ی کلاشینکۆفه که م که و ته مه برینه وه ی بنی ده وه نیک، به لام
کاری نه کرده بوو، هه مووی درکیکی هه یند تیژ به په لکه کانیه وه بوو
که نه تده توانی ده سستی بۆ به ری، ئه مه سه ره پای ئه وه ی ده وه نه که ته ر
بوو، زۆر هه ولمان دا، هه موو جارێکیش په نجه مان درکی پێدا ده چوون،
به لا ئێمه له هه ولی خۆمان نه ده که وتین.

نازانم چه ندمان پێچوو تا توانیمان یه کێک له و ده وه نه گوینیا نه بپه رین
و بۆ لای چادهره که مان کێشی بکه یین.

زۆر به خۆشحالییه وه وه ک سه رکه و تنیکی گه وره مان، له و شه وه

ساردهدا، به دهستهینابی دهوهنهکه مان برده ژیر چادرهکه .

هموو خوشحال بوون بهوکارو دهستخویشیان لیکردین که توانیمان هر نهبی شتی که پیدا بکین و شهو له سه رما رهق نه بیتهوه .

به چهره که ی یا شیخ خه ریک بووین، به لام نهو دهوهنه له عه تییه به هیچ شیوه یه که ناگری نه ده کردهوه و گری نه ده گرت. ئیمه له هه ولی خو مان به رده وام بووین که شیخ سدیق وتی:

__ نه موت نه مکاره سهخته و نه مجوره دهوهنه زه حمه ته ناگر بگری .

ئه ی چارمان چی بوو، خو نه ده کرا تا رۆژ ده بووه چۆقه چۆقی ددانمان بیت و له بهر سه رما هه لبله رزین. ده بوو له هه ولی خو مان به رده وام بین. چ رووه کینکی عه جیب بوو، به هیچ شیوه یه که ناگری نه ده گرت، جا هی ته رپوونی به فره که بوو، یان هر خو ی له ناخیدا ته رو بر بوو، بۆیه نه ده سووتا .

شیخ سدیق که زانی ئیمه هر سوورین له سه ر کاره که مان و کۆل نادهین وتی:

__ مادام وایه، جار ی په له مه که ن، با بزانی له ژیر چادره که دا توژی وشک بیته وهو ئینجا هه ول یکی تری له گه لدا بدن، نه گه رچی ده زانم سه رکه وتوو نابن .

شیخ خاوه ن نه زموون بوو، نهو له دهشت و کیتو ژیا بوو، نه و راستییانه ی ده زانی، به لام له بهر ئیمه زۆر له سه ری نه پویششت و ته نها وتی:

__ شهو دریزه به شکو نه م گوینیه توژی وشک بیته وه .

من لای خۆمه وه گه یشتبوومه ئه و رایه ی که مه حاله، ئه مجۆره ده وه نه
بسووتینری، به لام را که ی شیخیشم لا په سه ند بوو که چاوه پری بکه یین.

مامۆستا عه زیز له کار نه که وت هه ر به چه رخه که ی شیخ، خه ریک بوو،
له گه لیشیدا فووی ده کرد. نازانم چه ند بوو خه ریکی بوو که جاروبار
کلپه یه کی ده کرد و بۆ ساتیکی کورت ناگری ده گرت. به لام یه کسه ر
ده بوو به دووکه ل، دووکه لێک که ته حه مول نه ده کرا.

ئه و هه ر خه ریک بوو، له دووکه ل زیاتریش هیچی تر په یدا نه ده بوو،
هه موو خه ریک بوو بخنکێین بۆیه به ناچاری چادره که مان لادا. یه کێک
له پێشمه رگه کان وتی:

— ره ق ببینه وه باشته ره له وه ی بخنکێین.

هیچ جیاوازییه ک نه بوو، بۆیه هه موو گه یشتینه ئه و قه ناعه ته ی که ئه و
گوینیه تور بده یین و هه موو بچینه وه ژێر چادره که و چاوه پوانی روژ
بوونه وه بکه یین. بۆیه چادره که مان دا به سه ر خۆماندا و بێ ورته له و
تاریکییه دا بۆی دانیشتین. ده بوو هه ر زوو قه ناعه تمان به ده وه ن ناسی
یا شیخ بکردایه. بۆ نه مان کرد؟

چ شه ویکی بڼی کۆتایی بوو، هر رۆژ نه ده هات. هه موو له سه زماندا هه لده له رزین و خه ویش تینی بۆ هینا بووین، به لام که سمان نه مانده توانی بنووین. زه وی ژیرمان ته پ بوو، ژیر چادره کهش بوو بوو به ئاو. ویستم بریک پال بکهوم، به لام به هیچ جۆریک بۆم نه ده ره خسا. ناچار تا رۆژ بووه وه هر وه نه وزم ده دا. نه وانیش هه ره که من وا بوون.

که سمان له سه رما قسه مان پڼی نه ما بوو، هه موو چاوه پڼی رووناک بوونه وه بووین.

ئای له دریزی شهو، کاتیک چاوه پڼی رۆژبوونه وه ده کهیت، نه و شه وه هر کۆتایی نه ده هات، بۆیه به سه برو ناچار بیه وه له چاوه پوانی رۆژبوونه وه دا بووین.

له بۆله بۆلی پڼشمه رگه کان به ئاگا هاتمه وه، له وه ده چوو وه نه وزیکم دابیت که لکی چادره کهم لادا، ده ور به ر رووناک ببوه وه، به لام به فر هر ده باری.

شیخ سدیق به دهنگی بهرز ئاگاداری کردین و وتی:

__ کورینه با بکه‌وینه ری، به‌م به‌فره، خوا ده‌زانی که‌ی ده‌گه‌ینه
ئاوه‌دانی.

ئاوه‌دانی مه‌به‌ستی باره‌گای دووهم بوو که ده‌هاته ریگه‌مان. شیخ
سدیق پیش نه‌وه‌ی برۆین، جاریکی تر له ناو شه‌لته‌ی و لاخه‌که‌یدا
برپئ نانه ره‌قه‌ی بۆ ده‌ره‌ینان و به‌ سه‌رماندا دابه‌شی کرد. برسیستی و
سه‌رمای شه‌و کاری کردبووه سه‌ر جه‌سته‌مان، پئویستمان به‌ وزه‌یه‌کی
باش بوو، به‌لام له نانه ره‌قه زیاتر نه‌بوو، بۆیه به‌ تامه‌زۆیییه‌وه
هه‌ریه‌که‌مان به‌شی خۆی وه‌رگرت و هه‌ر به‌ ریگه‌وه که‌وتینه کرماندنی.

که‌س ناپه‌زایی نیشان نه‌دا، هه‌ر چه‌نده، تا ده‌پۆشتین، هه‌ر چۆله‌وانی
بوو، به‌لام ئیمه‌ گویمان نه‌دایه و به‌رده‌وامبووین له سه‌ر رۆیشتنمان.
مامۆستا عه‌زیز له ریگه‌ لیم نزیك که‌وته‌وه و به‌ ئه‌سپایی پئی وتم:

__ به‌ مه‌زنده‌ی تو زۆرمان ماوه بۆ ئاوه‌دانی؟

منیش هیچ شاره‌زاییه‌کم له‌ ناوچه‌ دووره‌ده‌سته‌دا نه‌بوو، هه‌موو
جگه‌ له شیخ سدیق که‌ رۆلی ده‌للی بۆ ده‌بینین، که‌سمان هیچ
زانیا‌رییه‌کمان سه‌باره‌ت به‌ ناوچه‌که‌ لا نه‌بوو.

بۆیه له وه‌لامدا وتم:

__ خوا ده‌زانی.

دیار بوو وه‌لامه‌که‌ی به‌ دل نه‌بوو چونکه‌ وتی:

__ ئه‌ی تو چی ده‌زانی؟

ده‌مزانی هیلایکی و سه‌رماو برسیستی کاری له هه‌موومان کردبوو، بۆیه

نۆر بە ھیمنی پیم وت:

___ لەم ولاتە ی ئیمە، نێوان شوینەکان، بە کاتژمێر حساب ناکرێ. دەبێ بلیی چەند دۆلی ترمان ماوه یان چەند شاخ و گردی تر

دیار بوو بەو وەلامە ئاسوودە بوو، چونکە ئیتر لە سەری نەپۆیشت. لای نیوہ پۆ توژی بەفرە کە کەمی کرد، بەلام ھەر بەردەوام بوو، ھیچ جیگە یەکی حەوانە وەمان نەھاتە رێ تا پشوویەکی تیدا بدەین. ئیمە بە نێوان دوو شاخی یە کجار بەرزدا ریمان دەکرد، بە کەنار چەمیکدا کە سەرە و خوار دەپۆیشت و وەک شیخ سدیق باسی دەکرد، ئەم چەمە لە گۆتاییدا روو لە ئێران دەکات.

دەمە و عەسر گەیشتینە شوینیک کە ئیدی چەمە کە دەبوو بە تافگە و تێپەرپوون پێیدا مەحال بوو. ھەموو بە سەرسوپماوی سەیری یە کدیمان دەکردو بە چاوی سەرزەنشەو دەمانپوانییە شیخ سدیق.

ئەویش تەواو شلە ژابوو، لەو دەچوو چاوە پێی شتیکی وای نەکردبێ، بۆیە ئەویش وەک ئیمە سەرسوپمانی خۆی نیشاندا، لەگەڵ ئەوێ شدا وتی:

___ دەبوو پێش ئەوێ بگەینە ئەم تافگە یە، بە شاخە کە دا سەربکە و تینایە، چونکە کەس ناتوانی بەم تافگە یە دا بجێتە خوارێ.

لە پرسپاری ئەوێ کە بۆچی زووتر لای نەدا و رینگە ی راستمان پیشان بدات، رێک و رەوان وتی:

___ بۆ کەستان ھیچ رینگە یە کتان دیت؟

راستی دەکرد، بەفر ھەموو شوینیک داپۆشی بوو، کەسیش لە ئیمە

هیچ ریگه یه کی به دی نه کردبوو، بویه نه مانتوانی گله یی زیاتر بکهین.
هموو دهسته وهستان نزیک تافگه که دانیشتبووین. مامؤستا عهزیز
هاته لامه وه و تی:

— چیمان به سهر دئی؟

به و پییه ی هیچ ریگه یه ک نه بوو، نه شمانده توانی بگه پینه وه چونکه وا
بۆ دوو رۆژ ده چوو به ریگه وه بووین، ئه مهش ههر ئه وه ی ده گه یاند،
گهر بگه پاینا یه ته وه، ئه وا ده بوو دوو شهوی تر له و شاخ و کتیه و له
ژێر به فردا، کات به سهر به رین که ته واو بۆسهر گیانمان مه ترسیدار
ده بوو.

هموو له تاوتوویی ئه وه دا بووین که چی بکهین. که سمان چاره سه ریکی
ئه وتۆمان پینه بوو که دلخۆشکه ر بیّت.

هموو له و راستیه گه یشتبووین گهر له و جیگه یه بمینینه وه ئه وا
مه ترسییه کی گهره بۆ سهر ژیانمان پهیدا ده بیّت و له باشتیرین
حاله تدا هموو رهق ده بوینه وه.

یه کیکی له پیشمه رگه کان به شاخه که دا سه رکه وت، لای ئیمه هه ولئیکی
بئی هوده بوو، هیچ ریگه یه ک نه ده بینرا، به لām له گه لّ ئه وه شدا که سمان
ریگریمان لئ نه کرد. ئیمه هه موو پیکه وه سهیری ئه و تافگه به خوهره مان
ده کرد و ههرچه ند سه یرمان ده کرد تیپه پپوون به و سه ره و خواریه دا
مه حال بوو.

هموو، به بئی هیوا ییه وه، له یه کدیمان ده پوانی. مامؤستا عهزیز
باسی خۆی و هاوسه رگیری خۆی بۆ ده کردین که ته نها چه ند مانگیکی
له وه و پیتش زه ماوه ندی کردوه. من هه ستم لای زیندان بوو، به راوردی

ئەو دەکرد كە ھەرچەند مانگىك لەو ھەپتەش ھەرمانى لە سەندارە دانم
لە بەندىخانەى كەركوك بۆ دەرچوو بوو ، دەريازىبونم لەو زىندانە لە
موجىزە دەچوو ، كەچى وا جارىكى تر رووبەپووى مەرگ دەبمەو .
من لەو خەيالەدا بووم كە پىشمەرگەكە پەر بە گەرووى ھاواری كرد و
وتى:

— رىگەم دۆزىيەو . سەرگەون .

لە راستیدا ھەك خەو وا بوو، بۆيە ھەر بە پەلە، ھەموو روو ھاوارەكە
رۆيشتىن . خۆشحاڵىمان ئەندازەى نەبوو .

له راستیدا هه‌والێکی یه‌کجار خۆش بوو، بگره‌ په‌رجووێه‌ک بوو بۆ خۆی، بۆیه‌ هه‌موو هه‌ر خێرا به‌ره‌و ده‌نگه‌ که‌ چووین، به‌لام تا نه‌گه‌یشتی نه‌ نزیک هاوه‌له‌که‌مان زۆر د‌ل‌نیا نه‌بووین. که‌ شیخ س‌دیق له‌ رێگه‌که‌ی به‌ وردی نو‌اپی، سه‌ری ره‌زامه‌ندی بۆ له‌قاند. له‌ په‌رسیاری نه‌وه‌ی ئایا نه‌مه‌ رێگه‌یه‌ و ده‌ریازمان ده‌کات وتی:

__ به‌لێ رێگه‌یه‌.

نه‌مه‌ی وت و و‌لاخه‌که‌ی په‌یش خۆی دا و ئی‌مه‌ش د‌وای که‌وتین. رێگه‌که‌ ته‌نگه‌رێیه‌ک بوو که‌ ته‌نها یه‌ک که‌س ده‌یتوانی په‌یدا بپ‌و‌ا، بۆیه‌ هه‌موو له‌ پشت شیخه‌وه‌ رێچکه‌مان به‌ست. من له‌ پشتیه‌وه‌ ده‌پ‌و‌یشتم، له‌وێوه‌ جاروبار، سه‌یری خواره‌وه‌ی خۆم، ده‌کرد، تا ده‌هات به‌رز ده‌بووینه‌وه‌. دیمه‌نه‌که‌شی ترسناک‌تر ده‌بوو، چونکه‌ هه‌موو ترازانی‌ک که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی له‌ پشتیه‌وه‌ بوو که‌ هی‌وای رزگاری له‌ د‌واوه‌ نه‌بوو. من هه‌ر بۆ د‌ل‌نیا بوون جارێکی تر له‌ شیخ په‌رسییه‌وه‌ که‌ بپ‌و‌ای وایه‌ نه‌مه‌ رێگه‌ بپ‌ت ، چونکه‌ زۆر سه‌خت و ته‌نگه‌به‌ر بوو له‌ وه‌لامدا بێ سه‌برانه‌ وتی:

__ به لئ به لئ

له پرسپاری ئه وهی که بۆ خۆی پیش و لاخه که ی ناکه وئ و جلّه وی بگرئ، چونکه زۆر به هیمنی رئی ده کرد وتی:

__ و لاخ شاره زایی ریگه ی زیاتره، ئه وان بۆنی زه وی ده که ن و به بۆن ده زانن ریگه یه یان نا.

ئه و پێشمه رگه یه ی که هاواری ریگه دۆزینه وه ی لیکردین، له پشت منه وه ده پویش، دیار بوو گوئی له وتووێژه کانمان بوو بۆیه ئه ویش هه ر له شوپن خۆیه وه وه ک روونکردنه وه یه ک بۆ من وتی:

__ هاوپئ، من ته رسی وشکه وه بووی و لاخم له نه وایه کی سه ر ریگه دی، بۆیه هاوارم بۆ کردن.

ئه وه ی به ده نگه ی به رزوت به رپاده یه ک که شیخ سدیق به ئاسانی گوئی لئ بوو، چونکه یه کسه ر وتی:

__ منیش ئه و پاشه پۆکه م به دی کرد.

ئیدی هه موو دلتیا بووین که ئه وه ریگه یه ، بۆیه هه موو بێده نگیمان لیکرد و ورد ورد له پشت و لاخه که وه ره وتمان ده کرد. جاروبار و لاخه که برپیک ده وه ستا ، دیار بوو بۆ ریگه که ده که را که تا ده هات به فر زیاتر دایده پووشی، به لام هه ر خێرا ملی ریگه ی ده گرته وه .

هیشتا تاریک دانه هاتبوو، پرۆشه ی به فریش هه ر به رده وام بوو ، که و لاخه که گه یشته که لیتیک که له پشتیه وه به ره وخوا ر داده که را. و لاخه که برپیک وه ستاو شیخ سدیق به ده نگه کی نزم وتی:

__ کهس په له نه کات، با ولاخه که به سه بری خوی پروات. گهر توانی
بچیته نهو دیو، نهوا مانای وایه ده ریا ز ده بین.

هه رواش ده رچوو، چونکه پاش تۆزیک، ولاخه که نهو دیو که وت و
نیمه ش یه که یه که به دویدا ناویدو بووین. چ خوشحالییه که سه رو
پوته لاکي گرتین، له م دیوه وه ریگه که هینده به فر نه یگرتبوو،
هه رچنده زوریش له به رزیدا بووین، به لām بن دۆله که مان به ناسانی
ده بیني. دیمه نه کانی نه م دیو که لیک جیواز بوون ده وت نه م
شاخیکی تره. سه وزاییه کی که م به لاپاللی شاخه که وه ده بینرا و
هه ندی گچکه دره ختیش به قه دپاللی شاخه که وه دیار بوون. دیمه نه که
مژده ی نزیکیوونه وه ی ناوه دانی راده که یاند. له خوشی نهو قوتاریوونه
و رزگار بوونمان له ره قبوونه وه یه کی مسۆگهر، ده ستمان کرد به
ته قه ی خوشی که ولاخه که ی شیخ له ترسا هه لبه زیه وه و په لی ترازو
یه کسه ر له و شاخه به رزه وه که وته خوارئ و تا بنی دۆله که خوی پی
پانه گیرا. به راستی هه له یه کی گهره مان کرد که بووه مایه ی فه وتانی
نهو ولاخه به سته زمانه که چند ساتیک له وه وپیش نهو ببووه مایه ی
ده ریا زبوونمان.

شیخ سدیق ناوړیکي سه رزه نشت نامیزی لیداینه وه و به داخ و
په ژاره یه کی زوره وه وتی:

__ مالتان به قور بگیرئ بۆ خوتان و کارتان.

هه موو هه ستمان به شه رمه زاری ده کرد. که سمان قسه یه کی
نارامبه خشمان پی نه بوو، که به رامبه ر شیخ بیکه ین و داوای لیبور دنیس
به که لکی هیچ نه ده ات. من هه ر بۆ دلدا نه وه ی یا شیخ وتم:

__ تو بلئی به ساغی بتوانئ بمینئ؟

هیچ وه لآمی نه دایه وه، خوشم دهمزانی پرسیاریکی زۆر ساده و ساکارم کردووه، به لآم له راستیدا هەر بۆ راگرتنی دلی ئه و بوو، دهنه خوشم دهمزانی له و به رزاییه وه که وتنه خواره وه به هیچ جۆریک هیوای زیندوو بوونی لێ به دیناکرێ. که وتینه وه رێ ئه و شادی و خوشییه ی له مه و پیش دهرمانبیری بووه بیده نگیه که بۆنی ماته مینی لیده هات.

ئیمه ورده ورده داده گه پاین به شاخه که دا که شیخ که وتنه و ناخواتن وه که نامۆزگارییه که وتی:

__ و لاخه که به قوربانی ئیوه بیت. ئیوه له داگه پاندا ناگاداری خۆتان بن.

ترسی که وتنه خواره وه هه موومانێ داگرتبوو، بۆیه هه موو هه نگاومان زۆر به حه زه ره وه دهنه. کاتی که گه یشتینه نیو دۆله که تاریک داهاتبوو، ده وره به ریش بۆنی ئاوه دانی لیده هات.

هه موو گورج که وتینه وه رێ. ئه مجاره یان به گور و تینیکی تره وه نازانم چه ندی تر به رپۆه بووین که له دووره وه تروسکاییه که به دی ده کرا. شیخ بریک وه ستا، ئیشاره تی بۆ روشنیاییه که کرد و به دهنگی به رز وتی:

__ نه ویش باره گای پێشمه رگه.

مرۆف نابیت هه رگیز بێ هیوا بیت.

خۆشحالى بە سەرو پۆتەلاكى ھەموومانەو، جگە لە شىخ سىدىق،
ديار بوو، ئەو ھىشتا خەفەتى لە دەستدانى و لاخەكەى لە كەللەدا بوو،
ناھەقى نەبوو.

بە ھۆى بىن ئەزموونى ئىمە و لاخەكەى لە دەستدا. لە گەل ئەو شىدا ھىچ
لە سەرى نە پۆشت و گلەيى لى نە كردين. ئىمەش ئىدى خۆمان لى
كەپ كرد.

لە دوورەو ە ترووسكايىك بەدى كرا. تا زياتر نزىك دەكەوتىنەو،
جموچۆل باشتەر ھەستى پىدەكرا. مامۇستا عەزىز ھاتە تەنىشتەو،
زەوق و خۆشى لىدەبارى وتى:

__ ئەمشەو تىر دەخۆين و باشىش دەخەوين.

بىگومان. من ھەر ئەوندەم وت ، من بىرم لە باقياتى رىگاگە دەكردەو،
چونكە ەك شىخ سىدىق پىي راگە ياندبووين، ئەم بارەگای پىشمەرگەيە
نېوھى رىگايە. دەبوو چەند سەختى تر بىتە رىگەمان، تا دەگەيشتىنە
سىگۆشەى سنوور. بۆ ئىمە ھىچ شتىك روون و ئاشكرا نەبوو. كاتى
گەيشتىنە بارەگای پىشمەرگە، ھەموو بە پىرمانەو ھاتن و باوھىيان

پیدا کردین، دیار بوو هه والیان لا بوو که ئیمه به ریگه وهین، چونکه پیش ئیمه حاجی مه محمود و پیشمه رگه کانی تر گه یشتبوون.

ئوهی له سه ره تادا سه رنجی راکیشام، هیچ خانوویه کم نه دی، ته نها چادر بوو له ملاو له ولا هه لدرابوون. دیار بوو ئه وانیش ده میک نه بوو، هاتبوونه ئه و ناوه، چونکه هیشتا فریای خانوو دروستکردن نه که وتبوون.

به هه رحال بۆ ئیمه چادریکی گهرم و شیویکی ئاماده ئه و په پی داوامان بوو. خوارده که یان نیسکینه بوو. ئای به چ تامه زۆرییه که وه نانمان تیده گوشتی و ده مانخوارد. له راستیدا ئیمه ش زۆر شه که ت و هیلاک و بیهیز بووین، ئه مه سه ره پای برسیتیمان که برستی لی بریبووین. له و دوو رۆژه ی پیشوو، ته نها نانی وشکمان به به فیره وه خواردبوو، بۆیه ئه و شیوی درهنگ ئیواره یه بۆ ئیمه بی وینه بوو.

نیو چادره کان رووناک بوو، له هه موو چادریکا چرایه ک ده سووتا و ده ووبه ری رووناک ده کرده وه.

پاش یه کتر ناسین له گه ل پیشمه رگه کاندا و پرسپاری ئه وه ی بۆ له م سه رمایه دا له شاخی قه ندیل و له ژیر چادریا ده ژین، وتیان ئه وانیش تازه هاتوون و هه مووشیان پیشمه رگه نین، به لکو خه لکی گونده کانی عه شیره تی ئاکۆن که رژیم له گونده کانیا ن ده ری په پاندوون. ئه وه ی که سه رنجی ئیمه ی زیاتر راکیشا کوپه ئاغایه کی عه شیره تی ئاکۆ بوو که ئه ویش په یوه ندی به شوڕشه وه کردبوو، هه ر بۆیه ش خه لکی دیکانی ئه وانیش به ژن و منداله وه دوا ی که وتبوون. به راستی بۆ ژن و مندال و پیر، ژیا نیکی یه گجار سه خت و دژوار بوو. بۆ پیشمه رگه هه ر چۆنیک بوو ده گوزه را، به لام بۆ ژن و مندال و له نیو ئه و به سه ته له که دا، کاریکی یه گجار زه حمه ت ده بوو. له گه ل مامۆستا عه زیزدا بۆ نووستن ناریدیانی ن بۆ نیو چادریکی تر و له وێ دوو هه فالمان به دی کرد که خۆیان وه ک

نامەبەر پېشكەش كردىن. ئەوان نامەيان لە سەرکردايەتییەو بۆ ئاغا
 ھېنا بوو. يەككە لە پېشمەرگەكان خۆى وەكوو (خەسرەو) ناساند،
 خەلكى دەورووبەرى خانەقین بوو، لاویكى خوین گەرم و زیرەك و
 چابووك دەھاتە پېش چاو، باسى ئەوەى بۆ كردىن كە لە لایەن
 سكرتېرەو، نامەيەكى ھېناو، بۆ بايز ئاغاى سەرۆكى عەشیرەتى
 ئاكو.

خەسرەو باسى رېگەو بانى بۆ كردىن و ھەندى زانیارى بە سوودی
 سەبارەت بە دوور و نزىكى رېگەكە بۆ باسكردىن. بە پېى وتەكانى،
 دەبوو تا دوو سى رۆژى تر بە رېدا برۆین، تا دەگەینە سېنگۆشەى
 سنوور. وەك ئەو وتى دەبوو بەیانى زوو بەرپېگەوین. بۆ ئیمە زۆر
 مایەى خوشحالى بوو، كە كەسكى شارەزا لەگەلماندا بى و ریتنماییمان
 بکات، چونكە زانیاریەكانى شیخ سدیق سەبارەت بە رېگا كە زۆر
 ورد نەبوون.

ئەو شەو ە حاجى مەحمود ھاتە لامان و من زۆرم گلەى لێكرد سەبارەت
 بە جېھېشتنى ئیمە. ئیمە زۆر شارەزا نەبووین و دەلیلەكەشمان كە
 یاشیخ بوو، ئەو ەندە بەلەد نەبوو وەك خۆى بانگەشەى بۆ دەكرد.
 حاجى مەحمود بەلێنى دا، ئیدى لەرېگەدا بەجیمان نەھیلێ.

ئەو شەو لەلای خەسرەو نووستین و تا درەنگانى شەو خەرىكى
 وتووێژ بووین، ئەگەرچى من و مامۆستا عەزیز زۆر ھیلاكیش بووین،
 بەلام قسەكانى خەسرەومان زۆر پېخۆش بوو. كۆمەلێك زانیارى وردى
 لابوو. وەك بۆم دەرگەوت حەزى لە شیعرۆ ئەدەب دەكرد، چونكە
 دەرگەرىكى لە خورجەكەى دەرھینا و ھەندى نووسین و شیعەرى فارسى
 تەرجومە كەردبوو، وەك خۆى دەیوت چەند سالیك دواى ھەرەسى
 شۆرش ژيانى لە ئێران بردۆتە سەر و فارسىیەكى زۆر چاك فێر بووبوو
 كە دەیتوانى تەرجومەى ئەدەبىياتى فارسى پېبكات. بەیانى ھەر بۆ
 بەرچایى نسكێنەى گەرم بوو كە بۆ ئیمە شوینى گلەى نەبوو. حەزم

ده كرد له و فرسه ته دا ئاغای عه شیره ت ببینم، به لام بۆم نه په خسا، چونکه که ئیمه که وتینه رڼ، ئاغا هیشتا به خه بهر نه هاتبوو. له گه ل پېشمه رگه کانی حاجی مه محمود هه موو یه کمان گرته وه و که وتینه رڼ. چەند کاتژمیږیک به ریگه وه بووین که تووشی چەند پېشمه رگه یه کی تر بووین که ئه وانیش له سیگوشه ی سنووره وه به ره و سلیمانی و ناوچه ی خۆمان ده گه پانه وه. هه ندیکم لیناسین و ئه وانیش هه ندیک باسی ریگه یان بۆ کردین و سه رسوپرمانی خۆیان نیشاندا که به و زستانه ئیمه تازه به ره و سنوور به ریډه که وین. له راستیدا ئه وان زۆر باسی سه ختی و دژواری ریگه یان بۆ کردین و وایان نیشاندا که ئه وه ی تا ئیستا بریومانه هه ر هیچ نه بووه له چاو ئه وه ی دیته پېشمان. به هه رحال ئیمه تازه بریارمان دابوو، نه ده کرا په شیمان ببینه وه و دوو دلّیش به ده ردی که سی نه ده خوارد.

ئه مجاره ژماره مان له سی پېشمه رگه تیده په پی و به پی ئه و به لّینه ی حاجی مه محمود پئیدا بووین، هه موو پیکه وه بووین و له یه کدی نه ده پچراین. هیچ گوندیک یان ئاوه دانیه که نه ده هاته ریگه مان. هه مووی هه ر شاخ و داخ و نشیو و هه وراز و هه له ت بوو. به فریش سه ر شاخه کانی ته نیبوو. له پرسپاری ئه وه ی که ئیمه ئیستا به ره و کوئ ده پۆین، خه سه ره و ئیشاره تی لای راستی خۆی دا و وتی:

__ ئه و دیو ئه و شاخه شاری (خانه)یه، که ئیرانییه کان پیی ده لّین پیرانشار.

من سالی ۱۹۷۴ شاری «خانه» م دیبوو، به لام نه وکاته له حاجی ئومهرانه وه به ئوتۆمبیل ده چووین و به لاریدا نه ده پویشترین، بویه یه کجار وا سهخت نه بوو بۆمان. به لام ئیستا و به م زستانه و به نیو قه ندیل دا، کاریکی زۆر تاقهت پرووکیئن بوو. خۆم له خهسره و نزیک کرده وه، ده مویست هه ندی پرسیاری سه بارهت به ریگه که لی بکه م، هه رچه ند نه و شه وی پیشوو زۆر باسی بۆ کردبووین، به لام من هه ر بۆ دروستکردنی ده مه ته قییه ک و بزواندنی وتم:

— نه مپۆ ده گه یه شاری خانه؟

له وه لامدا وتی:

— بپوا ناکه م، زۆرمان ماوه، به لام هه ر نه م شاخه ببپین، له و دیو پشوو ده ده یین.

له بهر نه وه ی به ره و ئاوه دانی ملمان ده نا، هه موو زۆر چالاکانه ده پویشترین. سه رنجم دایه پیش خۆم، حاجی و پیشمه رگه کانی هه نگاوی گورج و پته ویان ده نا. ئه وان زۆر له ئیمه باشتی ره وتیان ده کرد. هه ر بۆ کردنه وه ی بابه تیگ له گه ل خهسره و پرسیاری نه وه م لیکرد که چۆن ریی که وتۆته ئیران و له وی بۆ بووه به په نابه ر؟

له وه لآمدا وتی:

__ دواى هه ره سى شوږشى نه يلوول، من نه گه پامه وه بۆ عيراق و په نابه ريم له ئيران هه لېزارد.

كه ميگ وه سستا، ديار بوو ده يو يست رووداوه كان بهيښته وه ياد خوى، چونكه پاش توږيگ وتی:

__ كاره ساتيكي ناخوش بوو، من هه رگيز بپوام نه ده كرد بهو ده رده بچين و شوږش ئاوا له ناكاوډا تيگ بچي و ئيمهش ناچاري ده ربه ده ري بين.

منيش خوم به شدار بووم له شوږشدا، به لام پيش نسكوكه، بۆ خوښندن چووبووم بۆ ولاى نه لمانيا، به لام به گه يشتنى من كاره ساته كه قهوما، بويه منيش وازم له خوښندن هيناو گه پامه وه ولاى. نه مانه م هه موو بۆ خه سره و باس كرد. زډر به بايه خه وه گوښى بۆ شل كردبووم، له گه رانه وه شم سه ري سورما بوو، به لام من پاساوى گه رانه وه م بۆ شيكرده وه كه نه مده توانى دواى نه و ليقه ومانه دووره ولاى بم. بۆ من هه ره س خه ونيكي به گجار ناخوش بوو، به لام ئيدى ده سه لات چى بوو.

من زډر به وه خوښحال بووم، كه زډر به زوويى، خه بات و به رخودان ده ستيپيكرده وه و نه مانه يشت دوژمن له زهت، له و به حيساب سه ركه و تنه، وه رگريټ.

خه سره و باسى ژيانى نيو ئيرانى بۆ كردم كه چۆن به ره زالهت له و شارانه ژياون و له شاره دووره ده سته كانى ئيراندا جيگير كراون و هه موو ناچارى كارى جه سته يى سه خت كراون، به لام له گه ل نه وه شدا هه ر به ئاواتى روژيكي وه كوو نه مږو بوون كه ده ست بده نه وه چهك و به شدارى خه باتى چه كدارى بكهن.

خه سره و له جووله يه كى نا ئاساييدا ، كلاشينكوڤه يه ك لاقيبه كه ي له

شان کرده‌وهو دهستی کرد به ماچ کردنی، ده‌توت له ژواندایه له‌گه‌ل
خۆشه‌ویسته‌که‌ی. خه‌سره‌و وتی:

__ ئای چه‌ند تامه‌زێوی ئه‌وه‌ بووم رۆژیک ئه‌م چه‌که‌ بکه‌مه‌وه‌ شانم.
ئێستا ته‌واو ئاسووده‌م که‌ چه‌ک به‌ شانی خۆمه‌وه‌ ده‌بینم.

قسه‌کای زۆر شاعیرانه‌ بوو، هه‌ستی وه‌ک مرۆفیککی به‌ هه‌ست و
سۆز ده‌رده‌بێ. دیار بوو سوودی له‌ فێربوونی زمانی فارسیش
باش وه‌رگرتبوو، چونکه‌ جاروبار شیعریک، یان به‌یتیککی فارسی بۆ
شیده‌کردمه‌وه‌ که‌ بۆ من مایه‌ی سه‌رنج و بایه‌خدان بوو. ئه‌و به‌ ده‌م
رۆیشتنه‌وه‌ باسی چیرۆکه‌کانی (سه‌مه‌دی بێهره‌نگی) بۆ ده‌کردم و
ئاماژه‌ی به‌وه‌شدا که‌ هه‌ندیک له‌ چیرۆکه‌ کورته‌کانی وه‌رگێراوه‌ته‌ سه‌ر
زمانی کوردی.

خه‌سره‌و ئیشاره‌تی به‌ کۆله‌پشتیه‌که‌ی دا و وتی:

__ هه‌ندێ له‌و چیرۆکه‌نم وه‌رگێراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی، ده‌توانی له
فرسه‌تیکدا بیانخوینیه‌وه‌.

منیش خۆشحالی خۆم نیشان دا، به‌ تایبه‌تی که‌ ماوه‌یه‌کی زۆر
بوو به‌ هۆی ژیا‌نی پێشمه‌رگایه‌تی و پارتیزانییه‌وه‌ ئه‌و مۆله‌ته‌م بۆ
نه‌ده‌رپه‌خسا که‌ کتیب بخوینمه‌وه‌ بۆیه‌ وتم:

__ به‌ خۆشحالییه‌وه‌، هه‌ر مه‌جالیک بره‌خسێ، ده‌یان خوینمه‌وه‌.

خه‌سره‌و که‌وته‌ باسی ژیا‌نی خۆی که‌ چۆن رۆژانه‌ له‌ شاره‌کانی
رۆژه‌لاتی ئێراندا کرێکاری کردووه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا فرسه‌تی
ئه‌وه‌ی په‌یدا کردووه‌ که‌ خۆی فێری زمانی فارسی بکات، به‌پاده‌یه‌ک
که‌ ئیدی پێویستی به‌ که‌س نه‌بووه‌.

له‌ هاواریکی حاجی مه‌حموود به‌ ئاگا هاتینه‌وه‌. داوای ده‌کرد که
هه‌موو پێش ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ر شاخه‌که‌ی به‌رامبه‌رماندا سه‌ر بکه‌وین

پشوو یه ک بدهین. له راستیدا پېشنیاریکی به جی بوو، هه موو هیلاک بوو بووین. له به یانییه وه که به پیکه وتبووین ئه وه یه که م پشوومان بوو. هه موو له قه دپال شاخه که دا لیی دانیشتین، ئه وسا به ته وای سهرنجی خه سره وم دا. ته مهنی، ده ورو به ری سی سال ده بوو، هه موو جهسته ی پارتیزانیکی نمونه یی به رجهسته ده کرد. له که سایه تییه شو پشگیړه کانی نه مریکای لاتین ده چوو، به ریشه رهش و سمیله قه ترانی و قزه پره که ی، به چه کی سهرشان و کول ه پشته یه که ی نمونه ی پېشمه رگه یه کی شو پشی نو ی بوو.

کات پاش نیوه پو بوو، حاجی مه محمود که پېشمه رگه کانی چهند ولا خیکیان پی بوو، هه ندی نانی له تووره که یه کدا ده رهینا و سه رو نانی پیداین. به راستی له کاتی خویدا بوو، چونکه برسیتی تینی بو هینا بووین. له راستیدا ئیمه که سمان بیرى ئه وه مان نه بوو که له باره گای ناغا که وتینه ری، نان له که ل خو مان هه ل بگرین، چونکه وامانده زانی ئاوه دانی دیته ریگه مان.

حاجی نانیکى دایه دهستم و به پیکه نینه وه وتی:

__ دياره ئیوه نانتان نه هیناوه!.

توانجیکی به جی بوو که پیو یستی به وه لامدانه وه نه بوو. لیږه شدا بی ئه زموونی خو مان نو اند.

پشوویه کی باش بوو، برپک تین و وزه مان تیگه پایه وه . حاجی هاته وه
لامان و توزیک راویژی له گه ل خه سره و کرد . نه گه رچی وه ک بۆمان
دهرکه وت حاجیش شاره زاییه کی باشی له و ریگه و بانه هه بوو، له گه ل
ئه وه شدا پیووستی به رینمایی خه سره و هر هه بوو ، چونکه ئه و
تازه گی له و ریگه یه وه هاتبوو .

خه سره و، له کاتی دهستنیشان کردنی ریگه که دا، به حاجی وت:

__ هه ر ئه م ریگه یه هه یه که تا شاری (خانه) بمانبات، ئیدی ریگه ی تر
نییه ، بۆیه هیچ نیگه ران مه بن و ریگه مان لی تیکناچیت .

هه والیکی خۆش بوو بۆ هه موومان، چونکه ئیمه ئیتر دلتیا بووین . له
راستیدا خه سره و شوینه که باش شاره زا بوو . حاجی پیشمان که وت
و ئیمه ش به دوایه وه ریچکه مان به ست . له پرسپاری ئه وه ی که بۆچی
خه سره و خۆی پیشمان ناکه ویت وتی:

__ له بهر ئه وه ی هه ر ئه م ریگه یه هه یه و مه جالی ون بوونی تیدا نییه .

به شاخه که دا هه‌لده‌زناین و ورده ورده ریگه که سه‌ختتر ده‌بوو، به‌لام به هوی ئه‌وهی که ئیدی به‌رهو شوینیکی دیار ده‌پوشتین، هه‌موو خوشحال بووین.

له هه‌ورازدا، قسه‌کردن خوش نییه، ئه‌وه‌م هه‌ر زوو تیبینی کرد که پیشمه‌رگه له کاتی هه‌لگه‌پاندا بی ده‌نگی هه‌لده‌بژی‌ت و که‌س ورته ناکات. ته‌نها ده‌نگیک که ده‌هاته به‌رگویی پرمه‌ی ئازله‌کان بوو که تیکه‌ل به شریخه‌ی نالی بارگیره‌کان ده‌بوو که ده‌خشا له به‌ردی ساف و لووسی شاخه‌که.

من بیرم هه‌ر بۆ لای ریگا که ده‌چوو، بیر قسه‌ی پیشمه‌رگه‌کانی سه‌رپیمان که‌وته‌وه که به‌رهو ناوچه‌ی سلیمانی ده‌چوون و ده‌یانوت هیشتا ریگه‌ی سه‌خت نه‌هاتۆته پیشتان. راستیان ده‌کرد، چونکه تا ده‌هات شاخه‌کان بلندتر و ده‌شت و دۆلێش که‌متر ده‌بینرا.

بۆ من ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو، ئاوا به به‌رده‌وامی برۆم. من وام دانابوو که ده‌چمه ده‌ره‌وه ئیتر له باره‌گای پیشمه‌رگه ده‌حه‌ویمه‌وه. به‌لام واده‌رنه‌چوو. ئیمه وه‌ک پیشمه‌رگه هیشتا ئه‌وه‌نده نه‌بووین که بتوانین باره‌گای سابیت و شوینی هه‌وانه‌وه‌ی هه‌میشه دابین بکه‌ین. ئه‌مه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که چه‌که‌کانیشمان هه‌مووی چه‌کی سووک بوون و به‌رگه‌ی هیترشی سه‌ربازی نه‌ده‌گرت. ئه‌وان، رژیم، خاوه‌نی سوپایه‌کی گه‌وره و مه‌شقی‌پکراو و پرچه‌ک به تازه‌ترین جووری چه‌ک، ئه‌مه سه‌ره‌پای فرۆکه‌ی جه‌نگی و هالیکۆپتەر و توپی دوورهاوێژ. بۆیه بۆ پاراستنی خۆمان و گیچه‌ل دروست نه‌کردن بۆ دانیش‌توانی گونده‌کان، جه‌وله سه‌لامه‌ترین چاره‌سه‌ر بوو. هه‌رچه‌نده ئه‌م گه‌شته‌ی ئیمه بۆ سێ گۆشه‌ی سنوور له پیناو هیئانی چه‌کدا بوو، که نه‌شمانده‌زانی چ جووره چه‌کێکن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بۆ ئیمه‌ی پیشمه‌رگه زۆر هیوا به‌خش بوو.

ئېمە لە رووی چەكەوہ پېیوستان بە ھەموو جۆرە چەكێك بوو، بە تاییەتی چەكی دژە ئاسمانی كە زۆر پېیوستان بوو. رژێم بە چەكی ئاسمانی دەیتوانی گەورەترین زەربە لە پېشمەرگە بدات. بۆ سەربازانی رژێم زۆر سەخت بوو كە بتوانن لە شاخ و دۆل و پەنا پەسیرەكانی كوردستان رۆڵی کاریگەریان ھەبێت، ھەر چەكی ئاسمانی بوو كە كۆلی پېشمەرگە دەكوتا، بۆیە ھیوای گەورەمان و خەونی ھەمیشەییان دەستكەوتنی چەكی دژە ئاسمان بوو. تۆ بۆلێی بە دەستمان بگات؟.

ئەم پرسیارەم ھەمیشە لە خۆم دەكرد، لەگەڵ ئەو ھەشدا، بیرم لەوہ دەكردوہ كە چەكی دژە فڕۆكە ئایا دەتوانی بە شان ھەلبگیرێ و بە ئاسانی بگوازیتهوہ!. من ھیچ دەربارە ی كاری سەربازی تا ئەوكاتە نەدەزانی، چونكە وەك زۆربە ی زۆری دانیشتوانی ئەم وڵاتە خزمەتی سەربازیم نەكردبوو، بۆیە دەبوو ھەر ھەمووشتێك بە تاقیکردنەوہ فێریم و خۆم لە سەریان رابھێنم. من ئەوانەم بۆ داھاتوو دانابوو، ئەگەرچی ئەو ئەزمونە كەمە ی سالی ١٩٧٤ م لە شۆرشدە ھەبوو، بەلام ھێندە نەدەبوو كە وەك سەربازی مەشقپێكراو ھەلسوكەوت بكەم.

كاك ئەنوەر ھەر لە سەرەتاوہ ئەو راستییانە ی لا دركەندم، چونكە ئەو دەیوت پېشمەرگە پېیوستانی بەو جۆرە راھێنانە نییە كە سەرباز دەيكات. پېشمەرگە بە ئەزمونی رۆژانە و بە كردار فێری بەكارھێنانی جۆرەكانی چەك و چۆنیەتی شەڕ دەبێت. ئەنوەر راستی دەكرد، چونكە زۆربە ی ئەوانە ی دەبوونە پېشمەرگە ھیچ ئەزمونیئێکی شەریان نەبوو. زۆربەیان گەنجی ئاسایی بوون، قوتابی، كاسبكار، دوكاندار و كریكار و ھەندێ جاریش مڕۆفی بە ئەزمونی تێدەكەوت كە بەشداربوون لە شۆرشەكانی پېشوو. بەلام ئەوانە ھەر كە مەتر بوون لە بێ ئەزمونەكان. من تا ئەو كاتە تووشی شەڕی بەرەنگاری و رووبەروو نەبووبوم و نەمدەزانی لە یەكەم شەڕدا چۆن دەبم. بەلام ھەستم ھەمیشە لای

ئەو بوو كە ئىمە داکۆكى لە ولاتىكى داگیركراو دەكەين. ئىمە لە سەر
حەقین بۆیە لە خۆم دلتیا بووم كە دەتوانم لە كاتى پىویستدا بە ئەركى
سەر شانم هەلبستم.

سەرم بەرز كردهووە شاخەكە هیشتا زۆرى مابوو، تا سەرىش دەكەوتىن
بەفرەكە خەستەر دەبوو، بەلام رىگەكە خوشبەختانە شكێندرابوو، بۆیە
بۆ ئىمە هیندە سەخت نەبوو ئەمە سەرەپای ئەوێ كە ژمارەمان زۆر
زیادی كردهوو، بەو پىیەش رىگەكە باشتەر دەشكێندرا و ئاسانتر دەبوو.

بە ئەسپایی بە خەسرهوم وت:

— چەندمان ماوہ بگەین.

هەرچەندە ئەو راستییەش شارەزا بووبووم كە رىگەكانى كوردستان بە
ساعات ناپیورن، بەلكو بە دۆل و بە دى و بە شەوو رۆژ دیارى دەكرن.
ئەو وەلامى نەدایەو، نازانم گوێى لى نەبوو یان نەبویست. هەر كامیان
بیت، منیش بێدەنگ بووم و لە سەرى نەپۆیشتم.

ئىمه بەردەوام بە بىدەنگى دەپۆشتىن كە خەسرەو بە دەنگى بەرز
وتى:

__ بە حاجى بلىن تۆزى خىراتر بېروات .

ھەريەك بە پىشمەرگەي پىش خۆي دەوت، ئەو ھەريتى گواستەوھى
فەرمان بوو، لە سەرەوھە بۆ خوارەوھە بە پىچەوانەشەوھە . كە
فەرمانەكەت دەگەياندە ئەوى بەر دەمت، ئەويش راستەوخۆ دەگەياندە
ئەوھى پىش خۆي .

لەراستىدا نەدەكرا لەو خىراتر بېرۆين، ھەورازەكە تا دەھات قووچتر
دەبوو، بۆيە ھەك پرسیار بە خەسرەوم وت:

__ بېوا ناكەم لەو خىراتر بتوانىن بېرۆين .

خەسرەو ئاوپى لىدامەوھە و بېرك وەستا، ھەك پشووھەكى خىرا بدات
وتى:

منىش دەزانم، بەلام مەبەستمە، پىش تاريك بوون، بگەينە ئەو ديو .
مەبەستى لەو ديو، ديوى ئىران بوو ، ئىمە دەبوو تا دەمانتوانى لە

سنووری حاجی ئۆمەران کە تژی بوو لە سەربازگە و رەبایا دوور
بکەوینەو.

خەسرەو وتی:

— ئەو دیو بەفری کەمترە و دەتوانین لە پەنایەکدا تا رۆژ دەبێتەو
بحەوینەو. بەلام گرنگ ئەوەیە پیش تاریک بوون بگەینە ئەو دیو
شاخەکە. نابێ شوو لە سەر شاخ بمیئینەو، دەنا هەموو رەق
دەبینەو.

کرۆکی ئەو وتانەیم بۆ پیشمەرگەکانی پیش خۆمان بە دەنگی بەرز
روونکردەو.

دیار بوو هەموو دەمانزانی مانەو بە شوو لە سەر شاخێکی وا
بەرزو لە زستانداو لە ناوچەی قەندیل چەند مەترسیدارە، بۆیە هەموو
هەنگاوەکانیان گورجتر کرد و بە هیمەتێکی نوێو رەوتیان دەکرد.

لەکاتی مەترسیدا، هیلاکی رۆڵ نابینی و نە برسیئتیش رێگر دەبێ،
بۆیە هەموو بەو هەستی ترسەو، وزەی نوێ دەچوووە جەستەمان.
کەس ناپەزایی لەو پیشنیارە نەبوو، بۆیە هەموو وەک فەرمانێکی
سەربازی پێپەوی و تەکانی خەسرەویان دەکرد، بە تاییەتی چونکە ئەو
تازە بەو رێگایەدا هاتبوو، بۆیە کەس پرسسیاری هیچی لێنەکرد.

هەر بەو هەستەو، هەموو بەردەوام بووین، هەنگاوەکانمان خێراتر
دەنا و دەمانویست هەرچۆنێک بێت، پیش تاریک بوون، لە مەترسی
قوتار بین.

هەرواش بوو، پیش رۆژئاوایان ئێمە بۆ ئەو دیو شاخەکە داگەراین.
خەسرەو راستی دەکرد تا دەهات بەفرەکە کەمتر دەبوو. رووناکی
چرای دیکانی سەر سنوور لە دوورەو دەبینران و ئاهێکی خوشی
دەکرد بە گیانماندا. مامۆستا عەزیز خۆی هێنایەو نزیکم و خوشحالی

لێدهباریی، وتی:

__ تۆ بَلێتی بگهینه دێیهک و ئەمشه و پشووێهکی راستهقییه و نانێکی ئاسایی وهک خهڵکی بخۆین.

مهزندهی دووری ئەو دێیانه نهدهکرا، رووناکی ههندی جار ههڵخهلهتینهوه، بهلام که بهرهو پیری دهپۆی ههڕ پێی ناگهیت، بۆیه نه‌متوانی وه‌لامێکی ئاسووده به‌خشی بده‌م و ته‌نها وتم:

__ منیش هیوادارم.

داگه‌ران ئاسانتر بوو، ورده ورده‌ش نزیک ته‌ختایی ده‌که‌وتینه‌وه.

خه‌سره‌و وتی:

__ وا چاکه لانه‌ده‌ین، چونکه نازانری ئەو دێیانه پاسگای تێدایه، یان نا.

پاسگا وه‌کو سه‌ربازگهی لای خۆمان بوو، ئێمه گرووپه‌که‌مان که‌م نه‌بوو، به‌ و‌لاخ و چه‌کداره‌وه نه‌ده‌کرا وا به‌ ئاشکرا روو بکه‌ینه‌ نێو دێکانی ئێران، هه‌رچه‌نده گه‌ر بشروشتینایه نه‌ده‌زانرا که‌ی ده‌که‌ین به‌و دێیانه.

خه‌سره‌و زیاتری بۆ روون کردینه‌وه وتی:

__ وا چاکتره هه‌ر به‌ قه‌ده‌بالی شاخه‌که‌دا به‌ره‌و خانه‌ بچین، چونکه گه‌ر بچینه‌ نێو دێکان زۆر دوا ده‌که‌وین و ئەو کاره‌ش بۆ ئێمه گه‌لێک مه‌ترسیداره.

راستی ده‌کرد، ئێمه ئێسته وه‌ک ده‌لێن به‌ قاچاخ هاتووینه‌ته‌ نێو سنووری وڵاتیکی دیکه، نه‌گه‌رچی هه‌ر به‌شێکی تری کوردستانه، به‌لام کورد خۆی به‌پێوه‌ی نابات و به‌ کردار نه‌ویش داگیرکراوه.

هه موو ئه و راستییه مان ده زانی، بۆیه کهس داوای ئه وهی نه کرد که به رهو دیکان مل بنیین و هه موو بئ ورته وه کو خه سره و پئی وتبووین، به رهو خانه ریچکه مان به سته وه .

حاجی مه محمود وهک پیشمه رگه یه کی کارامه و دنیا دیده هه مووانی راگرت و به دهنگی بهرز وتی:

__باشه له هیچ شوینیک لا نادهین، ئه ی توژیک نان نه خوین.

نانیش مه به سستی هه ر نانی وشک بوو، هیچی زیاتری پئ نه بوو، بۆیه هه موو به پیشنیاره که ی خه نی بووین.

نانی وشکیش له کاتی برسیتیدا، عه جیب له زه تیک به مروف ده به خشی.

حاجی به کارامه یی خۆی و لاخه که ی راگرت و سه رو نانی به سه ردا دابه ش کردین.

هه موو له جیی خۆمان هه لترووشکاین و ده ستمان کرد به کرماندنی نان.

ئه وهی باشبوو به فره که ، له م قه دپاله ، به رهو توانه وه ده چوو، رۆلی ناوی بۆ ئیمه ده گئپا.

پاش پشوو یه کی کورت که وتینه وه رهوت، دهو رووبه ر تهواو تاریک بووبوو، تهنها روشنایی دئی پهرش و بلاوه کانی خانه دهبیرا . به پیی نهو بریاره ی که له کاتی پشودا درا، نهویش له سه ر پئیشناری خه سه ره بوو که هه رچونیک بیت خۆمان له جاده ی گشتی دوور بگرین و خۆمان له روودای ناکاو لابدهین.

بینینی جاده ی قیر بۆ ئیمه ههستی بینینه وه ی شار و ئاوه دانی لا بزواندین، چونکه ماوه یه کی زۆر بوو توخنی جاده و ریی گشتی نه ده که وتین، به لام له گه ل نه وه شدا نه گه رچی نه شمانتوانی بچینه سه ر جاده که هه ر به بینینی گه شکه دایگرتین.

وهک خه سه ره دهیوت، ده بیی نه م شه و تا ده توانین برۆین، چونکه به پیی زانیاری نهو، به ره به یان ده گه یشتینه نزیک «خانه» و ئیدی ده بوو تا تاریک دادیته وه له په نایه کدا خۆمان هه شار بدهین، چونکه به هه یچ شیوه یه ک نه ده بوو وا بکهین ئیرانییه کان به بوونمان له خاکیاندا بزائن و به و پییه ش تووشی گئچه ل و ده ردی سه ری ببین.

ئیمه تا راده یه ک پشوومان دابوو، توژیکیش هه سابووینه وه و شتی کمان خواردبوو، هه ره ک ریگه که، تا ده چووین، ته ختتر و له بارتر ده بوو،

بۆيە ھەموو بە بىن ورتە بە دواى يەكديدا دەپۆشتين.

لە راستيدا كارىكى ترسناكيش بوو، سى پيشمەرگە بە چەكەو، بە قاچاخ، بە ولاتىكى تردا، بە ولاخەو، تىپەپوونى ھەروا كارىكى سانا نەبوو، ھەموو ساتىك مەترسى كەشفبونمان ھەبوو، ئىدى پاش ئەو ھەر خودا دەيزانى تووشى چى دەبووين.

وھك خەسرەو بۆى باسكردين، تىپەپوون لە ريگەى حاجى ئۆمەرانەو مەحال بوو، چونكە رژيم ھەموو ھىزى خۆى لەو ناوچە سنوورىيە لەگەل ئيراندا بلاو كردبوو ھەو دەرڤەتى پەپىنەو ھى بە ھىچ جۆرىك نەھىشتبوو ھەو. بۆيە ئىدى چار ھەر ئەو بوو كە بە نىو خاكى ئيراندا گوزەر بگەين و بە پەلە خۆمان بگەينەو بە سنورى عىراقدا. من ئەو شىعرەى شاعىرى گەورەمان «سالم» م بىر دەكەوتەو كە دەلى :

لەگەل دل شەرەتە سالم گەر نەجام بوو لە تاران

بەھەشت گەر بىتە دەشتى (پەى) بە ئيرانا گوزەر ناكەم.

ئەو ھى باش بوو لەو شەو تاريك و نووتەكەدا، ريگەمان بەرەو دەشتىكى پانوبەرين دەچوو بۆيە بە ئاسانى دەپۆشتين و ھەستمان بە شەكەتى نەدەكرد.

لە راستيدا من نەمدەزانى ريگەكەمان يەكجار وا دوور دەبىن، رەنگە بپياردان بۆ گەيشتنە سى گۆشەى سنوور ئاسان بووبىن، بەلام بەجىپىنانى وا ئاسان نەبوو. دەبىن ھۆكارىش ئەو بووبىت كە ئىمە ھەميشە لاپىن و شوپىنى دوورەدەستمان دەگرتەبەر، بۆيە ريگە وا دوور دەھاتە پيش چاو. روپشتن بە پىن و لەگەل ولاخداو بە چەكەو و بە نىگەرانييەو لە ولاتىكى تردا، ريگەكەمانى ھىندەى تر دوورخستبوو ھەو. بە ھەر حال، ھىواى ئەو ھى كە بەرەبەيان دەگەينە نزىك شارىك، وزەو تىنى نوپى پىن دەبەخشين، بەرادەيەك كە ھەستم نەدەكرد كە سىك لە نىوماندا گلەيەكى ھەبىت.

ئەو ەى باش بوو بۇ ئىمە ، رزىمى ئىران وەك عىراق لە سەر ەموو تەپۆلکە و گرد و نزىک ئاوەدانىيەک، رەبايا و سەربازگەى نەبوو، بۆيە ئىمە يەگجار، وەکو دیوى خۆمان، ەیندە بە حەزەرەو ە نەدەرپۆيشتىن. ئەو ەى زۆر سەرنجى راکىشام، لەگەل ئەو ەشدا کە ەندىک لە پىشمەرگەکان تەمەنيان سەرو پەنجا سالىش دەبوو، بەلام کەسيان سواری و لاخ نەبوون و ەموو وەك ئىمە ەر بە پى رەوتيان دەکرد.

ەيچ ئاوەدانىيەک نەهاتە رىگەمان، يان ئەو ە بوو کە ئىمە قەدپال شاخەکەمان جى نەدەهيشت و زۆر لىى دوور نەدەکەوتىنەو ە يان ەرخواى ناوچەکە کەم ئاوەدانى بوو.

لە نيوەشەودا، پشويەکی ترمان دا، بەلام ەيچ مۆلەتى نووستن نەبوو، بۆيە ەر خىرا کەوتىنەو ە رى. ەموو ەيوامان لەسەر رۆژبوونەو ە ەلچنى بوو کە ەر نەبى دەگەين بە ناننىکی گەرم و پىخورىکی راستەقىنە، چونکە بەرەو شارىکی تا رادەيەک گەرە دەچووين.

لە برسىتيدا مړوف خەيالى ەر بۇ لای خواردن دەچى، ەر ئەو ەش بوو کە مامۆستا ەزىز لىم نزىک کەوتەو ە بە ئەسپايى وتى:

__ ئای بۇ خواردنىکی گەرم.

ئەو ەيندەى تر ەستى برسىتى وروژاندم. بىرم بۇ لای کاکە ەبە دەچوو کە لای خۆمان ەمىشە باسى خواردنى بۇ دەکردىن و ەمىشە ئامادەگى خوى بۇ لىنانى خواردنىکی خوش و بە لەزەت نىشان دەداين.

لە وەلامى مامۆستا ەزىزدا وتم:

__ ەموو حەزمان لىيە، بەلام چار؟ با چاوەپى سبەى بکەين. ەيوادارين ەموو ناننىکی باش بخوين.

ئىتر ەزىز کەوتە باسى خواردن، بەرادەيەک لە بىرى چوو لە

له شه ودا نابئ ، پئويست نه بئ، قسه بکات. ئەم ورته ورته ی سهرنجی
پېشمه رگه کانی راکېشا، به لام که سیان مته قیان لئوه نه ده هات. من
دلنیا بووم که هه موو حه زیان له وه بوو باسی خواردن بکړئ، بۆیه
هه موو گوێقولاخ بوون، له گه ل نه وه شدا، من به ناگام هینایه وه که نابئ
هیند له سهر نه و بابه ته بروات.

عه زیز وهک پیاوێکی رووخووش و قسه خووش و خوشمه شره ف
ره خنه که می به روحيکی وه رزשיیه وه وه رگرت و له باتی وتی:

__ ئی باشه. که ناتوانین به پراکتیک، ئیستا ئەم داخواییه جیبه جی
بکهین، با به تیۆری پیاده ی بکهین

ده یویست قسه کانی، وایزانم هه ر بۆ خووشی، بخاته به رگيکی سیاسیه وه
، بۆیه تیۆری و پراکتیکی تیکه ل به قسه کانی ده کرد.

بۆ کووتایی هینان به وتووێژه که مان ، که خه ریک بوو ئیدی پېشمه رگه کان
سه غله ت بکات وتم:

__ ئیستا نه به تیۆری و نه پراکتیک و نه به دایله کتیک ، خواردنمان
چنگ ناکه ویت. با چاوه پړی به یانی بین.

ئەو شەۋە تا بەرەبەيان، بىي وچان بەرپوۋە بوۋىن. تاريك و روۋن
رۆشنايىيەكى زۆر لەدوورەۋە دەرکەوت، خەسرەو بە ئەسپايى پىي وىم:

__ ئەو رۆشنايىيە شارى (خانە)يە .

يەكسەر وىم:

__ زۆرمان ماۋە بگەين؟

نازانم هىلاكى و شەكەتى رىگە بوو يان تىن و ۋەنەۋى خەو بوو كە
ئەو پرسىيارەى پىكرەم. بە ھەر ھال ئەو تەنھا سەرى لەقاند، منىش
زىاتر لە سەرى نەپۆيشتم.

من ۋەمزانى ۋەلام ناداتەۋە كەچى ھەر پاش تۆزىك وى:

__ تا تەۋاۋ رووناك دەبىتەۋە، دەبىي برۆين.

ۋەلامىكى بە جى و ئاسوودەبەخش و شارەزايانە بوو، بۆيە ئىتر
پرسىيارم نەكرد.

که ته‌او د‌وروو‌به‌ر رووناک بووه‌وه، له دووره‌وه شاری خانه به‌دی ده‌کرا. شاریکی گه‌وره ده‌هاته پیش چاو، ماوه‌یه‌کی زۆر بوو ئاوه‌دانی وا گه‌وره‌مان نه‌دی بوو، بۆیه هه‌موو به تاسووقه‌وه تیمانده‌پوانی.

سه‌رنجم بۆ لای چه‌پم دا، شاخیکی بلّند که له‌وه‌ده‌چوو به‌رده‌وامی شاخه‌کانی پشتی حاجی ئۆمه‌ران بیّت به ئاسانی ده‌بینرا. نه‌ویش به‌فر سه‌راپای پۆشیبوو. لای راستمان ده‌شتیکی پانوبه‌رین بوو، تا چاو بری ده‌کرد ته‌ختایی بوو.

خه‌سره‌و هه‌موومانی راگرت و ئیشاره‌تی بۆ دۆلّیک له شاخه‌که‌ی ته‌نیشتمان کرد و وتی:

— ده‌بی هه‌موو ئیتر لێره بارو بڼه بخه‌ین، تا ئیواره تاریک دادی، چونکه ئیتر ناتوانین به روژ به نیو خاکی ئێراندا برۆین.

که‌س تاقه‌تی پرسپاری نه‌بوو، وایزانم هه‌موو چاوه‌پێی ئوه بوون بگه‌ینه جیگه‌یه‌ک و که‌می پشوو بده‌ین، چونکه سه‌راپای شه‌وه‌که به‌پێوه بووین.

هه‌موو ریچکه‌ی سه‌ره‌و ژوورمان بۆ لای دۆلّی لاپال شاخه‌که گرت و هه‌ر به گه‌یشتنمان هه‌موو لێی دانیشترین و ئه‌وانه‌ی وڵاخیشیان پێبوو، باری وڵاخه‌کانیان داگرت که وا بزانم هه‌چی وای تیدا نه‌بوو.

خه‌سره‌و به بی ئه‌وه‌ی پشوو بدات، قه‌مه‌سه‌له‌که‌ی به‌ری داکه‌ند، که خاکی و سه‌ربازی بوو به قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی تری، له‌گه‌ڵ پێشمه‌رگه‌یه‌ک، که چه‌رم بوو گۆپییه‌وه. هه‌موو به تاسووق و چاوی پرسپاره‌وه تیمانده‌پوانی. دیار بوو هه‌موو ده‌مانویست له نه‌یتی ئه‌و قه‌مه‌سه‌له گۆپینه‌وه‌یه بگه‌ین، بۆیه یه‌کسه‌ر وتی:

__ نابې به جلی پېشمه رگه وه بچمه نټو (خانه). قه مسه له ی خاکیش
مایه ی گومانه .

پاشان دوو پېشمه رگه ی له گه ل خویدا ده ستنیشان کرد که یه کینکیان
خاوه ن ولاخ بوو. ئه وان جله کانیان ناسایی بوو، ته نها پټویستی ده کرد
چه که کانیان دابنټن و ئیدی جی گومان نه بوون .

خه سره و وتی:

__ له گه ل ئه م براده رانه ده چینه نټو شاری (خانه) و هه ندی خواردن و
ورده پټویستی ده هینن .

هه موو به و خه به ره دلخوش بووین . ماموستا عه زیز خیرا خوی گه یانده
لام و به چرپه پټی وتم:

__ تو بلنی چیمان بو بهتئی!

له وه لامدا وتم:

__ که ی نه وه گرنگه ماموستا، گرنگ تیر بوونه .

نازانم وه لامه که ی به دل بوو یان نا . به لام ئه و ئیتر بیده نگ بوو، دیار
بوو وه لامه که ی به مه عقول ده زانی، چونکه هیچ گرزییه کی پټوه دیار
نه بوو .

خه سره و و پېشمه رگه کانی ئاماده ی رویشان بوون که خه سره و وه ک
بیری که وتبیته وه به دهنگی به رز وتی:

__ پټویستمان به سی پشتینه .

داوايه کي سهير بوو، هه موو به چاوی پرسپاره وه تيماندە پروانی، بۆيه به ئيشاره تۆ بۆ پيشمه رگه کان وتی:

جامانه کان دانين و له باتی ئه و پشتينانه بنينه سهرتان و وهک ميژه ره بيهستن.

له روونکردنه وهيدا بۆ ئه وکاره ی وتی:

__ ليره باوی جهمه دانی نيه و كهس نايهستى، يان به دهگهمن دهبيهستى. هه موو هه ر قوماش دهكه نه ميژه ر. ئه مه له كوردستاني ئيران باوه، با ئيمهش سهرنجی خهلكی به خورایی رانه كيشين.

وته كانی مایه ی وتووێژو پرسپار نه بوو. كه پشتينه كه يان نايه سهریان ، تهواو گۆران، هه رچهنده ئه وه بووه مایه ی پيکه نين بۆ هه موومان، به لام به راستی ئیدی له خهلكی ئه و ناوه دهچوون.

ئه وان كه وتنه رۆ، تا له چاو ونبوون، هه ر تيماندە پروانين. پاشان من له جیى خۆم له پال به ردیكدا شانم بۆی دادا . مامۆستا عهزیز جاريکی تر هاته لاهه وه وه ر بۆ كردنه وه ی با به تیک وتی:

__ خو به رۆژيش قسه كردن قه دهغه نيه!

ديار بوو دهيوست هه قی بيدهنگ كردنه كه ی شه و بكاته وه بۆيه وتم:

__ نه خيژ به ئاره زووی خۆت قسه بکه، به لام تکايه وشه ی قه به و گرانی سياسی تیکه ل مه كه

دياره هه ر بۆ خوşı وام وت. مامۆستا عهزیز كه وته قسه و وتی:

__ ئيستا ئيتر به ته مای چيت؟

به ته‌مای چی بم؟ به‌لام له‌وه‌لامیدا هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی ده‌روونی ئاسووده
بکه‌م وتم :

— یه‌که‌مینجار به‌ ته‌مام سه‌رخه‌ویک بشکێنم و شه‌که‌تی جه‌سته‌م به
بابده‌م. پاشان پر به‌ دلّ چاوه‌پۆی ژه‌می خواردنی چه‌ور و گه‌رم و
هۆقه‌یه‌ک شیرینی ده‌که‌م.

ئه‌مه‌م وت و چاوم لێکنا.

له غه لښه غه لښ و دهنګه دهنګ خه بهرم بووه وه، ديار بوو خه ويكي
 قوولم ليكه وتبوو، چونكه ميشكم ساف و بهرچاويشم روون بوو. نازانم
 چون له و دوله سارده دا خه وم ليكه وت، هيلاکي و شه که تي، برسيتي و
 سه رما، هرکاميان بيت ، من ئيتړ بؤ خوم ليتي نووستبووم. چاوم به
 دهوري خومدا گيړا. پيشمه رگه کان هه موو له دهوري خه سره و نه لقه يان
 به سستبوو، نه ویش خه ريکي داگرتني خورجي سره ولاخه که بوو. له وه
 ده چوو باريک خواردني هينابن چونکه تووره که که ي به نه زيه ت بؤ
 داده گيړا. که ميک به دهنګي بهر زهاواري کرد و وتي:

__ تکايه هرکه س بچيته شويني خوي با به ئاساني خوارده که
 دابه ش بکه م به سهرتاند.

ماموستا عزيز له تهنيشتمه وه بوو، دياره ئاگاي له دهنګ و باسي
 خوارده که هه بوو، چونکه وتي:

__ بريتيه له سه مووني گهرم و په نير و مره با .

له راستيدا مروف برواي نه ده کرد، دواي ئه و برسيتييه ي دويني شه و،
 بگه ينه خوارديکي له و بابه ته . خه سره و هر خيرا ده ستيرد به

دابەشکردنی خواردنەکه .

تام و لەزهتی ئەو وهجبه خواردنە وهسف ناکرێ . وامدهزانی له ئۆتیلیکی گرانبهها دابهزیوم و نانی بهیانی دهخۆم .

سه‌ریکی شیخ سدیقم دا، له په‌نا به‌ردی‌کدا هه‌لترووشکا‌بوو، که‌میک خه‌مبار ده‌هاته پێش چاو، دیاری‌بوو هه‌یشتا هه‌ستی له‌ده‌ستدانی و‌لاخه‌که‌ی هه‌ر له‌بیردا بوو . سه‌باره‌ت به‌ ری‌گه‌ی داها‌توو لێم پرس‌ی:

__ له‌ کو‌یوه به‌ره‌و کو‌ی ده‌پۆین؟

شیخ سه‌ری له‌قاند و که‌میک به‌ ناره‌زاییه‌وه وتی:

__ له‌ خه‌سره‌و بپرسه .

له‌وه‌ده‌چوو که‌میک په‌ست بووبێت، له‌وه‌ی که‌ خۆی رۆ‌لی ده‌لیل و رێنیشاندەر ناگێ‌رێ . من هه‌ر بۆ کردنه‌وه‌ی بابه‌تیک، ده‌مویست بیه‌خمه‌ قسه‌، ده‌نا ده‌مزانی ده‌بوو ئەو پرس‌یاره‌ خۆم له‌ خه‌سره‌وی بکه‌م .

هه‌موو رۆ‌ژ به‌ شه‌وقه‌وه‌ خه‌ریکی خواردن بوون، هه‌موو رازی و بێ گله‌یی بوون، له‌وه‌ ده‌چوو هه‌ر هه‌موویان هیلاکیی دو‌ینێ شه‌ویان که‌ تا رۆ‌ژ بووه‌وه به‌ ری‌گه‌وه‌ بووین، له‌ بیر چووبێته‌وه .

خه‌سره‌و ها‌ته‌ لامه‌وه وتی:

__ به‌کدوو سه‌موون بخه‌ره گیرفانه‌کانت بۆ ری‌گا، چونکه‌ خوا ده‌زانی که‌ی ده‌ستمان به‌ ژه‌میکی تر ده‌گات .

من خۆم ئە‌وه‌م کرد‌بوو، برس‌یتی ری‌گا ئە‌وه‌ی فێ‌ر کرد‌م که‌ هه‌میشه ئیدی گه‌ر ده‌ستم به‌ پێ‌خۆ‌ری‌ک گه‌یشت، چه‌ندیشه‌توانم له‌گه‌‌ل خۆم هه‌لگرم بۆیه هه‌ر به‌ سه‌ر نیشانه‌ی ره‌زامه‌ندیم نیشاند‌ا . کاتیک تاریک

دامات، هه موو کۆبووینه وه و ئاماده ی رویشتن بووین که خه سره وه به دهنگی بهرز وتی:

__ ئیستا به ره و ناو شاری (خانه) ده چین، تکایه جیگۆرکی به جامانه و پشتینه کانتان بکه ن و چه که کانتان له خورجی و لاخه کانتان بشارنه وه .

مه به سستی له جیگۆرکی جامانه و پشتین، ئه وه بوو که پشتینه که بکه ی به میزه رو جامانه کهش له پشت به ستریت له جی پشتین .

دیاره مه به سستی ئه وه بوو که هه موو وه ک خه لکی ئه و ناوچانه بنوینین و کهس گومانمان لێ نه کات .

له راستیدا دیمه نیککی سه یر بوو ، ئه و پۆله پێشمه رگه یه ئیستا له کۆمه لێ قاچاخچی، یان خه لکی گونده کانی ده وروو پشتی خانه ده چووین . که ئیدی به و نه ده کرا سه رنجی کهس بۆ لای خۆمان رابکێشین .

له روونکردنه وه ی ئه وه ی که بۆ به ناو شاردا به یۆین به و لاخه وه !

خه سره وه وتی:

__ ئیدی کهس گومانمان لێناکات و واده زانی خه لکی ده ره وه ی شارین و ده گه رپینه وه بۆ گونده کانمان .

پاش که میک هه ر بۆ زیاتر روونکردنه وه وتی:

__ گه ر به قه راخ شاردا به یۆین، ره نگه تووشی سه ر یازگه یه ک، یان لێ پرسینه وه یه ک بین ، به لām رویشتن به و ئاشکراییه ، به نیو شاردا، مۆله تی گومان ناهیتل .

قه سه کانی له ئه زموونی خۆیه وه ده کرد . که نزیک شار بووینه وه و

پێکانمان کهوته سەر جادهی قیرتاو، ههستم به خۆشییهکی یهگجار
 زۆر کرد، به تایبهتی که له ناو شاردا ئه وه موو رووناکی و رێستۆران
 و چاخانه و خه لکه ئاساییه ده دی، ئه وه ههستی دوور بوون له شاری
 لا زیندوو کردم هه. له دله وه ئیره ییم به وه خه لکه ده برد و به راوێدم
 له گه ل خۆماندا ده کرد. ئیمه به رێگه وه بووین، بۆ هینانی چهک و
 داگۆکی له بوونی خۆمان. که ی ئه م درپدانه ده سته ردارمان ده بن و
 که ی ده توانین وهک خه لکی ئاسایی بژین؟. له راستیدا بۆچونه که ی
 خه سه ره و راست ده رچوو، ئه گه رچی ئیمه سی که س به و لاخه وه به
 ناو جاده کانی شاردا تیده په رین، که چی که س، به تایبه تی، سه رنجی
 نه داین. دیاره هه موو وایان ده زانی که ئیمه خه لکی گونده کانی
 ده ورو به ریانین و ده گه پینه وه بۆ شوینی خۆمان.

پۆشینی خۆمان له سەر پێشنیاری خه سه ره و گه لێک سه رکه وتوو بوو،
 به تایبه تی میزه ره کانمان که هه رچه ند زوو زووش شلده بووه وه و ناچار
 ده بووین خیرا خیرا، بیه ستینه وه، یاریده ده ریکی زۆرباش بوو بۆ
 گۆرینی سیمامان.

مامۆستا عه زیز هاته ته نیستمه وه و ئانیشکیکی لێدام و وتی:

__ تو شه ره ف له چاوه ش ناچم !

چاوه ش، گۆرانیبیژه میللییه کان بوو، بۆیه به توندی دامه قاتای
 پێکه نین. راستی ده کرد. ئه ی ئیمه له چی ده چووین؟؟.

ورده ورده رووناکی شاره که مان به جیهیشت و رووه تاریکی ملمان نا. به پیی رینمایی خه سره و ئیدی ده بوو له جاده دوور بکه وینه وه و به لاریدا برۆین، له پاساویش بۆ ئه وه دهیوت:

__ ولاخدار به جاده ی قیردا ناروات.

کهس لاری نه بوو، ئاویم له شاره که دایه وه، ته زوویه ک به گیاندا هات. به جیهیشتنی، شاری سلیمانیم بیرکه وته وه، چرکه ساتیکی ههسته ژین بوو.

تا ده پۆیشتین، ده ورووبه تاریکتر ده بوو، کهس پرساری نه کرد، چونکه دیار بوو به ره و سنوور و دیوی خۆمان ده پۆیشتین.

نازانم چهند بوو به ریگه وه بووین که ورده ورده باران دهستیپیکرد، به فر نه بوو، باران بوو، له سه ره تا لامان خوش بوو که به فر نییه، به لام هه ر زو بۆمان ده رکه وت که له چۆله وانیدا ههچ جیاوازییه کیان نییه.

دیار بوو ئیمه سه ره و ژوور ده پۆیشتین، چونکه تا ده هات ریگه که

سهختتر ده‌بوو، من خۆم گه‌يانده لای خه‌سره‌و و ده‌مويست به وردی
بزانم مه‌نزلی داهاتوومان کوئی ده‌بی.

له‌وه‌لامدا پیتی وتم:

__ ئیتمه به‌ره‌و دتی (زێوکه) ده‌چین، که ده‌که‌وێته سه‌ر سنووری
خۆمان، ئه‌مشه‌و گه‌ر بگه‌ین ئه‌وا شه‌و له‌وێ ده‌مینی‌نه‌وه و به‌یانی
به‌ره‌و لای خۆمان ده‌پۆین.

ئهم زانیاری‌یه‌نهم هێنا‌یه‌وه بۆ لای پێشمه‌رگه‌کانی خۆمان. هه‌موو
دلخۆش بوون که به‌ره‌و ئاوه‌دانیه‌یه‌ک ده‌پۆین و مۆله‌تی پشوو‌دانمان
بۆ ده‌په‌خسێ.

مامۆستا عه‌زیز خۆشحالی خۆی نه‌شارده‌وه و وتی:

__ به‌س نیه‌ له‌و به‌سته‌له‌که‌ رژگارمان بوو.

مه‌به‌ستی شاخی قه‌ندیل بوو، ئه‌گه‌رچی ئهم شاخانه‌ی کوردستان
هه‌مووی سه‌خت و بلێدن، به‌لام بپوامان نه‌بوو وه‌ک قه‌ندیل دژوار بن.

نازانم شیخ سدیق به‌و گوێگرانی‌یه‌وه ، چۆن گوێی له ئیتمه‌ بوو، چونکه
به‌ ده‌نگی به‌رز وتی:

سه‌ختی زۆرمان له‌ پێشه‌، په‌له‌ مه‌که‌ن بزانی چي ده‌بینن.

شیخ که له‌و ماوه‌ دوورو درێژه‌دا بێده‌نگ بوو، دیار بوو ده‌یویست
شاره‌زایی خۆی، جاریکی تر، بۆ ئیتمه‌ ده‌ریخات.

باران تا ده‌هات خوڤتر ده‌باری و هه‌یچ په‌ناگه‌یه‌کیش له‌ ئاسۆدا به‌دی
نه‌ده‌کرا که خۆمان بده‌ینه‌ پالی و تا باران خۆشه‌کاته‌وه، له‌ بنیدا

بچه وێینهوه، بۆیه هه موو به ناچاری هه ر بهردهوام بووین.

قه مسه له که ی من بارانی نه بوو، بپوام وایه هه موو نه وانیتیش هه روهک من بوون، بۆیه هه موو به ته واوی ته پ بووین. به رادهیهک من هه ستم کرد که ئاو ده خزیته نێو شان و ملم و به پشتمدا داده چۆریت.

قه مسه له کان هه چی بارانی نه ده گێرايه وه. بۆ که سمان بیرمان له وه نه کرده وه که له م زستانه سه خته ی کوردستاندا، پۆشاکنیک پهیدا بکه ی که باران و بهر بگێریتته وه. به لام نه وه مان به و ده ست و بر دییه بۆ پهیدا ده بوو؟

که س ناره زایی نیشانه دا، له وه ده چو لای هه موو پێشمه رگه کان بهر و باران به دیاردهیهکی ئاسایی له قه له م ده درا و ته پ بوون بۆیان هه چ کێشه نه بوو.

ئه م ته پ بوونه، په کجار منی ناره حهت کردبوو، سه بیرشم لێده هات که که س بۆ نه و بابه ته فزه ی لێنه ده هات. سه راپای گیانم نوقمی ئاو بوو، ئاو ده چووه نێو پێلاوه لاستیکییه کانم و به و پێیهش رهوتی رویشتنی سه ختتر ده کردم، به لام منیش وهک هه موو نه وانیتتر، بێدهنگیم هه لبژارد. ئه ی چیم بکر دایه؟

تا به ره و سه رتریش ده پۆیشتین، رێگه که مان تاریکتر ده بوو، هه چ رووناکییه کیش له پێشمانه وه به دی نه ده کرا تا هیوایهکی له سه ر بنیات بنیین.

پێموايه هیوا و نزای ده روونیمان، هه ر بۆ نه وه بوو که ئه م بارانه خۆش بکاته وه، به لام له زستانی سه ختی کوردستاندا و له م ناوچه شاخاویانه دا، نزا هه چی بۆ ده کرا و هیواش چۆکی دانه ده دا؟!.

له کاتی وادا ئیدی مړوف دهبی بیهویت یان نهیهویت بهرهنگاری
سروشته ببیتهوه. نهو نایهوی باران خوش بکاتهوه و نیمهش نابی
کول بدهین و دهستهونهژنو لی دابنیشین، بویه بی گویدانه تهپوون،
هموو بهردهوام بووین. نازانم چند بوو بهپړوه بووین که په یامیک له
پیشمانهوه گه پشته لمان و دهیوت:

__ به رانبه رمان په ناگه یه ک دیاره و له نه شکوت ده چی.

خه به ریکی زور خوش بوو، هر نه بی توزیک پشوومان ددها.

که هموو گه یشتینه نزیک نه شکوته که و به وردی له بهر چه رخی
پیشمه رگه کان تیمان پوانی، نه شکوت نه بوو، په ناگه یه ک بوو، بۆ
نیمه سهر و زیاده بوو. هر بویه هموو خومان خزانده په ناگه که، هر
نه بی باران ئیدی نه یده گرتینه وه.

حاجی به دهنکی به رز وتی:

__ وایزانم ئیتر لیره پشو و بدهین و تا دنیا رووناک ده بیته وه چاوه پئی
بکهین.

که س لاری نه بوو، خه سره ویش پشنگیری پیشنیاره که ی کرد، دیار بوو
به و شه وه نه ده گه یشتینه هیچ شوینیک و دپی داهاتوو که (زیوکه)
بوو زوری مابوو.

حاجی دیسانه وه وک و تار بدات وتی:

__ هرچی ده توانی با هندی پووش و په لاش و کوته ره دار کو بکاته وه،
با بهینن و ناگریک بکهینه وه و خومان بریک وشک بکهینه وه.

پووش و په لاش به م بارانه جا چ سوودیکی ده بئ؟ نه مه م به خوم وت،
به لام منیش وهک پيشمه رگه کان که وتمه گه پان، به شوین هر شتیکدا
که به که لکی سووتاز بیت . من هیچی وام چنگ نه که وت ، ده توت
نه و ناوچه یه هه مووی رووته نییه و هیچی لئ شین نابیت .

به لام نه وانیتز له من سه رکه وتووتر بوون ، به تاییه تی حاجی مه محمود
که نازانم چون توانیبووی کوته ره داریکی گه وره په یدا بکات و خه ریکی
گر تیبه ردانی بوو .

ئاگر کردنه وه له بارودوخى ئاوادا، نه زمون و شاره زایی ده وئ که
حاجی هه ردوکیانی به زیاده وه هه بوو .

نه و شه وه تا رۆژ بووه وه به دیار ئاگره که ی حاجیه وه خه ریکی خو
وشک کردنه وه بووین، که هر وشکیش نه بووینه وه .

که ده‌وروو بهر رۆشن بووه‌وه، بارانه‌که‌ش خۆشی کرده‌وه. له‌وه ده‌چوو سروشت برپاری دابئ هه‌موو شه‌وه‌که باران بپاریئێ به‌سه‌رماندا، بۆیه تا به‌ره‌به‌یان هه‌ر ده‌باری.

هه‌موو توانیمان له‌ ده‌وری ئاگره‌که خۆمان گه‌رم بکه‌ینه‌وه، به‌لام جله‌کانمان هه‌ر بۆ وشک نه‌ده‌بووه‌وه، ئێمه به‌ جۆریک ته‌ر بووبووین ده‌توت بالنده‌ی به‌ر بارانین.

ئوه‌ی راستی بیټ ئه‌و په‌ناگه‌یه، به‌و شه‌وه تاریک و باراناوییه بۆ ئێمه دیارییه‌کی خودایی بوو.

له‌ راستیدا ئوه‌ی بیرمان لێنه‌کردبووه‌وه بارانیکی وا خه‌ست و به‌رده‌وام بوو. ئه‌وه هه‌یج خۆمان هه‌موو نوقمی ئاو بووین، ئه‌وه‌ش هه‌ر کێشه نه‌بوو، به‌لام هه‌رچی خواردنمان پێبوو، که له‌ خورجی و لا‌خه‌کاندا بوو، هه‌ر هه‌مووی به‌ تایبه‌تی نان و سه‌موونه‌کان، بوو به‌ هه‌ویر، به‌ راده‌یه‌ک به‌ هه‌یج جۆریک نه‌ده‌خورا.

سه‌رزه‌نشتی کێمان بکردایه، که‌سمان بیرى ئه‌وه‌مان نه‌بوو، یان

چاوه پړی نه وه مان نه ده کړد تووشی بارانیکی به وچوړه بین. به لّام تازه کار له کار ترازابوو. هیچ چاریک له فریدانی نان و سه مونه کان، زیاتر نه بوو. نه وه ی باش بوو چهند شووشه یه کی گچکه له مره با که لکی پیوه مابوو، بویه توانیمان سوودی لیوه رگرین و سه رو یه ک که وچکی لئ ه لّینجین که بۆ ئیمه له وکاته دا وزه به خشیکې بیوینه بوو. که وتینه ری، به لّام له مه دای چاودا هیچ ئاوه دانییه ک نه ده بینرا. له پرسپاری نه وه که چندی تر ده گه یه زیوکه، خه سره و وتی:

— بپوا ده کم ده مه و نیوه پۆ بگه یین.

رهنگ بوو، گهر دوو چاری نه و بارانه زوره نه بووینایه و شه و بهرده وام برۆیشتینایه ده گیشینه ناو دی. به لّام نه و توف و بارانه خوړه، موله تی ده دا؟

نه و خه به ره ش بۆ ئیمه، هه ر باش بوو، هیوا یه کمان په یدا کړده وه که به و زووانه ده گه یه ئاوه دانی و پشوویه کی باش ده دین.

خه سره و هاته ته نیشتمه وه، ده یزانی شه وی پشوو زور هیلاک بووین، هه ر بۆ دلنیایی وتی:

— من ناسیاوی باشم له زیوکه هیه.

وهک خوی باسی کړد، نه و هه ر له و ریگه یه وه به ره و قه ندیل هاتبوو. چهند شه ویک له و دییه مابوو وه و ناسیاو و دوستی په یدا کړد بوو. له راستیدا مروّف زوو ده بووه براده ری خه سره و. مروّفیکې رووخوش، قسه زان، به ئاگاو نیشتمانپه روهر. نه وه ی تیبینی ده کرا، هه میشه ئاماده گی خوی بۆ هه موو ده ستپیشکه رییه ک نیشان ده دا و مروّف هه سستی ده کړد که سه راپا گیانی تژییه له قوریانی، من له و ماوه

که مه دا، نه گهرچی زیاتر هر به پړوه بووین و هیڅده موله تی قسه
کردنمان نه بوو، به لام له گه ل نه و وتووېژه که مانه ی پټکه وه ده مانکرد،
زانیم که مروفیکي پاک و کورد په روه ریکي بی گرده .

ماموستا عه زیز، نه ویش هاته نژیکمان ، دیار بوو چه زی ده کرد به شداری
وتووېژه کانمان بکات. نازانم گوئی له پرسپاره که ی من نه بوو، چونکه
نه ویش هر نه و پرسپاره ی کرد که چه ندمان ماوه بگه ی نه زیوکه .

من وه لام دایه وه، ده مویست منیش شاره زایی خوم نیشان بدهم،
نه گهرچی زانیاریه کانم هه مووی له خه سره و وه رگرتبوو. وتم:

__ به نیحتمالی زور ده مه و نیوه پړ ده گه ی ن.

ماموستا عه زیز به سهر سوپمانه وه سهیری کردم و یه کسهر وتی:

__ جا تو جوزانی؟

وهک مروفیکي شاره زاو دونیادیده سهرم بۆ له قاند و وتم:

__ زور شاره زام ، تو نازانی! .

هه ردو چاوی نه بله ق بوو، وتی:

__ ناخر چون؟

ماوه یه ک بیده نگ بووم، وام نیشاندا که بیر له پرسپاره که ی ده که مه وه .
بیسه برانه وتی:

__ وه لامت نه بوو؟

سهرم بۆ له قاند و پاشان زور له سهرخو وتم:

منى گرت و وتى:

__ ئىمەش دەچىنە مالى ناسياۋەكەم.

ئەو پىشۋازىيە گەرمەي لىمان كرا لەو مالە، گەۋامى رادەي دوستايەتى
و خوشەويستى خانەۋادەكەيان بۆ خەسرەو دەنۋاند.

ئاي ئەو رۆژە چ خزمەتلىكەيان كىردىن و تا درەنگانى شەو ھەر مېھرو
رېزۋ مېۋاندۆستى خۇيان بەسەرماندا دەپىرئاند.

که به یانی له مال هاتینه دهر، هه ستم به پشوو دانئیکی ته واو ده کرد. جله کانم هه مووی له لایه ن که بیانووی مال هه به ته واوی وشکرابوونه وه، نه ویش هینده ی تر باری دهروونی ئاسوده تر ده کردم. له ناوه ندی دئ هه موو پیشمه رگه کان گردیبوونه وه و چاوه پئی ئیمه یان ده کرد، یان راستتر وایه بلیم چاوه پئی خه سره ویان ده کرد، چونکه شاره زای سه ره کیمان نه و بوو. من سه رم بو ئاسمان به رز کرده وه. ئاسمانئیکی سافی بیگه رد، شین ده چۆوه، رۆژیش له شاخه که ی لای چه پمانه وه ورده ورده هه لده کشاو تیشکی زیوینی به سه ردی دا ده پیرژاند. رۆژئیکی تا بلئی خوش بوو، به لام سه رما هه ر وه ک خوی بوو، به فر به شاخه کانی ده ورو به رمانه وه ده بینران، دیمه نئیکی دل رفین بوو.

خه لکی گونده که ش له نزیک پیشمه رگه کانه وه ده بینران و گوئیان بو وتووژی نئوانیان شل کردبوو. باس هه ر باسی ریگه ویان بوو. بپۆین یان نه پۆین و شه ویکی تر له دئ بین یان نه بین.

دوور و نزیکی ریگا که مان تاووتوی کرد. هه موو به شدار بووین، به تایبه تی نه وانه ی شاره زای نه و ریگه یه بوون. وه ک ده رکه وت، حاجی

مهحمود و شیخ سه‌دیق نه‌وانیش شاره‌زای نه‌وریکه‌یه بوون، هه‌رچه‌ند هه‌موو گویمان زیاتر له‌خه‌سره‌و ده‌گرت.

خه‌سره‌و ده‌یوت ریگا‌که‌مان روژیک‌ی ته‌واو ده‌خایینئ و گه‌ر بمانه‌وئ برۆین ئیدی با زیاتر خو‌مان دوا نه‌خه‌ین. من زوو زوو سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد، سه‌ره‌تای زستان بوو، تا دوا بکه‌وتینایه زستان سه‌ختتر ده‌بوو، بۆیه له‌به‌رژه‌وه‌ندی هه‌موو لایه‌کمان بوو که برۆین.

خه‌لکی دێیه‌که‌ش به‌شداری وتووێژه‌کانیان کردین، وه‌ک عاده‌تی هه‌میشه‌یی ده‌یانوت ریگه‌که‌هینده سه‌خت نییه و گه‌ر باش برۆین زووتریش ده‌گه‌ین. نازانم هو‌کاری نه‌و ری نزیکه‌کردنه‌وه‌یه به‌لای گوندیه‌کان نه‌وه‌یه که زوو دیکان‌یان جیه‌هیلئ و تووشی ده‌ردی سه‌ریان نه‌که‌یت یان له‌شاره‌زاییه‌وه نه‌وه‌یان ده‌وت. به‌هه‌ر حال نه‌وانیش لایه‌نگری نه‌وه بوون که هیچ دوو دل نه‌بین و برۆین.

خه‌لکی گونده‌که وه‌ک دلنیا بووین له‌رویشتمان تووره‌که‌یه‌ک نان و په‌نیرو پیازیان بو هینان و به‌شه‌رمه‌وه وتیان:

__ ره‌نگه پێویستیش نه‌بێت، به‌لام نانی زیاد سه‌ر ناشکێنئ.

نه‌وه‌ش مانای خوا‌حافیزی بوو، بۆیه ئیتر که‌سمان دوو دل نه‌بووین و لاریمان له‌رویشتن نه‌بوو.

که‌وتینه‌ ری، به‌هه‌ر‌را‌زیک‌دا سه‌رکه‌وتین، هه‌وا تا ده‌هات سارد‌تر ده‌بوو، تا نیوه‌پوژ سه‌ره‌و‌زوور ده‌پویش‌تین، من جاروبار سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد. ورده‌ ورده هه‌وری سپی به‌ئاسماندا بلأو ده‌بووه، سه‌ره‌تایه‌کی باش نه‌بوو. به‌دوودلییه‌وه تیمده‌پوانی، مامو‌ستا عه‌زیزیش به‌گومانه‌وه سه‌یری ئاسمانی ده‌کرد، لیوی ده‌بزواند. نازانم چی ده‌وت به‌لام له‌

سەروەيەتەدا گومان بەدى دەکرا. تا زیاتر سەردەکەوتین بەفرى
سەر شاخەکە زیاتر دەبوو. کە گەشتینە سەر شاخەکە من وامدەزانی
ئیدی داگەرپانەو سەروەخوار دەپۆین. بەلام وا دەرەنەچوو، تا چاو بەرى
دەکرد شاخى تر بوو. من وامدەزانی ئەم شاخەى پیايدا سەردەکەوین،
ئەو دیوی، دیوی خۆمان دەبێ، بەلام وا دەرەنەچوو.

کە سەرم بۆ دوايین جار بەرز کردەو، ئاسمان بە تەواوی هەور
دايگرتبوو، هەورێکی خەست. بای ساردی سەر شاخەکەش تا دەهات
زیاتر سارد دەبوو.

لە ناکاودا، پرووشە بەفر هەلیکرد، لە سەرەتادا، شتێکی ئەوتۆ نەبوو،
بەلام لە ساتێکی یەكجار کورتدا، بەفر بە جۆرێک دایکرد، چاو چاوی
نەدەبینی. من وامزانی دەگەرپێنەو بۆ خوارەو دەچینەو ناو دى و
چاوەرپى دەکەین تا بەفر خۆشەکاتەو، بەلام وا دەرەنەچوو. حاجی
بە دەنگی بەرز هاواری کرد، دیارە دواى بۆلە بۆلى پێشمەرگەکان کە
بۆ نەگەرپێنەو، وتی:

— چى بگەرپێنەو وا بۆ پێنج سەعاتە بەرێگەرپێن. ئەوەندەى
دەگەرپێنەو دەگەرپێنەو دیوی خۆمان.

پاش تۆزێک وەک فەرمانى سەربازى بدات وتی:

— بەردەوام بن لە رویشتن. دوو دل مەبن زۆرمان نەماو.

تا ئەو ساتە بەفرى وا چر و خەست و بەردەوام نەدى بوو، دەتوت
هەزاران فەردە لۆکە پێکەو لە ئاسمان بەردەدرێتەو بە سەرماندا.
مرووف پێش خۆى نەدەدى.

حاجى و خەسرەو پێشمان کەوتبوون، من سەیری پێشەوهم دەکرد،

هیچ ریگایهک به دی نه دهکرا، هه موو ده ورووبه ر سپی ده چووه وه .
نازانم نه وانه ی پێشه وه چۆن رییان ده کردا .

عه زیز هاته لامه وه به نیگه رانییه وه وتی :

__ به م به فره ریگه نابینرئ . نه مانه چۆن ده پۆن .

تیبینییهکی به جئ بوو، به لام چار له وه زیاتر که برۆین و نه وه ستین،
هیچی تر هه بوو؟ .

ده ورووبه ر تا ده هاته تاریکتر ده بوو، هه ر کلوی به فر که به لیشاو
ده هاته خوارئ به دی دهکرا . داگه ران نه بوو، نه و سه ر شاخه ده توت
ده شتیکی ته خته و تا چاو بری ده کرد هه ر به فر بوو .

ئیمه هه موو هه ر ده پۆشتین، بئ پشودان، بئ وه ستان، هه موو،
هه رچی هیزو توانامان هه بوو خستبو ومانه خزمهت قاچه کانمان و
به فرمان ده شیلا . ئاسۆی به رده میشمان بئ کوتایی بوو .

شه و داها ت و به فریش هه ر زیاتر ده بوو، ئیمه ش هه ر ده پۆشتین .
نازانم ، هیچ ریگه یهک نه ده بینرا، به لام نه وانه ی پێشه وه مان هه ر
ده پۆشتن .

من گومانم نه ما که نه مه رویشتنیکی بئ ئاکامه ، چونکه هیچ نه ده بینرا،
سه رو خوارو راست و چه پمان بۆ جیا نه ده کرایه وه . له راستیدا ته نها
دوای و لاخه کان که وتبووین . ده لیلیمان ته نها نه وان بوون . ئیدی نازانم
بۆ کوئیان ده بردین .

به فر هه ر به رده وام بوو، هه ستم کرد، ته ختایی نامینئ و سه رده که وین
به لام بۆ کوئ؟ که س نه یده زانی به لام ئیمه هه ر به رده وام بووین .

کهس باسی خواردن و برسیټی نه ده کړد. گرنګ له و کاته دا خواردن نه بوو. ژيانمان که وتېووه مه ترسییه وه، نه مانده زانی بو کوی ده پوین. هیچ روشناییه کیش به دی نه ده کړا. بهره و نادیار ده پویشټین.

حاجی هاواری لی هه ستایه وه و تی:

__ له راستیدا هیچ ریګه یه ک نابینم، نالیم ریګه مان ون کړدوه، به لام رهنگه ونیشمان کړدیت.

خه به ریګی خوش نه بوو بو نیمه ، به لام هیچمان نه وت ، ماموستا عه زیز هاته لامه وه . ده له رزی و دهمی گزی نه ده کړد و تی:

__ چیمان به سر دیت؟

وه لام پینه بوو.

به فر به رده وام ده باری و وچانی نه ده دا، ته نها ده نگیک که به ئاسانی ده بیسترا، پر مه ی و لاخه کان بوو، و ایزانم نه وانش له بی پشووییدا، تینیان بو هاتبوو. ئیمه بی ئامانج ده پویشتین، چونکه هیچ ریگایه ک نه ده بینرا و نه مانده زانی رووه و کوئی ده پوین. ته نها شتیک که لامان دیار بوو، هر نه وه بوو که به ره و نادیار ده پویشتین.

هه مو ترسی نه وه مان لئیشتبوو که شه و له م کپوه دا به سر بهین، به و سه رمایه ش گومان نه بوو که هه مو ره ق ده بینه وه .

دهنگی ناپه زایی به رز بووه وه که به ره و کوئی ده چین و بو ناگه پئینه وه، بویه کاروانه که مان هه مووی وه ستا. له ژیر نه و ته وژمه به فره دا که مۆله تی بینینی به ته واوه تی نه ده دا، که وتینه و تووژ. نه حاجی و نه خه سه ره و، نه کهس ده یزانی به ره و کوئی ده چین. ته نها چاریش هر نه وه بوو که به پوین، چونکه حاجی وتی:

— که پانه وه مه حاله، وا بو نیوه شه و ده چئ ئیمه به پریگه وهین وانا گر بشگه پئینه وه، که نازانین چۆن، یانی نه وهنده ی ترمان ده ویت، بویه به رده وام بین چاکتره .

هەر به که و شتیکی دهوت ، کهس پێشنیاریکی به جیبی پێنه بوو، چونکه هیچ ریگه یهک بۆ گه رانه وه شمان به دی نه ده کرا. له راستیدا ئێمه له به فردا ون بوو بووین، پاشان حاجی به دهنگی بهرز وتی:

__ چار هەر رویشتنه، بۆ ئه وهی له سه رما رهق نه بینه وه .

چاره سه ر هەر ئه وه بوو. که وتینه وه ری. تا ده هات وزه و تینمان لێ ده برا، له گه ل ئه وه شدا ترسی مردن، وزه ی نوێی پی ده به خشین، بۆیه هه موو به رده وام بووین.

نه مزانی چهنده به رپوهین که جاریکی تر حاجی هاواری کرده وه، وتی:

__ له راستیدا ئێمه به ده وری خۆماندا ده خولێینه وه .

هه موو چه په ساین. مه به ستی چی بێت. مامۆستا عه زیز هاته نزیکه وه و وتی:

__ ئه وه چی ده لێ؟ شێت بووه؟ خولانه وه ی چی؟

حاجی که وته باسی تیۆرییه که ی ، وهک که سیکی شاره زا له ریگه وباندا وتی:

__ سه یری جی پێکان بکه ن، ئه وه هه مووی شوین پیی ئێمه و ولاخه کانه. ئه وه ش یانی ئه وه ی ئێمه ماوه یه کی زۆره به ده وری خۆماندا ده سوورپێینه وه .

هه موو سه یری به ر پیی خۆمان ده کرد، حاجی ئیشاره تی بۆ شوین پێکان ده کرد. راستیه کی حاشا هه لنه گر بوو.

مامۆستا عه زیز هاواری کرد و وتی:

__ ئه ی حاجی چار؟ چی بکه ین؟

حاجی وهک مروفیککی دنیادیده که سهختی و ناپه‌ه‌تی زۆری دی
بیّت وتی:

چار هر رۆیشتنه، تا رۆژ ده‌بیته‌وه. به‌م شه‌وه تاریک و نووته‌که
هیچمان لئ حالی نابیت.

یانئ تا ئه‌و ساته ئیمه ته‌نها به‌فرمان ده‌شیلا و بیهوده ده‌پۆیشتین.
ته‌نها سوودیگ له‌و رۆیشتنه هر ئه‌وه بوو که ره‌ق نه‌بینه‌وه.

حاجی جارێکیتر کاروانه‌که‌ی راوه‌ستاند و وتی:

__ با پشویه‌ک هر به‌پتوه بده‌ین.

ئه‌مه‌ی وت و خورجی و لاخیککی داگرت و که‌وته دابه‌شکردنی نان.
هر چه‌ند که‌س داوا‌ی نانیشی نه‌کردبوو، چونکه هه‌موو مه‌ترسی
که‌وره‌ترمان له‌ برسیتی له‌ پیش بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا سه‌رو نانمان
وه‌رگرت. مامۆستا عه‌زیز بئ سه‌برانه وتی:

__ ئه‌ی ئاو؟

پرسیاریکی به‌جئ بوو، که‌سمان ئاومان پینه‌بوو، هرچه‌ند زۆربه‌ی
پیشمه‌رگه مه‌تاره هه‌ڵده‌گرئ بۆ کاتی پتویست، به‌لام ئیمه که‌سمان
مه‌تاره‌مان پینه‌بوو. هۆکاره‌که‌ش هر ئه‌وه بوو که ئیمه به‌ره‌و کویستان
ده‌چووین و ده‌ورووبه‌ر هه‌مووی ده‌بوو کانیاوو سه‌رچاوه بیّت، به‌لام
له‌م شاخه سه‌خته و به‌م به‌فره، کانی ده‌ستده‌که‌وت؟

له‌ په‌ناوه به‌ مامۆستا عه‌زیزم وت:

__ وهختی ئاو نییه، به‌ به‌فره‌وه بیخۆ.

عه‌زیز دیسانه‌وه هاواری لئ هه‌ستا و وتی:

__ ئەى پەنير؟ ئەى پياز؟!

كەس وەلامى نەدايەو، بۆيە منىش وتم:

__ دايىناو، بۇ كاتى تەنگانە!.

ئەويش لە سەرى نەپۇشت، ئەگەرچى تەنھا ناننىكى وشك و بەو
ھىلاكيە ھىندە وزە بەخش نەبوو، لەگەل ئەو شىدا ئاھىكمان
پىداھاتەو، لە سەر رۆشتىن بەردەوام بووينەو. ئەو، سەرنجى
راكىشام، نانەكان تەپ نەبوون. دەپى ئەمجارە شارەزايانە پىچابىتەو.

ئەو، كە ئىمە بە دەورى خۆماندا دەخولايەو، تەواو بى ھىواي
كردىن، لەگەل ئەو شىدا ھەر بەردەوام بووين. گرنگ ئەو، بوو بەجۆرىك
بېرىن نەگەينەو، سەر شوپىن پىكانى خۆمان، بۇ ئەم مەبەستەش رىك
و راست دەپۇشتىن و بە ھىچ لايەكدا لامان نەدەدا.

نازانم چەندى تر بەردەوام بووين، كە لە دورىيەكى زۆرەو، رۆشنايەك
لە ئاسماندا دەبىنرا. لەو، دەچوو ئاوەدانى بىت، چونكە ئەو رۆشنايە
زۆرە ھەر لە رووناكى شار دەچوو.

مامۇستا، عەزىز ھاتەو، نىكىم، ديار بوو ئەويش ئەو رۆشنايە سەرنجى
راكىشابىت، چونكە وتى:

__ ئەو رۆشنايە بە چى تىدەگەيت؟

لە راستىدا نەمدەزانى چىيە، چاومان رەشكەو پىشكەى دەکرد يان
ئەو، ھىماي ئاوەدانى بوو. ھەر بۇ دلخۆشکردنى وتم:

__ ئەو شارە!.

لە وەلامدا وتى:

دھۆك؟!.

دھۆك دهكهوته ناوچهی بادینان، ئیتمه جاری هیشتا له سنووری ئیران بووین. نازانم بۆ خوۆشی وای وت یان به راستی وای ههست دهکرد كه ئه و رۆشناییه دهبن هه ر دھۆك بیّت. دیار بوو ئه و حسابی ئه و ماوه زۆرهی دهکرد به پتوه بووین و به و پتیه ش ، لای ئه و دهبوو ئه و رۆشناییه ناوچهی بادینان بیّت.

كه زیاتر نزیک كهوتینهوه خوۆشحالی هه موومانی گرتهوه، چونكه شاخهكهش دادهگهراو ئیتمه سه ره وخوار دهچووین.

به فر ورده ورده خوۆشی دهكردهوه، تهنها پرووشه ی به فر، كه وابزنم با دهیهیناو به سه روچاومانی دا دها، دها ئیدی به فر نه دهباری.

كهس نهیده زانی ئه و رووناکییه کوئییه ، به لām هه موو دلنیا بووین كه ئه وه شارێکی گه وره یه ، ئه وه ش بۆ ئیتمه هیما ی قوتار بوون بوو له مه رگیکی مسۆگه ر.

مامۆستا عه زیز، له گه ل ئه وه ی ده رویشیکی (ماوتسیقۆنگ) یش بوو وتی:

خوامان له پشته!!.

له وه لāmدا وتم:

توخوا؟

رۆشناییه که، بۆ هه موومان، هیوای بهردهوامی ژیا نی راده گه یاند .
 مرقوف له و په پری سهختیدا نابیت و ده به ریدات . من زۆر خوشحال بووم
 که نه مجارهش له مه رگیککی مسۆگه ر رزگارمان بوو، وا بزانم نه وانی
 دیکهش هه ر وهک من بوون .

به شاخه که دا داده گه پراین و رووه و رۆشناییه که ملمان ده نا . که له
 شاخه که هاتینه خواره وه دپیه کی گه و ده هاته بهرده ممان که تا نه و
 کاته لیمانه وه دیار نه بوو . نه گه رچی کات له نیوه شه ویش تیپه پری
 کردبوو، به لام چرای زۆربه ی ماله کان هه ر ده سووتا . له راستیدا
 نه مانده زانی نه و شوینه کوپیه، به لام نه وه بۆ ئیمه هیچ گرنگ نه بوو
 ، گرنگ ناوه دانی بوو .

که چوینه نپو دئ و به کۆلانه کاندایه پویشتین، هه ندیک له خاوه ن
 ماله کان به خه بهر هاتن . دیاره رۆیشتنی ۳۰ که سی به دوا ی یه کدیدا
 و به ولاخه وه نه ده توانرا به بپه ده نگه رهوت بکات .

له سه ری کۆلانی کدا دوو پیاو وه ستا بوون و به سه رسورمانه وه تپیان
 ده پوانین . دیاره لایان سه یر بوو که خه لکی به چه که وه به ناو دئ دا

تێپه پێ .

ئێمه وهك مامۆستا عەزیز پێشبینی ده كرد، چاوه پێی ئه وه بووین كه خهلكی به زاراوه ی بادی نی بماندوین، به لام وا ده رنه چوو، چونكه به سۆرانییه کی رێك و رهوان به خێرهاتنیان کردین بۆیه یه كسه ر به مامۆستام وت:

__ بۆچوونه كهت وا ده رنه چوو .

ئه ویش بێ سێ و دوو وتی:

__ ئه وه هه ر گه رنگ نییه، گه رنگ ئێمه گه یشتینه ئاوه دانی، جا سۆران بێت یان بادینان .

له پرسپاری ئه وه ی كه ئه و دێیه کوپیه، یه كێك له گوندنشینان به شانازییه وه وتی:

__ شیخان .

پاشان وتی:

__ ئێمه دێیه کین سه ر به شارۆچکه ی شنۆ .

ئه مه ی وت و دهستی بۆ لای رۆشنا ییه کی ئاسمان راکیشاو وتی:

__ ئه وه ش شاری شنۆیه .

كه واته حاجی راستی ده كرد، ئێمه به پێچهوانه وه ره وتمان ده كرد، له باتی ئه وه ی روو بکهینه سنووری خۆمان و بۆ دیوی کوردستانی عێراق بچین، به ره و ئێران داگه پاوین . ئه مه ش هه ر ئه وه ی ده گه یاند

که ئیمه سه راپای روژ و شهوه که به خۆپایی رویشتبووین و هاتبووینه
نیو قوولایی ئیرانهوه، هه ربۆیهش گوندیهکان و به سه رسامیهوه له
چه کهکانیان ده پوانی.

حاجی مهحمود پرسپاری له گوندیهکان کرد و وتی:

__ ئه دی مزگهوت له کوپیه؟

ئه وانیش به خۆشحالیهوه پیشمان کهوتن و بردینیاینه نیو مزگهوتی
دی.

هه موو شه کهت و برسی و هیلاک و شپریو بووین. هه ستم کرد زۆربهی
پیاوانی دی هاتبوونه دهرهوه و رووه مزگهوت دههاتن. له ناوخۆیاندا
مقو مقویان بوو، هه ربۆیهش خه سه ره وهک روونکردنه وهیهک به دهنگی
به رز وتی:

__ براینه، ئیمه هه موو پیشمه رگهی کوردستانی ئه و دیوین و ئه مشه و
ریگه مان لی بزر بووه، بۆیه روومان لی ره کردووه.

هه موو زۆر به خیرهاتنیان کردین و ئیمهش یهک به دهوای یه کدا چووینه
ژووری مزگهوت.

مزگهوتی دی تا بلیتی گه وره، پر فهرش، تا رادهیهک گه رمیش بوو.

له وه ده چوو هیشتا گه رمی زۆپا گه وره که ی که له ناوه پاستی ژووره که دا
بوو، پێوه مابن، له گه ل ئه وه شدا خه لکانی نیو دی هه ر خیرا جاریکیتر
ئاگریان به ردایه زۆپاکه و زۆربه زوویی گه رمی به نیو ژووره گه وره که دا
بلاو بووه وه، هه ر بۆیهش هه موو له دهووری گه ردهوینه وه.

ئەمە وەك موعجیزە، یان خەویکی خوش دەهاته پیش چا، پیش ئیستا، هەموو هیوا بپاوی و چاوه‌پیتی ئەوەمان دەکرد که له سه‌رما ره‌ق بینه‌وه، که‌چی و له‌ به‌رده‌م زۆپای گهرمدا، ژیان جاریکی تر ده‌چیته‌وه به‌به‌رماندا.

دانیشتوانی دێ زۆر به‌ زوویی فریامان که‌وتن، یه‌کێ نانی ده‌هینا، یه‌کیک به‌ کتری چای ده‌هینا. له‌چاوی ترووکانیکیدا به‌ ده‌یان سینی پڕ له‌ پێخۆر، خۆی کرد به‌ ژوورا. میواندارییه‌کی، له‌ و نیوه‌شه‌وه‌دا، بپۆینه‌ بوو.

هه‌موو تا توانیمان خواردمان، ده‌توت له‌ ده‌می گورگی برسی به‌ربوین. پاشان هه‌ر ماله‌و به‌تانییه‌ک، یان لیقه‌یه‌ک یان دۆشه‌کیکی له‌ گه‌ڵ خۆی بۆ مزگه‌وته‌که‌ هینا. له‌ راستیدا به‌ماوه‌یه‌کی کورت هینده‌ خزمه‌تیان کردین که‌ نه‌مانده‌زانی چۆن سوپاسگوزاری خۆمانیان بۆ ده‌ربپین.

مامۆستا عه‌زیز پێکه‌نینی لێ ده‌باری، هاته‌ نزیکه‌وه‌، منیش هه‌ر بۆ خوشی وتم:

__ تۆ واتده‌زانی ئێره‌ ده‌وکه‌.

دیار بوو له‌ مه‌به‌سته‌که‌م تیده‌گه‌یشت، چونکه‌ له‌ وه‌لامدا وتی:

__ کورد هه‌ر کورده‌ له‌ هه‌ر کوێ بێ، بۆ ئێمه‌ هه‌ر یه‌که‌.

سه‌ری ره‌زامه‌ندیم بۆ له‌قاند و وتم:

__ بپوات ده‌کرد ئەمشه‌و بگه‌ینه‌ ناگر و پێخۆر؟

دایه‌ قاقای پێکه‌نین و وتی:

__ به شهره فم له ژیره وه شایه تمان دههینا، نه وه تو دهلی چی؟.

خه سره و نیگه ران دهاته پیش چاو، من وامزانی به گه یشتنمان به
ئاوه دانی خوشحال دهی، بویه وتم:

__ بیتاقه تیت یان هیلاک؟

له وه لامدا وتی:

__ هیجیان .

وتم:

__ نه ی بو وا نیگه ران دیاری؟

سهری له قاند. تینه گه یستم . وتی:

__ ئیره ئیرانه .

به لگه نه ویست بوو، خه لکی نیو دئ، جوگرافیای ناوچه که یان بو
باسکر دین. ده مانزانی له کوئین بویه وتم:

__ جا با ئیران بیت. ئیمه ئیشمان به ئیران چیه، به یانی ده که وینه وه
رئ.

خه سره و سهری باداو وتی:

__ ئیمه زور هاتووینه ته قوولاییه وه .

راستی ده کرد، به لام چار چی بوو، ئیمه به ئاره زوی خو مان
نه هاتبووین. ریگه مان ون کردبوو، ده نا ئیمه کارمان به نیو ئیران چی

بوو.

سه‌ری له‌قاند بۆم. دیاره نه‌یده‌ویست زیاتر له سه‌ری برۆین. حاجی و پیشمه‌رگه‌کان هه‌ریه‌که‌و به‌تانییه‌کی به خۆی دا داو له سووچیکی مزگه‌وته‌که لێی راکشا.

چاوم به‌ناو پیشمه‌رگه‌کاندا گێرا، بۆ شیخ سدیق ده‌گه‌پام. خه‌ریکی وت و ویژ بوو له‌گه‌ڵ گوندیه‌کدا. له‌وه ده‌چوو پرسیا‌ری رینگه‌و بانی لێ بکات. بانگم کرده لای خۆمه‌وه و وتم:

— چیه‌ یا شیخ بۆ وا بیده‌نگی؟

چاوی بریه‌ نێو چاوانم، وه‌ک سه‌رزه‌نشتم بکات، وتی:

— بۆ ده‌لیل، من چاکتر نه‌بووم؟

پرسیاریکی گران بوو، بۆیه بیده‌نگ بووم. نه‌مویست دلی یاشیخ زویر بکه‌م. ئه‌ویش ده‌لیل بوایه هه‌روا ده‌بوو.

له گه‌ل خه‌سره‌و ، ئی‌مه‌ دوایی‌ن که‌س بووین که‌ راکشاین له‌ نزیک
زۆپاکه‌وه‌ . نازانم‌ چه‌ند ده‌بوو نووستبووم‌ که‌ گویم‌ له‌ ده‌نگیک‌ بوو، به‌
زمانیکی‌ تر ده‌دوا . چه‌ند جاریک‌ چاوم‌ هه‌ل‌بری، تارمایی‌ که‌ سێکم‌ به‌
جلی‌ سه‌ربازییه‌وه‌ ده‌دیت .

چاوم‌ لێکده‌نایه‌وه‌، به‌لام‌ هه‌رگویم‌ له‌ وته‌کانی‌ بوو که‌ هه‌یچیش
تی‌نه‌ده‌گه‌یشتم . وامده‌زانی‌ خه‌و ده‌بینم‌، چونکه‌ جگه‌ له‌ من که‌س
به‌ خه‌به‌ر نه‌بوو، ئه‌گه‌رچی‌ ئه‌وه‌شم‌ ده‌زانی‌ که‌ پێش‌ نووستن،
پێشمه‌رگه‌یه‌کمان وه‌ک پاسه‌وان له‌ به‌ر ده‌رکی‌ ژووره‌که‌ دانابوو، بۆیه‌
وام‌ هه‌ست ده‌کرد که‌ ده‌بن ، ئه‌وه‌ی‌ ده‌یبینم‌ هه‌ر خه‌و بیت . تارماییه‌که‌
هه‌ر به‌رده‌وام‌ بوو، چاوه‌کانم‌ هه‌ل‌گۆفی، ئه‌مجاره‌ مۆفێکم‌ به‌ جلی‌
سه‌ربازییه‌وه‌ له‌ به‌رچاو به‌رجه‌سته‌ بوو. ئه‌و قسه‌ی‌ بۆ ئی‌مه‌ ده‌کرد .
که‌ باشت‌ر سه‌رنجم‌ دا، ئه‌گه‌رچی‌ نێو ژووره‌که‌ش، له‌ به‌ر تیشکی‌ لاوازی
چرای‌ سه‌ر دیواره‌که‌، زۆر رووناک نه‌بوو، به‌لام‌ من ئه‌ستێره‌ی‌ سه‌ر
شانی‌ سه‌ربازه‌که‌م‌ به‌ جوانی‌ به‌دی‌ کرد . دیار بوو ئه‌فسه‌ر بوو، به‌لام‌
بۆ هاتبووه‌ ژووری‌ مزگه‌وت و بۆ قسه‌ی‌ بۆ ده‌کردین که‌ ده‌شیزانی‌
هه‌موو خه‌وتووین، ده‌یویست چی‌ بلێ‌ یان چی‌ ده‌ویست . من هه‌یچ

حالی نه بووم، هر بویه ش ئانیشکیم له خه سره و کوتاو به خه بهرم
هینایه وه. وهک ئه ویش برهوا به و دیمه نه نه کات، چهند جاریک دهستی
به سه روچاویدا هینا و سهیریکی منی کرد. وتم:

__ ئه م سه رباره چی ده لئ و چی ده وئ به م شه وه.

من وای بۆ ده چووم ئه ویش وهک ئیمه ریگه ی لیتیکچوویت، ده نا بۆچ
ده هاته نیو ئه م مزگه وه.

خه سره و به ته وای گوئی شل کردبوو، پاشان رووی تیکردم، وتی:

__ با هه موو پیشمه رگه کان خه بهر بکهینه وه.

منیش بیسه برانه وتم:

__ بۆ؟.

له وه لامدا وتی:

__ ئه م ئه فسه ره ده لئ چوار ده ورتان گیراوه به سه ربازی ئیرانی و
ئیه کیئ و بۆ چه کدارن.

له مشتومپی ئیمه، زۆربه ی پیشمه رگه کان، خه بهریان بووه وه.
ئه وانیش نه یانده زانی چی رووده دات. برهوام وایه که سیش له وته کانی
ئیمه تینه ده که بشت.

کابرای ئه فسه ر وهک راگه یه ندراو یکمان بۆ بخوینیته وه، هه ر بهرده وام
بوو له سه ر قسه کردنی.

خه سره و پوخته ی قسه کانی بۆ وه رگێرام و وتی:

— ده لئ به خیر بین بو خاکی شاهه نشاهی ئیران، ئیره ئیرانه و پتویسته چهک دابنن.

ئهمه ی به دهنگی بهرز وت و بهرادهیهک هه موو پیشمه رگه کان له بارودوخه که گه یشتن.

هر بویه بوو به وتووژ له ناو خو ماندا و دهنگی ناره زایی بهرزبووه وه که ئیمه به هیچ جوریک چهک دانانیین و ئیمه نه هاتووین بو شه پ.

خه سه ره و کرۆکی قسه کانی ئیمه ی به فارسی بو ئه فسه ره که وه رگتیا.

دانانی چهک لای پیشمه رگه واتای ته سلیم بوونه که که سمان قبوولی ئه و نهنگیه مان نه ده کرد. جاریکی تر به خه سه ره وم وت که به و ئه فسه ره بلای ئیمه هیچ کاریکمان به ئیران نییه و ته نها به ناچاری خو مان کردوه به نیتو خاکی ئه و اندا و هر رۆژ بیته وه، ولاتیان به جی ده هیلین.

ئوه ی لام جیی سه رنج بوو، ئه فسه ره که زۆر به باشی گوئی بو شل ده کردین، به لام ئه و هر قسه کانی خو ی دووپات ده کرده وه که ده بین گه ر ده مانه وی له خاکی ئیراندا بین، ئه و ده بین چه که کانمان ته سلیمی ئه وان بکه ی.

پیشمه رگه کان هه ریه که و په لاماری چه که که ی خو ی داو خو ی بو شه پ ناماده ده کرد که می بو هتور کردنه وه ی ئه وان وتم:

— ئه و پیاوه ی قسه مان بو ده کات، سه یر که ن بی چه که ، پاشان ئه و په یامی سه رووی خو ی ده که یه نیت به ئیمه .

ئوه ی لام سه یر بوو، ئه فسه ره که هیچ له کاردانه وه ی ئیمه خو ی تیک

نه‌ده‌دا، نه‌و هر قسه‌ی خۆی ده‌کرد و ده‌یویست بارودۆخه‌که هێور
بکاته‌وه، چونکه چه‌ند جارێک به‌ خێرهاتنی ئێمه‌ی بۆ نێو خاکی ئێران
دوو‌پات ده‌کرده‌وه .

مامۆستا عه‌زیز هاته ته‌نیشتمه‌وه‌و لێی پرسیم:

__ نه‌م سه‌ربازه چی ده‌وئێ لێمان؟ .

له‌وه‌لامدا یه‌کسه‌ر وتم:

__ سه‌رباز نییه و نه‌فسه‌ره، به‌خێرهاتنمان ده‌کات، به‌ ناوی شاهه‌نشاوه
بۆ ناو خاکی ئێران .

له‌ وه‌لامدا زۆر به‌ جددی وتی:

__ ئێمه‌ش سوپاسی ده‌که‌ین، به‌لام به‌راستی چی ده‌وئێ؟

خه‌سه‌رو وه‌لامی دایه‌وه‌و وتی:

__ به‌ کورتی ده‌لێ چه‌که‌کانتان ته‌سلیمی نه‌وان بکه‌ن .

له‌ باتی مامۆستا عه‌زیز پێشمه‌رگه‌کان به‌ ده‌نگی به‌رز وه‌لامیان دایه‌وه‌و
وتیان:

__ مه‌گه‌ر هه‌موومان بکوژن، ده‌نا ئێمه‌ چه‌ک بۆ که‌س دانانیین .

خه‌سه‌رو هه‌لوێستی پێشمه‌رگه‌کانی بۆ نه‌فسه‌ره‌که روون کرده‌وه،
به‌لام نه‌و هر له‌ سه‌ر هێمنی و هێوری خۆی به‌رده‌وام بوو. چه‌ندین
جاری تر به‌ خێرهاتنی کردینه‌وه و دوا‌یین جار وتی:

__ نه‌مه په‌یامی سه‌روو خۆمه‌، په‌یامی جه‌نابی سه‌ره‌نگ، په‌یامی

دهوله تی ئیران.

خهسرهو چووه نزیك ئهفسه رهكهو دووبه دوو كهوتنه وتووێژ، دیار بوو
ئویش لای خۆیهوه دهیویست وتهی پیشمه رگهكان وهك په یامیك
بگهیه نیت، به لام به هیمنی.

ئهفسه رهكه چووه ده رهوه. كه خهسرهو هاته وه لام وتی:

__ به راستی تووش بووین.

ماموستا عهزیز زۆر به په له وتی:

__ بۆ؟

پرسیاریکی سادهو ساكار بوو. ئیمه پیشمه رگهین، چهكدارین، به
چهكه وه هاتووینه ته نیو خاکی ولاتیکی ترو ئهوانیش به مه یان زانیوه.

خهسرهو به ئهسپایی پتی وتم:

__ دهورمان گیراوه.

نازانم پیشمه رگهكان چۆن گوئیان له وه بوو، چونكه پیکرا وتیان:

__ تا مردن شه پ دهكهین.

له نيو خۆماندا كهوتينه وتووێژ، برپاری هه موو ئه وه بوو كه به ههچ جۆریك چهك داننه نیین. هه ماسه تی شوێشگێری هه موومانی گرتیوه وه. هه موو ئه و داوایه ی به ئیهانه ده زانی. له راستیدا ئیمه به خوشی خۆمان نه هاتبوینه نیو ئیرانه وه. ئه وه ناچاری بوو.

به سه ر په نجه ره ی مزگه وته كاندا. كه سێ په نجه ره ی گه وه بوون، پێشمه رگه مان دابه ش كرد. هه ر هه موو چه كه كانمان هه تیا به سه ر پێ و له ئاماده باشیدا بووین. مامۆستا عه زیز هاته ته نیشتمه وه، وهك ئیمه گه ی نه گرتبوو، هه یمن ده هاته پێش چاو، وتی:

__ با خه سه ره و بانگ بکه ین، ئه و فارسی ده زانی، با هه ولێك بده ین، به ئاشتی له م وه زعه قوتاریبین.

خه سه ره و خۆی گوێی له قسه كانمان بوو، چونكه هه ینده دوور نه بوو لێمانه وه. به كسه ر وتی:

__ تا رۆژ نه بێته وه ههچ ناکرێ.

حاجیش بۆ وتووېژ خۆی نزیک کرده وه، خه سره و وتی:

__ به پېشمه رگه کان بلّی له خویانه وه ته قه نه که ن.

ئیمه به یانی له هه وله کانمان به رده وام ده بین.

راستی ده کرد، تازه به و شه وه درهنگه هیچ نه ده کرا، له گه لّ ئه وه شدا حاجی وتی:

__ زۆر باشه، به لام با هر ئاماده باش بن.

حاجی که وته قسه له گه لّ پېشمه رگه کان و وهک به یاریکی سه ربازی رابگه به نیت، وتی:

__ ته نها له کاتی پتویست و بۆ داکوکی ته قه ده که ن، ده نا ته نها وریاو به ئاگا بن.

ئیمه خاوه نی چه کی سووک بووین، له کلاشینکو ف زیاترمان پینه بوو، ئه وانیش سوپای ده وله تیک بوون. ئیمه ته نها ۲۰ پېشمه رگه بووین. ئه وان خاوه نی هه زاران بوون. ده بوو زۆر به وردی هه ل سوکه وت له گه لّ بارودوخه که بکه یین. ئیمه لایه نی لاواز بووین، ئه وه به لگه یه کی حاشاهه لته گر بوو.

هه موو چاوه پێی رۆژبوونه وه مان ده کرد، به و تاریکییه له هیچ حالّی نه ده بووین، چونکه که له په نجه ره کانه وه سه یری ده ره وه مان ده کرد ته نها تاریکی بوو و هیچی تر نه ده بینرا.

ئو چه ند کاتر می ره ی تا دنیا رووناک بووه وه، لی مان نه ده رۆشت. له چاوه پوانیدا له وه ده چی زه مه ن درێژ ببیته وه و کاتیش، هه ر نا پوات.

له ناکاودا، کابرایه کی بڼ چک ، خوی کرد به ژوردا، هر زوو خوی
پیشکش کرد و به دهنگیکی بهرز وتی:

__ هاتووم بانگ بدهم.

بانگ؟ نههمم وا به سهرسورپمانه وه وت که سهرنجی هه موو لایه کی
پاکیشا. حاجی مه محمود وهک توانجم تیځگړی وتی:

__ نهی بۆ نازانی ئیره مزگه وته!.

راسته، ده مزانی نه وه مزگه وته، به لام خه یالم بۆ نه وه نه ده چوو که به م
شه وه درهنگه که سیک بانگ بدات.

ماموستا عه زیز خه ریک بوو نه هیلی کابرا بانگ بدات و وتی:

__ بیتقه زابی که ی وهختی بانگه ئیستا ، نابینی ده ورمان سهریازه!.

حاجی له وه لامدا وتی:

__ لیځه پښ با ماموستا بانگی خوی بدات. بپوا ناکه م کهس نه مپو بیت
نوږ بکات !.

کابرا هیچ گوځی نه دایه قسه ی ئیمه، نه و بانگی خوی دا، به بڼ
بلندگو، نازانم کهس گوځی لی بوو، یان نا. نه وه ی راستی بیت کهس
به دهنگ بانگه که وه نه هات. نازانم کهس گوځی له بانگه که نه بوو ، یان
سهریازه کانی ده وروویه ری مزگه وت، نه یانده هیشت کهس به ره و مزگه وت
بپوات.

که بۆ دواچار له په نجه ره که وه سه یرم کرد، ده وروویه ر ورده ورده رووناک
ده بووه، ئینجا به ته وای سهریازه کان و نابلقه که مان به دی کرد.

هه موو سهربان و بن بانی ماله کانی دهو رووبه رمان به سهرباز ته نرابوو ،
هه موو رووی چه که کانیاں که هه ندیکیان له بی . که ی . سی ده چوون ،
روویان له مزگه وته که کردبوو . چه ند تانکیک له دهو رووبه ر ده بیئرا .
نازانم ئیمه چۆن له دهنگی ئه و (تانک) انه به خه به ر نه هاتبووینه وه .
هیند هیلاک بووین ؟ .

له راستیدا ، هه موو له و راستیه گه یشتین که ئیمه ئابلوقه یه کی مه حکم
دراوین ، که ده ربا ز بوون لیی مه حال بوو .

خه سره و دوا ی ئه وه ی له سه یری ئه و دیو په نجه ره کان بووه وه وتی :

__ چار هر و توو یژده ، شه پ له گه ل ئه م هه موو سهربازه ، به و چه که
قورسانه وه ، له مه حال زیاتره .

که دنیا ته واو رووناک بووه وه ، جاریکیت ئه فسه ره که هاته وه ژووری ،
بی چه کو ته نانه ت به روویه کی خو شه وه ، وه ک قسه کانی دوینی شه و
دووپات بکاته وه ، پیی وتین :

__ به خیر بین بو ئیران ، به لام لیته ، جگه له سهرباز ، ری به که س
نادری چه کی له شان بیته .

زۆری تری قسه بو کردین . خه سره و هر خه ریکی وه رگیژان بوو ، ئیمه
هر هه ولمان ده دا که مه سه له که به شیوه یه کی ئاشتیانه چاره سه ر
بکه ین . هر ئه وه مان دووپات ده کرده وه که ئیمه به هه له هاتووینه ته
خاکی ئیرانه وه .

خه سره و هاته وه لام و وتی :

__ ده لئی چی بچه ده ری و قسه له گه ل به رپرسه که یان بکه م .

دیاره ئەم ئەفسەرە ھەر ئەو پەيامەى پێیە . ئێمە دەبێ قسە لەگەڵ
گەرەکیان بکەین .

ھەموو رازی بووین . بۆیە یەكسەر ئاگاداری ئەفسەرەکی کرد و ئەویش
سەری رەزامەندی لەقاندو وتی :

__ دەچم پرسیار دەکەم و وەلامتان بۆ دەھێنمەوہ .

کە ئەفسەرەکە چووہ دەرەوہ ، ھەموو لە دەوری خەسرەو گەردبووینەوہ .
پاش وتووێژێکی دوورو درێژ ، بریار درا کە خەسرەو پەيامی ئێمە
بگەیێنێ کە بریتی بوو لەوہی ئەوان مۆلەتمان بدەن ، بە چەکەوہ ،
خاکی ئێران بەجیبھێلێن و کێشەکە کۆتایی پێبێت .

ھەموو چاوەپێی وەلامی ئەفسەرەکە بووین . ئەوئەندەى نەبرد ، کا برای
ئەفسەر بە دەنگی بەرز ھاواری کرد و وتی :

__ ئەو برادەرەى کە فارسی دەزانێ با بێتە دەرێ ، جەنابی سەرھەنگ
بانگی دەکات .

خەسرەو بەبێ چەک لەگەڵ ئەفسەرەکە چووہ دەرێ .

تەمەنناى سەرکەوتنمان بۆ دەخواست .

هه موو چاوه پوان بووین، ده مانویست بزانیڼ خه سره و له گه ل ئیترانییه کان چیمان بۆ ده کات. وتووێژی نیوانمان زیاتر له سه ره ئه وه بوو که نابیت به هیچ جوړنک چهک دابنیتین، به لام ده بوو ئه و راستیه ش بزانیڼ که ئیمه بۆ شه پ نه هاتووینه ته نیو ئیتران. ئه وان ده ولته تن و سنووری دیاریکراوو یاساو ریسه ی تایبه تی خوین هه یه. راسته ئیمه مه به ستمان نه بوو بیینه نیو خاکی ئه وان، به لام ئه وه له یاسادا ناخوات. ئیمه بی ره زامه ندی ئه و ولاته هاتووینه نیو خاکیانه وه، سه ره پای ئه وه ش به چه که وه.

له گه ل ئه وه شدا، هه موو خوازیاری ئه وه بووین که کیشه که به گفتوگو ته واو بیت و ئیمه بگه پینه وه بۆ دیوی خومان.

سه رنجم دایه ماموستا عه زیز، که میک له ئیمه زیاتر نیگه رانی پتوه دیاربوو، لیم نه پرسى، کاتی ئه وه نه بوو، هه رچه ند حه زم ده کرد، له و نیگه رانییه ی بگه م، به لام دامنا بۆ کاتیکى گونجاو.

له ناکاو خه سره و خۆی کرده وه به ژوردا، هه موو خیرا له ده وری گرده بوینه وه و تامه زڼوی دوا هه وال بووین. خه سره و وتی له گه ل

بەپرەسى سەربازىيى كە پەلەي سەرھەنگ بوو، دانىشتوۋە، بە گىشتى
ھۆكەرى ھاتنە ناۋەۋەي ئىرانى بۆ روون كىرۋەنەتەۋە، كە مەسەلەكە
لە بىنەتدا رىگە لىتتىكچوون بوۋە، دەنا ئىمە بە ھىچ جۆرىك نىيازى
نىۋ ئىرانمان نەبوۋە. مامۇستا غەزىز لە پىرسىيارىكدا وتى:

__ خۇ نەت وت بە نىۋ ئىراندا ھاتوۋىن؟

خەسرەۋ ۋەكە بو پىرسىيارە خۇشحال نەبوۋىتت وتى:

__ چۆن شتى ۋا دەلىم. من وتم، شەۋ لە سەر سنوۋرى خۇمان،
رىگەمان ھەلە كىرۋەۋە. چۆن باسى شتى ۋا دەكرى.

دىار بوو كەمىك پەستى دايگرت، ھەرچەند پىرسىيارەكەي مامۇستا
غەزىز لە دلپاكىيەۋە بوو.

خەسرەۋ زىاتر لە سەرى رۆيشت و وتى:

__ ئىرانىيەكان دەلىن، مادام ئىۋە ھاتوۋنەتە نىۋ ئىران و ۋەك خۇتان
دەلىن، بى مەبەست، ئىدى دەبى چەكەكانتان دابىن تا كىشەكەتان
چارەسەر دەبى.

حاجى مەحمۇد يەكسەر وتى:

__ باشە چۆن چارەسەر دەبى؟

لەۋەلامىدا بەپەلە وتى:

__ ئەۋان دەلىن پىۋەندىيان كىرۋەۋە بە تارانەۋەۋە چاۋەپتى بىپارى
ئەۋان.

حاجى بەردەۋام بوو و وتى:

__ ئەى تا ئەوكاتە؟

خەسرەو وتى:

__ دەلەين تا ئەو كاتە چەكەكانتان لە سووچىكى مزگەوتەكەدا دابنەين
و خۆتان پاسەوانى بكن تا بپارمان بۆ ديت.

لە راستیدا بپارىكى سەير بوو، ئەوان دەيانويست چەك دابنەين،
بەلام چەكەكانيش ھەر لای خۆمان بىت. ئەمە تۆزىك بۆ ئىمە ئالۆز
بوو، پيشمەرگەكان كەوتنە پرسىارى ئەوھى كە ئەوان لە مەبەستى
ئێرانىيەكان تىناگەن.

خەسرەو ھەر بۆ زياتر روونکردنەوھ وتى:

__ بۆ ئەوھى ئەمان بە سەرۆى خۆيان بلەين چەك دانراوھ، بۆ ئەوان
ئەوھ گرنگ بوو كە ئاگادارى سەرۆى خۆيان بكن.

لە نۆو خۆماندا كەوتىنە گفتوگۆ. ھەبوو دەبوت مادام چەكەكان لای
خۆمانەو ھەر لەم ژورەدايە ئىدى بۆ بە چەككردن حساب بكري.

خەسرەو لە كۆتايى قسەكانیدا وتى:

__ ئەوان ئامادەن كە دوو چەك لای خۆمان بمىنن بۆ پارىزگارى لە
چەكەكانمان.

دیارە مەبەستیان ئەوھ بوو كە دلنيامان بكن كە ئەوان نيازى
خراپەيان نىيە بەرانبەرمان.

لە پرسىارى ئەوھى كە ئەو دوو چەكە بە كى دەبى، لە وەلامدا وتى:

__ يەكەكانيان بە خۆم و ئەوى ديش...

ئىشارەتى بۇ من كرد؛

__ بە دەبى.

من خوشم سەرم سوپما، ھۆكار چى بوو كه خەسرەو لە ناو ھەموو
پېشمەرگەكاندا، منى ھەلبژارد، وتى:

__ دواى پېت دەلیم.

پېشمەرگەيەك بە دەنگى بەرز وتى:

__ ئەى ئەگەر بېرىارى سوپامان رەفز كرد؟

پرسىارىكى بە جى بوو، ھەموو چاوەرپى خەسرەو بووین، ئەویش
چاوى بە نێو ھەمووماندا گىراو وتى:

__ ئیمە ئیستا ئابلۆقە دراوین لە ھەر چوار لاو. ئەم ئابلۆقەيە ھەر
بەردەوام دەبى. ئەوان وتیان كه ناھیلن كەسیش تەنانەت بۇ سەر
ئاودەست بچیت.

لە راستیدا ھەلۆیستى ئیمە ئیدی ھىند بە ھیزنەبوو، تا چەند دەمانتوانى
بى خواردن بىن. ئەى ئاو دەست؟ وەك ئەوێ تازە بېرمان بکەوێتەو
كه يەكێك لە پتوئیستییەكانى ژيانى رۆژانە، ئاودەست بوو، كه ئەویش
دەكەوتە ژێر كۆنترۆلى سەربازەكانەو. ئاودەستەكان لە ئیمەو دوور
بوون بۆیە ئیمە نەماندەتوانى سودى لیوەرگىن، ئەمە لەگەڵ ئەوێ
كه سەربازەكان ھەموو لە دەرەو لە ئامادەباشیدا بوون و بە ھیچ
جۆریك مۆلەتى چوونە دەرەوھیان نەدەدا، بۆیە ئیدی بە جیددى
كەوتینە وتووێژ لە سەر پېشنیارەكانى سوپا.

ئىمە تا چەند دەمانتوانى، بىن نان و ئاو و بىن بەكارهيتنانى ئاودەست،
بەردەوام بىن. خالىكى زۆر لاوازي ئىمە بوو، بۆيە دەبوو بە جۆرىكى
تر بىر لە داھاتوو بکەينەو.

پاش مشتومرىكى دوورو درىژ، ھەموو گەيشتىنە ئەو قەناعەتەى، بە
راسپاردەکانى ئەوان رازى بىن. لەو زياتر چىمان پىدەکرا؟

پاش ئەو وتووێژە خەسرەو وتى:

__ کەواتە دەبى ئىستا بچمەو و بپارى خۆمانيان پىبگەيىنم.

خەسرەو چوو دەرى. سەرنجى ناو پىشمەرگەکانم دا، شىخ سديق
پىدەنگ دانىشتبوو، ھىچ بەشداریيەكى لە قسەکانماندا نەکرد، وا
بزانم گوێى لە زۆریەى قسەکانمان ھەر نەبوو، يان خەيالێ ھەر لای
ئازەلەکەى بوو.

تا ئەو ساتەى خەسرەو باسى ئاودەستى نەکردبوو، من ھىچ ھەستم
بە تەنگاوى نەدەکرد بەلام ئىستا، ئىدى پەريشان بووم.

مامۆستا عزیز کە ھەر سەیری منى بە وردى دەکرد، لەو دەچوو
ھەستى بە ئالۆزىم کردبى، وتى:

__ تۆ بلىيى بەيلىن سەردانى ئاودەست بکەين.

تەنھا سەرم بۆ بادا، نازانم تىدەگەيشت چى دەليم يان نا.

ئىمە لەنىو خۆماندا، خەرىكى ھەلسەنگاندنى پېشنيارەكانى سوپاى
ئىران بووين. ھەندىك ھەر بە گومانەو ھە داوانەيان دەپوانى، بە لام
چار چى بوو. ئىمە تەواو ئابلۆقە درا بووين و لە بەرگريپەكى نەرىنى
دا بووين، چونكە گەر ببوايە بە شەر، ئىدى بە ھىچ جۆرىك مۆلەتى
دەربازبوونمان بۆ نەدەما، بۆيە ھەولى زۆرىنە ھەر ئەو بوو، كە ھەر
چۆنىك بىت نەھىلین مەسەلەكە بگاتە شەر.

تا لای نیوہ پۆ ھەر چاوە پۆ بووين و تا رادەيەكیش كەوتینە گومانەو ھە.
مامۆستا عەزیز لیم نزیك بوو ھەو وتی:

__ تۆ بلیتی نەیانگرتبیت.

ھىچ وەلامیكم لا نەبوو، بۆيە وتم:

__ چاکتر وایە چاوە پۆ بین.

لە سەر دواكەوتنى گەرانیو ھەي خەسرەو ھەر كەسەو قسەيەكى دەکرد،
يەكێك وتی:

__ کئی دہائی نہ یانبردوہ بۆتاران !

ئیمہ میژووہ کی بی متمانہ بیمان، له گه ل ئیراندا، هه یه بۆیه وته کانی
ئهو براده ره جیی راماں بوو، راستی ده کرد. ئه مانه له کاتی وتووێژدا
هه میسه فرسه تیان لیته ناوین، ئه وه سمکۆ، ئه وه پیشه وا .

ئیمه له تاووتوئی مه سه له که دا بووین، که له ناکاو خه سره وه ئه فسه ره
ئیرانییه که خویان کرد به ژورا.

ئه فسه ره که که وه ئاخوتن بۆمان، دیاره ده یویست دوا برپارمان
پێبگه یه نیت. خه سره وته کانی بۆ ته رجومه ده کردین. ئه فسه ره که
وهک له سه ر قسه کانی پیشووی به رده وام بیّت وتی:

__ ئیوه ئیستا میوانی ئیمه ن.

مامۆستا عزیز له په ناوه به ئه سپایی وتی:

__ به راستی میوانداری هه ر وا ده بیّت.

به کورتی ئه فسه ره که ده یوت که ده بی چه که کان له سووچیکی
ژوره که دا دابنن و ته نها دوو چه ک لای ئیمه بی و خۆمان پارێزگاری
چه که کان بکه ین تا برپاری سه رو خویان بۆ دیت. ئه وه ش هه ر قسه کانی
پیشووی خه سره وه بوو.

له راستیدا ئیمه چارمان له وه زیاتر نه بوو، یان ده بوو بۆ شه پێکی
نا به رامبه ر و ناسه رکه وتوو مل بنیین، یان پیشنیاری ئیرانییه کان قبول
بکه ین. ئه فسه ره که زۆری له سه ر رویشته و ده یوت ئه مه چه ک کردن
نییه و با به هه له تینه گه ین. ئه وه ده یوت ئه مه چه ک دانانیکی کاتییه
تا له ئیران ده چینه ده ری. ئه فسه ره که هه ر بۆ دلنیا کردنمان وتی:

__ نه وانه هه موو چه کی خۆتانن و که ی بریار هات هه موویان ده دهینه وه، به لام له سهر سنوور.

نیدی پتویستی به وتووێژی زیاتر نه ده کرد، بۆیه هه موو چه که کان له سووچیکی ژووره که دا دانرا و ته نها دوو چه ک مایه وه که یه کێکیان درا به من.

پاش نه وه ی نه فسه ره که له وه دلنیا بوو، وتی:

کێ کاری سهر ئاوی هه یه با به فرموی.

من یه که م که س بووم که ده ستم هه لپری، له راستیدا ده مویت به و هۆیه وه ده ره وه ی مزگه وته که ببینم و له بارودۆخه که بگه م.

نه وه ی ده یویت، سه ربازنکیان له گه ل ده نارد. خه سه ره و لامه وه دانیشت، زۆر ئالۆز ده هاته پێش چاو. له پرسپاری نه وه ی بۆ له ناو هه موو پێشمه رگه کاندای منی بۆ پاسه وانی چه که کان له گه ل خۆیدا هه لپژارد وتی:

__ له رێگه زۆر باسی زیندانته بۆ کردم، که چۆن رووبه پووی مه رگ بووینه وه و وده ت به رنه داوه و پاشان هه لاتووی. بۆیه که سێک وا له مه رگ نزیکبۆته وه له مانای ژیان ده گات و هه له شه یی ناکات.

من لای خۆمه وه سوپاسم کرد. سه یرم کرد زوو زوو خه یالی ده پوات، بۆیه جاریکێتر پرسپارم کرده وه و وتم:

__ که مێک نیگه ران دێته به رچاوم، خێره؟

سه یری نه ملالونه ولای خۆی کرد و وتی:

سهره‌نگه‌که گومان له من ده‌کات. ده‌یوت گوايه من ئێرانیم، ده‌نا
چۆن وا چاک فارسی ده‌زانم. هه‌رچه‌ند من پێم وت که له زانستگای
به‌غدا ئه‌ده‌بیاتی ئێران و زمانی فارسیم خویندووه، به‌لام ئه‌و بره‌وی
به‌ قسه‌کانم نه‌ده‌کرد.

پاش که‌می‌ک به‌رده‌وام بوو، سه‌ری هه‌ینایه بن گویمه‌وه و تی:

— هه‌ندێ پێناسه‌م پێیه، له سووریاوه بۆیان ناردووم، به‌ ناوی
خوێزراوه‌وه به‌ عه‌ره‌بیشه، گه‌ر ئه‌وانه‌م پێ بگیری ئه‌وا هه‌موومان به
یه‌کجاری تووش ده‌بین.

بێ سێ و دوو وتم:

— بیده به من، بۆت چاره‌سه‌ر ده‌که‌م.

دیار بوو ده‌یویست به‌ زووترین کات له ده‌ست ئه‌و به‌لگانه‌ رزگاری بێت
، بۆیه یه‌کسه‌ر پێناسه‌کانی دا به‌ من و منیش خسته‌م باخه‌لمه‌وه.

له پرسپاری ئه‌وه‌ی که‌چی لێده‌که‌م ، به‌ ئه‌سپایی پێم وت:

— ئێستا به‌ ناوی سه‌رئاوه‌وه ده‌چمه‌ ده‌ری و له‌وێ چاری ده‌که‌م.

من وام دانا که‌ گه‌ر بچه‌ ده‌ری ئیدی ده‌توانم له شوی‌نیک فری بده‌م،
هه‌رواشم کرد، کاتی مۆله‌تی سه‌رئاوی بۆ وه‌رگرتم و چوومه‌ ده‌ری،
بێ سێ و دوو فرمدايه نێو ئاوده‌ستی مزگه‌وته‌که‌وه.

که‌ گه‌رامه‌وه به‌ چاوی پرسپاره‌وه تی ده‌پوانیم بۆیه یه‌کسه‌ر وتم:

— ئاسوده به ، له ناوم بردن.

مامۇستا عەزىز ئاڭاى لە وتووڭزو پېناسەكان بوو، چونكە ئەويش
وتى:

__ منىش پاسپۇرتىكى عىراقىم پېيە و فېزەى سوورىاشى لە سەرە .
بەپاستى ئەو، گەر بگىرايە، زياتر گومانى دەخستە سەرمان ، بۆيە
وتى:

__ بە پاى تۆ چى لېيىكەم؟

__ زۆپاى مزگەوتەكە دەسووتا، پەلى مامۇستا عەزىزم گرت، بە ناوى
خۆ گەرم كردنەوہ لىيى نزيكبووينەوہ، وتم:

__ ئىستا من دەركى زۆپاكەت بۆ دەكەمەوہ و تۆش ھەر خىرا
پاسپۇرتەكە فرېدەرە نئوى.

لە چاوترووكانىكدا، كارەكەى ئەنجامدا، ئىدى ئاسوودە دەھاتە پېش
چاۋ.

خەسرەو بە تەنھا چوۋە شوئىنى مىجرابى مزگەوتەكە، لەوہ دەچوو
حەز بكات بە تەنھا بىت. ديار بوو لە بىركردنەوہدا بوو، چوۋمە
نزيكپەوہ. وەكو باسىكى پچراوم بۆ تەواۋ بكات وتى:

__ گەر ئەمانە بزانن ، من دوو سال لە ئىران بووم و سەفەرى دەرەوہى
ئىرانم بە نەئىنى كردوۋە، ئىۋەش بە ھۆى مەوہ توۋشى دەرەسەرەى
دەبن.

پاشان كەوتە باسى گەشتە نەئىنيەكانى بۆ توركىا و سوورىا و باسى
پىۋەندىيەكانى خۆى بۆ كردم. من بە تەواۋى گويم بۆ قسەكانى شل

کردبوو، خه سره و هک قسه له گه ل خویدا بکات وتی:

__ نه م سهره نکه وا ده زانی من ئیرانیم و په یوه ندیم به گروپه کانی
دژ به شاوه هه یه .

من هه ر بۆ د لښیا کړدنه وه ی وتم:

__ هیڼد ره شبین مه به .

نه و سه ری با داو وتی:

__ نه وانه گومانم لیده کهن .

نه مه ی وت و له شوینی خو ی راکشا .

لای ئیوارە چوومەوێ لای خەسەرە، لە خەو هەستابوو، بەلام هەر شەگەت دەهاتە پێش چاو. کەوتینە ئاخاوتن، ئەو هەر ئەوێ دووپات دەکردهوێ کە ئێرانیهکان بە گومانەوێ تێدەپوانن، منیش هەر بۆ دڵنیاکردنی وتم:

__ ئەوان، چونکە ئێمە هەموو چەکدارین، گومان لە هەموومان دەکەن. پاشان وتم:

__ پێشمەرگەیهکی خەلکی مەهابادیشمان لەگەڵدا، ئەویش ترسی ئاشکرا بوونی هەیه.

لەو یەک دوو رۆژدا، هەموو پێشمەرگەکانم ناسی، فرسەتێکی چاک بوو، چونکە تا ئەوکاتە مۆلەتی واما بۆ نەپەخسابوو کە ئاوا پێکەوێ دابنیشین و لە نزیکەوێ یەکتەر بناسین.

من باسی ئەو پێشمەرگەیهی بۆ کرد کە خۆی وەک عەلی مەهابادی ناساند و وتی کە هەر لە سەرەتای دەستپێکردنی شۆڕشی نوێوێ،

ئەویش ھاتۆتە دیوی خۆمان، چونکە کاتی خۆی پېشمەرگەى ئەیلوول بوو. ئەو شەو زۆر پیکەو قسەمان کرد، مامۆستا عزیز و حاجى مەحمود و لەمەدووش عەلى مەھابادى ھاتنە نزیکمانەو. خەسرەو ھیچ نیگەرانی خۆى لای ئەوان باس نەکرد و لە باتى باسى ژيانى پېشووى خۆى بۆ کردین کە لە خانوادەىەکی ھەژارە و باوکی کرێکاریکی رۆژانە بوو لە شارۆچکەى خانەقین. ئەو زۆر باسى سەختى ژيانى خۆى بۆ کردین کە چۆن ئەویش ناچار بوو رۆژانە ، پاش دەوامى قوتابخانە کە لە چاخانەىەک شاگردى بکات و واز لە خویندن نەھێنێ و پاشان بشبێتە مامۆستا لە یەکنێ لە گوندەکانى نزیک شارەکان. زۆر باسى زۆلم و زۆرى حکومەتى بەعس و بەعسییەکانى بۆ کردین کە چۆن بە تايبەتى لەوناوچانە دەیهوێ کورد دەپەرپێنێ و عەرەب نیشتهجێ بکات. باسى ئەوەشى بۆ کردین کە ئەو لە سەرەتای ھەفتاکاندا، ھەرمانى گرتنى بۆ دەرچوو و ئیدی ناچار بوو بێتە پېشمەرگە. بەلام نسکۆى شۆرش لە ھەفتاو پینج دا، سەرپای ژيانى گۆپیو و بە ناچارى رووى کردۆتە ئێران و لەوێ بوو بە پەنابەر و بە کرێکاری بزێوى خۆى پەیدا کردوو.

بەلام نوێبوونەوێ شۆرش ھیواى لا پەیدا کردۆتەو و پێوەندى بە ریکخستە نەینییەکانەو کردوو تا ئەو رۆژەى لە ئێران ھەلاتوو و بوو بە پېشمەرگە.

عەلى مەھابادى زۆر بە وردى گوێى دەگرت، ئەویش ھەک باسى سەرگوزەشتەى ژيانى بگێرپێتەو وتی:

__ داستانى منیش نزیکە لە کاکە خەسرەو، بەلام من جوتیار بووم و زۆلم و زۆرى نە ئاغا و نە ئەوانم__ ئیشارەتم بۆ ئەو دیو دەکرد دیارە مەبەستى سوپا بوو__ پێى قبوول دەکرا ، بۆیە منیش ھەر لە

ناوه پاستی شهسته کانه وه چوممه نه و دیو و بووم به پیشمه رگه .

وهک تیبینیهک خه سره و وتی:

— به لام کاک عه لی ده بی به هیچ جوریک نه زانن که خه لکی نه م دیویت، ده نا به ته واوی لیمان ده قه ومیت .

عه لی مه هابادی سهری بۆ له قاندين وهک مروفیکی کرده، وتی:

— چۆن ده هیلم بزائن .

حاجی مه محمود که زۆر به جددی گوئی بۆ وتووێژه کان شل کردبوو وتی:

— وا چاکه ئیتربه خۆت بلئی عه لی ماوه تی، له باتی مه هابادی .

پیشنیاریکی به جی بوو، بۆیه هه موو پشتیوانیمان کرد .

ماموستا عه زیز له گه ل شیخ سدیق له وتووێژیکی گهرمدا بوون . نازانم باسی چییان ده کرد و هه ر بۆ به شداری قسه کانیاان و دروستکردنی بارودۆخیکی ئاسایی وتم:

— قه ت ناشی باس هه ر باسی و لاخه که ی یاشیخ بیت .

شیخ سدیق به چاوی سه رزه نشته وه تییده پوانیم، چونکه وتی:

— که می خزمه ت نه کردن .

تا درهنگانی شهو، پیکه وه دانیشترین، من سه رنجی سووچی مزگه وته که م ده دا که چه که کانی لی هه لچنرابوو و بیرم له مه به سستی سوپا ده کرده وه له دلی خۆمدا ده موت:

__ گەر ئەمانە نیازیان خراپ بوایە، بۆ دەیانھێشت ئەو چەکانە لای
خۆمان بێت.

چار ھەر چاوەپوانی بوو، تازە ئێمە تووشی گرفتیک بووبووین و دەبوو
ئاکامی ھەرچۆنیک بێت تەحەمولی بکەین.

لە نزیک خەسرەووە لێی راکشام. خەوم نەدەھات، ھەر تاووتوویی
داھاتووم دەکرد. من لە نیگەرانییەکانی خەسرەو دەگەیشتم. ئەم
رژیمانە گومان لە ھەموو شتیک دەکەن، بە روڵەت خۆیان بە شارستانی
لە قەلەم دەدەن، بەلام بە کردار تا بلێی دواکەوتوو و کۆنەپەرستن.
خەسرەو بە ناچاری پەنای بردبوو بەر ئێران، دواي شکستی شوێش
و ئیستاش گە شوێش دەستپێکردۆتەو ئەویش ھاتوو بە شداری
دەکات، ئەمە ھیچ پێوەندییەک بە ئێرانەو نییە. ئەو نەھاتوو چەک
دژی رژیمی ئێران ھەلبگرێ، ئەو ھاتۆتەو بۆ ولاتی خۆی و لە سەر
خەبات بەردەوام دەبێ. ئیتەر ئەو گومانی بۆ دەوێ!

مامۆستا عەزیز دیار بوو ئەویش خەوی نەدەھات، بۆیە ھاتە لای
منەو و ھەک باسیکی پچراوم بۆ تەواو بکات وتی:

__ بۆ ئەو پاسپۆرتەم سووتاند، لە داھاتوودا ھەر سوودیکی بۆم
دەبوو.

لەو دەچوو پەشیمان بێ، بەلام تازە کار لەکار ترازابوو. بۆ پێشمەرگە
پاسپۆرت چ سوودیکی دەبێ، بەتایبەتی بۆ کەسانیک کە لە شاخ و
کیو ژیان بەسەر بەریت، بەلام ھەر بۆ دلنەوایی ئەو وتم:

__ کاتێ بە ئامانج دەگەین، ئاسانتترین شت پاسپۆرتە، ئیستا با بیر
لە چەکەکان و خۆمان بکەینەو. چیمان بە سەر دێ..

مامۆستا عەزیز پەشتیوانی لە قسەکانم کرد، بەلام وتی:

__ ئاخەر نازانی، کاتی خۆی، بە چ دەردەسەرییهک ئەو پاسپۆرتەم چنگ کەوت.

لە عێراقی ژێر دەستی بەعس، سەختترین کار، بە دەستەهێنانی پاسپۆرت بوو. رژێم دەویست کەس نەچێتە دەرەوهی ولات، هەمووی هەر لە نێو عێراقدا زیندانی بێت، بۆیه کاتێک کە سێک پاسپۆرتێکی چنگ دەکەوت بە دەستکەوتێکی گەوره لە قەڵەم دەدرا، چونکە بەهۆیهوه دەیتوانی لە دۆزهخی عێراق رزگار بێت.

ئێمه هەر خەریکی قسەکردن بووین کە گویم لە خەسرەو بوو بە دەم خەوهوه دەینالاند و داوای دایکی دەکرد.

سەیری مامۆستا عەزیزم کرد و بە ئەسپایی وتم:

__ با ئێمهش بنووین و خەوهکە ی لێ تێک نەدەین.

له غه لښه غه لښی نیو ژوره که به ناگا هاتمه وه، پیشمه رگه کان تا راده یه ک
نالوز و شله ژاو ده هاتنه پیش چاو. له پرسپاری هوکاري نه و شله ژانه
یه کیک له پیشمه رگه کان وتی:

__ له به یانی زووه وه تیښینی ده که ین که هیزی زیاتر ده وری مزگه وته که
ده دات و جموجولیکي نااسایی هه ست پیده کریت.

خه سره ویش به خه بهر هاتبووه وه. که وتینه راویژ، نه و وتی:

__ دور نییه گورپینی سه ریا زه کانیاں بیت. بروا ناکه م له وه زیاتر بیت،
به لام با سه بر بکه ین.

هه موو له ده وری زوپاکه گردبووینه وه، هه ریه که و رای خوی نیشانده دا،
حاجی مه محمود سه یری خه سره وری کرد و وتی:

__ تو فارسی ده زانی بو پرسپاریان لی ناکه یت و بزانی به نیازی
چین؟

نه وه نه ده گونجا، نیمه نابلقه درا بووین و بو نیمه نه بوو پرسپاری
له وجره بکه ین، نه وه کاری سه ریا زیی خویان بوو، بویه خه سره و

وتی:

__ ئیমে ناتوانین هیچ بلّین و ده‌بی چاوه‌پیی نه‌وان بین.

له‌گه‌لّ نه‌وه‌شدا که ئابلۆقه‌یه‌کی مه‌حکهم درابووین، به‌لام سئ ژمه خواردن‌یان بۆ ده‌ناردین، بۆیه کهس هه‌ستی به برسیستی و سه‌رماش نه‌ده‌کرد. له راستیدا گهر ئیमे دووچاری نه‌و بارودۆخه نه‌بووینایه و سوپا ده‌وری نه‌داینایه، بۆ ئیमे پشوو‌دانێکی بیۆینه بوو.

هه‌موو خه‌ریکی به‌رچایی خواردن بووین، هه‌ستم کرد خه‌سره‌و ده‌ست نابات بۆ نانه‌که، له پرسپاری نه‌وه‌ی بۆ هیچ ناخوات وتی:

__ له راستیدا له دوینێ شه‌وه‌وه هه‌ست ده‌که‌م دلّم هیچ نابات.

هه‌ر چه‌ند زۆریشمان لێ‌کرد، به‌لام نه‌و هه‌ر هیچی نه‌خوارد. من وای بۆ ده‌چووم که ره‌نگ بیّت مان له نانخواردن بگریت، یان به نیازی نه‌و هه‌ولێ بیّت. نه‌گه‌رچی هه‌ریه‌ک له مامۆستا عه‌زیز و حاجی مه‌حمودیش زۆر هه‌ولیان له‌گه‌لّ دا به‌لام نه‌و به پاساوی نه‌وه‌ی دلّی هیچ نابات ده‌ستی بۆ هیچ نه‌برد.

هه‌موو له تاووتوویی نه‌وه‌دا بووین که ده‌بی چی روو بدات که له ناکاودا نه‌فسه‌ره‌که، که هه‌میشه هه‌ر نه‌و په‌یامی پێ‌پاده‌گه‌یان‌دین هاته ژووری بانگی خه‌سره‌وی کرد.

خه‌سره‌و سه‌یرێکی قوولێ کردم که زۆر مانای ده‌به‌خشی، سه‌رێکی له‌قاند و وتی:

__ به‌لّی.

له‌گه‌لّ نه‌فسه‌ره‌که چووه ده‌رئ، ئیدی هه‌ریه‌که و شتێکی ده‌گوت و پێشبینیه‌کی ده‌کرد، مامۆستا عه‌زیز هه‌لّ‌دایه‌و وتی:

— پېښیست به و هه موو رمل لیدانه ناکات. توژیکی تر دهگه پښته وه و هه موو شتیګ ده زانین.

له راستیدا من خوم هیند ره شبین نه بووم، چونکه ئیمه هیچ کاریګمان دژی دهوله تی ئیران نه نجام نه دابوو، ری لیتیګچوونیش، به تایبه تی له کتوو له نیو به فردا، به کاریګی ئاسایی داده نری و ناکری به تاوان حیساب بکری. ئه مه سهره پای نه وهی ئیمه به نه فسه ره که و به لیپرسراوانی، دهیان جار دوپاتمان کرده وه که ئیمه هیچ نیازتیکی خراپمان نییه و مه سه له کهش ته نها ری هه له کردنه.

به لام ئایا نه وانیش وه کو ئیمه بیریان ده کرده وه، نه وانه سوپای دهوله تیګ بوون، به ره نگاری کومه لئ چه کداری به نیسبه ت نه وانه وه نایاسایی بوون که هاتوونه ته نیو ولاته که یان به بی مؤله ت، که دیاره ئیدی نه وان ده بوو به جوړیګیتر له ئیمه بیر بکه نه وه.

ئیمه خه ریګی وتووژی نیو خومان بووین که خه سره و خوی کرده وه به ژووردا. نه مجاره به وردی سهرنجم دا، زیاتر نیګه ران ده هاته پیش چاو و تاراده یه کیش تووپه یی له سه روچاویدا ده بینرا و به گشتی په شوکا بوو.

هه موو له ده وری گرد بووینه وه و گشتمان تامه زړوی هه وال و وتووژه کانی بووین.

نه و زور له سه ر خو وتی:

— نه م هیزه تازه یه ی که هاتووه، له گه ل شانیدیګی (ساواک) و (ئیتلاعات) هاتووه.

ئینجا که و ته باسی نه و دوو شوینه که یه کیګیان که ساواکه، نه و به پررسی ئاسایشی ناوخری ولاته و نه ویتیشیان که ئیتلاعات، رولی

فەرمانگەى ئىستىخباراتى لاي خۇمانى دەدى .

ئەو وتى، كە ھەردوو دەستگاگە لە لايەن بەرپرسانيانەو ھە راسپېردراون
كە لېكۆلېنەو ھە لەگەلما ن بگەن و ھۆكاری ھاتنمان بۆ نۆو خاكى ئىران
روون بگەينەو ھە .

خەسرەو زياتر بەردەوام بوو و وتى:

__ رەنگە پاش ماو ھەيەكى تر يەكەيەكەمان بانگ بگەن بۆ لېپرسينەو ھە .
پاشان چاوى بە ناو ھەمووماندا گىراو وتى:

__ بۆيە پېويستە كەس ناوى راستەقىنەى خۆى نەلئ و تا دەشتوانئ
كەمترين زانيارى بدات .

شىخ سديق كە زۆر ھاتبو ھە پېشەو ھە دەيوست بە باشى لە وتەكانى
بگات وتى:

__ ئەى ناوى خۇمان نەلئين، چى بلئين .

مامۇستا ھەزىز ھەلامى دايەو ھە و وتى:

__ مەبەستى ئەو ھە ناو ھەكەى خۆت بگۆرە، بە ناوئىكى تر .

شىخ سديق بە سەرسوپمانەو تئيدەپوانى ، بۆيە مامۇستا ھەزىز وتى:

__ تۆ ئىستا شىخ سديق نيت؟

ئەميش يەكسەر وتى :

__ بئى گومان .

ئەو یش زۆر بە جددى وتى:

__ ده بلی ... شیخ سادق و برپایه وه .

هر چند کاتی پیکه نین نه بوو، به لام نه مانتوانی خو مان رابگرین و له ژیره وه پینه کهنین .

خه سره و هیچ به و نوکته یه پیکه نینی نه هات . تفهنگه که ی هه لگرت و چوو شوینی میحراب و له وی به ته نها لی دانیشیت .

هر خیرا چومه وه لای و لیم پرسی :

__ نه ی هیچی تریان نه وت ؟

خه سره و داوای جامی ناوی کرد، که خواردیه وه سه یریکی قوولی کردم و وتی :

__ نه موت نه مانه گومان له من ده که ن .

هیچم نه وت ، له راستیدا نه مده زانی بلیم چی ؟

من هاتمه وه لای زوپاکه و خه یریکی ده ستگه رمکردنه وه بووم، له ناکاودا سه دای گولله یه که هه موومانی شله ژاند . که ناویم دایه وه خه سره و به پشتا ده که وت ...

من یه کسه ر بۆ لای خه سره و رۆیشتم، به پشتا که وتبوو، خوین له سنگی ده هات، سه ریم به رز کرده وه، هیشتا مابوو، نه مده زانی چی بکهین، که سیشمان له گه لدا نه بوو که شاره زایی، یان که رهسته یه کی ته ندروستی پێ بیت. من جامانه یه کم خسته سه ر برینه که ی، هیچ سوودی نه بوو. پێشمه رگه کان هه موو له ده وری گردبوونه وه، هه ر که سه و شتیکی ده وت.

نێمه هه موو خه ریکی خه سره و بووین که له ناکاودا به ده یان سه رباز به چه که وه خۆیان کرد به ژووردا، سوواخی ته قه که یان ده کرد. نه فسه ره که هاته پێشه وه رووی کرده لای خه سره و، دیمه نه که بۆخۆی ده دوا، پێویستی به شروقه نه ده کرد. داوای لێکردین که خه سره و هه لگرین و بۆ ده ره وه ی مزگه وته که بییهین. له ده ره وه هه موو سه ربازه کان به ئاماده باشی راوه ستابوون و تفه نگه کانیاان هینابوووه سه ربێ و به چاوی گومانه وه تییاان ده پوانین.

نێمه خه سره ومان له هه یوانی مزگه وته که دا پالخت. به رپرسه که یان که هه موو سه رشانی نه ستیره بوو هاته پێشه وه و سه ربێکی کرد. هه ر چۆنیک بوو تیمان گه یاند که نه و کاره خۆی کردوویه تی. من سه رم

برده لای سەری خەسەرەو وەو وەو:

__ ئەمەت بۆ کرد!

چاوی بەرز کردەو وەو بە نۆماندا دەیکتێرا، وتی:

__ لە بەر ئێو...

ئەو لەو چەند رۆژە پێشبوو، هەمیشە ئەوێ دووپات دەکردهو وەو کە ئێرانیهکان گومانی لێدەکەن، دیاربوو ئەو گومانە بە هاتنی ساواک و ئیتلاعات زیادی کردبوو، چونکە هەر دواى بینینی ئەوان ئەو کارەى ئەنجامدا. ئەو پێى دەوتم کە ئەم دوو دەزگایە چەند ترسناک، بە تایبەتیش زۆر لە سەر (ساواک) وەو دەدواو دەیوت بە جۆریک ئەشکەنجەى گیراوو بەندەکان دەدەن کە کەس تەحەمولی ناکات و هەر ناچارى دەکەن شتیکی بدرکێنن و بەوپیەش زەرەر __ وەک خۆی دەیوت __ بە ئێمە بگەییئێ.

وەک دەرکەوت لە دێیهکەدا خەستەخانە نەبوو، کە ئەوێش بەلامانەو وەو شتیکی نامۆ نەبوو، بەلام ئەوێ لاماى سەیر بوو، سەربازەکان هیچ کەرەستەیهکی تەندروستی یان دکتۆریان لەگەڵ نەبوو، چونکە لێپرسراوەکان فەرمانی دا کە بە زووترین کات بە پیکابیکی سەربازی خەسەرەو بگەییئێ شاری شنۆ. بەرپرسەکان مۆلەتی بە من و پێشمەرگەیهک دا لەگەڵ پیکابهکەدا برۆین و ئێمەش هەر خێرا بریندارەکان خەستە پێشە پیکابهکەو لەگەڵیدا سوار بووین. رێگا کە زۆر سەخت و ناقۆلا بوو، بۆیه سەری خەسەرەو نایە سەر رانم و کە وەتمە دڵنیاکردنی کەوا بەرەو خەستەخانەى شارێک دەچین و خەمی نەبیئ. نازانم تا چەند قەسەکانمى لا مەبەست بوو، ئەو بە مەبەستی خۆ کوشتن تەقەى لە خۆی کردبوو، وەک ئەو دەیوت لە بەر ئێمە ئەو کارەى کردووە.

ههستم کرد توانای قسه کردنی هیشتا پیمابوو، بۆیه ویستم زیاتر ههولێ له گهڵ بدهم به وهی که ئێمه به رهو خهسته خانه دهچین و له ویش هه موو جۆره چاره سه ریک دهست ده که ویت. من ده مو یست هیوای ژیا نی پێ ببه خشمه وه، به لام ئه و هه ر سه ری ده له قاند.

کاتی که گه یشتینه خهسته خانه که، که تا رادهیه که په رپووت ده هاته پێش چاو، چونکه هیچ سیمایه کی خهسته خانه ی مۆدی رنی پێوه دیار نه بوو، زیاتر له مالێ که ده چوو. که چوینه ژووره وه هیچ پێشوازییه کی نه وتومان لێ نه کرا، که مایه ی سه رسو رمان بوو بۆمان. له سو رخی دکتۆر و ژووری عه مه لیات، برین پێچیک زۆر به ساده یی پێی وتین:

__ هیشتا دکتۆر نه هاتوه .

من تا رادهیه که توو په بووم که ئه وه چ پێشوازییه که له بریندارێک ، که چی ئه و زۆر به ساده ییه وه وتی:

__ ئه ی بۆ برینداره که تان نه برد بۆ خهسته خانه یه کی سه ربازی!

پرسیاریکی سه یر بوو لام ، بۆیه وتم:

__ بۆچی بیهین بۆ نه خۆشخانه ی سه ربازی؟

له وه لامدا چاوی به ناواماندا گێراو سه یری سه ربازه که و پیکابه سه ربازه که ی کرد و وتی:

- ئه ی ئێوه شه ر بۆ ئه مان نا که ن؟

دیار بوو به سه هو تیمان گه یشتبوو، ئه و و هاوه له کانی وایانده زانی ئێمه به کریگی راوی رژیمین یان وه که ئه وان پێیان ده وت (دلاوهر) ، دلاوهر ئه و کوردانه بوون که چه کیان بۆ رژیم هه لده گرت و پیاوی ده سه لات بوون و دژایه تی هه موو جۆره جموجۆلیکی کوردانه یان دکرد.

وتم:

— کاکى برا فريامان كهون، ئيمه پيشمه رگه‌ى كوردستانى عيراقين و ريگه مان هه له كردوو. ئيمه ئيرانى نين.

هه ر كه نهو راستيبه يان زانى ئيتىر دهستوبرد پهلامارى خهسره ويان دا و رووهو ژوورى نيو خهسته خانه كه برديان. هه ر هه موو داواى ليئوردنيان ليده كردين.

هيئنده‌ى نه برد هه موو له ژووره كه هاتنه دهري، په كيكيان كه له بهرپرسيان ده چوو، وتى:

— وا چاكه به زووترين كات بيگه بينه (ره زاييه)، نه مه برينداريه كه‌ى زۆر قورسه و ليژه چاره سه ر ناكري.

نه وان له سه ربازه كه يان گه ياند، بويه ئيتىر زۆر به خيترايى خهسره ومان خسته وه پشتى پيكابه كه وه به رهو (ره زاييه) به پيگه وتين. نه وه‌ى لام ناڤوون بوو له و خهسته خانه به هيچ دهستكارى شويئى برينداره كه يان نه كرد، جا نه يانده زانى يان دكتورى لئ نه بوو، يان نه يانده ويژا له بهر سهختى برينه كه هيچ شتيك بكن.

پيكابه كه به خيترايى ده پويشت، خهسره و چاوه كانى ليكنابوو، ليوه كانى ده بزواند سه رم نزيك كرده وه، داواى دايكى ده كرد. جاروبار چاوى هه لده بپي، ده يويست قسه يه ك بكات، نه يده توانى.

ريگاي نيوان (شنۆ) و ره زاييه هه ر نه ده بپايه وه تا ده هاتيش خهسره و بي توانا ده بينراو ته نها سيمايه كى زيندوويى كه پتوه دياربوو بزواندى ليوه وشكه كانى بوو.

نه گه رچى پشتى پيكابه كه زۆر سارد بوو، به هوى تيژ روشتنيشه وه،

ئىمە ھىندەى تر سەرمانان دەبوو، بەلام كەسمان ئاگامان لە سەرما نەبوو، ھەموو لە خەمى ئەو دەبوو ھەمىن كە بە زووترىن كات بگەينە خەستەخانەىەك و چارەسەرىكى برىندارەكەمان بگەين.

نازانم چەندە بەرپۆھە بوو، كە ھەستم كرد خەسرەو بەتەواوى شل بوو، دەستى راستىم بەرز كەردەوھەو پەنجەم ناىە سەر دەمارەكانى مەچەكى. خۆشەختانە لىئى دەدا، ئەوھش ھەر بوورائەوھى ھىواىەك بوو بۆمان.

كاتىك گەيشتىنە خەستەخانەكە، سەرمان لە گەورەىى و پاك و تەمىزى سوپما. ھەر لەگەل ئەوھى (شنۆ)دا بەراورد نەدەكرا. ئەمەى ئىرە ھەر لە خەستەخانەى ولاتىكى پىشكەوتوو دەچوو.

ھەموو بە گەرمى بە پىرمانەوھە ھاتن، ديار بوو ئاگادار كرابوون، چونكە دكتۆرەكان ھەموو لە ئامادە باشىدا بوون.

لە سەر نەقالەىەك خەسرەويان يەكسەر برەو ژوورى عەمەلىات ، من و پىشەمەرگە و سەربازەكەش لە بەردەم ژوورەكەدا، لە سەر كورسىيەك، لىئى دانىشتىن و نزامان بۆ برىندارەكەمان دەكرد.

ئىمە ھەر سەيرى دەرگای ژووری عەمەلیاتمان دەکردو چاوەپێی
خەبەرێکی دڵخۆشکەر بووین، ھەرچەند دەمزانى برینکەى یەكجار
سەختە، بەلام بێ هیوا نەبووم، چونکە گەیاندمبوومانە خەستەخانەى یەكی
باش لە شارێکى گەورەداو چەند دکتۆرێکیش خەریکی بوون.

ئىمە ھەر چاومان لە سەر دەرگاگە بوو، لەناکاودا کرایەو، دکتۆرێک
ھاتە دەرەو، بۆیە خێرا گەوتینە پرسىار، زیاتر سەربازەگە پرسىارى
دەکرد، بەلام من یەكسەر بێ هیوا بووم، چونکە دکتۆرەگە چاوى
پێ بوو، لە ئاوى فرمێسكى دەپشت . ئەگەرچى وا باو نییە دکتۆر
راستى ھەستى خۆى بەو شیوہى نیشان بدات، چونکە رۆژانە دەیان
بریندار و نەخۆشیان دیتە بەردەست کە رەنگە زۆرەیان نەتوانیئ
لە مەرگ قوتار بکریئ، بەلام دیار بوو مەرگى خەسەرە کارىگەرى لە
سەریان دانابوو، چونکە کە باقى دکتۆرەکانیش ھاتنە دەرئ ئەوانیش
تەواو خەمناک و بێتاقەت دەھاتنە پێش چاوى. بە کورتى ئىمە
زوو لە دیمەنەگە تێگەشتین کە نەیانئوانیوہ ھىچى بۆ بکەن، بۆیە
ئیشارەتیان پێدان کە دەتوانین سەردانى ژوورەگە بکەین.

کە چوومە ژوورەو، تەرمى خەسەرە لە سەر نەقالەىەك دانرابوو، کە
قوماشى سێى سەر تەرمەگەم لادا، خەسەرە چاوى نوقابوو، جوولەى

نەدەکرد، چەند جار ئ دەستىم راوەشانىد، بېھودە بوو.

لە گريان زياتر هيچ چاره يەكى ديكە نەبوو، ئەو ەى سەرنجى راكيشام لەوكاتەدا، سەربازەكەش لەگەل ئيمەدا ھۆن ھۆن فرميسكى دەپشت. ماو ەيك ھەروا دەستەو ەستان لە دەورى تەرمەكە راو ەستا بووين و نەماندەزانى چى بكەين. نازانم چەند دەبوو و ەستاوين كە كەسيك خۆى كرد بە ژوورەكەداو بە زمانى كوردى خۆى پيشكەش كردين و وتى:

__ كارمەندى ئەم خەستەخانە يەم، دكتورەكان دەلئين بەداخەو ەمانتوانى هيچ بكەين، چونكە برينداريىەكەى يەكجار كاريگەر بوو ە. لە پرسىارى ئەو ەى كە ئايا دەتوانين تەرمەكە لەگەل خۆمان بەزووى بېيەنەو ە، لەو ەلامدا وتى:

__ تا تويكارى نەكرئ بر ەوا ناكەم مۆلەت بدرئ.

ئينجا كەوتە باسى تويكارى تەرم، كە دكتورەكان ھەميشە بۆ تيگيشتن لە ھۆى مردنەكە دەبوو ئەوكارە بكەن، بەلام ئيمە ئەو ەمان رەتكردەو ەو من پيم وت:

__ ئەمە شەھيدە و رازى نين بە هيچ جورىك دەستكارى جەستەى بكرئ.

كارمەندەكە زۆر بە ھيمنى پتي وتين:

__ ئەو ە رۆتينى خەستەخانە يە و دەبئ بكرئ.

پاشان وتى:

__ بەلام من ھەر پرسىاريكتان بۆ دەكەم.

ئيمە لە سالۆنى خەستەخانەكەدا راو ەستا بووين و چاو ەپتي برپارمان

ده کرد که هه والمان پێگه‌یشت که ده‌ستگایه‌کی نه‌ینی له‌ناو شاره‌وه
دیت و ده‌یه‌وئ له‌ ته‌واوی رووداوه‌که بگات.

له‌ راستیدا ئیمه له‌ داوایه تیڤنه‌ ده‌گه‌یشتین، تازه ده‌یانویست چی
بزانن؟.

له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا، چاوه‌پوانی گه‌یشتنی شانده‌که‌یان بووین.

له‌ ده‌ستدانی خه‌سره‌و کۆستیکی گه‌وره‌ بوو، ئه‌گه‌رچی بۆ ماوه‌یه‌کی
کورت یه‌کترمان ناسی به‌لام ده‌توت ده‌یان ساله‌ براده‌رین. ئیمه
به‌جۆریک تیگه‌ل بووبووین و هه‌میشه پێکه‌وه بووین وامده‌زانی له
مندالیه‌وه هاوپیڤین، خه‌سره‌و نمونه‌ی پێشمه‌رگه‌یه‌کی قاره‌مان
و له‌خۆ بردوو بوو، هه‌ر قوربانیدان به‌خۆی شایه‌تی گه‌وره‌یی و
شۆڕشگێڕی بوو. ئه‌و له‌ دواجاریشدا ده‌یوت له‌ به‌ر ئیمه‌ خۆی ده‌کوژئ،
بۆ ئه‌وه‌ بپیته‌ قوربانی و ئیمه له‌ داها‌تویه‌کی نادیار قوتار بگات. من
له‌و ماوه‌یه‌دا وام هه‌ستده‌کرد که ده‌بێ جۆره‌ په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ل
گروپه‌ چه‌په‌کانی دژ به‌ شادا هه‌بوو بێت. وا بزاتم هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو
که ئه‌و بریاره‌ی دا. وه‌ک خۆی ده‌یوت، نه‌کو نه‌توانئ، له‌ ژێر گوشاری
ئه‌شکه‌نجه‌دا به‌رگه‌ بگه‌ڕئ و شتی‌ک بدرکێئ و به‌و پێیه‌ ئیمه‌ش به
سه‌ر به‌و گرووپانه له‌ قه‌له‌م بدریڤین.

من له‌ خه‌یالی رۆژه‌ سه‌خته‌کانی پێشوو‌دا بووم که چه‌ند پیاوی‌ک
که دیار بوو کارمه‌ندی ده‌وله‌تن، ها‌تنه‌ لامان و کۆمه‌لئ پرسیاریان
لێکردین که له‌ رێی کارمه‌نده‌ کورده‌که‌وه بۆیان ده‌کردینه‌ کوردی.

ئیمه هه‌چی شاراهه‌مان نه‌بوو، پێشمه‌رگه‌ی کوردستانی عێراقین و
دژی حکومه‌تی به‌عس ده‌جه‌نگین و به‌فر رێگه‌ی لئ هه‌له‌ کردووین و
ها‌تووینه‌ته‌ نێو خاکی ئێران و ده‌مانه‌وئ به‌ زووترین کات بگه‌رپیینه‌وه
دیوی خۆمان.

وابزاتم هه‌موو ئه‌و زانیارییه‌نه‌ بۆ ئه‌وان نوێ نه‌بوو، چونکه هه‌یچیان

نه ده نووسی، له وه ده چوو بیان وئ شتیکی نویمان لئ ه لکرینن که
ئیمه له وه زیاترمان پی نه بوو.

ئمانه ده ستگای جوراوجوری سیخوپی بوون و هریهک ده یویست
خوی زانیاری زیاتری ده ست بکه ویت.

هرچونیک بوو، پاش نیوه پو، مؤلہ تیان داین که تهرمه که له گهل
خومان به رینه وه. کارمه ندی خسته خانه که هستی کوردانه ی خوی
بو نه ده شاردرایه وه، له راستیدا زیاتر ه ولئ نهو بوو که وا به ئاسانی
ته رمی شه هیدمان چنگ که وته وه.

ته رمی شه هیدمان له به تانییه که وه پیچاو خستمانه نئو پشتی
پیکا به که وه و که وتینه ری. من سهیری تهرمه که ی به رده مم ده کرد،
بروام نه ده کرد، هه مووی چهند کاترمیریک پیش ئیستا زیندوو بوو،
وه کوو ئیمه قسه ی ده کرد، که چی ئیستا جهسته یه کی بی گیان و بی
جولہ یه. نه گهرچی هه موومان که بریاری نه وه مان دا ببینه پیشمه رگه،
چاوه پئی نه وه مان ده کرد که له شه پیکدا، له گهل دوژمن شه هید بین،
به لام من هه رگیز بیرم بو نه وه نه ده چوو که مروف به دهستی خوی
کوٹایی به ژيانی خوی بهینیت. من بروام وایه خه سره وهک هه میشه
بؤمانی دوویات ده کرده وه که نهو خو کوژییه ی له پیناوی ئیمه دا
کردوه که له راستیدا هه ر واش بوو، له غیرهت و پیاوه تی و نازیه تی
خوی نهو کاره ی نه انجام دا بوو. گهر نه م شه هیده بمابایه ده بوو چ
قاره مان و چ سه رکرده یه کی لیها تووی لئ پهیدا بوايه.

خه یالم بو لای پیشمه رگه کانی خومان ده چوو، ده بی چییان به
سه رها تبیت، یان خومان چیمان به سه ردی. تو بلئی ئمانه به ئاسانی
کیشه که مان چاره سه ر بکه ن. ده بی نیازی چییان ه بیت. من تاووتوی
هه موو نه مانه م ده کرد و چاره سه ر نه ده هاته پیش چاوم. نه وان هه ر به
گومانه وه له ئیمه یان ده پوانی، نه وان تا راده یهک له سه ر هه ق بوون،
ئیمه زور هاتبووینه قوولایی ئیرانه وه، نه وه بو نه وان به ئاسانی هه زم

نه ده کړا. نازانم دواى له ده ستداني ته م شه هیده هه لویستیان ده گورې.
ته مانه هه موو پرسیار بوون له می شکمدا گیتنگلی ددها.

سه یری پېشمه رگه که ی هاوه لم کرد، ته و هر به بیده نگی ده گریا و
فرمی سکی ده رشت.

له پرسیارى نه وه ی له که یه وه شه هید دهناسیت وتی:

__ هه موو پیکه وه له قه ندیل نه ماندی.

راستی ده کرد ، من خه یالم رویشتبوو ، یان مه به ستم هه ر هیورکردنه وه ی
ته و بوو.

ده مه و ئیواره گه یشتینه وه ناو دئ. پېش نه وه ی به ره و مرگه وت بچین
شوفیری پیکابه که ئیمه ی برده لای گوره لیپرسراوه که یان.

له راستیدا نه ویش هاوخمی ده ربړی، به لام وتی:

__ تکا ده که م باسی مه رگی مه که ن. ئیمه هه ر ته مشه و ره وانه تان
ده که ین. با تهرمه که لای ئیمه بیت.

که گه یشتینه وه نزیک مزگه وته که . سه رنجم دا، سه ربازه کان هه ر وهک پیشوو ناماده، به دهوری مزگه وته که دا بلآو کرابوونه وه . کاتیک چووینه ژووره وه، پیشمه رگه کان به خوشحالی و تامه زرویه وه پیشوازیان لیکردین، هه موو خیرا له دهورمان گردبوونه وه هه ر هه موو تاسووقی هه والی خه سره و بوون . ماموستا عه زیز یه کسه ر وتی:

__ نه ی خه سره و؟

نه مده زانی یه کسه ر هه والی مه رگی پابگه یه نم، یان وهک لئپر سراوی سه ربازه کان پئی وتم، تا سبه ی چاوه پوان بین . من وام به باش زانی بارودوخه که نه وروژینم و باری دهروونی هه مووان ئالۆز نه که م ، بۆیه وتم:

__ له خهسته خانه یه له شنۆ و له ژێر چاودێری پزیشکیدایه .

هه موو عه ودالی باری ته ندروستی بوون، ده یانویست بزانی چی بۆ کراوه، ئایا هیوای ژبانی له به رده مدایه . من به گشتی بۆ ده رباژیوون له پرسپاری زیاتر وتم:

__ هیوادارم بتوانن کاریکی بۆ بکهن، به لام برینه که ی یه کجار قوول و سهخت بوو.

ده مویست به وه نیشانی بدهم که له بهر سهختی برینه که ی، دوور نییه نه توانن چاره سه ری بکهن، ههر بۆیهش زیاتر وتم:

__ فیشه که که سهر دلی گرتوه.

هه موو پهست و غه مبار دههاتنه پیش چاو، من چاوم به ناویاندا دهگیرا که ههستم کرد تفهنگه کان ههچیان له سووچی ژووره که دا نه مابوون، له پرسپاری نه وه ی که چی به سهر تفهنگه کان هاتوه، حاجی مه محمود هاته پیشه وه لیم و وتی:

__ ههر دوا ی تهقه که و رویشتنی ئیوه سهر بازه کان دایان به سهرمانداو هه موو تفهنگه کان یان برد و ئیمهش فریای ههچ نه که وتین.

که میک راههستا و پاشان وتی:

__ به لام نه فسه ره که، که له نیوانماندا دیت و دهچی ههوالی بۆ هیناین که خه ممان نه بیئت، چونکه له سهر سنوور وه ری ده گرینه وه.

منیش ههر بۆ نه وه ی خه بهریکی خویشیان پیرا بگه یه نم وتم:

__ لپرسراوه که شیان دهلی رهنگه ههر نه مشه و به ره و سنوورمان ببهن.

ماموستا عهزیز راسته وخۆ وتی:

__ نه ی خه سره و؟

پرسپاریکی به جیبوو، که میک راههستام، بۆ وه لامیکی مه عقوول

دهگه رام، پاشان وتم:

__ دياره نه ويشمان دده نه وه .

په لي ماموستا عه زيم گرت و بر دمه سووچيكي ژوړه كه وه و پي كه وه
دانيش تين . ژور به نه سپايي سهرم نايه بن گوځي و وتم:

__ مه يكه به هه را، با نه واني دي نه زانن . شه هيد بوو .

ماموستا عه زيم ره نكي هه لېزېكا و يه كسهر چاوه كاني پرېوون له ناو ،
به لام خوي راگرت و هيچي نه دركاند . ته نها سهری شوړ كرده وه و سهری
به رده مي خوي ده كړد، ده يو يست به وكاره ي نه هيلې پيشمه رگه كاني
تر، درك به باري ئالوزي بكن .

پاشان ماموستا عه زيم باسي نه وه ي بو كردم كه هه به روښتني ئيمه
ئيدى ده ستگا نه ئيني به كان يه كه يه كه بانگي كړدوون و پرسياړي هو ي
هاتن بو ئيران و ناوي خو يان و خانه واده يان و گه ليك زانيارى ترى
لي كړدوون و نه وانيش هه هه موو ناوه كاني خو يان گوړپوه و كه مترين
زانياريان به ده سته وه داوه . خوشبه ختانه كه سيش پيناسه ي پينه بووه
تا ناوي راسته قينه ي ئاشكرا بكات .

منيش باسي نه وه م بو كرد كه چوون چووين بو ره زانيه و چوون نه وان
له وي هه مان ليكولينه وه يان له گه ل ئيمه ش كړدووه ، به لام له ويش
هيچيان ده ست نه كه وتووه .

ماموستا عه زيم له سهر قسه كاني به رده وام بوو، ئيشاره تيكي بو شيخ
سديق كرد و وتي:

__ سهر نه وه يه شيخ سديق وهك شيخ سادق خوي پيشكه ش كړدووه .

کاتی پیکه نین نه بوو، دهنه دهمدایه قاقای پیکه نین، به لام له باتی وتم:

__ دیاره نه یو یستووه ده سته رداري شیخایه تییه که ی بیت.

وابزانم بزه یه ک گرتی، به لام هر زوو ناوای کرد و وتی:

__ تو بلتی نه مانه راست بکه نه له گه لمان!

له راستیدا نه ده زانرا، به لام هیوادار بووم و نه وهم دووپاتده کرده وه که نیمه هیچ کاریکمان دژی ده ولته تی ئیران نه نجام نه داوه، بویه بپروام وایه هر ده بی لیگه ریڼ، خاکه که یان به جیبه یلین.

پاشان ماموستا عه زیز وتی:

__ ئه ی نه تم ته قه کردنه ی خه سره و نایانخاته گومانه وه. له تو یان نه پرسى بو فیشه کی ناوه به خو یه وه.

منیش وتم:

__ به به رپرسه که یانم وت که مه سه له که سودفه بووه، چونکه بی ناگا بووه له وه ی تفهنگه که ی له سه ر پییه، په نجه ی به ر په له پیتکه ی تفهنگه که که وتووه، دهنه مه سه له ی خو کوشتن له نارادا نه بووه.

له راستیدا نه وانه م له ره زانیه به ده ستگا نه ټینییه کان وت، چونکه به هیچ شیوه یه ک نه ده کرا باسی خو کوشتن بو نه وانه بکه یت. وابزانم نه وانیش تاراده یه ک بپروایان پی کردین.

نه وه ی باش بوو نه وانه هیچیان ده رباره ی خه سره و نه ده زانی، دیاره هیچ زانیارییه کی وایان لا نه بوو، چونکه من هر زوو پیناسه که یم له

ناو بردبوو. ئەوان برپایان کرد که ئیمه هه موو پیشمه رگه ی کوردستانی
عێراقین، چونکه ئیدی له سه ری نه پۆیشتن.

وابزانم شه هیدبوونی خه سه ره و زیاتر قه ناعه تی پی هێنان که به زووترین
کات ئەو دیو سنوورمان بکه ن و له ده ستمان رزگار بن.

له گه ل مامۆستا عه زیز و شیخ سدیق و حاجی مه حمود ئەو شه وه تا
دره نگانی شه و پیکه وه دانیشتن و باسی داهاتوومان ده کرد، هه میشه
هه ر ئەو پرسیاره ده کرا، تو بلی ئه مانه له گه لمان راستگو ده رچن و
بگه رپینه وه بۆ لای خۆمان.

حاجی مه حمود وه ک شیکردنه وه یه کی بارودۆخه که وتی:

— من بروام وایه وازمان لی بهین، چونکه نانێکی زۆرو په نیریان بۆ
هێناوین که له گه ل خۆمان ببهین. من ئه مه وا تیده گه م که به زووترین
کات بهرمان بدهن.

له جی خۆم لی پال که وتم. زۆر هیاک بووم. دیمه نه کانم پچرپچر
ده هاته وه پیش چاو. منیش وتم:

— هیوادارم.

له غەلبە غەلبى دەرەوۋى مزگەوتەكە بە ئاگا ھاتمەو ، جموجۆلىكى
 ئاناسايى ھەست پىدەكرا. پىشمەرگەكان ھەموو خەبەريان بېۋوھ .
 دەنگى ھاتوچۆى ئۆتۆمبىلىكى زۆر دەھات. كە لە كاتژمىرم پىرسى
 وتيان چوارى سەر لەبەيانىيە، لەو ھەندەچو خەوم لىكەوتىت،
 ئەفسەرى پەيوەندى ھاتە ژوورئ بۆ لامان، باسى ئەوۋى كرد كە ھەر
 ئىستا دەمانبەن بۆ سەر سنوورو لەوئى مالتاۋاييمان لىدەكەن. بۆ
 ھەموومان خەبەرىكى خۆش بوو، بەلام ئەى چەكەكانمان .

له پىرسىارى ئەوۋەش ئەفسەرەكە وتى:

__ھەموويتان لە سەر سنوور دەدرىتەوھ .

كە چووينە دەرەوھ، چەندىن لۆرى سەربازى لە بەردەم مزگەوتەكە
 ۋەستا بوون، سوپايەكى ئۆرىش لەو دەورووبەرە بوون. شەۋىكى
 يەكجار سارد بوو لە دەرەوھ. ھەر دوو پىشمەرگەيان خستە پىشتى
 لۆرىيەكەوھ، بەو پىيە بە سەر پانزە لۆرىدا دابەشكراين. من و مامۇستا
 ەزىز بەرىك كەوتىن. كە لە جىي پىشتەوۋى لۆرىيەكە دانىشتىن
 وتى:

__ تۆ بلىنى به راستيان بىت و بۆ شوينىكى ناديار نه مانبهن؟

پرسيارىكى به جى بو، به لام تازه كار له دهست ئيمه دا ترازابوو. له وه لامدا وتم:

__ بپوا ناكه م.

خوشم گومانم هه بوو، به لام نه مده ويست ئه و زياتر دلخورت بكه م. ئه و وتى:

__ ئه ي بۆ به م شه وه درهنگه ده مانبهن؟ بۆ چاوه پريان نه كرد تا رۆژ ده بىته وه.

راستى ده كرد، به لام لاي من وه لامىكى گونجاو نه بوو، بۆيه وتم:

__ ئىستا كاره كه له دهست ئيمه دا نيه . با بزاني چى روو ده دات.

لۆرييه كان كه وتنه جووله، ئه وسا ئىدى به ته واوى هه ستمان به سه رما كرد، تا توند ترىش ده پويشت سه رما زياتر ده بوو، بۆيه له سه ر زه وى لۆرييه كه دانىشتين و پشتمان نا به پشتى يه كدييه وه بۆ ئه وه ي ره ق هه لنه يه ين. له راستيدا سوودى هه بوو، بريك گه رمى كه وته نيو گيانمان.

هه ر دووك بىدهنگ دانىشتبووين و له هه موو پىچ و تاسه يه كيشدا به م لاولادا ده كه وتين، ماموستا عه زيز په تى بىدهنگى پچراندو وتى:

__ ئه ي ته رمه كه ي شه هيد؟

له وه لاميدا وتم:

__ هیوادارین ئەویشمان لەگەڵ بێت .

سەرنجی دەرەوێ لۆرییەكەم دا، دنیا وردە وردە رووناك دەبوو وەو دەورووبەر دەبینرا . ئێمە بەرەو چۆڵەوانی دەپۆشتین، دیار بوو بەرەو سنوور دەچووین، بۆیە بە مامۆستا عەزیزم وت:

__ ترست ئەبێ بەرەو سنوور دەپۆین .

ئەمەم بۆیە وت، چونكە هیچ ئاوەدانییەك نەدەهاتە بەرچاو و بەرەو ناوچە شاخاوییهكان دەپۆشتین و بەو پێیەش دەبوو بەرەو سنوور بچین .

بەیانییەکی یەكجار سارد بوو، ئێمە بەرەو كۆیستان دەچووین، شاخەكانی دەورووبەرمان سەرپای بەفر بوو .

لۆرییەكان هەمووی لە قەدپال شاخێكدا راوەستان، وەك دەرکەوت ئیتر رێگای ئۆتۆمبیل نەدەماو لەو زیاتر نەدەكرا بپۆن .

كە لە لۆرییەكە هاتینە خوار، سەدان سەرباز ئەو ناوێ تەنی بوو، گەردەكانی نزیکمان بە پاسەوان گیرابوون . لێپرسراوە گەرەكە هەموومانێ كۆ كردەووە وەك وتار بدات وتی:

__ براییه، ئەوا گەیشتییه سنوور و ئێرە دوا مەنزلی ئێمەیه .

كەمێك راوەستا، یەكێك لە ئەفسەرەكان بە كوردییەکی زۆر رهوان تەرجەمەیی بۆ دەکردین . ئەفسەرە گەرەكە بەردەوام بوو وتی:

__ بەداخەوێ برادەرێكێتان بەهۆی سەختی برینهكانییەوێ گیانی لەدەستدا . ئەوا هەر ئێستا ئەویشتان تەسلیم دەكەین، بەلام تەكایە لە

نێو خاکی ئێراندا مەینیژن و بیبەنە دیوی خۆتان .

بۆ من ئەوە هەوالێکی تازە نەبوو، بەلام بۆ پێشمەرگەکانی تر خە بەریکی کتوپڕ و چاوەپواننەکراو بوو، چونکە من لە سەر راسپاردەمی ئەفسەرە گەرەکه پێم وتبوون کە لە خەستەخانەیی و لە ژێر چارەسەریدا یە . لەگەڵ ئەوەشدا کەس هیچی نەوت و هەموو چاوەپێی بینینی تەرمەکه یان دەکرد .

پاشان ئەفسەرەکه بەردەوام بوو:

__ ئێستا هەر هەموو چەکه کانتان دەدەینەوێ بۆ نوێساری و هەندێ خواردنی دیکەشمان بۆ هێناون بۆ ریگاتان .

ئەمە و ئێشەرەتی بە سەربازەکانی کرد و ئەوانیش هەموو چەکه کانیان کە لە لۆرییه کدا بوو بە تەنها، بە سەردا دابەشکردینەوێ .

ئەفسەرەکه دوا وەرگرتنەوێ چەکه کانیان وتی:

__ پاچ و کفن و هەموو پێداویستی ناشتنی تەرمەکه شمان بۆ ئامادە کردوون . بەلام تکایە لە دیوی خۆتان بینێژن .

هیچ گومان لەوەدا نەبوو کە ئێمەش بە هیچ جۆریک نەماندەویست لە دیوی ئێراندا بینێژین . ئەوەی زۆر سەرنجی راکێشام بەو بەیانییە ساردە، ئەو ئەفسەرە کوردە بوو کە بە کوردییەکی رهوان تەرجەمەمی بۆ دەکردین، هەستم کرد چاوەکانی پڕ بوو لە ئاو . دیار بوو دەگریا، بۆیە چوومە نزیکییەوێ و تم:

__ بۆ ئێمە دەگری؟

به کسەر وهک چاوه پێی ئه و پرسیاره بێت وتی:

__ به لێ، منیش کوردم و خه لکی سنه م.

زۆر به چاوی به زه بیه وه تێیده پوانین که خوشه ویستی لێ ده باری،
وتی:

__ ئیوه کاریکی مه زن ده که ن.

بۆ ئه فسه ره له ناو سوپای ئێراندا، ئه وه کاریکی ئاسان نه بوو که به و
شیوه یه هه ستی به رامبه ره به کورد ده ربپێ، به لām سه لماندی که بویری
زاله به سه ر ترسدا و ناتوانی هه ستی کوردا یه تی خوێ ده رنه برپێت. به
ئه سپایی پێی وتم:

__ لیپرسراوه که شمان __ مه به ستی ئه فسه ره گه و ره که بوو __ ئه ویش
کورده .

ئه مه وای له من کرد که بچمه نزیک ئه فسه ره گه و ره که و پێی بلێم:

__ به پێزتازان کوردن؟

سه ییریکی کردم و چاوی به ناو سه ربازه کانیدا ده گێراو وتی:

__ من ئێرانیم.

به و هه موو ئه ستێره و نیشانه وه ده بوو له ژه نه رال که مته نه بێ ، له
وه لāmیدا وتم:

__ ده زانم ئێرانیت ، به لām به پێزتازان کوردن؟

جاریکیتر به له هجه یه کی سه ربازیانه وتی:

— من ئىرانىم.

هيچ پىويستى به مشتومپى زياتر نه ده كرد. سوپاسيم كردو ئه ويش
خواحافيزى ليكردين.

تهرمه كه يان بو خستبووينه سهر نه قاله يه ك و دوو پيشمه رگه هه ليان
گرت.

ئيمه كه وتينه رى، ئه فسه ره كورده كه هاته نزيكمه وه و ئيشاره تى بو
شاخه كه ي به رامبه رمان كرد و وتى:

— نه وه ش كيله شينه .

كه بو دواچار ئاوپم ليدايه وه، نه وه ر ده گريا .

بەرەو سنووری خۆمان کەوتینە رێ، دەمەو نیوە پۆ گەیشتینە سەر
لوتکە ی شاخە کە، لە وێ میلەکانی سنوور بە ئاشکرا دەبینران. لای
میلی ژمارە (۱۲۰) ھەموو پشوو ماندا. ھەلگرتنی تەرمی شەھید و
بە نەقالە، کارێکی یە کجار دژوار بوو، ئەگەرچی زوو زوو نۆرەمان
دەکرد و تەرمە کەمان ھەلدەگرت، بە لām لە ھەورازدا زۆر ئەزیەتمان
بە دەستی ھەو دەخوارد. چەند جارێک تەرمە کە لە نەقالە کە کەوتە
خوارێ، بە لām خوشبەختانە بە یە کجاری گلۆر نە دەبوو ھەو بۆ بناری
شاخە کە.

لە سەر شاخە کە، کەوتینە وتووێژ، سەبارەت بە چۆنیەتی ناشتنی
تەرمی شەھیدەکانمان ھەبوو دەیوت با تا ئاوە دانییەکی لای خۆمان
بیبەین و لە دێیەکی لای خۆمان بینیزین، بە لām ئەو کارە ھەروا ئاسان
نەبوو بۆیە ھەموو پاش بیروپا گۆرینە ھەو گەیشتینە ئەو قەناعەتە ی
کە باشتر وایە لە نزیک میلی سنوور ھەو بە دیوی خۆمان، گۆپی بۆ
ھەلکەنین و تەسلیمی ژێر خاکی بکەین.

ھەلکەندنی چال لە سەر ئەو شاخە بەردینە کارێکی یە کجار ئاسان

نەبوو، ئەگەرچی سەربازەکان پاچ و خاکەنازو ھەموو پێداویستی ناستنیان پێ دابووین، لەگەڵ ئەوەشدا دۆزینەوێ شوینی ھەلکەندن کە بتوانرێ بە ئاسانی ھەلبکەندرێ بە ئاسانی بۆمان پەیدا نەدەبوو، بەلام چارچی بوو، ھەر دەبوو بەردەوام بین.

بەھەول و تەقەلای ھەموو پێشمەرگەکان، کە نۆرمان دەکرد لە ھەلکەندن توانیمان چالێکی وا ھەلبکەنین کە بتوانین تەرمەکی تێدا بشارینەو، ئەگەرچی لە راستیدا نەمانتوانی گۆرەکە بە تەواوی ھەلبکەنین، بەلام کاتێک ویستمان تەرمەکە بشارینەو، زۆربەیان دەیانوت دەبێ بشوێ و ئینجا بە خاک بسپیێدرێ، بەلام ئاوەشاخە ساردە لە کوێ پەیدا دەبوو. بۆیە ئێمە ھەموو بەو رازی بووین کە مادام شەھیدە ئیدی دەتوانرێت بە جلەکانییەو، بێ شتن، بنیژرێت.

ھەر واشمان کرد، پاش داپۆشین، کار ھاتە سەر ئەوێ تەلقین بدرێ. لە راستیدا ئەوێ کە بە خەیاڵدا نەدەھات مەسەلە تەلقین بوو، ئەو لە کاتی ئاساییدا و لە نێو شارو ئاوەدانیدا دەبوو بە ئاسانی بکری، بەلام لەم شاخ و کێوہ چۆن دەرکرا؟ ئەو مەلا؟

لەو لای ئەو دا، ھەموو دەستیان بۆ شیخ سدیق درێژ کرد. لە راستیدا من تا ئەوکاتە وامدەزانی ئەو تەنیا نازناو، بە ناوہ کە یەو، کەچی دەرکەوت کاری مەلایەتیش دەزانی.

بۆیە بە تێکرا داوا لە شیخ سدیق کرا کە بەو کارە ئایینیە ھەلبستی، بەلام شیخ نەیدەویست جێبە جێی بکات و دەبوت کە حەز ناکات ئەو ئەو کارە بکات. مامۆستا عەزیز بە دەنگی بەرز کە ھەموو گۆیمان لێ بوو، وتی:

__ رەنگە تەلقینی بیر چووبێتەو.

شیخ سەدیق تووڕەیی لە سەروچاویدا بەدی دەکرا، وتی:

__ نەخێر، بەلام نوێژی نیم.

من هیچ حالێ نەبووم، بۆیە داوای روونکردنەوهمان لە شیخ کرد،
ئەویش لە وەلامدا وتی:

__ کاکی برا، دەبێ ئاوم بۆ پەیدا بکەن بۆ ئەوەی دەستنوێژ هەلبگرم.

مامۆستا عەزیز ھاتە لامەو و بە ئەسپایی پێی وتم:

__ شەو خەوی دیوہ!!

ئێرانییەکان چەند مەتارەیک ئاویان پێدا بووین بۆ رینگا، بۆیە یەکەو
مەتارە ئاومان کرد بە دەست و قاچ و سەروچاوی شیخدا، ئیدی کەوتە
تەلقین.

نازانم تا چەند ئەوەی لە سەر گۆڕەکە خویندی لە تەلقین دەچوو ،
چونکە بە زمانیکی عەرەبی زۆر پەڕپووت، رستەکانی دەوتەو. بۆ
ئێمە ئەو هیچ گەنگ نەبوو، دەمانویست کارەکە هەرچۆنیک دەبێت
بە خێراییی ئەنجام بدات و بکەوینە رێ.

حاجی مەحمود پاشان پرسى کە ئایا ئاوەدانى نزیک دەکەوێتە
رینگەمان، شیخ لە وەلامدا وەک هەمیشە وتی:

__ گەر باش بڕۆین رەنگە پێش تاریک بوون بگەین.

ئەو لای من هەر ئەوەی دەگەیاندا کە ئەمڕۆش بە هیچ شوێنیک
ناگەین، بۆیە هەر کە شیخ سەدیق لە مەراسیمەکەى بوو وە، هەموو
مالئاواییمان لە گۆڕی شەھید کرد و سەرەو خوار کەوتینە رێ. لە

دهستدانی خه سره و، کاره ساتیکي خه مناک بوو بۆ هه موومان، له و
ماوه کورته دا، هه موو له وه تیگه یشتین که خه سره و مروفتیکي چهند به
که لک و پیشمه رگه یه کی چهند ئازاو قوریانی دهر بوو.

جاریکیتر رووه و نادیار که وتینه ری، به لام باشی نه مجاریان هه ر
نه ونده بوو که ئیمه له ناو خاکی خۆمانداین و ریگهش هه له بکهین
تووشی به لا نابین. ماموستا عهزیز به تهنیشتمه وه ده پویششت و به
نه سپایی پیی وتم:

__ نه ری نه وه شیخ سادق به عه ره بی چی دهوت.

نه متوانی پینه که نم. وتم:

__ گرنگ نییه چی دهوت، گرنگ نه وه یه پیشمه رگه کان کهس له زمانی
عه ره بی ناگات.

وهک پشتگیرییه ک بۆ شیخ سدیق چوومه نزیکیه وه و وتم:

__ مه لا سدیق نه مزانی نه م به زمهش دهزانی.

شیخ سدیق نه وه ی به وه سفی خۆی له قه له مدا، چونکه سه ره به رزانه
وتی:

__ مروّف له ژياندا ده بی هه موو شتیك بزانئ.

عهزیز به دهم ریگاوه ئاوپی لیدامه وه و تی:

__ به شه ره ف خۆشی نه یده زانی ده لی چی!

نه مه ی زۆر به نه سپایی وت، به راده یه ک، که بپروانه ده کرا شیخ سدیق

گوئی له هیچی بوویت، چونکه نه و ریک و راست ده‌پوشت و ناوپی
لینه‌داینه‌وه .

جاریکی تر خۆم گه‌یاندەوه حاجی مه‌حمود و له پرسپاری نه‌وه‌ی
که‌ر هیچ ناوه‌دانیه‌ک تا شه‌و نه‌هاته ریکه‌مان چی بکه‌ین. نه‌و وتی:

— مه‌ندئ دئی گواستراوه‌و کاولکراو دیته ریکه‌مان، که‌ر نه‌گه‌یشتی‌نه
ناوه‌دانی نه‌وا ده‌توانین شه‌و له که‌لاوه‌یه‌کدا رۆژ بکه‌ینه‌وه .

نه‌وه‌ش هه‌ر هیوایه‌ک بوو، ترووسکاییه‌کی ده‌دا به‌ داهاتوو.

ئىمە زۆر بە باشى دەپۇشتىن بە تايىبەتى كە سەر كە وتنمان بېرى
 بوو، تەنھا بەرەو خوار دەھاتىن، نان و پىخۆرى باشىشمان پى بوو،
 لەگەل ئەو شىدا وەك حاجى مەحمود پىشېنى دەكرد، نەگە يىشتىنە
 ھىچ ئاوەدانىيەك. پىش تارىك بوون كەلاوەى دىيەكى رووخىنراو ھاتە
 سەر رىگەمان، بۆيە حاجى پىشنىارى بۆ ھەمووان كەرد كە شەو لەو
 دى روخواوە بە سەر بەرىن، بە تايىبەتى كە دارو پەردوويەكى زۆرى
 لىبوو كە دەمانتوانى بۆ ئاگر كەردنەو سەودى لىوەرگىن.

پىشمەرگەكان ھەر زوو كەوتنە ئاگر كەردنەو و ھەر چوار پىنجىك
 لە دەورى گەردەبوونەو. مامۆستا عەزىز كە سەرما بىر دەلەيى خۆى
 نەدەشاردەو دارە پاىەكى گەورەى دۆزىيەو و بە يارمەتى يەك دوو
 پىشمەرگە، بۆ لای ئىمە ھىناو كەوتە گەردانى كە لە بەر گەورەيى
 و ئەستوورى كارىكى زۆر دژوار بوو. ھەرچۆنكى بىت وەك دار
 گوئىنيەكانى قەندىل نەبوو كە ھەر گەنەگرى. بە شارەزايى حاجى
 مەحمود و فوو كەردنى بەردەوامى شىخ سەدىق دارەكە كەلپەى لى
 ھەستاو ھەموو دەورووبەرى رۆشن كەردەو. عەزىز ھاتەلامەو و بە
 خۆشحالىيەو لە گەرى ئاگرەكەى دەپوانى، وتى:

— بېوام واىە ئەم ئاگرە تا بەيانى نەكوژىتەو.

ئەو شەۋە، ئىمە و تىكرا پىشمەرگە كان لە دەۋرى كۆبوۈنەۋە ھەموو پىشتمان كرده ئاگرەكە و چاۋەپوانى رۆزى داھاتوو بوۈين.

ئەگرچى ئەو شەۋەش ھەر نەدەپۇشت، بەلام بوۈنى خواردن و گەرمى و نىزىكبوۈنەۋەمان لە بارەگاكانى سەرگردايەتى ھىۋاى دەخولقاند بۆيە بە دەمەتەقىۋە ھەرچۇنىك بىت، شەۋەكەمان بىردەسەر.

كە رۆژ بوۈۋە، ەزىز راستى دەكرد ھىشتا ئاگرەكە ھەر مابوو، بەلام بوۈبوو بە پشكۆ.

رۆژىكى خۇشبوو، ھەر بەرى ئاسمانى بەردابوو، خۆر لە پىشتى شاخەكەۋە وردە وردە سەرى دەردەھىنا و يەكجار گەۋرە دەھاتە پىش چاۋ و زۆرىش رووناك بوو. دەبوو ھى پاكى ژىنگەى ئەو ناۋە بوۈيىت كە ھىچ ئاۋەدانىيەكى لى نەبوو.

كەۋتىنەۋە رى، ھىزو وزەۋ تىنى نويمان بەبەردا ھاتبوۈۋە، بە تايبەتى ئەمجارە دەمانزانى كە ھەر ئەمرو دەگەين بە برادەران و ئىدى پشۋويەكى راستەقىنە دەدەين.

ۋەك حاجى لە رىگە بۆى باس كردىن، ئەو ناۋچەيەى پىيدا تىدەپەرىن، پىيان دەۋت ناۋچەى (لۆلان) كە ەشیرەتى برادۆستى تىدا دەژيا.

ئىمە دەمەۋ ەسر گەىشتىنە دىى جورجان و بە بىنىنى پىشمەرگە، گەلىك شادمان بوۈين. ھەر زوو پىشمەرگەكان لە دەۋرمان كۆ بوۈنەۋە، ھەموو دەۋيىست ھەۋالى ناۋچەى سۆران بە تايبەتى سلىمانى بزانى.

ھەر لەۋى تىبىنىم كرد كە زۆرىەى پىشمەرگەكان خەلكى يان سلىمانى يان دەۋروۋەرى بوۈن و ھەر لەۋى كۆمەلى برادەرى كۆنم دى كە لە زوۋەۋە نەمدىبوۈن و بە بىنىنيان گەلىك كەيف خۆش بوۈم.

يەككىك لەۋانە مولاژم عومەر بوو، كە لە سالەكانى ەفتاۋە يەكترمان دەناسى، بەلام ھىند تىكەل نەبوۈين، بۆيە لەۋ دى دوۋرەدەستە

فرسه تىكى باش بوو بۇ ھەردووكمان كە لە نزيكه وه يەكتەر زياتر بناسين . مولازم عومەر ئەفسەرىكى سوپاي عىراق بوو، لە سەرەتاي ھەفتاگاندا بەشداری لە شۆرشي ئەيلوول کردبوو، پاش شکستی شۆرش، وەكو ھەزاران پيشمه رگەي ديكە گەريترابوووه بۇ خوارووي عىراق، بە پلەيهكى مەدەنى دامەزراوو. بەلام ئەم ھەر لە سەرەتاي دروستبوونی شۆرشي نوێوه، پەيوەندى بە پيشمه رگەوه کردبوو. ئەو ساليك پيش من چووبوو دەرەوه . ئەو شەوه لە يەكێك لە ماله كانى دى دابەشكراین و پيکه وه تا درەنگانى شەو خەريكى قسە و باس بووين . من باسى سليمانى و چۆنييه تى دەريازبوونم لە زيندان بۇ دەکرد و بەسەرھاتى جەولەكەمان لە قەندیل و لە ئيران بۇ دەگيتراپەوه، ئەویش باسى ژيانى خۆي لە خوارووي عىراق و ئەو ماوهي پيشمه رگايه تيبه ي بۇ دەگيتراپەوه . ھەر زوو ھەستم بە نزيكبوونەوه يەك کرد لە يەكتەري .

ئەو شەوه زانیاریيه كى زۆرى سەبارەت بە ناوچەكە پيدام كە بۇ من زۆر پيويست بوو. ئەو باسى ئەوهي بۇ کردم كە ئەم ناوچەيه عەشيره تىكى گەورەي تيدا دەژى و ئیستا ئیمە ھەموو میوانی ئەوانین و لە ماله كانى ئەوان نان دەخوين و دەنووين، تا ئەوكاتەي چەكەكان دەگات و ئەم ناوچەيه بە جى دەھيآلين .

مولازم ئەوهشي بۇ باسکردم كە ئەمانە ھەموو پابەندى سەرۆك ھۆزەكەيانن و ھیچ پەيوەنديان بە حزب و ريكخستەوه نييه و ئەوان تەنها وەك میوان سەیرمان دەكەن .

لای خوشمەوه، بە دوورو دريژى، باسى چۆنييه تى شەھید بوونی خەسەرەوم بۇ کرد . دیار بوو ئەو پيشتر دەيناسى و زۆر دلگران بوو بە شەھید بوونی . تامەزرۆي گەيشتنى چەكەكان بووم، بۆيە پرسىارى ئەوهم ليکرد كە كەي ئەو چەكانە لە سوورپاوه دەگات لە وەلامدا وتى:

__ نازانرى كەي . بەلام دەگات چونكە چەكەكان ئامادە كراون .

له راستیدا، هەر گەیشتمانی به سیڭۆشەیی سنوور سەرکەوتنیک بوو
بۆ خۆی. به لای منەوه یەکیک له ئامانجەکان بەدی هینرابوو، ئەوێتر
چاوه‌پوانی گەیشتمانی چەگەکان بوو. ئەوهی گریگ بوو ئیدی ریی و
دوور و درێژ به و نزیکانه له بەرده‌مدا نه‌بوو. دەمانتوانی پشووێه‌کی
باش بده‌ین و له‌گەڵ پێشمه‌رگه‌کانی تر دا یه‌کتر بناسین.

هه‌ستمکرد مولا زمیش خه‌وی ده‌هات بۆیه و تم:

— دیاره تۆش وه‌ک ئێمه هه‌لاکی.

پیاو راست بلێ مه‌به‌ستم خۆم بوو، هه‌لاکی ئەو چەند رۆژه‌ و به
زۆویی له‌ جه‌سته‌مان ده‌رنه‌ده‌چوو. من زیاتر خه‌وم ده‌هات و ئەوهی
و تم هه‌ر پاساوێک بوو بۆ ئەوهی خۆشم بنووم.

پاشان و تم:

— رۆژانیکی زۆرمان له‌ بەرده‌مدا یه‌.

ئەویش هه‌ستی کرد که ته‌واو شه‌که‌تم و باویشک له‌ سه‌ر یه‌کدی
ده‌ده‌م. به‌ ده‌م راکێشانی به‌تانییه‌که‌ی به‌ سه‌ر خۆیدا وتی:

— بێگومان بێگومان .

به يانی له سەر پيشنيارى مولازم عومەر گەشتيکمان به ناوچه که دا کرد. له راستيدا ديکاني ئەو ناوچه يه هه مووی خانووی پەرت و بلأو بوون و له نيو دۆلە که دا که دەرکەوتە نيوان دوو شاخی يە کجار به رزه وه له که نار رووباريکی که م ناو که له شاخه که وه بۆ نيو دۆلە که دەرکەوتە دروستکرا بوون وهک دەرکەوت سى دى له و ناوچه يه هه بوون گەر به دى ناو زەد بکړي، «خړينه» که دەرکەوتە سه روومانه وه دوايين دى کوردستانی عىراق بوو که له سه روويه وه سنوورى هه ر سى دەرکەوتى عىراق و ئيران و تورکيا تیکەل دەرکەوت. شويني حه وانە وهى ئيمه ش «جورجان» ی ناو بوو و له خواریشمانه وه دى «لۆلان» بوو که شويني سه رۆک هۆزى برادۆستيه کان بوو.

ئيمه پيشمه رگه يه کى زۆرمان له نيو دۆلە که دا به دى کرد که ژماره يان به چه ندسه د که سيک ده خه مليندرا، به لام نه وهى سه رنجى راکيشاين، هيج باره گايه کى سابيتمان نه دى و له روونکردنه وهى نه وه دا، مولازم وتى:

— هه موو چاوه پى گەيشتنى چه که کان ده که ين که له سوورپاوه بۆمان

دیت، بویه پیشمه‌رگه‌کان به سەر مالاڤی ئەم دێیانەدا دابەش کراون.

لای نیوهرۆ کۆمه‌ڵی برادەری مندالیم بەدی کرد که زۆر دەمێک بوو نەمدیپوون. یه‌کیک له‌وانه عوسمان قادر منه‌هر بوو که له‌وی به‌ عه‌فان ناسرابوو، که له‌ ناوه‌راستی ساڵه‌کانی (۵۰) دا پێکه‌وه له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووین. بینینی ئەو، کۆمه‌ڵیک یادگاری مندالی بیرخستمه‌وه.

عوسمان کورپیکی رووخۆش و قسه‌ خو‌ش و پیشمه‌رگه‌یه‌کی خاوه‌ن ئەزموون بوو، ئەو له‌ شو‌پشی ئەیلوولیشدا به‌شداری کردبوو، بویه وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی قالدبوی مه‌یدانی خه‌بات و شو‌پش ده‌ناسرا.

لای ئیواره، له‌ سەر ده‌ستووری پیشمه‌رگه‌، به‌ ماله‌کاندا دابه‌شیان کردین. من و مامۆستا عه‌زیز به‌ر یه‌ک ماله‌ که‌وتین.

خاوه‌ن ماله‌ وه‌ک سه‌ید شه‌ریف خۆی پێ ناساندین، ئەو شه‌وه تا دره‌نگان به‌ده‌م خواردنی شیوی ساوه‌ره‌وه، گه‌لێک بیره‌وه‌ری خۆی بو‌ گێڕاینه‌وه. ئەوه‌ی لای من مایه‌ی پرسیار بوو، ئەوه‌ بوو که‌ چۆن ئەو که‌ خه‌لکی ئەو ناوچه‌ دووره‌ده‌سته‌یه‌، وا به‌ سو‌رانییه‌کی بێ گه‌ڕ و گۆل له‌ گه‌لمان ده‌ئاخفت و ئەم پرسیاره‌شم راسته‌وخۆ لێکرد، له‌ وه‌لامدا وتی:

__ ئیتر به‌ هۆی ململانیی عه‌شیره‌ته‌وه‌ ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌ولێر ژیاوین بویه‌ وا باش فی‌ری سو‌رانی بووین.

پاشان زۆری باسی عه‌شیره‌ت و ململانیی هۆزه‌کانی ئەو ناوچه‌یه‌ی بو‌ کردین و داخی بو‌ شه‌پی نیوانیان ده‌خوارد و هیوای ده‌خواست که‌ جارێکی تر ئەوه‌ دووپات نه‌بیته‌وه.

ئىمەش لاي خۇمانەۋە بە تايىبەتى مامۇستا عەزىز كە ۋەكو كادىركى
حزب خۇي ناساند باسى ناۋچەي خۇمانى بە دىژى بۇ كرد و ئىنجا
كەۋتە باسى سىياسەت .

عەزىز ئەۋشەۋە ۋەكو موحازەرە بدات ھەرچى دەربارەي ماركسىيەت
و خەباتى چىنايەتى دەزانى بۇ سەيد شەرىفى باس كرد . ئەۋ دەيوت
خەباتى ئەم جارە دژى ئاغاۋ دەرەبەگ و سەرمایەدارىيە . ئاگام لى
بوو سەيد ھەر سەرى بۇ دەلەقاند ، گومانم نەبوو كە زۆر لە قسەكانى
نەدەگەيشت ، بە تايىبەتى كە باسى سەرمایەدارى و نەمانى لە داھاتودا
دەكرد . چەند جارېك بە چاۋ و جاروبارېش بە دەست ئىشارەتم بۇ
دەكرد كە ۋاز لەۋ قسانە بھىتت و وتارەكەي كورت بكاتەۋە ، بەلام
ئەۋ ۋەك ئەۋەي بىرپارى دابىت ، مەسەلەكە بە كۆتايى بھىتت ، ھەر
بەردەوام بوو .

دىار بوو سەيد شەرىف بەۋ قسانە زۆر كەيفى نەدەھات و رەنگە لە
زۆرىشى نەگەيشتبىت چونكە وتى :

__ تۆ لەۋە گەپى . ئىۋە مەۋفى كىن ؟ .

- مەۋف ؟ !

حزبايەتى بەۋ جۆرەي ئىمە دەمانكرد ، لەۋە نەدەچوو گەيشتبىتە ئەۋ
ناۋچانە يان ھەر نىزامى خىلايەتى لەۋ شويئە دور دەستانە پەيرەۋى
دەكراۋ لەۋىش تەنھا ئاغا يان سەرۆك ھۆز حوكمى دەكرد ، بۆيە
پرسىيارەكەي لە جىي خۇيدا بوو ، بەلام مامۇستا عەزىز بەۋ پرسىيارە
گەلىك قوشقى بوو ، وتى :

__ مەۋفى چى ؟ من مەۋفى كەس نىم .

جارىكى تر كەوتە باسى حزبايەتى و رۆلى كاريگەرى لە نىۋو مىللەتدا.
لەو دەچوو دەمىك بىت تامەزىۋى شىۋەى بىروباۋەپى بىت، چونكە
بەردەوام بوو، وتى:

__ تەنانەت من مەۋفى (ماو) ىش نىم.

گومان لەو دەدا نەبوو كە مام سەيد ھەر نەيزانى (ماو) كە مەبەستى
(ماوتسى تۆنگ) بوو كىيە، بىروام وايە ھەر نەشىبىستبوو، بۆيە زۆر
بە سادەيى وتى:

__ ئەى كەواتە مەۋفى كىيىت؟

دىار بوو مامۆستا عەزىز خەرىك بوو بە راستى توورە بىت، بۆيە ھەر
بۆ ھىۋر كەردنەۋەى وتوويژى نىۋانىان وتم:

__ ئى دە تو لەو بېرسە، بزانە مەۋفى كىيە.

سەيد شەرىف كەيفى زۆر بە قسەكەم ھات، چونكە وتى:

__ من مەۋفى حاجى موخەمەدم.

ئەگەرچى چىراى مالەكە كز كز دەسووتا و بە ئاستەم سەروپۆتەلاكى
يەكدىمان دەدى، بەلام من نىشانەى پەرسىارو سەر سورپمانىكى گەورەم
لە دەمو چاۋى مامۆستا عەزىزدا خويندەۋە.

حاجى موخەمەد، سەروكى خىلەكەيان بوو، زۆر بە رىزەۋە باسى بۆ
دەكردىن. لاي ئەو حزبايەتى و ئەو جۆرە شتانه نەى دەخوارد.

مامۆستا كەوتەۋە باسى رىكخستن و رۆلى لە نىۋو كۆمەلدا، تا گەيشتە
ئەۋەى خەرىك بوو باسى نەمانى رۆلى ھۆز بكات، بۆيە خىرا فرىا

که وتم ، چونکه گەر وانه‌بوایه گومانم نه‌بوو به‌و شه‌وه سه‌ید شه‌ریف
مالئاوایی لیده‌کردین، بۆیه رووم کرده سه‌ید و وتم:

__ ئیستا پیمان ده‌لێت.

له‌و کاته‌دا، له‌ ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ درا. حاجی مه‌حمود بوو ، بۆ شوێن
ده‌گه‌را. سه‌ید پیشوازییه‌کی گه‌رمی لێکرد.

منیش بۆ کوتایی هێنان به‌و مشتومره‌، ئیشاره‌تم به‌ حاجی داو زۆر
به‌ جدی وتم:

__ ئیمه‌ش هه‌موو مروۆفی حاجی مه‌حمودین.

مام سه‌ید زۆر به‌ وردی سه‌رنجی حاجی ده‌دا. نازانم بپوای ده‌کرد یان
نا ...

وہک نہ ریتی گوندییہ کان، سہید شہریف تاریک و روون له خہ و ہستاو
 بہ وپیئەش ئیمە لە گەلی ھەستیان و دواى خواردنى بەرچاییەکی سەر
 پییى کە تەنھا نانی وشک و جۆرە پەنیرىکی بۆندار بوو کە خواردنى
 بۆ ئیمە زۆر نامۆ نەبوو، بەلام لەوہ زیاتریش چنگ نەدەکەوت و دەبوو
 ئیمە مەمنوون بین، ئیمەش لە گەلی چوینە دەرئ.

گوندییە کان، وەک پيشەى ھەمیشەییان، ھەموو زوو لە خە و ھەلدەستن
 و خەریکی کاروبارى رۆژانەى خۆیان دەبن و ئیمەش دەبوو تا لە نێو
 ئەواندا بین پەپرەوى ئەو عادەتە بکەین، بەلام ئیمە ھیچ کارىکی
 ئەوتۆمان نەبوو، ھەرچەند حاجى مەحمود وەک یارمەتیەک بۆ خانە
 خویکەمان، بە تەورداسیەک خەریکی برینى دارى سووتان بوو. لە
 راستیدا من و مامۆستا عەزیز نەماندەزانى چ جۆرە یارمەتیەک بدەین
 بۆیە وەک بەردەستى حاجى یارمەتیدەر بووین.

مامۆستا عەزیز پيش نیوہرۆ کتیریەکی کۆنى قوپاوى لە نێو دئ
 دەستکەوتبوو، خەریکی چا لێنان بوو کە بەھۆیەوہ کۆمەلێک
 پيشمەرگەى بیکارى وەک خۆمان لە دەورمان گردبوونەوہ.

باس باسی وتووږږ بوو له گهڼل حکومتدا، که بڼ نيمه خه به ريکي گه ليک ناکاو بوو، چونکه پيشمه رگه جارځي نه و هيزه ي نه بوو که داواي وتووږږي له گهڼل بکړي، بڼه نيمه زياتر وهک پر وپاگه ندي نيو پيشمه رگه له قه له ممان ددها، هه رچه ند يه کيک له پيشمه رگه کان که خوي وهک دکتور چالاک ناساند سوور بوو له سر راستي هه واله که و ده يوت:

__ حاجي موحه مه د له نيوان نيمه و نه واندایه .

حاجي موحه مه د مه به ستي سه روکي خيالي برادوست بوو، بڼه ماموستا عه زيز که نه يتواني خوشحالي خوي بو نه و دهنگويانه بشاريته وه وتي:

__ نيمه له مالي يه کيک له پياواني حاجي موحه مه د دامه زراوين و نيواره که ده چينه وه لي ي ده پرسين و له راستي و دروستي هه واله که ده کولينه وه .

هه موو به تاسو وقه وه چاوه رپي نيواره مان ده کردو ده مانويست له ده مي سه يد شه ريفه وه که مروفي حاجي بوو، شتيک ببيستين .

نه و روژه تاده هات، هه واله که زياتر له نيو پيشمه رگه دا بلاو ده بووه، به راده يه ک گه يشتينه قه ناعه ت وهک عه ره ب ده لي، دوو که ل بي ناگر نابيت .

به لام هيزي نيمه، وهک به چاو ده بينرا، به هيچ جوړيک له گهڼل هيزو تواناي ده ولته تي عتراق به راورد نه ده کرا، بڼه زياتر گومان له و ده ستيشکه ريبي ي حکومت يان رازي بووني بڼ گفتوگو ده کرا .

نيواره له مالي سه يد شه ريف، له ده وري سينييه ک ساوهر، به ناني جووه، گردبوينه وه، هه موو په له ي نه وه مان بوو زوو له خواردنه که

رزگار بین و پرسیار له حاجی بکهین.

بۆیه هەر دوای نانخواردن یه کهم پرسیار مامۆستا عهزیز کردی:

__ تۆ بَلّی حکومهتی عێراق ملی دابئ و وتووێژ له گه لمان ئه نجام بدات.

پرسیاری بوو رووی ده می ده کرده سهید شهریف، بۆیه ئه ویش وتی:

__ ماوه ی یه ک دوو مانگه سه رۆک هۆزمان خه ریکه . دیاره حکومه تیش موافه قه تی کردوه .

له راستیدا هه موو خۆشحال بووین، به وه ی که به زووترین کات ده گه پێینه وه بۆ ژیا نی ئاسایی خۆمان، مامۆستا عهزیز له هه موومان زیاتر خۆشی به سه روچاویه وه ده بینرا، چونکه ئه و تازه ژنی هێنا بوو.

ئه و شه وه ئیدی که وتینه شیکردنه وه، هەر یه که و باری سه رنجیکی ده دا، هه مووش هیوای سه رکه تنیمان ده خواست.

به لام رژیمیکی ئاوا درپنده، که هەر یه ک دوو سال پێش ئیستا، هه موو هه ولکیکی دا بۆ شکست پێهێنانی شوپشی ئه یلوول و هه رچی ته نازولات هه یه بۆ شای ئێران کردی، چۆن و بۆ، ملی بۆ ئه م پۆله پێشمه رگه یه داوه، که به به راورد له گه ل شوپشی ئه یلوول هه ر به قه ده ر به تالیو نیک ده بووین. ئه وه منی ده خسته گومانه وه و ده موت ده بی حکومه ت مه به ستیکی له و وتووێژه هه بی که له به رژه وه ندی خۆی و دژ به ئیمه بیّت.

ئه و شه وه، باس هه ر باسی وتووێژ بوو، مامۆستا عهزیزیش به و پێیه وازی له شیکردنه وه ی چینایه تی هێنا بوو، هه روه ک باسی رۆلی گرنگی

سەرۆك ھۆزى دەكرد كه له ولآتى نىمچە دەرەبەگى و نىمچە بورژوازىدا دەتوانىت بىگىرپىت. نازانم ئەوانەى ھەر بۆ موحامەلەى سەيد شەریف دەوت يان بېواى پېيوو.

من زياتر قسەكانى بە موحامەلەى سەيد تىدەگەيشتم، چونكه ھەر شەوى پېشوو، ھەك كادىركى ولآتى چىن بۆ مام سەيد دەئاخفى.

كه رۆزمان لى بوو ھو، ھەر زوو ھەدەر كەوتىن، زياتر مەبەستمان بىستنى ھەوالى نوئى بوو.

ھەرواش بوو، دەنگ بە زووى لە ناو پېشمەرگەدا بلۆ بوو ھو، كه ھەر ئەمرو، شاندى خۆمان لە رىي لۆلانەو بە ميانگىرى حاجى موحەممەد بە ھالىكۆپتەر بەرەو بەغدا دەچن.

لەناو دى دكتور چالاكمان بىنيى ھو، ھەر خىرا دوا ھەوالى پىگەياندىن و كەوتە شروڤەى بارودۆخەكو دەيوت ھەرچەند رۆژىكى دى نابات، ھەموومان دەگەپىنەو بۆ شارەكانى خۆمان.

پېشمەرگەكان، دەستە دەستە، پىگەو كۆدەبوونەو ھەو باس ھەر باسى وتووێژ بوو، بەلام من ھەرچەند سەيرم دەكرد، تەرازووى ھىز بە ھىچ جۆرى لە بەرژەوئەندى ئىمە نەبوو. ئەى حكومەت بۆچى بەو وتووێژە رازى بوو، ئەو پرسىارىك بوو لە مېشكەدا گىنگلى دەدا و بى ھەلام دەمايەو.

گه پانه وهی شانده که به دهست به تالی ، بۆ من و نۆربه مان ، مایه ی
 سه رسوپمان نه بوو. ئیمه هیشتا نه بوو بووین به هیزیک که حسابی
 جدیمان بۆ بکری. ته رازووی هیز هینده ی به لای حکومه تی به غدادا
 دهشکا که به هیچ جۆریک مۆله تی به راوردی نه ده دا. هه موو هیزی
 پيشمه رگه به قه ده ر فه وجیکی رژیمی عیراقی نه ده بوو، ئه وه چه ک
 هه ر لینگه پی. ئه ی که وابی مه به سستی حکومه ت له وتووپیژ چی
 بوو. من وای بۆ ده چم هه ر داوای گه پانه وه بوویت بۆ به ر سیبه ری
 رژیم، چونکه ئه وان له وپه پی هیزو ئیمه ش. بیروبا وه پی لی لابه ده یت. —
 له وپه پی لاوازی دا بووین.

ده نگۆی سه رنه که وتنی وتووپیژی ئیمه و حکومه ت، هه ر زو و له ناو
 دۆله که دا بلاو بووه وه، بۆیه هه موو به په له که وتینه خۆمان، به
 تایبه تی کاتیک زانرا که حکومه ت داوای چۆلکردنی ئه و ناوچانه ی که
 سه رکردایه تی لیبوو کردبوو. هه ر بۆیه ش پاش نیوه پۆ، فه رمان درا که
 هه موو به ره و سنووری تورکیا برۆین و بچینه نیو خاکی تورکیا، له گه ل
 ئه وه شدا وره ی پيشمه رگه کان به گشتی هه ر به رز بوو. تیژه کانی
 (ماو) سه باره ت به شۆرش، برۆای به شۆرشی درێژخایه ن بوو، بۆیه

کەس ناپەزایى نیشان نەدا، ئەگەرچى خۆشحالیش نەبووین.

هەموو ملی شاخەکەى سەرۆى خۆمان، کە سەرپا بەفر دایپۆشیبوو گرتە بەر. وەک دەرکەوت حکوومەت مۆلەتى بیست و چوار کاترۆمێرى بە شانەدە کە دابوو، بۆیە دەبوو پێش تەواو بوونی ئەو کاتە، ئەو ناوچانە بە جێ بهێلێن.

لەرستیدا ئێمە خواوەنى ئەو هیژە نەبووین، کە بتوانین بەرگرى لە بنکەیهکى سابیت بکەین، بۆیە هەر دەبوو، ئەو ناوچەیهى کە ئاشکرا بووبوو وەک سەرکردایەتى بە زووترین کات چۆل بکړئ و بەوپییهش ئێمە بکەوینە جەولەو گەپان، بەلام تا ئەو بریارە جێبەجێ دەکرا، دەبوو بۆ خۆ رێکخستنهوه بچینه نێو خاکی تورکیا و لەوێ چاوه‌پوانی گەیشتنی چەکەکان بین.

سەرکەوتن بەو سەرەتای زستانەو بە شاخیکی وا بڵنددا، یەكجار کارێکی سەخت دەهاتە پێش چاو، لەگەڵ ئەوەشدا، هەموو بە هیژکی نوێوەو بە بره‌وایه‌کی تیۆرییه‌وه، بە شاخەکەدا هەڵدەزناين.

مامۆستا عزیز، بە دەم هەلگەپان بە شاخەکەدا، باسی شوپشی درێژخایەنى بۆ دەکردین کە نازانرێ چەند دەخایەنیت و دەبێ مەیدانى بەره‌نگارى بەرفراوان بکړیت و سەرتاسەرى کوردستان بگړیتەوه‌و لە هەموو شوینیک گورزی کوشنده‌ لە دوزمن بدرێ تا ئەو کاتەى شوپش لە شاخەکانەوه، بەره‌و شارەکان دەپواو رزگار دەکړئ. هەموو گویقولاخی شیکردنه‌وه‌کەى بووین، کە شیخ سدیق، نازانم چۆن وا باش گوێی لە قسەکانی عزیز بوو، وتی:

— دە کە وابیت ئەوه‌ فریای من ناکه‌وێت و بره‌وا ناکەم جارێکی تر جاده‌ی قیر ببینمه‌وه.

شیخ مەبەستی تەمەن بوو، ئەو لە سەرۆ شەست سالییەو دەبوو، بەوپیەش که عزیز باسی دەکرد، ئەو جۆرە شۆرشە دەیان سالی دیکە دەخایاند و بە پیتی تەمەنیش، ئیدی ئەوە فریای شیخ سدیق نەدەگەوت و وەک خۆی دەیوت، ئەو، تەمەن مەودای نەدەدا، ئەو سەرکەوتنە ببینیت.

ئیمە که هەموو میشکمان تژی بوو لە تیۆری شۆرشگێپی، ئەوەمان بە جۆریک لە لاوازی بیرکردنەو، بۆ یاشیخ، لە قەڵەم دەدا.

راسته ئیمە وەک تیۆری بروامان بە شۆرشى درێژخایەن بوو، بەلام ولاتی ئیمە و چین، بە هیچ شتووەیک بەراورد نەدەکرا، لەگەڵ ئەوەشدا، وەک حاجی مەحمود دەیوت تازە هەموو تووشبووین و دەبوو لە سەر شۆرش بەردەوام بین.

من لای خۆمەو تەقدیری شیخ سدیقم دەکرد که بەو تەمەنیەو بەو خۆیندەوارە سەرەتاییەو هاتبوو نێو شۆرشى نوێ و بەشداری دەکرد. ئەوە خۆی لەخۆیدا ئەوپەڕی برۆابوون بوو، بە توانای گەلەکەى و نمونەیکیش بوو بۆ لاوانى ولات که مۆفیتک لەو تەمەنە بالایەدا بتوانن وەک گەنجیک بەشداری لە خەبات و بەرەنگاریدا بکات. که سەرکەوتینە سەر شاخەکە، لەوێو دەمروانییە دەورووبەر، تا چاو بر کات هەر شاخی تر بوو، که بەفر دایپۆشیبوو، بەلام ئەوەى ئیمە لە هەمووی بەرزتر بوو، چونکە هەموو شاخەکانى تر لە خوارمانەو لە گردۆلکە دەچوون و سپی دەچوونەو.

لە داگەپاندا، که خەریک بوو، وەرە وەرە دەورووبەر تاریک دەبوو، پێیان راگەیاندىن که ئیستا لە نێو خاکی تورکیاین، که لە راستیدا پارچەیکە تری کوردستان بوو.

ئەو شەۋە لە نزىك دىيەك بە ناوى (گەلىشم) بنەو بارەگامان ھەلدا. باش بوو زۆربەى پىشمەرگەكان چادرو بەتانيان پىبوو. ئىمەش لەگەل چەند پىشمەرگەيەكى تردا ، لە ژىر چادريكد، تا رۆژ بووۋە، ھەلماندا.

ئەگەرچى دەورووبەر يەكجار سارد بوو، لەگەل ئەوەشدا، ئىمە ھەستمان بە سەرمانەكرد ۋەك ئەوەى لە شاخى قەندىل بە سەرمان ھات. ئەم پىشمەرگانە لە ئىمە شارەزاتر بوون، لەو بوارەدا، چونكە زۆر بە زووىي و بە سەرکەوتووىي چادركەيان بۆ ھەلدا كە ئەو ھەر بۆ ئىمە لە قەندىل نەپەخسا. خراپى چادركەمان بوو، يان نوقسانى يان نەشارەزاييمان ، ئىمە ئەو كارەمان لە قەندىل بۆ جىيەجى نەكرا.

كە رۆژ بووۋە سەرنجى دەورووشتمان دا، ئەوەى لامان سەير بوو ئەوە بوو كە ھىچ سەربازگەيەكى توركى يان مەخفەرى پۆلىس كە لىرە پىيان دەوت (قەرەقۆل) نەدەبىنرا، ئەوەش بۆ ئىمە مايەى خوشحالى بوو كە دەمانتوانى تا چەكەكان لە سوورياۋە دەگات لەو ناوچانە، بى ترس، بحەويىنەۋە.

كاتىك خەلكى گوندەكانى ئەو ناوچەيە، ھەستيان بە بوونمان كرد لە خاكياندا، زۆر يارمەتيان داين و نان و خۇراكىكى زۆريان بۆ دەھىنان، كە نمونەى ھەستى يەك نەتەۋەيى بوو. ئەوان بە بىنىنى ئىمە، بە چەكەۋە و بە جلى پىشمەرگايەتيەۋە، سەربەرز بوون، چونكە لەو ولاتەى ئەوان، تا ئەو كاتە دانيان بە كوردبوونى خەلكەكەو ناوچەكەدا نەدەنا، بۆيە بىنىنى ئىمە لای ئەوان بەرجەستە بوونى كوردو كوردستان بوو.

بىنىنى ھەستى ئەوان بۆ ئىمە مايەى سەربلندى بوو، لەراستيدا بە ھەموو شىۋەيەك دەيانويست ھەستى كوردانە و جوامىريان دەربىن.

شیخ سدیق که زۆر به وردی سهرنجی رهفتاری خه‌لکی ئه‌و ناوچانه‌ی ده‌داو ئه‌و هه‌سته کوردانه‌یه‌ی رۆژانه به چاوی خۆی ده‌دی. وتی:

— بپوام وایه ، به چاوی خۆم سهرکه‌وتن ده‌بینم.

مه‌به‌ستی، هه‌ستی کوردانه‌ی، کورده‌کانی تورکیا بوو، له‌راستیدا نمونه‌یی بوو، هه‌ستمان نه‌ده‌کرد له‌ ولاتیکی ترداین.

وه‌ک ده‌رکه‌وت بۆمان، مه‌سه‌له‌ی گه‌یشتنی چه‌ک له‌ سووریاوه‌ کارێکی هه‌نده ئاسان نه‌بوو، وه‌ک پێشبینی ده‌کرا، چونکه ده‌بوو به قاجاخ چه‌که‌کان بگاته نێو خاکی تورکیا و له‌ سنووری (قامیشلی) یه‌وه بۆ شاری (نه‌سیبین) ده‌ریاز بکری و ئینجا شاره‌وشار بگوازیته‌وه تا ده‌گاته شارۆچکه‌ی (شه‌مدینان) و ئینجا به‌ ده‌ست ئیمه‌ بگات، بۆیه ئاگادار کران که ره‌نگه ئه‌و کاره چه‌ندین هه‌فته، بخایه‌نیت، هه‌ر بۆیه‌ش دوا‌ی وتووێژ له‌گه‌ڵ گه‌وره‌ پیاوانی ناوچه‌که‌دا بپیار درا که هه‌رچه‌ند پێشمه‌رگه‌یه‌ک به‌ سه‌ر مالتێکدا دابه‌ش بکری تا چه‌که‌کان ده‌گات، چونکه له‌راستیدا نه‌ده‌توانرا له‌و کۆیستانه‌ ژيان له‌ ژێر چادردا به‌ سه‌ر ببری، بۆیه ئه‌و کاره‌ی خه‌لکانی ئه‌و گوندانه‌ ده‌ره‌ق پێشمه‌رگه‌ کردیان به‌ کارێکی مه‌زن و بێ وینه له‌ لاما‌ن له‌ قه‌له‌م درا.

حاجی مه‌حمود که له‌ شوێشی پێشودا به‌شداری کردبوو، زۆر به‌ دلناییه‌وه ده‌یوت:

— ئیمه‌ خاوه‌نی ئه‌م گه‌له‌ بین هه‌ر سه‌رده‌که‌وین.

ئه‌و هه‌سته کوردانه‌یه‌ی له‌و ناوچانه‌ دیمان ، مۆله‌تی به‌ تیورییه‌ شوێرشیگێرپیه‌کانی مامۆستا عه‌زیز له‌ق کردبوو ، بۆیه پیم وت:

— وابزانم ماو باسی ئه‌م هه‌سته‌ی، له‌ کتێبه‌کانیدا، نه‌کردوه‌.

مامۆستا عەزیز سەیریکی قوولی کردم ، دیار بوو لە مەبەستەکەم
دەگەشت، چونکە وتی:

__ خۆ ماو کتێبی بۆ ئێمە نەنووسیوه .

من ھەر دەمویست بیجوولینم ، بۆیە بۆ دڵنەوایی وتم:

__ بەلام دەتوانین سوودی لێوەرگیرین

بزەیک گرتی، هیچی نەوت .

پیشمه‌رگه‌کان به سەر مائی گونده‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌دا، دابه‌شکران .
ئیمه به‌ر مائی که سایه‌تییه‌کی ناسراوو ده‌ستپۆیشتوو که‌وتین له‌ دئی
(گه‌لیشم).

خاوه‌ن مأل وه‌ک کوێخا موزه‌فه‌ر خۆی ناساند، تا بلیی مرقیکی
میواندۆست و رووخۆش و ده‌ست و دل فراوان بوو. به‌ هیچ جۆری
رووگرژی نیشان نه‌ده‌دا ، ئه‌گه‌رچی ئیمه پینچ پیشمه‌رگه به‌ر مائی
ئه‌و که‌وتبووین.

هه‌موو چاوه‌پۆی گه‌یشتنی چه‌که‌کان بووین، به‌لام له‌ باتی گه‌یشتنی،
هه‌والی ناخۆشمان پیده‌گه‌یشت که ده‌یوت، له‌و سنوورانه‌ی نزیک
سوریا، شه‌پو پینکدادان له‌ نێوان گرووپه‌ کوردیه‌یه‌کانی نێو عێراق
رووده‌ات که بۆ ئیمه هه‌والیکی زۆر ئازار به‌خش بوو.

ئیمه‌ی کورد ئه‌زموونیکێ دووردریژی شه‌پی ناوخۆمان هه‌بوو که
مایه‌ی شانازیمان نه‌بوو. له‌ ناوه‌پاستی شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی پیشوودا،
لیکترازانیک له‌ بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی رووی داو هیزه‌کانی کورد و
پیشمه‌رگه‌ی کرد به‌ دوو که‌رته‌وه‌ . ئه‌گه‌رچی له‌ راستیدا هیچ پاساوینکی

لۆژیکی، بۆ ئەو لەت بوونە، نەبوو، گەر مەزۆف چاوا لە بەرزەوهندی تەسکی حزبی و سوودی شەخسی بپۆشی. لەگەڵ ئەوەشدا ئەو بنووتنەوه گەرەیهی که مایە ئومیدی هەموو گەلەکه مان بوو، که وە بەر رەشەبای دووبەرەکیهک که چەندین سالی خایاند و جگە لە مالدویرانی و یەکتەر کوشتن، هیچ سوودیکی تری نەبوو.

ئەگەرچی دەیان پاساوا، بۆ ئەو بارودۆخە، دەدۆزرایەوه گوایه لایەنیک چەپەو ئەوی دی راسترەو، بەلام لە راستیدا ئەو نەبوو، چونکه لایەنی خۆ بە چەپزان پەنای برده بەر حکومەتی عێراقی و کهوتە دژایەتی لایەنەکی تر، بە هاوکاری چەک و جبهه‌خانه‌ی حکومەت. جا سەیر ئەو بوو ئەو تاقمە دەییست لە گۆشەیه‌کی ئەم ولاتەداو بە رەزامەندی حکومەتیکی عەسکەری و فاشی بەهەشتیکی سوسیالیستی چین ئاسا لە گوندیکی نزیک سلیمانی بنیات بنی که زیاتر لە خەیاڵ و خەو دەچوو، وەک راستی. چۆن دەتوانی لە ژێر سیبەری دیکتاتۆرییەت و حوکمی عەسکەری داو لە ولاتی کدا که هیچ ژێرخانیکی ئامادەکراری بۆ سوسیالیزم نەبوو، سوسیالیست ئەویش بە رەزامەندی رژیمیکی فاشی بسازیتر. ئەمە لە خەیاڵ زیاتر نەبوو که بوو مایە شەپکی دووردریژ و سوودمەندی تەنها حکومەتی عێراقی بوو.

ئەمانەم لەگەڵ مامۆستا عەزیزدا مونا قەشە دەکرد. ئەگەرچی ئەو خۆی دەرویشیکی رێبازی (ماو) بوو، لەگەڵ ئەوەشدا، ئەویش نیگەرانیی خۆی نەشاردەوهو نارەزایی لە شەپی کوردو کورد بە ئاشکرا دەربەری.

وتووێژی رۆژانەمان بریتی بوو لە هەڵسەنگاندنی ئەو هەوالانە. هەریەکهو پای خۆی دەدا، ئەوانەش کهم نەبوون که تا ئەو کاتە میتشکیان پاک نەبووبوو و شەپی ناوخۆشیان نەک بە ئاسایی بەلکو وەکو شەپی چینیایەتی دەنەخشاند. کوێخا موزەفەری خانەخویمان زۆر بە وردی

گوئی له موناقه شه كانمان ده گرت. مرقئیکى دونیادیده بوو، نه ویش ته مهنی له شه ست سال تیپه پری کردبوو.

زۆر باسی میژووی خه باتی کورده کانی تورکیای بۆ ده کردین، زانیارییه کی باشی له سهر شۆرشه کانی شیخ سه عیدی پیران و سه ید ره زاو ئیحسان نوری پاشا پیداین، نه مه جگه له میژووی به ردخانییه کان و ململانیی نیوانیان که وهک هۆی سه ره کی دارمانی به ردخانییه کانی نیشانده دا. زۆر باسی شۆرشه که ی شیخ عوبه یدلّای نه هری و خه باتی بی وچان و له وه و دواش تیکشکانی، بۆ ده کردین و له نه نجامگیری هه مووشیاندا هه ر هۆی تیکرمانی نه و شۆرشانه ی بۆ هۆکاری ناوخۆ و نه سازان له گه ل یه کدی ده گتیرایه وه.

له گه ل نه وه شدا، ئیمه هه ر هیواخوازی نه وه بووین که نه وه والانه ناراست بن و دوژمنانی ئیمه بلّوی بکه نه وه. من هه میشه ته نکیدم له سهر نه وه ده کرد که تو بلّی میله تیک که به وه هه موو نه زمونده دا تیپه ریبت، هیشتا پەند و ده رسی وه رنه گرتی؟ میله تانی دنیا، به هه له دا ده پۆن، به لام دووپاتی ناکه نه وه. تو بلّی نه م گه له ی ئیمه جیاواز بیّت. هیوام ده خواست وا نه بیّت.

هه ندی رۆژ، ده نگوباسی چهک ده هات و گوايه سنووری سوریا ی برپوه و گه یشتۆته نیۆ خاکی تورکیا، به لام ئیدی ده نگ نه ده ما. نه وه ی راستی بیّت، هیچ ئامیژیکی په یوه ندی نه ته ل و نه بی ته ل له به رده ستدا نه بوو تا له راست و دروستی هه واله کان دلّیا بین. هیچ گوندی که له ناوچه ی شه مدینانه که ئیمه ی لی بووین، نه کاره باو نه ته له فۆن و نه هیچ بابه تیکی په یوه ندی لی بوو، بۆیه ده بوو چاوه پیتی هه والی داها توو بین که نه ویش نه ده زانرا راسته یان نا.

رۆژه کانمان به گه ران به ناو دیکانی نه و ناوچانه دا بۆ شاره زابوون

به سهردهبرد. ناوچه که هه مووی شاخی بلند و لیږه وارو دۆلی قولل
بوون، هه ده تگوت خوا بۆ شه ږی پارتیزانی خولقاندوویه تی.

نزیکتین قهزا لیمانه وه (شه مدینان) بوو که وهک ده وترا که وره ترین
شارۆچکه ی ئه و ناوچه یه بوو. ئیمه که سمان نه مانده توانی بچینه ناوی،
چونکه ده ورووبه ږی به سوپای تورک ته نرابوو. ئه و هه والانه ی که
ده رباره ی ده مانزانی ته نها ئه وانه بوون که له زاری گوندییه کانی ئه و
ناوچه یه وه پیمان ده گه یشت.

ئه وه ی لام سه یر بوو، له و دیانه دا هه چ سیمایه کی سه ربازی پتوه دیار
نه بوو، نه سه ربازانخانه و نه قه ره قولل، که ئه وان به مه خفه ږی پۆلیسیان
ده وت و نه هه چ. له وه ده چوو حکومه تی تورکیا ئه و ناوچانه ی به
یه کجاری پشتگوئ خستبیت، چونکه نه قوتابخانه یه ک به دی ده کرا و
نه خه سته خانه یه ک. ناوچه که هه مووی به ده ست نه خوینده وارییه وه
ده ینا لاند و که سمان نه دی بتوانی نامه یه ک به کوردی بنووسن .
ئه گه رچی هه موو ئه وه شمان ده زانی که حکومه تی تورکیا زمانی
کوردی قه دهغه کردبوو، له گه ل ئه وه شدا قوتابخانه یه کیشمان به زمانی
تورکی به دی نه کرد. دیار بوو حکومه ت ده یویست ئه و خه لکه نقومی
جه هل و نه خوینده واری بیت.

ئه مه سه ره پای ئه وه ی که هه چ ریگه ویا نیکی قیرتاو کراومان له و
ناوچانه به دی نه کرد و خه لکه که ی هه ر به پښ، یان به سواری ئاژه ل،
هاتووچۆی ده کرد. ناوچه که به گشتی له تابلۆیه کی ره نگینی سروشت
کرد ده چوو که ده ستی مړۆفی به ر نه که وتبوو. له راستیدا دیمه نی ئه و
شاخه به رزانه که به فر دایپۆشیبوون دلی مړۆفی ده هه ژاند و خه یال
ده یبرده وه و بیری بۆ ئه وه ده چوو که که ی رۆژنی دادی ده ستی
ئاوه دانی به و ناوچه یه بگات که بی شک ده بوو به به هه شتی که بۆ خۆی.

ژیانی رۆژانه مان له مالى كۆيخا موزه فەر تا بلیى خوش بوو، ئه وهى سهرنجى هه موومانى راكيشابوو، ئه وه بوو هه موو به يانيهك ماستى تازهى بۆ ده هيتاين كه له و ناوه پاستى زستانه دا، به ده گمهن چنگ ده كه وت، لای ئيمه مايه ی سهرسورمان بوو.

له پرسيارى ئه وهى چۆن ماست پهيدا ده بێ له و ناوه كۆيخا وتی:

__ ئه وه ماستى به هاره و ئيمه له ته نه كه دا دايد ه نيین و پاشان رۆنى قرچاوى به سهردا ده كه ين. ئیدی به و هۆيه وه تا به هار بر ده كات و بێ ماست نابین.

له وه لامى ئه و روونكر د نه وه يه دا شيخ سديق وتی:

__ گه ر چه كيش نه گات و هه چمان ده ستنه كه ویت ، من ئه م زانياريه به ده سته كه وتیكى گه وه بۆ خۆم و ناوچه كه مان ده گوازمه وه و جێ به جێ ده كه م.

مامۆستا عه زيز له ژيړ ليۆه وه وتی:

__ ئه وه مانای وایه ئيتر تاقه تى شوپشى نه ماوه .

هيواخواز بووين شيخ سديق گویى له و توانجه نه بوويیت .

به یانییه که تازه له خه و ههستا بووین، له ده رگای مالی کوخا موزه فەر درا، پیشمه رگه به کی خۆمان بوو، هه والی گه یشتنی چه که کانی پێراگه یاندین. ئەو نۆر به خۆش حالیه وه ده یوت که شه و چه که کانمان، به لۆرییه کی باره لگر، گه به نراوه ته دێیه کی نزیک شه مدینان.

هه واله که بۆ ئیمهش دلخۆشکه ر بوو، چونکه له راستیدا نۆر له مالی کوخا مابووینه وه له میوانیکی ئیسک قورس ده چووین، هه رچه نده به هیچ شیوه یه که نه وه مان له رووی مام کوخادا به دی نه کرد، به لام هه ر مان وه، ئاوا بۆ ماوه یه کی درێژ له تاقه مالی کدا زه حمه تیکی نۆره بۆ خاوه ن مال و مندالی به لام چاریش نه بوو.

ئه وه نه ریتیک بوو که پیشمه رگه، به ناچاری، په پیره وی ده کرد، به تایبته له و شوێنانه دا که باره گای لێ نه بوو.

به هه رحال، ئیمهش، به زوویی له مال ده رپه رین و له نێو دێی گرد بووینه وه. بریار نه وه بوو که چه ند ولآخمان پێ پهیدا ده کری، به کری بی یان به خواهیشت له گه ل خۆمان به رین بۆ گواستنه وه ی چه که کان بۆ لای خۆمان.

بۆ ئەمەش حاجى مەحمودو شىخ سىدىق دەستپەنگىنى و تواناى
خۆيان نواند و ولاخيان نۆر بە زووىي لەناو دى، بۆ خۆيان و ئىمە،
پەيدا كرد.

لەگەل مامۇستا عەزىزدا، كە ھەردووكمەن شارەزاي باركردنى و لاخ
نەبووين، ھەندى زانىارى سەر پىيىمان لە شىخ سىدىق دەربارەى
جۆرى باركردن و شەتەك دانى و لاخ وەرگرت كە لەمەودا تا
رادەيەك سوودبەخش بوو. ھەموو پىشمەرگەكان دەستەدەستە بەرەو
گوندى (ماسىرۆ) ملەمان نا كە تا ئەو شوینە لۆرىيەكە توانىبووى بىر
بكات، چونكە ئىدى ئىتر لەوئىيەو ھىچ رىگەوبانىك، نەبوو، نە لۆرى،
يان ھىچ ئۆتۆمبىلىك نەيدەتوانى لەبەر نەبوونى جادە رەوت بكات.

چەكەكان، لە ژىر بارى فەردە ئاردا، لە نىو لۆرىيەكەدا شاردرابوونەو
كە برىتى بوون لە كلاًشىنكوف و ئار. پى. چى و يەك دوو رەشاش
و ھەندى مەن و دوو دۆشكەو فېشەكىكى زۆر، لەگەل چەند دانەيەك
لە ھۆكى تۆكى كە زۆر قورس و قەبە دەھاتنە پىش چاو. بۆ ئىمە
ئەو دەستكەوتىكى گەرە بوو. حكومەتى عىراقى دواى شكستى
حەفتاوپىنج ھەموو ھەولى ئەو بوو كە چەك لە كوردستان نەھێلئى و
مۆلەت نەدات كورد دەستى بگاتەو چەك، بۆيە ئەم وەجبە چەكە ھىوا
بەخش بوو كە لە رىگەيەو دەمانتوانى بە شانازىيەو بۆ ناوچەكانى
خۆمان بگەپىنەو.

بە يارمەتى حاجى و شىخ سىدىق چەكەكانيان بۆ بار كردىن و ئىمەش
كەوتىنە دواى ولاخەكان. ھەرزو نشتوى رىگا، زوو زوو، بارەكەى لار
دەكردەو ناچار دەبووين شەتەك و گرىي بەدەينەو كە بۆ ئىمە ھەر
نەشارەزايى دەنواند.

بارەكان، بە تايبەتى ئەوھى مەن و مامۇستا عەزىز، ھەمىشە بە
لايەكدا لار دەبوونەو كە دەبوو خىرا فرىاي راستكردنەوھى بگەوين.

ناشاره زاییمان له به ستن و گریډانی گوریس بڼ وینه بوو. سه یرمان له ولاخه کانی نه وانیتر، به تایبه تی حاجی و شیخ سدیق دهات که زور به باشی و بڼ گرفت ره وتیان ده کرد. هر چو نیک بوو ولاخه کانمان که یانده دبی که لیشم و له وئ باره کان داگیران و بریاری دابه شکردنی خرایه روژی داماتوو.

نه و شه وه له مالی کوڅا موزه فەر که دوا شه ومان بوو، ماینه وه. باس هر باسی چه که کان بوو. له راستیدا هه موو به و وه جبه چه که، که لیک سه ریلند بووین که ده مانتوانی به شانازییه وه بکه پښینه وه بو ناوچه کانمان و چه که به سر پښمه رگه بڼ چه که کاند دابه ش بکه ین.

نه وه ی راستی بڼت چه که کان، به گشتی، هه مووی چه کی سووک بوون و هیچی وای تیدا نه بوو که کاریکه ریبه کی زوری هه بڼ و بالانسی هیز له نیوان نیمه و رژیمدا بگوږی، که مرؤف چاو له نار. پی. چیه کان بپوشتی که ده توانرا دزی تانک به کار به ینریت.

به و چه کانه ته رازووی هیز نه ونده به لای نیمه دا نه ده شکا که گورانیکي دراماتیکی روو بدات، له گه ل نه وه شدا بو نه و سه ره تایه هر باش بوو، چونکه تا نه و کاته له تفهنگی سمیرتوف و کلشینکوف و هه ندی برهنه وی کونه زیاتر لای پښمه رگه نه بوو.

بوونی نه و جوړه چه که سوو کانه دلنیا ی کردین که شوپشه که مان دريژخایه ن ده بڼ.

نه مه م له لاه به شیخ سدیق وت که به دهنگی به رز وتی:

__ توخوا؟

نیدی جلوم دایه ده ست ماموستا عزیز که باسی شوپشی دريژخایه ن بکات، که چو کاتیک ته رازووی هیز به لای دوژمندا ده بڼ، نیدی

به ناچاری ده بڼ په نا بيه يته بهر نهو جوړه خه باته . نازانم شيخ تا چهند بړواى بهو تيوريانه ده كرد ، به لام زور باش گوڼى شل كردبوو و هيچ قسه ي نه ده كرد . كه ماموستا عه زيز له خوتبه كه ببووه وهو سهر كه توانه وتى :

__ ئيستا تيگه يشتيت يا شيخ ؟

شيخ ده ستيكى به سهر و سمي له سپيه كه يدا هي ناو وتى :

__ گرنگ نيه . خوامان له پشته .

ماموستا عه زيز وهك ئاسنى ساردى كوتابيت تنها سهرى بو له قاند . نهو شه وه هر باسى دهنگوى شه پى ناوخوش دهكرا ، كه له راستيدا هموموانى نيگه ران كردبوو . خانه خويكه مان زور باسى مه ترسى شه پى ناوخوى بو كردين و هميشه هر نه وهى دووپا ت كرده وه كه هيواداره نهو هه والانه راست نه بن و هه ولى ناحه زان بن . نهو ده يوت قه ت نه كه ن رووى تفهنگ بكه نه يه كدى ، نه كه ن .

دره نگانى شه و هه والمان بو هات كه ده بڼ به يانى زوو له خه و هه ستي ن و به شه خوراكيك له گه ل خومان ، وهك تيشووى ريگا ، هه ل بگرين ، چونكه به ره و ناوچه ي خومان ده چين .

سهره تاي مانگى دوانزه بوو ، ئيدى سهرما و به فر به ته واوى ده ستي پي كرده بوو ، نه ده بوو له وه زياتر له و كوستانانه بميني نه وه ، بو يه بپياره كه مان زور لا په سهند بوو ، له راستيدا مام كوڅا به و په پى دلفراوانيه وه پيخورى چهند روژيكي بو ئاماده كردين كه نمونه ي ميواندوستى و ميهره بانى بوو .

وهك پيشنيار ، به گروهپه كه ي خومانم وت كه پيم باشه له م كه رانه وه شدا هر پي كه وه بين . له راستيدا ئيدى تا راده يه ك شاره زا

بووبووين و له گه‌ل يه كدى راهاتبووين، بۆيه هه‌مووش پيشنياره‌كه‌ى
منيان قبوول كرد.

به‌يانى پيش هه‌موومان شيخ سديق و حاجى هه‌حموود هه‌ستابوون و
خويان به‌ستبوو.

كه چووينه ده‌روه پيشمه‌رگه‌كان هه‌موو ئاماده بوون، يه‌كه يه‌كه
مالئاواييان له سه‌ركردايه‌تى كرد.

ئيمه ولاخه‌كانى خومان شه‌ته‌ك دايه‌وه‌و له‌گه‌ل قافله‌كه‌دا به‌ره‌و
سنوورى خومان به‌پيكره‌وتين .

كه سه‌ركه‌وتين وته‌كانى كوينا موزه‌فه‌ر له گويمدا ده‌زنگايه‌وه:

__ به ده‌نگى، تا راده‌يه‌ك به‌رز له‌به‌ر خومه‌وه وتم:

'نه‌كه‌ن ئه‌م چه‌كانه دژى يه‌كدى به‌كاربه‌يئن...'

شيخ سديق له پيشمه‌وه ده‌رويشت، ئاوپى ليدامه‌وه‌و وتى:

'ها؟'

